

யுகியுனி

வர்த கால்டு-1000

Acc.No: 44816

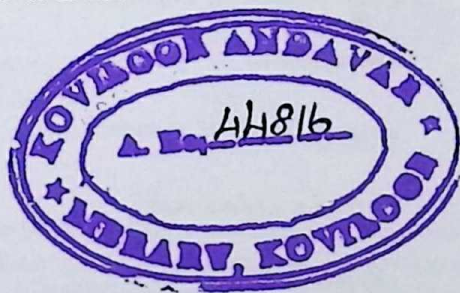
R689

உரைநடை (தனி நூல்)

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

யுகிமுனி வாதகாண்டம்-1000

பதிப்பாளியர்
ஆர்.சி. சீமாவன்

தாமரை நூலகம்
7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு
வடபழனி, சென்னை - 600 026
தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 223
முதல் பதிப்பு	: நவம்பர் 1998
இரண்டாம் பதிப்பு	: செப்டம்பர் 2012
மூன்றாம் பதிப்பு	: ஜனவரி 2019

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: யுகிமுனி வாதகாண்டம்-1000
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: ஜனவரி 2019
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சுத்தாள்	: 16 கி. வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 228 + 48
பிரதிகள்	: 1200
நூல் விலை	: ரூ.120/-
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை -34

பதீப்புரை

மற்ற எல்லா நூல்களையும் விட இந்த நூலுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு உண்டு. யூகிமுனி, சித்தர் மறைப்பு மொழிச் சொற்கள் (பரிபாஷை) எல்லாவற்றையும் இதில் தகர்த்தெறிந்திருக்கிறார். அதனால் பலப்பல சித்தர் நூல்களைப் படித்தும் ஒன்றும் புரியவில்லையே என்று ஏங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் இந்த நூலால் சிறந்த பயனடையலாம்.

யூகிமுனியின் வரலாறு

இப்படிப்பட்ட சிறப்பு வாய்ந்த நூலினை இயற்றிய யூகிமுனிவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினைப் பற்றி அதிகமாக ஒன்றும் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. போகர் (7000) சத்த காண்டத்தில்,

சீரான யூகிமுனி பிறந்த வண்ணம்
சிறப்புடனே சொல்லுகிறேன் திறமைமெத்த
நேரான ஆவணியாம் திங்கள் அப்பா
நெடிதான பூசமது மூன்றாம் காலாம்.

என்று யூகிமுனி பிறந்த திங்கள், கோள் முதலியவற்றைக் கூறுகிறார். மேலும்,

தகைமையுள்ள தன்வந்திர்க்கு உற்றபேரன்
கோனான சிங்களவ குலத்துதித்த
கொம்பனையாள் கானீனன் பெற்ற பிள்ளை

என்றும் கூறுகிறார்.

இவ்வரிகளால் யூகிமுனி தன்வந்திரி வழியாக வைத்திய வாத யோக ஞானங்களைக் கற்றவர் என்பதும், இவர் தாய் சிங்கள நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்பதும் தெரிய வருகிறது. (கானீனன் = கன்னிப்பெண் திருமணமாகாதவள் பெற்ற பிள்ளை)

பிறிதோரிடத்தில் யூகிமுனி வெகுகாலம் இல்லற வாழ்க்கை நடத்தியவர் என்றும், சமதக்கினி முனிவருக்கும் திரணாக்கிய முனிவருக்கும் குரு என்றும் தமது குருவான காலாங்கி நாதர் உரைத்ததாக போக முனிவர் கூறுகிறார்.

யூகிமுனிவர் மலைகளுக்கிடையே சமாதிக் கு இடம் தேடியவராகச் சுற்றிவருகையில் ஓரிடத்தில் ஒரு குத்துக்கல்லைக் கண்டார். அங்கே அவர் வீற்றிருந்த சமயம் அம்மலையில் கிடுகிடென்ற பேரொலி உண்டாயிற்று.

திருத்தமுடன் சமாதிபுறம் சத்தம் கேட்டுத்
திடுக்கிட்டு மெய்மறந்து நிற்கும்போது
அருந்துதி போல் சோதியொன்று காணலாச்சு
அப்போது சித்தொளியைக் கண்டார்பாரே.

கண்டாரே சித்தொளியைக் கண்டபோது
கண்காணாச் சோதிமய மென்ன சொல்வேன்
அண்ட சராசரங்களெல்லாம் கிடு கிடுத்து
அங்ஙனமே யொளிதனிலே மயங்கிப் போனார்
தெண்டமுடன் கண் திறந்து பார்க்கும்போது
தெளிவான ஸ்ரீ சம்பாரளையுந்தான்
பண்டு மிகப் பிரகாயந்தான்
பாரினிலே தோற்றமது காணலாச்சே.

காணவே யுகிமுனி சித்து பாலன்
கண்டாரே ஸ்ரீசம்பாரளையர் தன்னைத்
தோணவே யவர்பாதற் தொட்டுமேதான்
தொல்லுலகில் கீர்த்தியுடன் அடிபணிந்து
வேணதொரு வரமெனக்குத் தருகவென்று
விருப்பமுட னஞ்சலிகள் செய்து கொண்டார்
ஊணவே ரிஷியாரும் முனியாருக்குப்
புகழாக ஞானோ பதேசஞ் செய்தார் பாரே.

சமாதியிலிருந்து ஒளிவடிவாய் வெளிவந்த சம்பார முனிவர் யுகிமுனிவருக்கு
ஞானோபதேசம் செய்த வரலாற்றை மேற் கண்டபாடல்கள் கூறுகின்றன.

யுகிமுனிவர் தாம் எவ்வாறு யார் மூலம் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்து உலகுக்கு
உணர்த்தும் முகனாக நூலினை இயற்றினார் என்பதைக் கூறும்போது,

வரைந்திட்டேன் சிவன் உமைக்கு மகிழ்ந்து சொல்ல
வகையாக உமைதானும் நந்திக்கு
தரைந்திட்டே நந்தி அகவனிக்குச் சொல்ல
தாட்டிகமாய் அகவனியும் விசுவனிக்குச் சொல்ல.

(1)

பரைந்திட்டு விசுவனியாம் தேவரிடியும்
பாசமாய்த் தன்வந்திரிக்குப் தேசிக்க
அரைந்திட்ட தன்வந்திரி அகத்தியர்க்கு
ஆதியாம் அகத்தியரும் அன்பாய்த் தானே.

(2)

அன்பாக அகத்தியரும் புலத்தியர்க்குச் சொல்ல
ஆதியாம் புலத்தியரும் தேரருக்குச் சொல்ல
தென்பாகத் தேரருமே யுகிக்குச் சொல்ல
திரமான யுகியுமே உலகத் தோர்க்கு

வன்பாகப் பிழைக்கவுமே வாத காண்டம்
வகையாகக் கைபாக விபரமெல்லாம்
இன்பாகச் சொல்லிடவே இந்த நூலை
இனிதாகப் பார்த்துமே செய்திட்டாரே.

(3)

என்று கூறுகிறார். சிவன் உமைக்குச் சொல்ல உமை நந்திக்கு உரைக்க, நந்தி அசுவனிக்கும், அசுவனி விசுவினிக்கும், விசுவினி தன்வந்திரிக்கும், தன்வந்திரி அகத்தியருக்கும், அகத்தியர் புலத்தியருக்கும், புலத்தியர் தேரையருக்கும் உபதேசித்தவற்றை, தேரையர் எனக்கு உபதேசித்த படி உலகம் உய்வதற்காக கூறுகிறேன் என்று கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பல இடங்களில் இதே வரிசைக் கிரமப்படி யுகிமுனிவர் கூறுகிறார். அதிலிருந்து யுகிமுனி தேரையரின் சீடர் என்பதை உணரலாம்.

பண்புள்ளா னென்றுமே சொல்லியென்னைப்
பதிவாகத் தேரருமே கூட்டிப்போக
சண்பாக வகத்தியரு முபசரித்துச்
சரியான சிந்தாரம் வைத்துக் காட்டி
எண்பாக மென்றுமே சொல்லிக் காட்ட
இருந்திட்டேன் திருவண்ணாமலையில் நேரே.

(686)

தேரர் தன்னை மிகவும் பண்புடையவன் என்று கருதி அகத்தியரிடம் அழைத்துச் செல்ல, அவர் தமக்கு செந்தூரம் செய்யும் முறையைச் சரியாகக் கற்றுத் தந்தார் என்று கூறுகிறார்.

யுகிமுனி அகத்தியரிடமும் நூல் கற்றுத் தெளிந்துள்ளார் என்பதையும் அறிகிறோம்.

பெருமையாய் ஆறுவரை தாண்டியேறி
பேசாதே மாசற்ற நிற்குணத்தை
அருமையாய் மனமுன்றிப் பார்த்துத் தேர்ந்து
அடுக்காறு தலத்தில் நின்று ஜபித்து ஏறி
நெடுமையாய்ச் சாஸ்திரமும் பாடித் தேர்ந்து
நிற்குணத்தின் வழிநின்று நெடுநூலைக்
கருமையாய் நந்தியென்ற பாட்டனாரைக்
கனிவாக நாவினால் துதிசெய்தேனே.

(603)

துதிசெய்தேன் சுருதியாய்ச் சொன்னாரையா
துப்புறவாய்க் கேளாது கேட்டுக் கொண்டேன்
கதிபெறவே கடைச்சித்து யுகியென்றார்
கருணைபெற வடியேனு மொப்புக்கொண்டு
நிதிபெறவே திருவண்ணாமலையில் வந்தே
நெடுங்கால மங்கிருந்து உரை செய்தேனே.

(604)

இப்பாடல்களால் நந்திசரால் யுகி என்று பெயர் பெற்றதையும் அவர் அருள் பெற்றுத் திருவண்ணாமலையில் வந்து நெடுங்காலமிருந்து தவம் செய்ததையும் அறிகிறோம்.

இதனால் வைத்திய வாத யோக ஞானங்களைப் பற்றி மிகத் தெளிவான கருத்துக்களுடனேயே யுகிமுனி நூல்களைச் செய்துள்ளார் என்பது தெரிகிறது.

வாதம் செய்ய வேண்டிய கிரமம்

முதலில் அயத்தைப் பாரு (அயம் = இரும்பு) அதன்பிறகு சவுக்காரச் சுன்னம் பாரு. அதன் பின்பு துரிசைப்பார். பிறகு குதத்தைக் கட்டு. (குதம் = இரசம்) இவ்வாறு வாதத்தை முறையாகச் செய்துவந்தால் நீயும் பெரியோனாகலாம். ஏனென்றால் வாதம் பார்த்தால் ஞானம் வரும். ஞானம் வந்தால் யோகம் கை கூடும் என்கிறார் யுகிமுனி.

எட்டும் இரண்டும்

மறைப்புச் சொற்களிலே முதலிடம் பெற்றவை எட்டும் இரண்டும். இராமலிங்க அடிகளார் உட்பட இந்த எட்டும் இரண்டும் பற்றிச் சித்தர்கள் அனைவரும் பேசுகின்றனர்.

சித்தியாய் எட்டிரண்டு மென்ற பேரு
சிறப்பான ரவி மதியாம் ஊணிப்பாரு
பத்தியாய ஃதிரண்டு மொன்றானாக்கால்
பதிவான தங்கமாம் இந்த வித்தை
முத்தியாம் முன்சென்மம் ஈடேறிப்போம்
முடிவான பொருளிதுதான் மூர்க்கமாகும்
சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் பொருளுக்கும்
சதாசிவன்தான் சொன்னதிது சரிதான்பாரே.

(14)

எட்டு என்பது ரவி. இரண்டு என்பது மதி. ரவி செம்பு. மதி வெள்ளி, செம்பையும் வெள்ளியையும் முறைப்படி சேர்த்துவிட்டால் தங்கமாகிவிடும் என்கிறார் யுகிமுனி.

தங்கம் செய்வது வெகு கலபமாய் உள்ளதே என்று யாரும் நினைத்து விட வேண்டாம். இதில் எத்தனையோ ரகசியங்கள் உள்ளன. வாதத்திற்கு செம்பும் வெள்ளியும் என்பது சரிதான். ஆனால் அதை எப்படிச் செய்வது என்பதில் தான் இரகசியம் உள்ளது.

யோகத்திற்கு எட்டு = ரவி என்பது இடகலை, இரண்டு = மதி என்பது பின்கலை. இடகலையும் பின்கலையும் சுழிமுனையில் சேர்ந்தால் யோகம் சித்தியாகிவிடும்.

இவை தவிர இன்னும் ஒரு பொருளும் உள்ளது. எட்டு = நாதம், இரண்டு = விந்து. பெண்ணின் கருப்பையில் உண்டாகும் நாதமும் ஆணின் விந்தும் சேர்ந்தால் ஒரு உயிர் உண்டாகிறது. உலகமே இவ்வாறு உண்டானது தான். புல், பூண்டு, பூச்சி, புழுக்கள் முதல் நாம் காணும் அனைத்து உயிர்களும் நாத விந்துக்களின் சேர்க்கையால் உண்டானவையே.

இவை மட்டு மல்லாமல் ஞானக் குழந்தையும் நாத விந்துக்களின் சேர்க்கையாலேயே உண்டாயிற்று என்பதையும் ஞானியர் உரைப்பர். குரு பிரானின் நாவே லிங்கம். சீடனின் செவியே யோனி. நாவிலிருந்து உண்டாகும் ஒலி செவியின் வழியாக அறிவுப் புலனைச் சென்றடைவதால் ஞானக் குழந்தை பிறக்கிறது.

எட்டும் இரண்டும் என்ற இச்சொற்களின் மறை பொருளை உணர உணர் மெய்சிலிர்க்கும். எட்டு - அ. தமிழில் அகர எழுத்தே எட்டைக் குறிக்கும். உகர எழுத்து இரண்டைக் குறிக்கும். அகர உகரங்கள் சேர்ந்து மகர முற்றுப் பெற்று ஒலிக்கும் பொழுது 'ஓம்' என்ற பிரணவம் எழுகிறது. சோதிமயமாய், ஒளி வெள்ளமாய், எங்கும் நிறைந்த ஒலி ஒளிப் பிரவாகமாய், அண்டசராசரங்களிலுள்ள அனைத்தையும் தழுவி அகில உலகங்களிலும் வியாபித்து ஓங்கார நாதமாய் சத்தி சொரூபமாய், சிவ சொரூபமாய், சத்தி சிவ சொரூபமாய் விளங்குகிறது.

எட்டும், இரண்டும் பற்றிய இரகசியத்தை யுகிமுனிவர் வாயிலாக அறியத் தொடங்கும் பொழுது சிந்தனைகள் இவ்வளவு விரிந்து பரந்த பொருளையும் உய்த்துணர இடமேற்படுகிறது.

ஆக்குவது கெந்தியினால் செம்பைத் கொல்லு
அடைவாக அயத்தினால் எழுப்பிக் கொள்ளு
தாக்குவது உருக்கிடவே செம்பொன்னாகும்
துடியாக மதிதனிலே எட்டிரண்டு
தாக்குவது ஏழாகும் விற்றுக் கொள்ளு
தன்மையாய் வாசி யோகத்தைப் பாரு
நோக்குவது பிராணனைத்தான் மேலே நோக்கு
நொடிக்குள்ளே எட்டிரண்டும் சித்தியாமே.

என்று பதின் மூன்றாவது பாடலில் கூறுகிறார்.

கெந்தி (கந்தகம்) செம்புக்குச் சத்துரு. சத்துருவால் ஒரு சரக்கைக் கொன்று மித்துருவால் எழுப்பும் போது அச்சரக்கு புதிய தன்மை பெறுகிறது என்பது சித்தர் கண்ட உண்மை. செம்புடன் கந்தகத்தைச் சேர்த்து உருக்கும் போது செம்பு மடிந்து விடுகிறது. அதனுடன் அயத்தைச் சேர்த்து உருக்கினால் அது சிவந்த பொன் ஆகும். எட்டுக்கு இரண்டு வெள்ளி சேர்த்து உருக்கினால் ஏழுமாற்றுத் தங்கம் கிடைக்கும் என்று யுகிமுனிவர் கூறுகிறார்.

தங்கம் செய்வது உலகத்தை விலைக்கு வாங்குவதற்காக அல்ல. உயிர்வாழ்வதற்குத் தேவையான அளவுக்கு மட்டும் செய்து விற்று உண்ணு, வாசியோகத்தைப் பண்ணு. உன் சீவன்கடைத்தேற மேலே நோக்கு. எட்டும் இரண்டும் (வாசியோகம்) சித்தியாகும் என்கிறார்.

வாதம் அறிந்தவர்கள்

இவ்வாறு யோக நெறியில் நின்று இரசவாதம் செய்பவர்கள் தேவர்களுக்கு ஒப்பாவர். சிவனுக்கே ஒப்பாவர் என்கிறார் யுகிமுனி.

ஆமேதான் வாதத்தைக் கண்டபேர்கள்
ஆதிசிவனவனாகும் ருஷிகளாகும்
தாமேதான் சத்தமகா சத்தராகும்
தடையறவே நவகோடி சித்தராகும்
வாமேதான் கண்டவர்க்குத் தெய்வமில்லை
வடிவாகக் கண்டவர்தான் தெய்வமாகும்
பூமேதான் பூமாதர்க் கொப்புமாகும்
புவியிலுள்ள மனிதர்களுக் கதிகமாமே. (28)

அதிகமாம் பரமசிவன் தங்கமாகும்
அடுத்துநின்ற செம்பொன்னும் உமையாளாகும்
பதியவே உமையானைக் குளிகை தன்னால்
பாச்சிடவே களிம்பற்றுச் சிவமுமாச்சு
கதியவே புதுசாகச் சிவமுமாச்சு
கருணைபெறச் சிவனுக்கு அதிகமாகும்
சரியாகக் சொன்னாக்கா லென்னலாபம்
சத்தியமாய் நரகிலே மாளுவாரே. (29)

இப்பாடல் வைத்தியம் வாதம் அறியாதவர்கள் சித்தர்களாக முடியாது என்பதைத் தெளிவாகக் கூறுகிறது.

வாதத்தைப் பற்றி மிகத் தெளிவாகவும் விரிவாகவுமே கூறியிருக்கிறார். யுகிமுனி.

அயச்செம்புச் சத்துச் செந்தரம்

ஐம்பது பலம் ரோமத்தை எள்ளெண்ணெயில் தோய்த்து சட்டியிலிட்டு உருக்கு, உருக்கும்போது இரும்பை ராவிய பொடி - அரப்பொடி (பத்துப்பலம்) போட்டு நன்றாகப் புரட்டி எடுத்துக் கொள்

பிறகு கந்தகம் முக்கால் பலம், (நாதம் - கந்தகம்) குடன் அரைப்பலம். வீரம் கால்பலம், சேர்த்துத் தண்ணீர் விட்டு அரைத்து பத்துப்பலம் நிறை உள்ள செம்புத் துண்டின்மேல் கவசம் கட்டிக்காயவை. அதற்கு மேல் கனமாகச் சுண்ணாம்புக் கவசம்போடு. பிறகு அதைப் பத்தெருவில் வைத்துப் புடம் போடு. எடுத்து உடைத்துப்பார். செம்பு நொறுங்கி அதறாக (தூளாக) விழும். அப்படி விழாவிட்டால் மறுபடியும் கந்தகக் கவசம் போடு.

நொறுங்கின செம்பு கரிபோலிருக்கும். அதன் எடைக்கு எடை ரோமம் சேர்ந்த அயத்தைச் சேர்த்துக் செவ்வல்லிப் பூச்சாற்றால் அரைத்துச் சிவப்பாகும் வரை புடம் போடு. இது அயச்செம்புச் சத்து செந்தூரமாகும்.

இதுபோல் பல மருந்துகளையும் தொடர்ந்து கூறிவருகிறார்.

திரிமூர்த்தி பற்பம்

இந்த நூலில் யுகிமுனிவர் திரிமூர்த்தி பற்பம் என்ற அருமையான மருந்தைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

திரிமூர்த்தி பற்பம் செய்து பொருள் உண்டாக்கல்

செய்திடவே திரிமூர்த்தி பற்பம் தன்னைச்
சிறப்பாகவுலகத்தில் மானிடர்க்கு
எய்திட்ட நோயெல்லாம் ஓடிப் போக
எனையாண்ட மூர்த்தியுமே இயம்பினார் பார்
கைத்திட்ட வாதங்கள் செய்யுமுன்னே
கடிதாக இதை வைத்து வைத்தியம் செய்து
பைத்திட்ட பணங்களைத்தான் சம்பாதித்துப்
பரிவாக வாதத்தைப் பார்த்திடாயே.

(105)

வீரரசம் இலிங்கரசம்

பார்த்திடவே வீரமது பலமோ பத்து
பதிவாகத் தண்டவாளம் பலமும் ரெண்டு
சேர்த்திடவே இவைரண்டும் நேக அரைத்துச்
சிறப்பாகப் பார்த்திடவே ரசமு மாகும்
நாத்திடவே ரசமெடுத்து அப்பால் வைத்து
நலமாக இலிங்கமது பலமும் பத்து
ஏத்திடவே திராவகத்தை விட்டு ரெம்ப
இழுத்தரைத்துக் கல்வத்திலிதமா யாட்டே.

(106)

ஆட்டுநீ பீங்கானில் விட்டு மெள்ள
 அன்பாகவுமி நெருப்பில் வறுத்துப்போடு
 நாட்டுநீ கிடமதிலே போட்டு மூடு
 நலமாக ஏழுமண் சீலை செய்து
 ஓட்டுநீ அடுப்பேற்றிச் சாமம் நாலு
 விதமாக எரித்திடவே ரசமு மேறி
 காட்டுநீ மயிர்க்குச்சி தன்னாலே தான்
 கனிவாக வழித்துநீ எடுத்துக் கொள்ளே.

(107)

கொள்ளவே வீரரசம் பலமும் ஐந்து
 கொடியாக லிங்கரசம் பலமுமைந்து
 மெள்ளவே பூரமது பலமு மைந்து
 மிடுக்காகத் திரிசமுமாச்சுதப்பா
 கள்ளமாய் இவைமூன்றும் சேர்த்தரைத்துக்
 கனிவாக இருசாமம் பொடியாய்ப்பண்ணு
 துள்ள வேயிருசட்டி உராஞ்சிச் சேரு
 துடியாக வொருசட்டி நிறையவுப்பே.

(108)

உப்பெல்லாம் வறுத்துமே சட்டி யிட்டு
 உண்மையாய் நடுவதனில் ரசத்தை விட்டு
 நப்பாக மேற்சட்டி கவிழ்த்து மூடி
 நலமாக ஏழுமண்தான் சீலை செய்து
 கப்பாக வடுப்பதனில் ஏற்றி நீயும்
 கனிவாகக் கணபதியைப் பூசைபண்ணி
 மெய்ப்பாகக் கடிகைதான் நூறு எரிப்பு
 மேன்மையாய் எரித்திடவே பதங்கம் ஆமே.

(109)

திரிமூர்த்தி பதங்கத்தால் தீரும் நோய்கள்.

பதங்கத்தை மயிர்க்குச்சி தன்னாற்கிண்டி
 பதிவாக எடுத்துமே வைத்துக் கொள்ளு
 நிதம்பமாய்ச் சித்தர்களைப் பூசை செய்து
 நிர்ணயமாய்ப் பணவெடைதான் வெல்லத் திட்டால்
 கதம்பமாய் மண்டலத்தில் சித்தியாகும்
 காரியமாய்ச் சிவனரணை எல்லாம் தீரும்
 விதம்பமாய்ப் பதினெட்டுக் குட்டம் தீரும்
 விருப்பமாய் அம்மையின் மேல் ஆணையாமே.

(110)

ஆணையாம் குன்மங்கள் எல்லாம் தீரும்
 அடைவாக நந்தியின்மேல் ஆணையாகும்
 காணலாம் வாதமென்பதுவும் தீரும்
 கடிதாக அசுவனிமேல் ஆணையாகும்

பாணலாம் பித்தமெல்லாம் தீர்ந்து போகும்
பதிவாகத் தன்வந்திரி யாணையாகும்
வாணலாம் காசமெல்லாம் தீர்ந்து போகும்
வடிவான அகத்தியர் மேலாணையாமே.

(111)

ஆமேதான் விசபாண்டு அனைத்தும் தீரும்
ஆதியாம் புலத்தியர் மேல் ஆணையாகும்
காமேதான் விசபேதி கிராணி தீரும்
கனிவான தேரர் மேலாணையாகும்
வாமேதான் நோய்களெல்லாம் தீரும் தீரும்
வகையாக யுகிமே லாணையாகும்
தாமேதான் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்
தற்பரமேல் ஆணையுண்டு மருந்துசெய்யே.

(112)

செய்யவே கைபாகமாக வைத்துச்
சிறப்பாக வைத்தியங்கள் மிகவும் பாரு
வையத்திலுனைப்போலே செய்வாருண்டோ
வடிவாக வைத்தியங்கள் பலிக்கும் பாரு
மெய்யாகச் சொல்லிவிட்டேன்.

(113)

தாம் கூறியுள்ள மருந்தின்மேல் அவ்வளவு நம்புக்கை இருந்ததாலேயே யுகிமுனி ஆணையிட்டுக் கூறுகிறார். குட்டம் குன்மம் முதலாக அத்தனை நோய்களையும் தீர்க்கும் அபூர்வமான மருந்தென்றால் அதற்கிணையாக வேறொன்றைக் கூறவும் இயலுமோ?

வாதம் இல்லையென்று

எழுபது என்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் பலபேர் தங்கம் செய்யும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார்கள். எல்லாம் பணம் சம்பாதிப்பதற்காகத்தான்!

தங்கம் செய்வதற்காகப் போலிச் சாமியார்களின் பேச்சை நம்பிச் சொத்துச் சுகம் எல்லாம் இழந்தவர்களும் உண்டு. பலர் ஓட்டாண்டிகளாகத் தெருவுக்கே வந்து விட்டார்கள். அதனால் இரசவாதம் என்பதே பொய் என்ற அளவு பொதுமக்களிடையே பரவலான கருத்து ஏற்பட்டுவிட்டது.

வாதம் செய்வதற்கு சரக்குகள் மட்டும் போதாது. ஆன்ம பலமும் வேண்டும். நெஞ்சில் நேர்மை வேண்டும். மனதில் உறுதி வேண்டும். யோகத்தில் நிலை நிற்க வேண்டும். பொருளாசை கொண்டு புடம் போட்டுச் சுட்டவர்கள் எல்லாம் கெட்டார்களேயல்லாமல் நலம் பெறவில்லை. இந்த உண்மையை அறியாமல் வாதமே பொய் என்று பேசுவது அறிவீனம் வாதம் இல்லையென்று சொல்பவன் நரகத்தில் வீழ்வான் என்கிறார். யுகிமுனி.

தானான சிவன்பேரி லாணையாகும்
 தர்க்கமாய்ப் பேசாதே செம்பைப்பாரு
 கோனான குருவருளால் வாதமாகும்
 கொள்கையிதை விட்டாக்கால் செம்பேயாகும்
 பானான வாதம் பொய் என்று சொன்னால்
 பதிவான நரகத்தில் விழுவான் பாவி
 வானான நூலைத்தான் சோதித்தேறு
 வடிவான வாதமெல்லா மெளிதிலாமே. (218)

வாதம் பொய் என்றால் மற்ற எல்லாமே பொய்யாகத் தானே இருக்க வேண்டும்? எதுபொய்? என்று கேட்கிறார் யுகிமுனி.

ஆமேதான் உலகத்தில் வாதம் பொய்யோ
 அருள்பெருகும் ஞானங்கள் யோகம் பொய்யோ
 நாமேதான் சாத்திரங்கள் கணக்குப் பொய்யோ
 நாடினா லெல்லாமும் வந்து சேரும். (372)

என்றும்,

பார்க்கவே மனதினால் சாத்திரத்தைப்
 பதிவாகப் பார்த்தாக்கால் எல்லாம் தோன்றும் (373)

என்றும் கூறுகிறார்.

சொன்னதொரு நூல்தனிலே வாதம் பொய்யோ
 சுருக்கான குளிகை பொய்யோ. வேதம் பொய்யோ
 பின்னமில்லாமலே உப்புப் பொய்யோ
 பெரிய திராவகமும் பொய்யோ இல்லை
 நன்னயமா யுலகத்தோர் பாசமாக
 நலமாகச் செய்யாமல் விட்டுப்போட்டு
 என்னமோ பொய்யென்று சொல்லுவார்கள்
 உலுத்தனிவன் மாடுதான் மேய்ப்பான் பாரே. (965)

வாதம் பொய் என்று சொன்னால் உப்பு, குளிகை, திராவகம் மற்ற மருந்துகள் எல்லாம் பொய்யாகத் தானே இருக்கவேண்டும்? அவையெல்லாம் பொய்யா?

பொய்யே இல்லை என்று சத்தியம் செய்வாய். அப்படியென்றால் வாதமும் பொய்யே அல்ல. செய்யத் தெரியாமல் செய்து எல்லாவற்றையும் கெடுத்துவிட்டு வாதம் பொய் என்று பிதற்றுவவன் மாடு மேய்க்கத்தான்லாயக்கு. வேறு எதற்குமே தகுதியற்றவனாவான் என்று வெகுண்டு கூறுகிறார் யுகிமுனி.

பீண்டம்

சித்தர்கள் இரசவாதத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது பொருள்களை குறிச் சொற்களில் கூறியிருப்பார்கள். இன்றைக்கும் நாம் இந்த வழக்கத்தைக் காண்கிறோம். ஆனால் அது தெரியாமல் பிற்காலத்தவர்கள் அச்சொற்களுக்குத் தவறான பொருள் கண்டு தவறான வழிகளிலேயே சென்றார்கள். சித்தர்களின் இந்தப் போக்கை யுகிமுனி பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

நீங்கள் எவ்வளவு நாள் காத்திருந்தாலும் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்கள். பிச்சைக்காரரைப் போல் இருப்பார்கள். ஒரு வார்த்தை சொல்லமாட்டார்கள். அப்படிச் சொன்னாலும் பிண்டமென்றும் வழலையென்றும் சொல்வார்கள் பொல்லாத சித்தர்கள்.

காத்திட்டால் ஒன்றுமில்லை பிச்சைக்காரன்
கருத்தாக ஒன்றுமில்லை சொல்லமாட்டார்
பார்த்திடவே வழலையென்பார் பிண்டமென்பார்
பதிலாக அலைச்சலாய்ச் சொல்லுவார்கள்.
சேர்த்திட்டே எனன்று சொல்வார் பொல்லாச் சித்தர்
சிறப்பான நூலைத்தான் விரும்புவாயே.

(232)

விரும்புவார். அறிவில்லார் பிண்டந் தன்னை
விருப்பமா யலைவார்கள் பிணத்தினோடே
அரும்புவா ரைங்கோல மென்று சொல்லி
அதுவாச்ச வழலைதானென்பார் பொல்லார்
கரும்பைப் போல் சொல்வார்கள் புத்தியில்லார்
கருத்தாக நம்பவே வேண்டாமப்பா
கறுப்புவை நம்பினாற் பலனுமாகும்
நாடியே அயம்முந்திப் பார்த்திடாயே.

(233)

இங்கே கறும்பூ என்றது இரும்பை. இரும்பை நம்பினால் பலன் உண்டு என்கிறார் யுகிமுனி.

இதையே மீண்டும்,

பெலமாக வழலையைத்தான் மறைத்தார் கோடி
புரட்டாக வழலையென்று பிணத்தைத் தானும்
கலனாகச் சொல்லிவிட்டார் சித்தர் தானும்
கருத்தாலே பார்த்தாக்கால் அயமுமாச்சு
சலனாகப் பிணம் பிடுங்க வேண்டாமையோ
சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் உலகத்தோரே.

(299)

என்றும் கூறுகிறார்

அமுரி - மூலப்புளி

நாடிப்பார் சுடுவாதி புளியைக் காணார்
நாடியே மலந்தானும் புளியதென்பார்
லாடியே மனிதர் மூத்திரத்தைத்தானும்
வகையாக அமுரியென்பார் புத்தியில்லார்

மலத்தைப் புளியென்றும் மூத்திரத்தை அமுரியென்றும் சொல்பவர்கள்
மூடர்கள் என்கிறார் யூகிமுனி.

வெடியுப்பை மடக்கிச் சுன்னம் செய்து செயநீர் செய்வது இரசவாதத்திற்கு
இன்றியமையாதது. இந்தச் செயநீராலேயே பாஷாணம் கட்டும். பாஷாணத்தைச்
கட்டினாலே உலோகம் வேதையாகும்.

சுன்னமாம் வெடியுப்புச் சுன்னம் செய்து
குட்சமாய் மறைத்தார்கள் சித்தர் தாமும்
அன்னமாப் புளியென்று மறைத்ததாலே
ஆச்சரியம் வெடியுப்புப் பூக்கமாட்டா
நன்னயமாய்க் கெட்டலைந்து வாதிதானும்
நலமில்லை கிட்டந்தான் ஆச்சுதென்று
கன்னிகைபோல் புலம்பியே திரிவாரையோ
கக்கத்திற் பிள்ளை வைத்துக் குறித்தவாரே. (527)

சுன்னமாகாத வெடியுப்பைச் கொண்டு வாதம் செய்தால் தங்கமா கிடைக்கும்?
உலோகக் கிட்டம் தான் கிடைக்கும். அதைப் பார்த்து - இடுப்பில் பிள்ளையை
வைத்துக் கொண்டு பிள்ளையைக் காணோம் என்று ஓலமிட்டு அழும் பெண்ணைப்
போல் வாதம் பொய்த்துவிட்டது என்று புலம்புவார்கள்.

வாரேது என்றாக்கால் புளியைக் கேளு
வன்மையாய் வெடியுப்புச் சுன்னம் செய்ய
காரேது அந்திசத்தில் புளியைக் கேளு
கனிவான புளிதானும் சினம்பா
தாரேது எலுமிச்சம் தோலு தானும்
தாட்டிகமாய்ப் புளியென்று சொல்லலகும்
நாரேது விப்புளிதான் சேராப் போனால்
நன்மையில்லை சுன்னமில்லை நாடிப்பாரே. (529)

(புளியென்றால் சினமும் எலுமிச்சந்தோலும். அமுரியென்றால்.)

தானேதான் அமுரியென்று மூத்திரத்தைவிட்டுத்
தாட்டிகமாய்ச் சொன்னார்கள் பெரியோர்தாமும்
தானேதான் பொய்பேசு மாண்பர் தம்மைக்
கட்டியே அழிந்தாக்கால் பாவமில்லை

வானேதான் மூத்திரந்தான் சமுத்திர நீராம்
வகையாகப் பார்த்தாக்கால் தோணும் தோணும்.

அமுரி என்பது கடல் நீரே என்று அடித்துக் கூறுகிறார் யுகிமுனி. பிற பாடல்களிலும் கடல் நீரால் ரசம் கட்டும் என்றும் வேறு பலவிதமாகவும் கூறியிருக்கிறார்.

சிலநூல்களில் வெள்ளாட்டு அமுரி என்பது போல் குறிப்பாக மூத்திரத்தைக் குறிக்கும். இடங்களிலேயே மூத்திரம் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

வரரிஷி கலைக் ஞானம் 22ல் கற்பமுறை பற்றிக் கூறும்போது.

உய்யவே அதன்பின்பு மிளகு தன்னில்
உற்றதொரு பெரிதாகப் பார்த்தெடுத்து
செய்வாழைக் கன்றமுரி தன்னிலேதான்
சீராக ஹரினபின் மிளகைந்தாக -

என்று கூறுகிறார். இங்கு அமுரி என்பதற்கு வாழைக் கன்றிலிருந்து வடியும் நீர் என்ற பொருள் ஏற்படுகிறது.

சித்தர்களின் மறைப்புச் சொற்களுக்குப் பொருள் காணவேண்டுமென்றால் இன்னும் பலநூல்களையும் ஆராய வேண்டும். இங்கு நமக்குக் கிடைத்துள்ளவற்றை மட்டும் தொகுத்து வைப்போம்.

வாய்நீர்

அடுத்தபடியாக வைத்தியத்திலும் வாதத்திலும் மிக அதிகமாகப் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு சொல் வாய்நீர் என்பது.

வாய்நீர் விட்டரைத்து என்று வருகிற இடங்களில் எச்சிலைத் துப்பி அரைக்கிற வைத்தியர்களும் உண்டு. வாயிலிருந்து வரும் நீர் அது தானே?

பரிபாஷை (மறைப்புச்) சொற்கள் என்கிற சிக்கலை அவிழ்க்காதவரையில் சித்தர் முறைகளில் வைத்தியமும் வாதமும் உருப்படப் போவதே இல்லை. சித்த வைத்தியம் மேம்பட வேண்டு மென்றால் வைத்திய நூல்களைப் பொருத்த மட்டிலாவது மறைப்புச் சொற்களின் பொருள் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இங்கே யுகிமுனிவர் கூறுகிறார்.

படியாகத் திராவகத்தை வைக்கக்கேளு
பதமாக வெடியுப்புப் பத்துமாமே.

XVI

பத்துமே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 பதிவாகச் சீனமது இருபத்தைந்து
 உத்துமே யிதுவிரண்டும் பொடித்துத்தானே
 உறுதியாய்க் கடத்திலரை வாசியிட்டு
 நத்தியே வாலையென்ற சட்டிமுடி
 நலமான முன்னீரை வீசிப்போடு
 சித்துமே சிவந்தஜலம் வருகும்பாரு
 சிறப்பாக வதைவாங்கிச் சொல்லக்கேளே.

(414)

சொல்லவே யிந்நீர்க்குப் பேரே தென்னில்
 சிறப்பாக அண்டநீர் வாலையீராம்
 நல்லிடவே வாய்நீராம் குமரிநீராம்
 நலமான ஆகாச கங்கை நீராம்
 வல்லிடவே யிந்நீரை வாங்கிக் கொண்டு
 வளமான வீரசப பற்பத்திட்டு
 எல்லிடவே மிதப்பாக விட்டுக்கேளு
 இதமாகப் பீங்கானில் வைத்துக் கொள்ளே.

(415)

அண்ட நீர், வாலையீர், வாய்நீர், குமரிநீர், ஆகாச கங்கை, என்ற பெயர்களால்
 எல்லாம் அழைக்கப்படுகிறது என்கிறார் யுகிமுனி. வாய்நீர் என்பது வெடியுப்புத்
 திராவகம் என்பதை இதன்மூலம் அறியலாம்.

வேகாக்கால் சாகாத்தலை

இதே போல் சித்தர் பாடல்களில் அடிக்கடிவரும் மறைப்புச் சொற்கள்
 வேகாக்கால், சாகாத்தலை, போகாப்புனல் என்பவை! விசித்திரமான பெயர்கள்
 வேகாத கால், சாகாத தலை, போகாத புனல்!

யுகிமுனி கூறுகிறார்.

ஆகாது என்று சொல்லி மலைக்க வேண்டாம்
 அறிவாக மனதூன்றிப் பார்த்துத் தேறி
 வேகாத காலேது என்றால் கேளு
 விருப்பமாம் துருசென்ற பெயரதாகும்,
 சாகாத தலையேது என்றாற் கேளு
 தனியான அயமதுதான் தனித்துப்பாரு
 நாகாது இவ்விரண்டால் வாதமாச்சு
 நலமாக விதையறிந்தால் வாதியாமே.

(667)

இவ்வளவுதானா என்று மலைத்துப் போகிறோம். ஆனால் மறைப்புச் சொற்களை வைத்தியம், வாதம், யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு துறைகளுக்கும் வெவ்வேறு பொருள்களில் சித்தர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். எடுத்துக் காட்டாகக் கொங்கணவரின் முக்கியமான சீடராகக் கருதப்படும் கடைப்பிள்ளை மகரிஷி இதே சொற்களுக்கு என்ன பொருள் கூறுகிறார் என்பதை இங்கே பார்ப்போம்.

போகாத புனலதுதான் மைந்தா மைந்தா
பூரணமாய் நின்றிலங்கும் வாசி லுமசி
சாகாத காலதுதான் என்ன வென்றால்
சதா போத மானதொரு நாதமாகும்
வேகாத தலையதுதான் விந்து விந்து
வேதாந்த மூலமடா யார்க்கும் தோணா
வாகாத விதுமூன்றும் தன்னுள் கண்டு
மகத்தான சிவயோகம் வளமை பாரே.
கடை - கலைக் ஞானம் 53.

கடைப்பிள்ளை கலைஞானம் நூற்றிருபதில் ஐம்பத்து மூன்றாவது பாடல் இது. (எழுது வெளியீடான யோக ஞான சாஸ்திரத்திட்டு மூன்றாம் பாகத்தில் இந்நூல் இடம் பெற்றுள்ளது).

சித்தர்களின் நூல்கள் மிகப்பல. அவற்றை ஆய்வு நோக்கோடு கற்றுத் தெளியப் பல ஆண்டுகள் பிடிக்கலாம். ஆயினும் அவற்றை நன்கு பயின்று துறைவாரியாகத் தொகுத்துக் கொண்டு கற்று ஆய்வுகள் நடத்துவது பல அரிய திரண்ட முத்துக்களை அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வாதநூல்களிலே இதைப் போன்று இனிமையானதும் தெளிவானதுமான ஒரு நூலை நான் இதுவரை படிக்கவில்லை. அதனால் இந்தநூல் சித்த வைத்தியர்களுக்கு ஒரு செல்வம் போல் - புதையல் போல் பயனளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

இந்தநூலை சேலம் மாவட்டம் கொண்டலாம்பட்டி - பூலாவாரி கிராமத்தைச் சேர்ந்த தந்தசாமிக் கவுண்டர் மகன் லட்சுமணன் என்பவர் என்னிடம் கொடுத்தார். அப்பொழுது நான் இதன் சிறப்பை உணரவில்லை. இப்போது -

லட்சுமணன் அழகான இளைஞர். நல்ல பண்பும், சித்தர் இலக்கியத்தில் அளவு கடந்த ஆர்வமும் உடையவர். சித்தர்களின் நூல்கள் வெளிவர வேண்டும் என்பதில் அவருக்கிருந்த ஆர்வத்தை நினைக்கும் போது, நான் பெருமையடைகிறேன். அவருடைய நல்ல உள்ளம் காரணமாகவே இந்த நூல் இன்று தமிழ் கூறும் நல்ல உலகுக்குக் கிடைத்துள்ளது.

XVIII

பழைய நூல்களை வைத்துக் கொண்டு பணம் கொடுத்தாலும் கொடுக்க மாட்டோம் என்ற சொல்கிறவர்களும், தங்களிடம் இருக்கும் நூல்கள் ஏடு ஏடாகக் கிழிந்து பொடிப் பொடியாக உதிர்ந்து போனாலும் பரவாயில்லை அது புத்தகமாக வெளிவந்து விடக்கூடாது என்று பணத்திற்காகப் பேரம் பேசிக் கொண்டே காலம் கடத்துகிறவர்களும் எத்தனையோ பேர்.

இப்படிப் பட்டவர்கள் நிறைந்த உலகத்தில் பூலாவாரி லட்சுமணன் போல் பரந்த உள்ளம் கொண்டவர்கள் சிலராவது இருப்பதால் தான் சித்தர் இலக்கியங்கள் இன்னும் நடமாடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

லட்சுமணன் கொடுத்தது மிகப் பழைய புத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஜெராக்ஸ். அதில் பல பக்கங்களில் எழுத்துக்கள் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அதனாலேயே சிறிது காலம் அதை வெளியிடும் முயற்சியில் இறங்கவில்லை. நூலைப் படித்துப் பார்க்கவும் கூட அது ஒரு தடையாக இருந்தது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆனால் நூலைப் படித்தவுடன் உடனே அதை வெளியிட்டு விட வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உண்டாகிவிட்டது. அவ்வளவு சிறந்த நூல்.

இந்த நூலின் வாதத்தைப் பற்றி பல அரிய விளக்கங்கள் உள்ளன. வாதம் ானறால் உடனே தங்கம் செய்வது என்று முடிவு செய்து கொண்டு இந்த நூலைப் படித்துவிட்டால் உடனே தங்கம் செய்துவிடலாம் என்று யாரும் முடிவு செய்து விடக் கூடாது.

பொன்னாசை என்பது மிகக் கொடிய ஒன்று. அதனாலேயே ஞானிகள் பொன்னை வெறுத்தனர். பொருள் சேர்ப்பதற்காகவோ; உலக சுகங்களைப் பெறுவதற்காகவோ புனிதமான வாதத்தைப் பயன் படுத்தக் கூடாது. வாதத்தை வென்றவர் ருஷிகளுக்கு ஒப்பாவர். சிவனுக்கே நிகராவர் என்று இந்நூலில் யுகிமுனி கூறுவதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அப்படியென்றால் சிவனுக்கு நிகரானவர்கள், ருஷிகளுக்கே வாதம் கை கூடும். மற்றவர்களுக்குக் கைகூடாது என்பதை உணர்ந்து நன்றாக மனதில் இறுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

ஞான மார்க்கத்தில் ஒரு படிதான் வாதம். வாதமே தனது இறுதி லட்சியமாக ினைப்பவன் ஒரு போதும் வெற்றியடைந்து விட முடியாது. தங்கம் செய்கிறேன் என்று புத்திகெட்டுத் தடம் மாறிப் போகிறவன் கெட்டழிந்துதான் போவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆனால், இந்நூலின் மருத்துவப் பயன்களைப் பற்றி நினைக்கும்போது மிகவும் பெருமைப் பட வேண்டும். இதில் எல்லா விதமான பாஷாணங்களையும் உலோகங்களையும் செந்தூரித்து மருந்தாகப் பயன்படுத்தும் முறைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஏற்கெனவே மற்ற நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளவற்றோடு

ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும், சரியான முறையைத் தெரிந் தெடுத்துக் கைக்கொள்ளவும் இந்த நூல் மிகவும் உதவும்.

இம்மருந்துகளை முறையாகச் செய்து பயன்படுத்தினால் எய்ட்ஸ் போன்ற கொடிய நோயையும் சுலபமாகக் குணப்படுத்த முடியும். இன்று பெரியதாக விளம்பரப் படுத்தப்பட்டால் கூட எய்ட்ஸ் மனிதசமுதாயம் அறியாத ஒரு நோயல்ல. சித்தர்கள் நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே இந்நோயைக் குணப்படுத்தியுள்ளனர். சித்தர்களின் முறையால் எய்ட்ஸ் நோயைக் குணப்படுத்திய சித்த மருத்துவர்கள் உள்ளனர். சரியான ஆதரவில்லாததாலும், தங்களுடைய மருந்துகள், முறைகள் தகுதியற்றவர்களால் கொள்ளையடிக்கப் பட்டுவிடும் என்ற பயத்தாலும் அவர்கள் அவற்றை வெளியிட மறுத்துவருகின்றனர்.

அத்தகைய மருத்துவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுத்து அவர்களுக்கு நியாயமாகச் சேரவேண்டிய பெயரும் ,புகழும், பணமும், நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்பதற்கு உத்தரவாத மளித்தால்- தமிழ் நாட்டுக்கும் சித்த மருத்துவத்திற்கும் சிறந்த பயன் உண்டாகும். சித்த மருத்துவம் உலகளாவிய பெருமையை அடையவும் முடியும்.

இந்த நூலைப் படிக்கும் போது இதைப் போல் இதில் காணப்படுபவை போன்ற மருத்துவ முறைகள் உலகத்திலேயே எங்கும் இல்லையே? அவ்வளவையும் வைத்துக் கொண்டா நாம் பாமரர்களைப் போலும் - ஏதிலிகளைப் போலும் திரிகிறோம் என்று நினைத்து வேதனைப்பட நேர்கிறது.

இந்த மருத்துவ முறைகளை உலகம் உணரச் செய்ய வேண்டும். இதுவே நமது நோக்கம். இந்த உன்னதமான நோக்கம் நிச்சயமாக நிறைவேறும் என்பதில் நமக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை!

வணக்கம்,
எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்,
பதிப்பாசிரியர்.

பொருளடக்கம்

காப்பு	1
நூலுபதேசக் கிரமம்	“
இந்நூற்பலன்	2
வாதஞ்செய்ய வேண்டிய கிரமம்	“
உழைத்தால் பலன் வரும்	“
ஞானமில்லார் செய்கை	“
பூர்வாசாரியர்கள் மோசஞ்செய்தது	3
வாதஞ்செய்தால் ஞானங்கூடும்	“
குருமார்கள் செய்மோசம்	“
முன்னம் அயச்செம்பைப் பார்க்கவும்	“
அறிவுகூறல்	4
செம்பைக் கொல்லவும் எழுப்பவும்	“
எட்டுமிரண்டும் இன்னதெனல்	“
அயச்செம்பு ரோமஞ்சேர்ந்தது	“
தாம்பரக்கரி அயச்செம்புக்கு	5
செம்புகரியாகாவிட்டால் வகை	“
செம்பும் அயமும் சேர்க்கும்வழி சிந்தாரமும் செய்	“
அயரோமம் செம்புசத்திலே சத்து - செந்தூரம் செய்தால்தான் கெந்தியீயம் விலகிப்போகும்	“
அயத்தாம்பிரம் உருக்கும்விதம்	6
அயத்தாம்பிர நாகரச கெந்திசெந்தூரம்	“
அயத்தாம்பிர செந்தூரம் செம்பில் கொடுக்கச் சொல்லியது	7
சாத்திரத்தில் ஆசைவைத்துப் பார்க்கச் சொல்லியது	“
உலகமயங்கச் செய்பவர்	“
வாதமறிந்தவர்கள் எல்லா தேவர்களுக்கும் ஒப்பாவார்கள்	8
தங்கமும் செம்பும் சிவமும் சத்தியும்	“
அயம்செம்பு செய்து நொறுக்கு வெள்ளி செய்து	“
சேர்த்து பசிதீர்ந்து ரசங்கட்டவும்	“
யோகிபோல வாதி கருத்து மிருக்கவேண்டியது	8
இன்னாருக்கு வாதம் வரும் வராது எனல்	9
வாதம் உபதேசம் செய்த கிரமம்	“

மூட்சித்தரின் செய்கை	9
செம்பை பொன்பண்ணாமல் விக்கிரகம் செய்து	10
மூடபக்தி செய்யல்	"
ஈஸ்வரத்தியானம்	"
வீரத்தால் இரும்பை வேதை செய்ய	"
வாதிகள் முன்பணம் போட்டுப் பின்னையெடுக்கவும்	"
இரும்புந் துருகம் சேர்ந்தால் தீஞ்சுபோம்	11
அயச்செம்பு உழைத்துச் செய்தால் துயரம்போம்	"
வங்கவெட்டை	"
லிங்கங்கட்ட தாம்பரக்கரி	"
லிங்கக்கட்டு புடமும் லிங்கக்களங்கும்	"
லிங்கக்களங்கு வேதை	12
வாதம் உபதேசித்தகிரம பரம்பரை	"
வங்கத்தைச் செய்து பொன்பண்ணி செலவுசெய்ய	"
நாகசிந்தூரம் வேதைக்கு	"
நாகசுத்தி செய்து ரசஞ்சேர்க்க	"
வெடியுப்பு திராவகம்	13
ரசம்பூர்க்கச்செய்ய	"
ரசப்பு நாகம் சேர்ந்த சிந்தூரம்	"
நாகசிந்தூரம் செம்பிற் சேர்க்க	"
ஐயச்செம்பைத் தேடச்சொல்லியது	"
அயச்செம்பு	14
துருசு அயச்செம்பு	15
அயச்செம்பு	16
ஒருமுறை தப்பினால் மறுபடியும் சோதிக்கவும்	17
சத்துருவாற்கொன்று மித்துருவைச்சேர்க்கச் செம்பாம்	"
துருசில் நாலிலொன்று செம்பிருக்குமெனல்	18
களங்கங்களில் சேர்ந்த துருசுக்கு நாலிலொன்று செம்பு	"
இறங்கினால்தான் சயமாகும்	"
சவக்காரத்தை நீற்றினால் துருசுநீறும் வேதையாகும்	"
முன்னே களங்குகளைச்செய்து பின்பு வழலைக்கெத்தனி	18
இரும்பினிலுழைத்தால் பசியைத்தணிக்கும்	19
குருபாம்பை	"

ரசவாதம் தெரிந்தவர்கள் ஒருவருக்குஞ் சொல்ல வேண்டாமெனல்	19
வாதந்தரிசனையானபின் அதிகயெளியவனைப் போலிரு	"
கைபாகம் தப்பினாற் வாதம் பொய்யாம்	20
திரிமூர்த்தி பஸ்மம்செய்து பொருள்சம்பாரி	"
வீரரசம் லிங்கரசம்	"
திரிமூர்த்தி ப்ஸ்பத்தால் தீரும் வியாதிகள்	21
வயித்தியர் பேதமை	22
லிங்க முதலியவைகளை கட்டியாய் வைக்க நினையாதே பதங்கத்தை வைத்துத்தேறு எல்லாமாகும்	23
செம்புக்கரி செய்து அதில் அயச்சிந்தூரம் சேர்க்கச் சொல்லியது	"
செம்புசுத்தி	24
தாம்பரம் நொறுங்க	"
அயச்செம்பு	"
அயச்செம்பு சிந்தூரம்	25
குருபரம்புரையாய் வாதம் உபதேசம் செய்தது	"
யாருக்கும் பாகஞ்சொல்லாதே	26
சீடருக்குச்சொல், அயத்தையே உழைத்துப்பார்	"
குதத்தை நிறுத்தினால் செம்பு பழுக்கும்	27
இந்த நூலை அடிதொடுத்து முடிவரைக்கும் பார்த்துச் செய்	"
பாலைரசம்	"
ரசபதங்கம் செய்ய உப்பு சுத்தி செய்	28
லிங்கரச ப்ஸ்பம்	"
லிங்கரசப்ஸ்பச் சிந்தூரமும் அதன் பெருமையும்	"
மேற்சொல்லிய முறை சரியானதெனச் சத்தியம்	29
உபதேச பரம்பரை	30
கல்லுப்பைவிட்டால் குதங்கட்ட மாட்டாது	"
கல்லுப்புச்சுன்னம்	"
கல்லுப்புச் சுன்ன சயநீர்	31
ரசபதங்கம்	"
சயரசப்ஸ்பம்	"
திடங்கூறல்	32
கல்லுப்பை முந்திப்பார்த்தால் ரவிபழுக்கும்	"

ஒருதரம் தப்பினால் மறுதரஞ் செய்யச் சரியாகும்	33
கல்லுப்பைத் தெரிப்படங்ககட்டினா லெல்லாமாகும்	"
உப்பைக் கடல்நீரில் காய்ச்சிக் கொள்	"
உப்பைக் கடல்நீரில் காய்ச்ச பாஷாணமெல்லாம் கட்டும்	"
உப்பை உலகத்தாருக்கு உபதேசித்த கிரமம்	34
அகத்தியர் உப்புக்கட்டு, கல்லுப்பும் கடல்நுரையும் நீரில்கரையும்	"
கல்லுப்புக் காய்ச்கம் வகை	"
ரசபதங்கஞ் செய்யுக் கல்லுப்பைப் பாத்திரத்தி லமைக்கிறது	35
கல்லுப்பில் ரசமெரிப்பு	"
கல்லுப்பும் ரசபதங்கமும் சேர்த்து எரிப்பு	"
கல்லுப்பும் ரசபதங்கமும் சேர்த்து மடக்கு	"
உப்பு கதை செய்ய	36
உப்புக்கட்டு வேதை	"
வாதிகள் மூடத்தன்மை	"
குவேதவனத்துக் கல்லுப்பைக் காய்ச்சிக் கட்டச் சொல்லியது	"
புத்தியுள்ளவாதி உப்பைக் கட்டவேணும்	37
முன்கட்டிய உப்பை மேருபண்ணி அதில் ரசத்தை யெரிக்கச்	"
சிந்துரமாம்	"
கல்லுப்பில் சூதம்சேராவிட்டால் கட்டாது	"
வகையறிந்து கடல்நீரில் காச்சாவிட்டாலும்	"
கல்லுப்புடன் வாருதம் சேராப்போனாலும் வாதமில்லை	"
ஒருமுறை செய்ததுபோல் சூதத்தைக்கட்டிக்	"
கொண்டு வேதை பார்த்தாலாகும்	38
வாதம்புரண்டு போவது சத்துருமித்துரு	"
சேர வேண்டியபடி சேராததால்	"
த்துருவாற் கொன்று மித்துருவா லெழுப்பப் பொன்னாம்	"
வாதம் உலகத்திலில்லையென்று சொல்லும் மூடர்	"
'நரகத்தில் அழிவார்கள்	39
வாதத்திற்கு வேண்டியவைகளைச் சொல்லுகின்றது	"
புயச்செம்பு	"
செம்பு நொறுக்கிக் கரிபண்ண	"
புயமும் செம்பு கரியும் சேர்க்கும்வழி	40
செம்புபிடித்தெடுக்கும் வழி	"
புயச்செம்பு சிந்துரம்	"

அயத்தாம்பர சிந்தூரவேதை	41
செம்புலந்த விடங்களிலெல்லா மேற்சொல்லியது போலவே	"
மடக்கிச் சிந்தூரத்தால் சாயமேறும்	"
முட்டாள் வாதிகளின் செய்கை	"
முதல் அயச்செம்பெடுத்துத் தங்கத்தில் கொடுத்து	"
வெள்ளியிற் கொடுக்கவும்	42
அடியில் சொல்லப்படுகின்ற அயச்செம்பு வெகுசுளுவு	"
அயச்செம்பு ,	"
அயச்செம்புக்குக் கவசமும் புடமும்	43
புடம்போட்ட அயச்செம்பை உருக்கவும் வெள்ளிக்கீயவும்	"
இந்தமுறை போல சித்தர்கள் சரியாய்ச் சொல்லார்கள்	"
செம்பெடுத்து செலவுக்கு வைத்துக்கொண்டு	"
குளிகைக்குச் சாரணையைத்தீர்	"
செம்பைக் கொன்றபின் அயம்சேர்க்கும் விதமும்	"
அதை மறுபடியும் ஊதவேண்டிய வழியும்	44
வெள்ளியை யூதி நொறுக்கி உருக்கி ரவிசேர்க்க வேதையாம்	"
செம்புக்குப் புடம் லகுவாய்ப் போட்டால் களிம்பு போகாது	"
செம்பை அவசரமில்லாமல் பாகமாய் கைமுறை தப்பாமல் செய்	"
சத்தியமாய்ச் சொன்னேன் செம்பை	"
நொறுக்கிச் சிந்தூரத்தா லெளிதிலாகும்	45
அயச்செம்பு செய்து முடித்துக் கொண்டாலிவ்வுலகி லிருக்கலாம்	"
தீகை 'விதியில் அயச்செம்பை மறைத்துச் சொன்னேனென்றது	"
வாதி உபதேசக்கிரமம்	"
இந்தக் காண்டத்தில் கடைசியில் அயச்செம்பு	"
கைபாகமாகச் சொல்லியிருக்கிறது	46
இந்நூல் தகாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால்	"
கோடி நரகம் வரும், சகலபாவமுமிதற்கு ளிருக்கிறது	"
வாதம் பொய்யென்று சொன்னால் நரகத்தில் வீழ்வான்	"
அயச்செம்பு அயத்தொட்டிப் பாஷாணத்தாலாகும்	"
முன்சொன்ன அயச்செம்பை வெளியிற் சொன்னால்	"
மஹா சத்தியம் சொல்கின்றேன்	47
இந்த செம்பைச் சிந்தூரம் செய்தால் வேதை ரொம்ப	48
அயத்தொட்டிப் பாஷாண வடையாளம்	"
சரக்கைப் பார்த்து செய்தால் தப்பாது	"
அயத்தொட்டி நல்லது	"

- முன்னே அயத்தைப் பார்த்துப் பின்பு
உப்பைப்பார்த்துப் பின்பு சவுக்காரம் செய்யவும் 49
- வாதம் கைக்குள்ளானால் வாயை மூடிப் பத்திரப்படுத்தவும்
நன்றாயிருந்தால் நம்மை சித்தரென்று சொல்வார்கள் “
- எளியவன் கல்லுப்பைச் செய்யவேணும் பணக்காரன்
சவுக்காரத்தைச் செய்யவும் வங்கம் நீறும்வேதையாம் “
- வாதம் தெரிந்தவன் பிச்சைக்காரனைப் போலிருப்பான்
கேட்டபேருக்குப் பிண்டமென்றும் வழலை யென்றும்
சொல்வான் 50
- அறிவில்லார் பிண்டமென்பதை பிணமென்றும்
ஐங்கோலமென்றும் அலைவார்கள்
பிண்டமென்பது அயம் “
- வாதியை அடுத்தால் அவன் வாதம் உபதேசம் சொல்ல
நூறு வருடம்செல்லும் அதற்குள் சாவார்கள் “
- கல்லுப்புச் சுன்னம் 51
- கல்லுப்புச் சுன்ன ஜயநீர் “
- பச்சைப்பூரம் - பச்சைக்கற்பூரம் குடன் பச்சைக்கற்பூரம்
இவைகள் சுன்னம் சாரம் சேர்த்த ஜயநீர் “
- பூர ஜயநீரில் நிமிளைச்சுன்னம் அதனால் துருகச்சுன்னம்
அதனால் குதச்சுன்னம் 52
- இந்நீரால் உபரசங்களெல்லாம் நீறும் உப்புக்களெல்லாம்
கட்டும் மெழுகாகும் “
- உப்பைக்கட்டி சுன்னஞ்செய்தாலெல்லாம் சித்தி “
- இந்தச் சுன்னம் எல்லாத்துறைகளிலேயும்
புகட்ட வேதையாகும் “
- கல்லுப்பைச் சுன்னம் செய்தால் சகலமும் சுன்னமாம் 53
- உப்புச்சுன்னத்தால் சாரச்சுன்னம் “
- மோனநிச்சயம் “
- சிதம்பரதரிசனம் “
- முத்தித்துறை 54
- ஆறாதாரத்தில் வேதமூர்த்தி விளக்கம் 54
- சித்தர்உறையும் ஸ்தலம் தில்லை “
- சிவனுறையுமிடம் சித்தரிருதயம் “
- மயக்கத்தால் மனங்கெடாமல் பரையூசைசெய் சிதம்பரபூசைசெய் 55
- மூலத்தில் இறுத்தில் எத்தனையுகமானாலும் கூணம்போலாகும் “

தெரியத்தோடு மனசைக்கட்டி ஆசாரியன் வழியாய்	
இருதயகமலத்தில் பரை பூசைசெய்	55
பூஜாவிதி	"
வெடியுப்பு ஜயநீர் உப்புக்கட்ட	56
கல்லுப்புச்சுட்டு எரிப்பு முறை	"
ரசபதங்கமும கல்லுப்பும் சேர்த்தெரிப்பு	"
கல்லுப்பால் சூதங்கட்டும், பதினெட்டுச் சித்தரும்	
உப்பினால் சூதங் கட்டினார்கள்	57
கல்லுப்புக் கட்டு சத்தியம் எனல்	"
கல்லுப்பும் ரசமுஞ்சேர்த்து மணிசெய்து	
ஜபஞ்செய்தால் தேவி பிரசன்னமாவாள்	"
வேறு, கடல்தண்ணியால் சுத்திசெய்த உப்பு	
ரசத்தைச் செந்தூரிக்கும்	58
கடலுப்பினாற் சூதம் கட்டலாம்	"
தாளாக பஸ்மம்	"
செம்பைக் கரியாக்கினால் தங்கமாகும்	"
கடல்நுரையை யூதி அதிலுப்பை யெரிக்கக் கசிவு போகும்	"
சீனம் வெடியுப்புச் சுன்னம்	"
சீனம் வெடியுப்புச் சுன்ன ஜயநீர் வெடியுப்புக்கட்டு	59
தந்தத்தில் வெடியுப்பு வைத்தெரிக்கக் கட்டும் கரியிலாடும்	"
நான் செய்த பதினாயிரம் பாடலில் இவ்வாயிரம்பாடல்	
தெளிவாய்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது	"
இவ்வாயிரத்தில் யாதொரு மோசமுமில்லை	
வாதம் தப்பாது சித்தியாகும்	"
புத்தியாகச் செய்தால் சித்தியாம்	"
அயச்செம்பைக் கண்டுபிடி	"
செம்பைக் கரிசெய்து அயத்தைச் சேர்த்து அயச்செம்பு செய்	60
கறுத்த செம்புக்கு வெங்காரமிட்டு ஊதச் சிகப்பாகும்	"
சிவந்தசெம்பை வெள்ளியிற் கொடுக்கவும்	"
அயச்செம்பு சிந்தூரம்	"
அயத்தாம்பரச் சிந்தூரவேதை	61
அயத்தாம்பரச் சிந்தூரம் புசிக்கில் காயம் உறுதியாம்	"
பார்த்துச் செய்தால் எல்லாம் பலிக்கும் நாற்று நடட்டதுபோல்	
ஒன்றிட்டால் பலவாகும்	"

ரசவாதும்.பலித்தால் மஹாயோகமாம்	61
வேறு - அறிவுகூறல்	"
துஷ்டருக்கு முறை சொல்லாதே	62
நூலுபதேசக்கிரமம்	"
இந்தக் காண்டம் முடியும்வரைக்கும் பார்த்தால் வாதம் வரும்.	"
எந்தன் நூல் பதினாயிரமும் பார்த்தால் வாதம்	"
வயித்தியம் பூரணமாய் வரும்	"
வாதம் செய்யவேண்டியக் கிரமம். முன்னே	
அயத்தையும் அதன்பின் உப்பு அதன்பின்	
சவுக்காரத்தையும் பார்	63
வங்க ஜயநீர்	"
துருசுச்சன்னம்	"
ரசக்கட்டு	64
லிங்ககட்டு மாரச ஜயநீர்	"
அயத்திற்கு வழலையென்றுபேர் பிணத்தை நினையாதே	
அது வழலையல்ல	"
கலைஞான பண்டிதர்கள் அயத்தைத் தான்	
வழலையென்று சொல்வார்கள் கட்டுடியர் பிள்ளையை	
வழலையென்பர்	65
கடைசியிற் சுருக்கமாயும் பாகமாயும் சொல்லியிருக்கின்றது	"
பிண்டவித்தையென்பதுபொய் அயவித்தை சத்தியம்	"
அயச்செம்பு	"
அயத்திடைக்கு காளீயம் சேர்த்துப் புடம்போடவும்	66
அயச்செம்பை முன்னேபார் அதிலேதான் வேதை	"
அயத்தை விட்டால் தங்கமில்லை குடியர்பேச்சை நம்பாதே	"
பிண்டவித்தையில்கலை	66
அயத்தை விட்டால் விழலாய்ப்போகும் பிண்டத்தை	
யெடுத்துச் செய்தால் நரகம் வரும்	67
பிணத்தை நினையாதே பிண்டத்தில் வேதை சுத்தமாயில்லை	"
வாதசித்தியானால் ஞானசித்தி தனக்குத்தானேவரும்	"
எல்லாரும் பொன்செய்யப் போகிறார்களென்று	
தாம்பர பஸ்பத்தை மறைத்தார்	"
தாம்பரபஸ்பம் நல்லசீடருக்கு ஆகச் சொல்லியது	68
தாம்பரபஸ்பம்	"

செம்புவெட்டை செய்ய	68
செம்பு வெட்டையாகா விட்டால் கரியாய்ப்போகும்	
வெளுக்க மாட்டாது	"
தாம்பர பஸ்பத்தால் ரசமணி	69
மணியால் வேதை	"
ரசமணியால் கமநம்செய்ய	"
சாரக்கட்டு ஆட்டெலும்புச் சுன்னத்தாலெரித்தாலாடும்	70
இன்னவஸ்துவால் இன்னதாகும்	"
நாகக்கட்டு	"
நாகச்சிந்தூரம்	"
நாகச்சிந்தூரவேதை	71
நாகம்சேர்ந்தால் நலலோகமும் வேதையாம்	"
புத்திசாலிக்கெல்லா முண்டுபுத்தியில்லார்க் கொன்றுமில்லை	"
முன்கட்டிய கல்லுப்புக்கு ரசபதங்கஞ்செய்ய	
கல்லுப்பு சுத்திசெய்து காய்ச்ச	"
ரசபதங்கம்	72
கல்லுப்பும் ரசபதங்கமும் சேர்ப்பு	"
குதம்சேர்த்துக் கட்டாதி உப்பையுருக்கினால் கரிகுடிக்கும்	"
குதம் வாதத்திலாதிவஸ்து அதைக்கட்டுவது கல்லுப்பு	73
கெந்தகச் செம்பு	"
கெந்தகமும் ரசபதங்கமும் கிராசம்கொடுக்கும்பதம்	"
கெந்திச்செம்பால் அயச்செம்பு	"
கெந்திச் செம்பாலான அயச்செம்பைச் சிந்தூரம்செய்ய	74
கெந்தகச் செம்பு முன்காண்டத்தில் மறைத்துச்	
சொல்லியிருப்பதைக் இந்தக் காண்டத்திற் சரியாய் சொல்லியிருக்கிறது	75
சித்தர் மறைத்துச் சொல்லியது ஒருவரால் காணக் கூடாது.	
இந்த நூலைப் பார்த்தால் நிமிடத்தில் வாதம்செய்யலாம்	"
புரட்டுவாதிகள் செய்யும் மோசம்	"
பதினாறு வருஷமானாலும் யூகிநூலைப் பார்த்துச்	
சோதித்தால் வாதம்தோணும்	76
பூர்வாசாரியர்கள் கருவைக்காட்டி வாதம்செய்யச் சொல்லியது	77
உலகத்தில் சுடுவாதி கெடுவது	"
காரியச் செம்பு	78
ரசக்களங்கு அல்லது ரசக்குளிகை	"

காரீயக்கரி ஐயசெம்புக்கரிசேர்த் தெடுத்தால்	
செம்பு திடமாயிருக்கும்	78
முடிவிற காரீயக்கரியுடன் செம்புக்கரி செய்து சேர்த்து	
செம்பெடுத்தால் வேதை முடியும்	79
சரக்கிலுழைத்தால் முடிவு பெற்று வேதை காண்பான்	"
விதியாளி யோசித்துப்பார்த்தால் அவன் மனதில் வேதைகாணும்	"
செம்பைச் செய்து தேறெனல்	80
வாதந்தெரிந்தபின் ஒருவருடனும் சொல்லாமல்	
ஜாக்கிரதையாயிரு உயிர் போய்விடும்	"
மனமுன்னிப்பார்த்தால் எப்பொருளும் காணலாம்	"
வாதத்திற்குடைய வனாகவிருந்தால் இடைவிடாமல்	
அந்த வாதத்திலுழைக்கப் புத்திகொடுக்கும்	81
களங்குசெய்தால் முதன்மையான செம்பாகும்	
பிண்டத்தை நினைத்தால் நரகம் கிடைக்கும்	"
இந்தச்சாத்திரத்தை முற்றும் பார்த்தால் வேதை கிடைக்கும்	"
அயச்செம்பு செய்ய தொட்டி சேர்ந்த அயச்சிந்தூரம்	"
அயச்சிந்தூரத்தோடு செம்புத் தொட்டிப் பாஷாணம்	
சேர்ந்த அயச்செம்பெடுக்க	82
அயச்செம்பு வேதை	"
வாதம் கிடைக்காவிட்டால் வயித்தியஞ்செய்து	
பணஞ் சேர்த்துக் கொண்டு வாதம்பார்க்கச் சித்தியாம்	"
வாதம் உபதேசித்த கிரமம்	"
வாதம் ஞானம் யோகம் சாத்திரங்கள் கணக்குகள்	
இவைகள் ஒன்றும் பொய்யல்ல நிசம்	83
நற்புத்தி சொல்லல்	83
செம்பைவிட வேறே கதியில்லை	"
இனி முப்புவின் சுன்னம் இதனால் துருசுசுன்னம்	"
சவுக்காரச்சுன்னம்	84
சுக்கான் எடுக்கவும் சுடவும் அமுரியிற்கரைக்கவும்	"
சுக்கானுப்பெடுத்துக் கல்லுப்புச்சேர்த்த சுன்னம்	"
சுக்கானுப்பும் கல்லுப்பும் சேர்ந்ததை ஐந்துபுடம்	
போடச் சவுக்காரச் சுன்னமாகும்	"
முன்னே செம்பை முடித்துப் பின்னே சவுக்காரம் பார்	85
துருசுச் சுன்னம்	"
இந்தச் சவுக்காரச் சுன்னத்திற்குப் பிண்டமென்றும்	
வழலையென்றும் குருவென்றும் சித்தர்கள் மறைத்தார்கள்	"

கற்கன்னம் அதை நீரில் கறைத்தபின் அதில் விளைந்த சுன்னம் கல்லுப்பு இம்முன்று முப்பு	85
சமுத்திரஜலத்தில் மேற்படி மூன்றுப்படும் சேர்ந்தால் வழலை	86
சித்தர்கள் சவுக்காரம் செய்யச்சொல்லிய புரட்டு	"
அமுரியென்பது சமுத்திர நீர்	"
சவுக்காரச் சுன்னமானால் வங்கச் சுன்னம் - அதனால் துருக சுன்னமாகும்	87
உலகர் பொய்சொன்னால் மெய்யென்பார்கள் அதுபோலவே மெய்சொன்னால் பொய்யென்பார்கள்	"
முயற்சி செய்தால்தான் வரும் இல்லாவிடில் வாராது	"
படித்துக்கொண்டே யிருந்தா லெல்லாம் வந்துவிடும்	"
வாதம் பக்தியால் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்	88
உப்பைவிட்டாற் கட்டில்லை சுன்னமில்லை	"
கல்லுப்புச் சவுக்காரம்	"
பாஷாணங்கட்ட பாத்திரம்	"
பாஷாணங்கட்டும் கிரமம்	89
வெள்ளிவித்தை	"
அண்டச்சுன்னம்	"
பாஷாணச்சுன்னம்	"
முன்கல்லுப்பு சவுக்காரமென்று சொல்லிய உப்பில் பாஷாண வில்லையைவைத்தெரிக்கவும்	90
மேலேறும் பதங்கத்தை மடக்கி யெரிக்கவும்	90
வெள்வங்க சுத்தி	"
ரசித வேதை	"
வாதிகள் பேதமை	91
வெள்ளி யிப்படிச்செய்தால் ஆகும்	"
வழிதப்பிச்செய்தால் வெள்ளி கரியாய்ப்போகும் உப்பை வளமாகச் செய்தால் வெள்ளியாகும்	92
இந்நூல் உலகத்திற்குக் கொடுத்தது	"
இந்நூலைச் சித்தர் மறைக்கச் சொல்லியும் கேளாமல் உலகத்திற் கொடுத்தது	"
வீர ரசசிந்தாரம் செய்பாகம்	"
வீரத்தில் ரசமெடுக்க	93
வீர ரசபஸ்மம்	"

வெடியுப்புத் திராவகம்	93
திராவகத்திற்குப்பேர்	"
வீர ரசுப்ப சிந்தாரம்	94
சேர்ந்த சிந்தாரம்	"
நாகம் தங்கம் வீரச்சிந்தாரம் சேர்த்து முன் கல்லுப்புச் சவுக்காரம் செய்து சட்டியிலிட்டுப் பாஷாண மெரித்த மாதிரியாக யெரிக்கவும்	"
வீரரசுச் சிந்தாரத்தின் பெருமைசொல்ல யாராலும் முடியாது	"
வீரரச்சிந்தாரவேதை	"
இந்தூலைப் பார்த்தாற் சிறுபிள்ளையும் தங்கம் செய்யும்	95
வாதிகளறிவின்மை	"
வீரச்சிந்தாரத்தின் பெருமை	"
வாதிகள் பற்பல செய்வதனால் கெடுவது	96
உறுதியாய் வீரத்தைச் சிந்தாரஞ்செய்	"
வீரச்சிந்தாரத்திற்குப் பத்தியம்	"
லிங்கசிந்தாரம் செய்பாகம்	"
லிங்கரசமெடுக்கும் வழி	97
லிங்கக்கரிவில் ரசமெடுக்க	"
கரியையெரிக்க யெரிக்க ரசமாகும்	"
லிங்கரச பஸ்பம்	"
லிங்கரசப்பஸ்ப சிந்தாரம்	98
லிங்கசிந்தார வேதை	"
கடல்தீரால் உப்பைக்காய்ச்ச வெல்லாமாகும்	"
ஒன்றுக்குச் சொல்லியது போலவே மற்ற களங்குகள் சிந்தாரம் சுன்னங்கட்குமாகும்	"
முன்வைத்து கல்லுப்பு அதிக வேகமுடையது அதைப் பாகமாகச் செய்தால் வேதையாம்	99
இன்னதின்ன திந்தூலிற் சொன்னேன்	"
ஆணுவத்தைவிட்டு எப்போதும் நூலைப்பார்	"
பாகம்தப்பாமற் செய்யவேணும் வரிசைதப்பில் பாகம் தப்பும்	"
ஒருமுறை தப்பிதமானால் மூன்றுமுறையிற் சரியாகும்	100
கல்லுப்பைக் கட்டினால் வாதமாகும்	"
செம்பெல்லம் இவ்வாயித்திற் சொல்லியிருக்கின்றது	"
அயச்சத்து செம்பு	"

அயச்செம்பு	101
அயச்செம்புக்கு அயமுருக்க	102
அயவுருக்கும் செம்புக்கரியும் சேர்த்துப் புடமிட்டுருக்கிச் செம்பெடுக்க	"
செம்பைக் கரிசெய்தபின் அயத்தைச் சரிசெய்து புடம்போட்டுருக்கச் செம்பாகும்	103
முன்பின்னாகச் சொல்லியிருக்கும் கருத்தை அறிந்து செய்தால் தங்கமாகும்	"
கருத்துவைத்து அயத்தைச் செய்து ஜீவனஞ்செய் பொய்பேசாதே	"
அயரோமசுத்தியும் அதனைச் செம்பு செய்வகையும்	104
அய ரோமக்கரியோடு செம்புக்கரிசேர்க்க	"
அயம் ரோமம் இந்தக்கரிகள் சேர்த்துப் புடமிட்டுருக்கச் செம்பாகும்	"
அயரோமச் செம்புவேதை	"
அயம் செம்பைக் கொடுக்காவிட்டால் அல்லது பிரியாவிட்டாற் செய்யும்வகை	105
வெங்காரத்தைச் சேர்த்து ஊதியுருக்கினால்	"
அயம் செத்து செம்புவெளியாம்	
செம்பைக் கொன்றால் வேதையாம்	105
முன்னேபொன்னைக் கொடுத்துப் பொன்னையுண்டாக்கவும்	"
எல்லாம் செய்துபார்த்தால் தான் முடியும்	106
செம்பு நல்ல காந்தியா யிராவிட்டால் ஒன்றுமாகமாட்டாது	"
நன்மையுடையோர் நன்மையை யடைவர்	"
இச்சாத்திரத்திங் இன்னதின்னது சொல்லியிருக்கின்றது	"
உபதேசித்தகிரமம்	107
இந்நூலின் யாதொருசிக்கும் சொல்லவில்லை	"
அயத்தாம்பரக் களங்கு	"
அயத்தாம்பரக்களங்கு புடமிட	"
அயத்தாம்பரக்களங்கு உருக்கி செம்பெடுக்க	108
அயத்தாம்பரக் களங்கு வேதை	"
அயத்தாம்பரச் சிந்தூரம் செய்பாகம்	"
ரச சிந்தூரம்	"
அயத்தாம்பரம் தங்கம் நாகம் ரச சிந்தூரம் சேர்ந்த சிந்தூரம்	109
களங்கு சிந்தூரம் உருக்கினங்களிவைகள் ஒன்றைப் போலவே செய்யவும்	"

பெரியோர்கள் சொல்லியதெல்லாம் புத்திசாத்வீகமாகும் படிக்குத்தான் - ஆத்திரத்தா லெல்லாம் கெடும்	110
வெடியுப்பால் வேதையும், சினத்தால்கட்டும், சாரத்தால் ஜயநீரும், கெந்தகத்தால் சிந்தூரமும், அயத்தாற் செம்பும், கல்லுப்பால் கட்டும், பாஷாணத்தால் வெள்ளியும் ஆகும்	"
வெடியுப்புச்சுன்ன ஜயநீர்	111
சினச் சுன்னம்	"
சினச் சுன்ன ஜயநீர்	"
மடக்கு வெடியுப்புச் சுன்னம்	"
மடக்கு வெடியுப்புச் சுன்ன செயநீர்	112
உப்புக்கட்டும் வெடியுப்பு கட்டும்	"
துருசுசுன்னம்	"
சார்க்கட்டு	112
நாகக்கட்டு	"
நாகக்கட்டு வேதை	113
கல்லுப்புக்கட்டு	"
துருசுச் சுன்னம்	114
வங்கச் சுன்னம்	"
துருசின் பேரில் வங்கச் சுன்னம் கவசம்கட்டநீறும்	"
பாலரசுக்கட்டு	115
ரசுக்கட்டு வேதை	"
விருத்தம். உப்பைக்கட்டி அதனாற் பாஷாணத்தைக் கட்டினால் தங்கம் பலிக்கும்	116
வெடியுப்பு மடக்கிச் சுன்னம் செய்து செயநீர் செய்து பாஷாணங் கட்டினால் தங்கமாகும்	"
வெடியுப்புச் சுன்னம் புளியென்பதைச் சித்தர் மறைத்தது	117
புளியென்பது சினமும் எலுமிச்சந்தோலும் இது சேராமற் போனால் சுன்னமென்றபேரில்லை	"
சுடுவாதிகள் புத்தியீனத்தால் மனிதர் மலத்தையும் முத்திரத்தையும் புளியும் உப்புமென்பார்கள்	"
புளியென்பதின் மறைப்பையும் அமுரியென்பதும் இன்னதென்று வெளிப்படச் சொல்லியது	"
செம்பைக்கரிசெய்தால் வாதம் சித்தியாகும்	118

புத்திசொல்லல்	118
வாதிகளை யேசுதல்	"
கல்லுப்புக்கட்டையும் வெடியுப்பையும் நவாச்சாரத்தையும் லிங்கசிந்தாரத்தையும் செம்பையும் அயத்தையும் பார்	"
இந்நூலைப் பார்த்தால் அயச்செம்பு அகப்படும் அதனால் வயிற்றிற்குச் சாதமகப்படும்	119
உப்பை முந்திக்கட்டிக்கொள்ள வேதையாம்	"
முன்னே வாதத்தைச் செய்துகொண்டால் ஞானம்வரும்	"
மூடஞானிகள் செய்கை	"
எல்லாச் சரக்கையும் கட்டியாடவும்	120
வாதத்தால் ஞானமும் கடல்நுரை கடற்றண்ணியாலும் புக்கட்டும் கல்லுப்பால் லிங்கம்நெருப்பில் நிற்கவும் செம்பின் வேலையும் செய்யலாகும்	120
சிறுபிள்ளையாகிலும் செய்ய வேண்டியபடி செய்தால் வாதம் வரும்	"
துருகச் செம்பெடுக்கும் வழி	"
செம்புக்கரி செய்ய	121
அயக்களங்கில் தங்கம் காரீயம் சேர்த்து முடிவான செம்பெடுக்க நொறுக்குவெள்ளி	122
களங்கு வேதை	"
கடல்நீரால் உப்புக்கட்டும் அவ்வுப்பை முன்னே செய்துபார் எல்லாமும் சித்தியாம்	123
முன்னேமுப்புவையும் சவுக்காரத்தையும் செய்யாதேவெனல் யூகிமுனிக்கு ஆசீர்வாதம்	"
யூகிமுனியைத்துதி செய்தது	124
பரல்பொற் சொன்னேன் விதியாளி கண்டுபிடிப்பான்	"
உபதேசித்த பரம்பரைகள்	"
புலத்தியர்பாகம் யூகிமுனிக்குக் காட்டியது	125
அயச்செம்பு அயக்காரீயக்கரி	"
செம்புக்கரி	"
செம்புக்கரிசெய்ய மீதிச்செம்பையும் கரிசெய்ய	126
செம்புக்கரியும் அயக்காரீயக்கரியும் சேர்த்துச் செம்பெடுக்க அயச்செம்பு வேதை	"

முப்புவழலைபிண்டமென்ப தெல்லாம் இரும்புக்கே பேராகும்	127
வாதம்செய்ய ஆசைகொண்டு முயன்று செய்தால்தான்	"
வாதம் வரும் அதனால் ஞானமாகும்	"
உலகவாழ்வு பொய்யென்பது	"
இந்நூல் முடிவுவரைப் பார்த்தால் தங்கம் செய்யலாம்	"
அயம் காரீயம்சேர்த்துப் புடம்போட்டுப் பின்பு	
செம்புக்கரியிற் சேர்த்தாற் செம்புகட்டிப்போம்	128
பஞ்சபூத லோகம் சேர்த்தால் பொன்னாகும்	"
மூன்றுலோகத்தில் வேதை	"
பஞ்சபூதத்தி லொன்று குறைந்தால் மாத்துக்கட்டையாம்.	
கல்லுப்பும் ரசமுஞ்சேர்த்து உருக்கினால் தங்கமாகும்.	
ஆகையால் உப்பைப்பார்.	128
முன்னே உப்பைக்கட்டினால் வாதநிலைக்கும்	129
உப்பைவிட்டு வாதஞ்செய்துகெட்டு சாஸ்திரம் பொய்யென்பார்	"
சங்கரன் திராவகத்தின் பெருமை	"
சங்கரன் திராவகம் சரக்கு இடை	"
சங்கரன் திராவகம் செய்பாகம்	130
சங்கரன் திராவகம் வைக்கும் பாத்திரமும் திராவகத்தின்	
பெருமையும்	"
சங்கரன் திராவகம் செய்யும்வேலை	"
சங்கரன் திராவகத்திலரைத்து உப்பிலெரித்தால் எல்லாம் நீறும்	"
மூலிகையிலரைத்தால் ஒன்றும் நீறமாட்டாது அதன்பயன்	
இதுவாகும்	131
அயச்செம்பு வந்த விடத்தில் மேற்சொல்லிய மூலிகையிற்	
கிடைத்ததைக் கொண்டு செய்யவும்	"
அயச்செம்பு வந்தவிடமெல்லாம் எலுமிச்சம் பழச்சாறும்	
செம்பரத்தம் பூவும் சேர்த்தரைக்கவும்	"
இனமறிந்து மூலிகை விட்டரைக்கவும்	"
மூலிகையால் அயஞ் செம்பாகமாட்டாது செம்பு	
சேர்த்தால் அயஞ்செம்பாம்	132
தனியே அயம் செம்பாகமாட்டாது செம்பு சேர்த்தால் செம்பாம்	
காரீயஞ் சேர்த்தால் பொன்னாம்	"
குசுடித்தைக் கண்டுபார்க்கவும்	"
கட்டின உப்பாற் குதங்கட்டிக் குளிகைசெய்து பொன்	
கவனங்கள் செய்தோம்	"

கட்டியவுப்பால் ஆறாதாரதரிசனை கண்டு அப்புறம் சென்று சாத்திரங்கள் பாடி நந்திதரிசனை செய்து தோத்திரம் செய்தோம்	133
நந்திசராம் யுகிமுனியென்று பெயர்கொடுக்கப்பட்டு திருவண்ணாமலையில் வெகு நாளிருந்தேன்	"
உமையவள் அருக்கிரகத்தால் பதினாயிரம் பாடல் சொன்னதைச் சுருக்கி இந்தவிரண்டு காண்டமும் உலகிற்குச் சொல்லப்பட்டது	"
வாதசாத்திரமெல்லாம் ஆதிபாடல் கொடுத்தந்தியம் வரைக்கும் பார்த்தால் ஒன்றையொன்றுதொடராத கருத்தாயிருக்கும்	134
கட்டிய உப்புச்சுன்னம்	"
உப்புச்சுன்ன ஜயநீர்	134
உப்புச் செயநீரில் பச்சைக்கற்பூரமும் குடனுஞ்சேர்ந்த சுன்னம்	"
பச்சைக்கற்பூரம் குடன்சேர்ந்த சுன்னச்செயநீர்	135
செயநீரால் நிமிளைச் சுன்னமு மதனால் துருகச் சுன்னமுமதனால் சூதக்கட்டும்	"
கட்டியகுதத்தை செயநீரால் அரைத்து ஊதச் சுன்னச் செயநீரா யெல்லாம் சுன்னமாம்	"
கல்லுப்பைக்கட்டிச் சுன்னம்செய்யப் பாஷாணங்களு பரசங்களியாவும் சுன்னமாய் வேதையாகும்	"
காரீயத்தால் செம்பு திடப்படும்	136
லோக பஞ்சபூதக்களங்கு	"
அயச்சத்து	"
வங்கச்சத்து	137
காரீயச்சத்து	"
நாகச்சத்து	138
ரவிதங்கச்சத்து	"
லோக பஞ்சபூத சத்துகள் சேர்க்கும் வழி	139
பஞ்சபூத தீட்டாத்தரம் வேதையாகும் வழி	"
களங்கு முருக்கியெடுத்துப் பூஜைசெய்ய	"
முதற்செம்பெடுக்கும் வழி	140
செம்புக்கரியோடு முள்களங்கும் சேர்த்துக்கொள்ள	"
பஞ்சலோகக் களங்குவேதை	"
பஞ்சலோகக் களங்கு சிந்தூரம்	141
பூஜாவிதி	"

சாராயங் கள்ளு கஞ்சா அபினியிவைகளை அநுஷ்டிப்பது பூஜையன்று	142
அரக்கின் சாயமெடுத்து நூலிற் சேர்ப்பதுபோல் அயத்தின் சாயமெடுத்து வெள்ளியிற் சேர்த்தால் வேதை தொலையாது	"
நவலோக சிந்தூரமஹிமை	"
சூதத்தைக் கட்டில் வாதமாம்	"
கட்டிய ரசம் துளிபாய்ந்தால் வாதமாம்	143
வாதசித்தி முன்னே செய்துகொண்டால் பின்பு அகந்தம் சீடர் வருவார்கள்	"
ரசமும் பாஷாணமும் உப்பிலெரித்தால் கட்டும் பஸ்மமாகும்	143
மூலிகையிற் சூதங்கட்ட வாதமாம்	"
ரசபஸ்பம் செய்யும்பாகம்	144
ரசபஸ்மமெரிப்பு	"
ரசபஸ்மத்தையெடுத்து மூலிகைவிட்டரைக்கும் வழி	"
மூலிகைச் சாறெடுக்கும் வழி	"
ரசபஸ்மத்தில் மூலிகைச் சார்விட்டரைத்து உப்பிலெரிக்கவும்	145
மூலிகையிற்செய்த ரசபஸ்மத்தில் வேதை	"
குருபரம்பரையாய் பார்த்துக் கொண்டது இதை உலகத்தாருக்குச் சொன்னேன்	"
காரீயச் சிந்தூரம்	"
காரீயத்தையரைத் தைந்துமுறை புடம் போடவும்	146
வெடியுப்புத் திராவகம்	"
திராவகத்தால் ரசப்பூரிப்பு	"
பூத்த ரசத்தையும் காரீயச் சிந்தூரத்தையும் சேர்த்தரைத் துப்பில் வைக்கவும்	"
உப்பிலெரிக்க	147
வங்கரச சிந்தூரம்செம்பிற் கொடுக்கத் தங்கமாம்	"
வங்கரச சிந்தூரம் கொடுக்க - தங்கம் பச்சையாக விருக்கும்	"
வாதம் செய்தால் லோகம் திடப்படும்	"
இன்னது தப்பினா லிப்படியாம்	148
செம்புநீரெடுத்துத் தங்கத்தில் சேர்த்துப் பின்பு வெள்ளியில் சேர்க்கவும்	"
வேகாக்கால் துருச சாகாத்தலை அயமென்பது	"

பரம்பரையா வுபதேசம் செய்த கிரமம்	149
தேரர் சாத்திரமும் யுகிசாத்திரமும் பார்த்தால் வாதம் சித்தியாகும்	"
கல்லுப்புத் திராவகம் அல்லது மகா திராவகம்	"
கல்லுப்புத் திராவகத்தின் பெருமை	"
கல்லுப்புத் திராவகத்திற்குச் சரக்கிடைபாகம்	150
கல்லுப்புத் திராவகம்	"
துருகச் சுன்னம்	"
வங்கச் சுன்னம்	"
வங்கச்சுன்னத்தோடு சூதபஸ்பம் சேர்த்தெரிப்பு	151
வங்கம் ரசம்சேர்த்து ஐந்துமுறை மடக்கெரிப்பு	"
துருகச் சுன்னம்	"
துருக ஜயசுன்னமானால் வாதமெல்லா முடியும்	"
லிங்கத்தால் துருக நீறும் அதனால் சூதங்கட்டும்	
கட்டினால் நவலோகமும் பழுக்கும்	152
மூலிகைச் சாற்றால் சூதக்கட்டு	"
சூதமணி	"
சூதமணிச் சிந்தூரம்	"
ரசமணிச் சிந்தூரவேதை	153
ரசமணிச் சிந்தூர முண்ணும் பலம்	"
ரசமணிச் சிந்தூரம் அகத்தியர் வைத்துக்காட்டியதைத் தெரிந்து கொண்டு திருவண்ணாமலையிலிருந்தேன்	"
சூதமணி கட்டவேண்டிய நிச்சயம்	"
சூதத்தைக் கட்டிச்சேர்த்தால் வாதமெளிதிலாகும்	154
முப்புவிபரம்	"
உலகர் வீண்பேச்சுகள் பேசுவார்களல்லாமல் லாபம் வரக் காரணார்கள் முப்புவின் மார்க்கங்கேள்	"
கல்லுப்புக் கட்டு முப்புசெய்ய	"
ரசபஸ்பம்	155
துருகசெம்பெடுக்கும் வழி	"
துருகச்செம்பு அல்லது அயச்செம்பு	156
செம்பு வேதை	"
வாத மின்னோர்க்காகும் இன்னாருக்காகாது	"

சாராயங் கள்ளு கஞ்சா அபினியிவைகளை அநுஷ்டிப்பது பூஜையன்று	142
அரக்கின் சாயமெடுத்து நூலிற் சேர்ப்பதுபோல் அயத்தின் சாயமெடுத்து வெள்ளியிற் சேர்த்தால் வேதை தொலையாது	"
நவலோக சிந்தூரமஹிமை	"
குதத்தைக் கட்டில் வாதமாம்	"
கட்டிய ரசம் துளிபாய்ந்தால் வாதமாம்	143
வாதசித்தி முன்னே செய்துகொண்டால் பின்பு அகந்தம் சீடர் வருவார்கள்	"
ரசமும் பாஷாணமும் உப்பிலெரித்தால் கட்டும் பஸ்மமாகும்	143
மூலிகையிற் குதங்கட்ட வாதமாம்	"
ரசபஸ்பம் செய்யும்பாகம்	144
ரசபஸ்மமெரிப்பு	"
ரசபஸ்மத்தையெடுத்து மூலிகைவிட்டரைக்கும் வழி	"
மூலிகைச் சாறெடுக்கும் வழி	"
ரசபஸ்மத்தில் மூலிகைச் சார்விட்டரைத்து உப்பிலெரிக்கவும்	145
மூலிகையிற்செய்த ரசபஸ்மத்தில் வேதை	"
குருபரம்பரையாய்ப் பார்த்துக் கொண்டது இதை உலகத்தாருக்குச் சொன்னேன்	"
காரீயச் சிந்தூரம்	"
காரீயத்தையரைத் தைந்துமுறை புடம் போடவும்	146
வெடியுப்புத் திராவகம்	"
திராவகத்தால் ரசப்பூரிப்பு	"
பூத்த ரசத்தையும் காரீயச் சிந்தூரத்தையும் சேர்த்தரைத் துப்பில் வைக்கவும்	"
உப்பிலெரிக்க	147
வங்கரச சிந்தூரம்செம்பிற் கொடுக்கத் தங்கமாம்	"
வங்கரச சிந்தூரம் கொடுக்க - தங்கம் பச்சையாக விருக்கும்	"
வாதம் செய்தால் லோகம் திடப்படும்	"
இன்னது தப்பினா லிப்படியாம்	148
செம்புநீரெடுத்துத் தங்கத்தில் சேர்த்துப் பின்பு வெள்ளியில் சேர்க்கவும்	"
வேகாக்கால் துருச சாகாத்தலை அயமென்பது	"

பரம்பரையா வுபதேசம் செய்த கிரமம்	149
தேரர் சாத்திரமும் யுகிசாத்திரமும் பார்த்தால் வாதம் சித்தியாகும்	"
கல்லுப்புத் திராவகம் அல்லது மகா திராவகம்	"
கல்லுப்புத் திராவகத்தின் பெருமை	"
கல்லுப்புத் திராவகத்திற்குச் சரக்கிடைபாகம்	150
கல்லுப்புத் திராவகம்	"
துருகச் சுன்னம்	"
வங்கச் சுன்னம்	"
வங்கச்சுன்னத்தோடு சூதபஸ்பம் சேர்த்தெரிப்பு	151
வங்கம் ரசம்சேர்த்து ஐந்துமுறை மடக்கெரிப்பு	"
துருகச் சுன்னம்	"
துருக ஜயசுன்னமானால் வாதமெல்லா முடியும்	"
லிங்கத்தால் துருக நீறும் அதனால் சூதங்கட்டும்	
கட்டினால் நவலோகமும் பழுக்கும்	152
மூலிகைச் சாற்றால் சூதக்கட்டு	"
சூதமணி	"
சூதமணிச் சிந்தூரம்	"
ரசமணிச் சிந்தூரவேதை	153
ரசமணிச் சிந்தூர முண்ணும் பலம்	"
ரசமணிச் சிந்தூரம் அகத்தியர் வைத்துக்காட்டியதைத் தெரிந்து கொண்டு திருவண்ணாமலையிலிருந்தேன்	"
சூதமணி கட்டவேண்டிய நிச்சயம்	"
சூதத்தைக் கட்டிச்சேர்த்தால் வாதமெளிதிலாகும்	154
முப்புவிபரம்	"
உலகர் வீண்பேச்சுகள் பேசுவார்களல்லாமல் லாபம் வரக் காரணார்கள் முப்புவின் மார்க்கங்கள்	"
கல்லுப்புக் கட்டு முப்புசெய்ய	"
ரசபஸ்பம்	155
துருகசெம்பெடுக்கும் வழி	"
துருகச்செம்பு அல்லது அயச்செம்பு	156
செம்பு வேதை	"
வாத மின்னோர்க்காகும் இன்னாருக்காகாது	"

கல்லுப்பை விட்டு மூலிகைதேடி சில வாதிகளலைவார்கள் குறைவில்லாச் சம்பத்தையடையச் செம்பைப்பார்	156
செம்புகலலுப்பு அயம்துருக (இவைகளை செய்துபார்த்தால் தப்பாமல் வெள்ளிபழுக்கும் இது சத்தியம்	157
கல்லுப்பைக் கட்டியாடினால் வாத மேவல் செய்யும்	"
துருகச்செம்பு	"
கட்டத்தில் பொன்சேர்க்கு மிடை	"
அறிவுசூறுதல்	158
செம்பை யறுதியாய்ச் செய்தா லுலகத்திலிருப்பவர்களுக்குக் கைகண்ட பலனாகும்	158
மனதொன்றி வுழைத்தால் வாதமாகும் உழையா விட்டால் வாதமில்லை	"
துருகச் செம்பு அல்லது ரசச்செம்பு	159
இந்த ரசச்செம்பு ஈஸ்வரர் தேரருக்குச் சொல்ல தேரர் எனக்குச் சொல்ல யான் உலகத்தோர்க்குச் சொன்னேன்	"
துருசின் செம்பெடுத்து கொடுத்தால் வேதையாம் மூலிகைச் செம்பெடுப்பது ஆகாது	"
செம்பைக் கட்டவேணும் வீணாய்ச் சுட்டா லொன்றுங் காணாது	160
கல்லுப்பு முதலானவை செய்துகொண்டாற் செம்பு கழிபடும்	"
பஞ்சபூதக்களங்கைச் சொல்லுகிறேன்	"
தங்கச்செம்பு	"
லிங்கக்கட்டு செய்பாகம்	161
லிங்கக்கட்டுப் புடபாரமுதலிய	"
தங்கச்செம்புக்கயம் லிங்கஞ் சேர்க்கும்பாகம்	"
பஞ்சபூத களங்கிற்குக் கவுரிக்களங்கு	162
கௌரிக்கட்டுக்குப் புடம்	"
தாம்பரமுடித்து அயத்தைச் சேர்க்கவும்	"
செம்பை வைத்துக் கொண்டு வேண்டும்போது வெள்ளியிற் கொடுக்க வேதையாம்	163
செம்பையெடுத்துப் பொன்செய்து கொண்டு குளிகைக்குச் சாரணைதீர்த்து கமனவழியோடவும்	"
மனம் நிலைக்கச் செய்	"
பஞ்சபூதமுஞ் சேர்த்துச் செம்பையெடுத்தால் வேதையாகும்	"

பஞ்சபூதமும் பார்த்துச்சேர்த்தால் வாதமெளிதிலாகும்	164
வாதம் வந்தாலதிக வடக்கமா யிருக்கவும்	"
துருக மிருதார்சிங்கிகளின் செம்பு	"
துருகக்கரியை இரண்டுவிசை யுருக்கவும்	165
அயமுருக்கி முன்செம்பைச்சேர்த்துக் களங்குசெய்ய	"
முன்களங்கு வேதை	"
உழைத்தாற் பலனாகும் சும்மாவிருந்தாற் பலனில்லை	"
அயச்செம்பைப்பார்த்துத்தேறில் வாதம் சித்தியாம்	166
துருகச்செம்பு	166
கவுரிபாஷாண் அயம் துருக களங்கும் சேர்க்கிற பாகம்	167
கல்லுப்பும் ரசபதங்கமும் சேர்ந்த அயச்சவளை	"
துருகச்சவளை	168
அயச்சவளைச் செம்பு வேதை	"
புத்திகூறல்	169
முன்னே அயச்செம்பைச் செய்து முடித்தாலெல்லா	
வகையுங் கூடிவரும்	"
அயக்களங்கு	"
அயச்செம்பில் வேதை	170
இந்நூலை முதல்துவக்கிக் கடைவரைக்கும்பார்	171
கன்னியர்களாசையைவிட்டுச் செம்பை முன்னே பார்	"
வாதம் கண்டபின் வெளியிற் சொன்னால் தலைபோகும்	"
அரிதாரச் செம்பு	"
அயச்செம்பு செய்து கொண்டால் வாதசித்தியாகும்	172
தாறுமாறாகச் செய்தால் வாதம் தடைபடும்	
அயச்செம்பு புடத்திற் கிறங்கும்	"
அயச்செம்பால் வேதையாம் சஞ்சலததால் வேதை கெடும்	173
களங்குகளைச் செய்து பலனடை	"
சுட்டுக் கெட்டவாதிகளே அலைவார்கள்	"
துன்மார்க்கவாதிகள் ஐங்காயப்பிண்டத்தை	
வழலையென்றும் சவுக்கார மென்றும் சொல்வார்கள்	"
நிஜத்தைக் கண்டவர் வெளியிற் சொல்வார்	
புத்தியில்லார் காணார்	174
வீரச்செம்பு	"

பொன்செய்ய வேண்டுமானால் துருசாலாகும்	175
துருசா லெல்லாமாகும்	"
கடுவாதிகள் கெட்டபின் மனம் போனபடி பிதற்றுதல்	"
சரக்குவகை தெரிந்து சேர்த்தால் வாதமாம்	176
கெந்தி சூதங்களால் வாதம் முத்தி ஞானம் இம்முன்று முண்டாம்	"
காந்த அயச்செம்பு சொல்லுகிறேன் இதில் உழைத்தால் பலனாம்	"
அயக்காந்தச் செம்பு	"
அயச்செம்புச் சிந்தூரம்	177
அயச்செம்பு சிந்தூரம் சாப்பிட்டால் தேக மழியாது	178
நாகச்செம்பு	"
செம்புக் குண்டாகிய தோஷரசிதமான காரச்செம்பு	179
நாகமும் அயமும்சேர்ந்தால் அளவில்லா வேதையாம்	180
வேதையாக வென்றால் அயமும் நாகமும் சேர்	"
பாராது சுட்டால் பலிக்காது நூலைப்பார்த்துச் செய்	"
வாதம் வந்தால் யோகம் ஞான மிவ்விரண்டும் வரும்	"
முன்செய்த நாகச்செம்பு சிந்தூரம் சாப்பிட்டால் காயசித்தியாகும்	181
நாகச் செம்பைச் செய்து வெள்ளியில் கொடுத்தால்	
வேதை தப்பாது	182
துருசு நீறப் புகைநீர்	"
வங்கத் திராவகம்	"
துருசுச் சுன்னம்	183
சினச் சுன்னம்	"
துருசுநீறால் லிங்கக்கட்டு வீரக்கட்டு	"
உப்புகளும் பாஷாணங்களு மிதனாற் கட்டும்	184
ஒன்றை விட்டொன்று செய்தால் வாதம் தலைகீழாகும்	"
உப்பை முன்னே பார்க்கவும்	"
வாதிமுகத்தில் மூதேவித் தன்மையிருந்தால் தொட்ட	
சரக்கெல்லாம் கரியாய்ப்போம்	"
சுன்னத்தை கரியில் வைத்தூதினால் நல்லது	185
வழியறிந்து வாதம் செய்தால் மஹராஜ யோகமுண்டு	"
வெடியுப்புச் சுன்னம் யூகிக்குத் தேரர் சொன்னது	"
சினச்சுன்னம்	186

வங்கச் சுன்னம்	187
துருசுச் சுன்னம்	"
தாள பஸ்பம்	"
துருசுச் சுன்னம் அதனால் தங்கச் சுன்னம்	"
தங்கவேதை	188
தங்க பஸ்பத்தைச் சாப்பிடும்போது பத்தியம்	"
தங்கச் சுன்னம் செய்வதற்கு வரிசைக் கிரமம்	"
தங்க பஸ்பம் செய்து கொண்டால் காயசித்தி வாதசித்தியாகும்	189
சரக்கையும் தங்கத்தையும் விடாமற் பார்த்து	
சோதித்தால் வாதமாகும்	189
வாதம் பொய்யென்றால் நரகமுண்டு	"
அநந்தம்பேர் வாதம் பார்த்தாலொருவனுக்குத் தான் பலிக்கும்	"
கண்டவன் ஒன்று மறியாதவன் போலிருப்பான்	190
இன்னவாதியைத் தள்ளு இன்னவாதியைச் சேர்	"
வாதம் செய்யவேண்டிய கிரமம்	"
இந்தச் சாத்திரத்தில் சொன்ன தெல்லாம் மெய்	"
கல்லுப்பைக்கட்டி ரசம்தங்கத்தைச் சேர்த்தெரித்தால் கட்டும்	191
மூடர்கள் வெறும்உப்பை கரியில் உருக்கக் கரி	
குடிக்கக் கண்டு உப்பிதுவல்ல வென்பார்	"
பதம் தப்பினால் பாகம் தப்பும்	"
துருசுச் செம்பு	"
வெடியுப்புத் திராவகம்	192
அயத் திராவகம்	"
முன் துருசுக்கரியில் அயத்திராவகம் விட்டரைத்து	
புடமிட்டுருக்கிச் செம்பெடுக்கவும்	"
பேதிக்கும் செம்பு இருக்கும் லக்ஷணம்	193
செம்புடன் தங்கம் சேர்க்கும் வழி	"
அயச்செம்பு	"
செம்பின் பெருமை சொல்லல்	194
அயச்செம்பு வேதை	"
தங்கம் செம்பிற் சேராவிட்டால் செம்பு கட்டாது	
செம்பிற்கு அயம் சேராவிட்டால் உயிரில்லை	"
இரும்பைத் தொட்டுழைத்தா லெல்லாப்பலனும் தரும்	"

இரும்பைவிட்டாற் செம்புபோச்சு செம்பெடுத்து தங்கத்தில் கொடுத்தால் வேதை, முடிந்த இரும்பு வாதத்திற்கு ஆதிவழலை	195
உள்வழலையிரும்பு புறவழலை செம்பு இரண்டும் சேராப் போனால் வாதம் போச்சு இதனால்தான் தங்கமென்ற சொல்லுண்டாச்சு இதைக் கண்டால் வேதையாம்	"
அயத்தையே முதன்மையாகப் பார்க்கவும்	"
வேதிக்கு முன்னே அயத்தைத் தொட்டால் முடியும்	196
வாதம் பொய்யென்றால் அவன் வம்சம் நாசமாகும்	"
முன் சொல்லிய அயச்செம்பு தேரரெனக்குத் சொல்லியது இதைப் பார்த்துப் பார்த்தெல்லாம் செம்பும் செய்யலாகும்	196
பித்தளைச் செம்பு	"
இந்நூலை ஆதியந்தமாகப் பார்த்தால் குபேரனைப் போல் வாழலாம்	197
இந்த ஒரே சாத்திரத்திலெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறேன்	198
பூர்வாசாரியர்கள் உபதேசக் கிரமம்	"
அகத்திய ரெனக்குச் சொல்லிய கல்லுப்புத் திராவகம் பாகமாக அடியிற் சொல்லுகிறேன்	"
கல்லுப்புத் திராவகம்	199
அயரச பஸ்பம்	"
ரசத்தில் பெருமை	200
குதத்தால்தான் வாதமாகும்	"
குதத்தை விட்டு இலை தழைகளைக் கொண்டு வாதம் செய்தால் பணம் போய்விடும்	"
குதத்தைக் கல்லுப்பால் கட்டவேணும் கல்லுப்பில்லாமற் போனால் துருசினாற் கட்டவேணும் இவ்விரண்டு வில்லாமற் போனால் குதம் கட்டாது	"
குதத் திராவகம் துருசுச் சுன்னம் பண்ணும்	201
ரசம்வாதத்திற்கு ஆதி, அது சிவவிந்து. அதனோடு ஈஸ்வரியினுடைய நாதமாகிய கெந்தகம் சேர்ந்தால் ரசவாதமாகும்	"
துஷ்டவாதிகளிலைகளைப் பிடுங்கி ரசம்பிழிந்து குதத்தில் விட்டு கொதிக்கவைத்து வென்றாழில்லையென்று யோசனை செய்வான்	"

ரசவாதமென்பது ரசத்தைக் கட்டுகிறது சுளுவாய் கல்லுப்பில் கட்டும்	202
ரசங்கட்ட துருசைப்பார் அஃதில்லாவிட்டால் செம்பைக் கொன்றுபார் அதுவுமில்லாவிட்டால் கல்லுப்பும் ரசமுந்தான் குருவாகும்	"
கட்டியவுப்பில் ரசபதங்கம் சேர்த்துருக்கி மேருசெய்து அம்மேருவில் ரசமிட்டெரித்த ரசம் வேதிக்கும்	"
செம்பாக வேண்டியதும் அது கொடுக்கவேண்டியதும் கல்லுப்பு ரசமும் சேர்ந்த குப்பிச்சிந்தூரம் செய்வதும் இரும்பைக் கொன்று பிழைப்பதும் கூறினேன்	203
ஒன்றும் தெரியாத மூடவாதிகளே உப்பைச் செய்து முடித்தால் வாதம் நிலைக்கும்	"
செம்பெடுத்தால் அது கொடுக்க நொறுக்கு வெள்ளியிருக்க வேண்டிய லக்ஷணம்	"
இவ்விரண்டு காண்டத்திற்கும் சொல்லியதெல்லாம் நிஜம் வெள்ளி சுத்தி	204
நொறுக்கு வெள்ளிக்குத் தகட்டிக்கும் பிரமாணம்	"
நொறுக்கு வெள்ளி செய்ய இடையளவு	"
நொறுக்கு வெள்ளிக்குப் புடவரிசை	205
நொறுக்கு வெள்ளியிருக்க	"
நொறுக்கு வெள்ளி யுருக்கியபின் னிருக்கும் நிறமும் குணமும் அதை பரிட்சிக்க வேண்டிய கிரமமும்	"
நொறுக்கு வெள்ளியும் அயச்செம்பும் சேர்ந்தது மட்டம் எல்லா மட்டமும் இதுபோலவேயாம்	206
நொறுக்கு வெள்ளிக்குத் தகடு மெல்லிசாயடித்தால் கெட்டுப் போகும் புடத்தில் விரட்டி மிஞ்சில் உருகிப்போம்	"
நொறுக்கு வெள்ளி செய்ய சரக்குகள் அரைப்பு குறைந்தால் கெடும் விபரம்	207
நொறுக்கு வெள்ளி செம்பு வெள்ளி சுத்தி செய்யும்போது வெள்ளியிலீயமிருந்தால் கெந்தகத்தினால் கெந்தகத்தினால் சரியாய்ப் போய்விடும் ஆகையால் பத்திரமாய் செய்துகொள்ளவும்	"
நொறுக்கு வெள்ளி செய்ய புடவரிசையும் சரக்கரைப்பும்	"
நொறுக்குவெள்ளி யுருக்கவேண்டிய வகையும் அயச்செம்பும் - தங்கத்தைச் சுத்தியாக்கிச் சேர்த்தால் வேதையும்	208

- முன்சொன்னது ஏழைக்குச் சொல்லியது. பிண்டம்
வழலை சவுக்காரம் இதுகளைத்தொட்டு
ஆடும்பேர்களை தடையேகட்டிக் கொண்டழிச் சொன்னேன்
வெள்ளியில் நீரைவாங்கிப் போடு வேதையாம் 208
- செம்பை முன்னே செய்து நொறுக்கு வெள்ளியில் சேர்த்து
ஆகின்ற பொன்னை செலவுசெய்து கொண்டு
சிந்தாரம் செய்து கொண்டால் பெரிய வேதையாம் “
- முன்னே வெள்ளியைப்பார் வறுமை தீரும். கருவைத்தொட்டு ஆடும்
வாதிக்கு உண்மைசொன்னால் நரகமுண்டு பிண்டமென்பது உப்பு 209
- வாதசாத்திரத்தை மறைத்துச் சொல்லாவிட்டால் ஆங்காரத்தாற்
கெட்டெல்லாரும் பொன் பண்ணுவார்களென்று மறைப்பாகச்
சொல்லியது. பிண்டமென்றால் சுறைக்காய்ப்போலிருக்குமென்று
வாதிகள் அலைந்து கெடுகிறார்கள். “
- வாதம் வந்தால் கோபத்தைத் தள்ளிவிடு
வெள்ளியை நொறுக்கியாடு “
- அயச்செம்பு நொறுக்கு வெள்ளி கல்லுப்பு
இவைகளை கோடியிலொருவனே காண்பான் 210
- கல்லுப்பும் ரசமும் சேர்த்தால் கோடானகோடி வித்தை யாடலாம்.
முலிகையாலும் பிண்டத்தாலும் ஒன்றுமாகாது “
- இந்நூலைப் பார்த்தால் வாதம் சித்தியாம் “
- வெள்ளிக்குச் சொன்னபடி செய்து நொறுக்கியாடினால்
எல்லாப் பயனையுமடையலாம் 211
- வாதம் விட்டால் ஞானமில்லை ஆணுவத்தை
விட்டுப்போட்டு நொறுக்கு வெள்ளி செய்து
கொண்டாலெல்லாவித்தையு மாடலாம் “
- கோடியிலொருவன் வாதம் செய்யத் தெரிந்தவனாவான் “
- வீணாய்க் கெடவேண்டாம் அயச்செம்பை முன்னேபார் “
- அடியிற் சொல்லும் செம்பைச் செய்து முடித்தால்
வாத மேவல் கேட்கும் 212
- தாம்பிரக்கரி “
- செம்புக்கரி சிந்தாரம் “
- தாம்பிரச்சிந்தாரத்தோடு உண்ட ரச பஸ்பம் சேர்த்து
சிந்தாரம் செய்ய 213
- அயச்செம்பு செய்ய “

அயச்செம்பு வேதை	213
அயச்செம்பும் நொறுக்கு வெள்ளியும் சேர்த்தால் உலகத்தில் செளக்கியமாய் வாழலாம்	"
ஆங்காரத்தை விட்டு வாசியோகத்தைச் செய்து ருஷிவடிவமாக விரு	214
வீணாயலையாம் லுப்பை வைத்துக் கொண்டு வாதம்பார்	214
நொறுக்கு வெள்ளியும் அயச்செம்பும் சேர்த்துப்பார்த்தால் பழுத்துப் போம்	"
அயச்செம்புக்கு நொறுக்கு வெள்ளி போடாவிட்டால் பழுக்க மாட்டாது. மாற்று காணாது. புடமிறங்காது. வாதமுமில்லை	215
நொறுக்கு வெள்ளியில் வேதை போடாமல் வெறும் வெள்ளியில் வேதைபோட அதுபுடத்தில் தீய ஏமாறுவார்	"
வெகு பிறையாசைப்பட்டு இக்காண்டத்தில் நொறுக்கு வெள்ளியைச் சொல்லியிருக்கிறேன்	"
வாதத்தை விடாமற்சட்டுக் கொண்டே வந்தாலிச் சாத்திரப்படிச் கேளான தொன்று பலியாமற் போகாது	216
என்னுலை அடிதொடுத்து முடிவரைக்கும் பார்த்தால் எல்லாக் கருத்தும் தோணும் வாதியாவான் ஞானசித்தியாகும் யோகசித்தியாகும்	"
நொறுக்கு வெள்ளி	"
நொறுக்கு வெள்ளி யரைத்துப் புடமிட்டுருக்கவும்	217
நொறுக்கு வெள்ளி பரிட்சை	"
இந்த நொறுக்கு வெள்ளி செய்யும்போது இதில் சேரும் கெந்தியீயத்தை குடனாற் பிரித்தெடுத்தால் வெள்ளியுருக்கு முகத்திற் சிதறா	"
செம்பு கரிபண்ணும்போது சிறுபுடமாய்ப் போடக்கூடாது பெரும் புடமாய்ப் போடவும்	218
ஜாக்கிரதையாய்த் தப்பாமற் செய்துகொள்	"
துருசுச்சுண்ணம்	"
அடியிற் சொல்லிய துருசுச்சுண்ணம் கொடுங்காரமுடையது	219
வெடியுப்புத் திராவகம்	"
வீரப்பதங்கம்	"
வீரப் பதங்கத் திராவகம்	"
திராவகம் பிடிக்கவேண்டிய பக்குவம்	220
துருசுக்கு தீசை	"

துருசுக்குக் கவசம் செய்ய அண்டச்சீனச் சுன்னம்	221
துருசுச் சுன்னத்திற்குப் புடம்	"
துருசுச் சுன்னத்தால் மூலிகை ரசமெடுக்க	"
ரசங் கட்ட	221
ரசமணி வேதை	222
வாதம் கோடிக் கொருவருக்குவரும்	"
இச்சாத்திரத்தில் ரசமணி கட்ட துருசுச் சுன்னம் விபரமாய்ச் சொல்லியது. வேறு	"
இச்சாத்திரத்திற் சொல்லிய வெல்லாம் செய்யமாட்டாத மூடன் பொய்யென்பான்	"
துருசுச் சுன்னம் செய்துக் கொண்டால் இருந்த விடத்திலேயே அஷ்டமா சித்து மாடலாம்	223
இதனடியிற் சொல்லப்படும் அயச் செம்பானது முன் சொல்லியதுகளை விட சிறந்ததாகும்	"
அயச் செம்புக்கு அயக்கரி	"
செம்பு கரி	"
அயக்கரி தாமிரக்கரியும் சேர்க்குமிடையும் அதை சிந்தூர மாக்கவும்	224
அயச்செம்புசரியா யிருக்க வேண்டிய நிறம்	"
அயச்செம்பு வேதை	225
மூடவாதிகள் பேச்சைக் கேட்டு மூலிகையினால் வாதமாகு மென்று மோசம் போகாதே அப்படி சுட்டால் தீராநரகம் அடைவான்	"
சித்தர் நூல்களைச் சோதித்து வாதகாண்ட மிரண்டாகப் பாடினேன் இதிலிருப்பதெல்லாம் மெய் இந்நூலைப் பார்த்துச் சித்தியானா லிகபரவாழ் வுண்டாம்	"
நூலுபதேசித்த கிரமம்	226
யுகிமுனி தேரரிடத்திற் கேட்டுத் தெளிந்து உலகவாதிகள் பிழைக்க வாதகாண்ட மிரண்டாகச் செய்து அதிற்கைபாக மெல்லாமும் செம்புகளுடைய கிரம மெல்லாமும் கூறியிருப்பதைத் தெரிந்து சுகமடையலாம்	"
ஆசிரியர் வணக்கம்	"

உ

சிவமயம்

யுகிமுனி

வாதகாண்டம் - 1000

காப்பு

ஆகுவா கனன்பாதங் குருவின் பாதம்
 அத்தியுரித் திடைதரித்த அண்ணல்பாதம்
 பாகுஉமையாள் பயின்ற முருகன்பாதம்
 பத்தியுடன் பதினெட்டுச் சித்தர் பாதம்
 ஏகுவாய் ரிஷிசித்தர் பாதம் போற்றி
 யெமையாண்ட தேரருட பாதந்தன்னை
 தாகமாய் சிரசிலே வைத்துத் தேறி
 நாட்டிகமாய்ப் பாகமெல்லாம் வரைந்திட்டேனே.

(1)

நாலுபதேசக் கிரமம்

வரைந்திட்டேன் சிவனுமைக்கு மகிழ்ந்துசொல்ல
 வகையாக உமைதானும் நந்திக்கு
 தரைந்திட்டே நந்தி அகவனிக்குச்சொல்ல
 தாட்டிகமாய் அகவனியும் விகவனிக்குச்சொல்ல
 பரைந்திட்டு விகவனியாந் தேவரிடியும்
 பாகமாய் தன்மந்திரிக் குபதேசிக்க
 அரைத்திட்ட தன்மந்திரி அகத்தியர்க்கு
 ஆதியாம் அகத்தியரும் அன்பாய்த்தானே.

(2)

அன்பாக அகத்தியரும் புலத்தியர்க்குச் சொல்ல
 ஆதியாம் புலத்தியரும் தேரருக்குச் சொல்ல
 தென்பாகத் தேரருமே யுகிக்குச்சொல்ல
 திரமான யுகியுமே உலகத்தோர்க்கு
 வன்பாக பிழைக்கவுமே வாதகாண்டம்
 வகையாகக் கைபாக விபரமெல்லாம்
 இன்பாகச் சொல்லிடவே யிந்தநூலை
 இனிதாகப் பார்த்துமே செய்திட்டானே.

(3)

பூகிமுனி

இந்நூற்பலன்

செய்திடவே யிந்நூலைப் பார்த்தறிந்து
 செயமாகச் சிந்தூரம் களங்குகன்னம்
 எய்திடவே மெழுகோடு தயிலமெல்லாம்
 பார்த்தறிந்து நன்மையா யழைத்தாயானால்
 மெய்யதாம் வாதமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
 மேன்மையாய்ப் பாகமாய்க் கண்டறிந்தால்
 வைவகத்தி லுனைப்போலே ஞானியுண்டோ
 வடிவாக யூகிமுனி சொன்னவாறே.

(4)

வாதஞ்செய்யவேண்டிய கிரமம்

சொன்னதொரு அயத்தைத்தான் முன்னேபாரு
 சுகமாகப் பின்னேதான் சொல்லக்கேளு
 நன்னயமாய்ச் சவுக்காரச் சுன்னம்பாரு
 நலமாக அதின்பின்பு துருசைப்பாரு
 கன்னல்போ லாகுமது கருத்துக்கேளு
 கனமான குதத்தைக் கட்டிப்பாரு
 இன்னிலத்திற் பெரியோரா யிருக்கலாகும்
 இதமாக ஞானங்கள் மிகவுண்டாமே.

(5)

உழைத்தால் பலன்வரும்

உண்டாகும் உழைத்தாக்கால் வாதமுண்டு
 உறுதியாய் வாய்ப்பேச்சா லொன்றுமில்லை
 கண்டாகு மேருமுதால் பலனுமாகும்
 கல்வியாய்ச் சொன்னாக்கால் கடைத்தேறான்பார்
 பண்டாகு நூலெல்லாம் பாத்துத்தேறு
 பதறினால் பலனென்ன வாதமாமோ
 கண்டாக்கால் நிசந்தோனும் காணாப்போனால்
 கருத்தில்லா மானுடர்கள் பொய்யென்பாரே.

(6)

ஞானமில்லார் செய்கை

என்பார் கள்உறுதியில்லா ராசைகூடார்
 இன்பமா யுடம்புவளை யாமல்தானும்
 நன்மையாய் புத்துமண்ணை லிங்கமாக
 நாடியே யொருப்பிடித்து செபங்கள்செய்வார்
 வன்பாக பசிவந்த போதில்தானும்
 வடிவாக யிரந்துண்பார் மாயமெத்த
 உண்பாரை யுடுப்பாரைப் பார்த்துஏங்கி
 உறுதிதா னில்லாம லலைகுவாரே.

(7)

பூர்வாசாரியர்கள் மோசஞ்செய்தது

அலையவே நாலுவே தத்திலுள்ள

அடைவான குருமார்கள் பொய்கள்சொல்லி

நிலையவே அவரவர்கள் வேதங்கட்டி

நீச்சாஉன் தெய்வமென் தெய்வமென்று

மலையவே மானுடரை மயக்கங்காட்டி

மகிமைபெற இருந்துமே நிட்டைபோலே

குலையவே காட்டியே அடிமைசெய்வார்

குருரமாய்ப் பார்த்தறிந்தா லெல்லாம்பொய்யே.

(8)

வாதஞ்செய்தால் ஞானங்கூடும்

பொய்யென்று போகாமல் வாதம்பாரு

போக்கோடே சகலமுந்தான் நிசமதாகும்

மெய்யென்று வாதத்தை முன்னேபார்த்தால்

மேன்மையா யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்

கைமுறையும் நிறைபாகம் விடவும்வேண்டாம்

கற்றவர்கள் சாஸ்திரத்தில் கருத்தைப்பாரு

துய்யவே வாதங்கள் வந்தால்ஞானம்

துடியாகப் பலிக்குமென் றுரைசெய்தேனே.

(9)

குருமார்கள் செய்மோசம்.

உரைக்கிறது வாதமென்றா லஞ்சாம்வேதம்

உண்மையாய் நாலுவே தத்திலுள்ள

பரைக்குமே குருமார்கள் பணமுங்கேட்பார்

பதிவாகப் பொருள்பிடுங்கி யுண்பார்ப்பாரு

திரைக்குளே உள்ளிருத்தி மனிதருக்கு

திட்சைதா னஞ்செழுத்தைச் சொல்வாரப்பா

மரைத்துமே நம்பவே வேண்டாமப்பா

மதிபெருக வாதத்தைப் பார்த்துத்தேறே.

(10)

முன்னம் அயச்செம்பைப் பார்க்கவும்

பார்த்திடவே அயச்செம்பை முன்னேபாரு

பதிவாக இரசமதை கட்டித்தேறு

சேர்த்திடவே துருசையுந்தான் சுன்னம்பண்ணு

சிவசொத்தை வறுமைபோ லுண்டுதேறு

கார்த்திடவே பெருமைகள்தான் வேண்டாமப்பா

கருத்தாகச் சாத்திரத்தை நம்பிப்பாரு

ஏர்த்திடவே லன்கொடுக்கும் யுகிநூலை

யின்பமாய் பார்த்தாக்கா லெல்லாமாமே.

(11)

யுகிமுனி

அறிவுகூறல்.

ஆமேதான் சாத்திரத்தில் மனதையுணு
 அன்பாகச் சிவசொத்தை வறுமையாக
 தாமேதா னுண்டிடவே சித்தியாகும்
 தாக்கியே சிந்தாராம் பண்ணித்தின்னு
 வாமேதான் சுழிமுனையில் மனதையுணு
 வடிவான சிதம்பரத்தில் மார்க்கமாக
 காமேதான் அஞ்சாம்வே தத்திலுள்ள
 கனிவான செம்பையெல்லாந் தங்கமாக்கே.

(12)

செம்பைக் கொல்லவும் எழுப்பவும்

ஆக்குவது கெந்தியினால் செம்பைக்கொல்லு
 அடைவாக அயத்தினா லெழுப்பிக்கொள்ளு
 தாக்குவது உருக்கிடவே செம்பொன்னாகும்
 துடியாக மதிதனிலே யெட்டிரண்டு
 தாக்குவது ஏழாகும் விற்றுக்கொள்ளு
 தன்மையாய் வாசியோ கத்தைப்பாரு
 நோக்குவது பிராணனைத்தான் மேலேநோக்கு
 நொடிக்குள்ளே எட்டிரண்டுஞ் சித்தியாமே.

(13)

எட்டுமீரண்டும் இன்னதெனல்

சித்தியா யெட்டிரண்டு மென்றபேரு
 சிறப்பான ரவிமதியா மூணிப்பாரு
 பத்தியா யிஃதிரண்டு மொன்றானாக்கால்
 பதிவான தங்கமா மிந்தவித்தை
 முத்தியா முன்சன்ம மீடேறிப்போம்
 முடிவான பொருளிதுதான் மூர்க்கமாகும்
 சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் பொருளுமாகும்
 சதாசிவன்தான் சொன்னதிது சரிதான்பாரே.

(14)

அயச்செம்பு ரோமஞ்சேர்ந்தது.

சரியாக வின்னமொரு சேதிகேளு
 சாதகமாய் அரப்பொடியோ பலமோபத்து
 சரியாக ரோமமது அன்பதாகும்
 வடிவாக யெள்ளென்னெய் தனிலேதோய்த்து
 சரியாகச் சட்டியிட் டுருக்கிப்பாரு
 துப்புரவா யுருகையிலே யரப்பொடியைப்போடு
 சரியாகப் புரட்டியே வாங்கிக்கொள்ளு
 பக்குவமா யப்புறந்தான் வைத்துக்கொள்ளே.

(15)

எட்டு = ரவி = பொன் = சூரியன் = இடகலை.

இரண்டு = மதி = வெள்ளி = சந்திான் = பிங்கலை.

தாம்பரக்கரி அயச்சிசம்புக்கு

கொள்ளவே அதன்பின்பு சொல்லக்கேளு
 கூறாகச் செம்புவது பலமோபத்து
 பின்னவே நாதமது முக்கால்போடு
 விருப்பமாய்ச் சூடனது அரையும்போடு
 துள்ளவே வீரமது காலுங்கூட்டித்
 துடியாகப் பாணியா லரைத்துச்சாம
 மெள்ளவே ரண்டுமே அரைத்துக்கொண்டு
 மெதுவாகச் செம்புமேல் கவசங்கட்டே.

(16)

செம்புகரியாகாவிட்டால் வகை.

கட்டியே காயவைத்து அதின்மேல்கேளு
 கனமான சுண்ணமது கவசம்போடு
 தட்டியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 தாட்டிகமா யெடுத்துமே பிட்டுப்பாரு
 வட்டியே நொறுங்கினதோர் அதறுயெல்லாம்
 வடிவாக வெடுத்துமே வைத்துக்கொள்ளு
 துட்டியே நொறுங்காதே போனால்பின்னும்
 துடியாக கெந்திமேல் கவசம்போடே.

(17)

செம்பும் அயமும் சேர்க்கும்வழி சிந்தரமும்செய்

போடவே வலுவாகப் போட்டு மேலே
 பொருத்தியே முன்போலக் கவசங்கட்டி
 ஆடவே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 அதின்பின்பு செய்யுகிற வரிசைகேளு
 நாடவே யெடுத்துப்பார் நொறுங்கிப் போகும்
 நலமான சத்தெல்லாம் புறம்பாய்வைத்து
 காடவே முன்றோம் அயத்தினோடே
 கரிபோலே யிருக்கிறதோ ரிடையாய்சேரே.

(18)

அயரோமம் செம்புசத்திலே சத்துசெந்தாரம்

செய்தால்தான் கெந்தியீயம் விலகிப்போகும்

சேத்துமே செவ்வல்லிப் பூச்சாற்றாலே
 சேத்தரைத்துச் சிவக்குமட்டும் புடத்தைப்போடு
 பாத்துமே செம்பிலே பிடித்தகெந்தி
 பதிவான யீயமது விலகிப்போகும்
 நாத்துமே யீயமது விலகிப்போனால்
 நலமாக யேமமாம் வெள்ளிதன்னில்
 பாத்திடவே யெட்டிரண்டுஞ் சேத்தால்கேளு
 பதிவாக யேழாகும் பகர்ந்துபாரே.

(19)

யுகிமுனி

அயத்தாம்பிரம் உருக்கும்வீதம்

பகர்ந்துபார் முன்வைத்த சிந்தாரத்தில்
 பதியவே வெங்கார மிடையேசேர்த்து
 தகர்ந்துமே செவ்வல்லிப் பூச்சாற்றாலே
 தாட்டிகமா யரைத்துமே மூசைதன்னில்
 பகர்ந்துமே உருக்கிடவே ரவியுமாகும்
 மாசற்ற வெள்ளிபொன் போல்நின்றாடும்
 யுகர்ந்துமே அதையெடுத்துப் பாருபாரு
 ஒகோகோ யேமமய மாகும்பாரே.

(20)

அயத்தாம்பிர நாகரச கெந்திசெந்தாரம்

ஏமமய மானதொரு அயத்தின்செம்பை
 யின்பமாய் வெள்ளிதனில் எட்டுக்கொன்று
 தாமேதான் தங்கமொன்று நாகமொன்று
 தப்பாம லுருக்கிடவே வெட்டையாகும்
 காமேதான் வெட்டையைத்தான் செம்பில்சேர்த்து
 கருத்தாக வருக்கிடவே சொல்லக்கேளு
 நாமேதான் கெந்திபல மொன்றுபோடு
 நளிமமாய் சூதமொன்று நிறுத்துக் கொள்ளே.

(21)

கொள்ளவே முலைப்பாலா லாறுசாமம்
 குணமாக அரைத்திட்டு மிளகுபோல
 மெள்ளவே உண்டைபண்ணி ரவியில்காய
 மேன்மையாய் வைத்திட்டு சொல்லக்கேளு
 துள்ளவே முன்னிருக்கும் அயத்தின்செம்பில்
 துடியாக்கி ரசமிடைக் கிடைந்துபோகும்
 வள்ளலார் சொன்னதுதான் புகைநீர்தன்னை
 வகையாக வுத்தியே வறுத்துப்போடே.

(22)

போடவே காசியென்ற மேறிற் போடு
 பெருக்கவே பனிரெண்டு சாமந்தித்தான்
 ஆடவே போட்டிடவே உடைத்துக்கொண்டு
 அப்படியே பார்த்தஞ்ச திரமுமாக
 தாடவே திராவகத்தை விட்டுக்காச்சி
 தாட்டிகமா யெரித்திடவே மடக்குஅஞ்ச
 நாடவே அஞ்சதிர மெரித்துப்போடு
 கனமாக முறுக்கம்பூ வாகும்பாரே.

(23)

அயத்தாம்பிர செந்தூரம் செம்பில் கொடுக்கச் சொல்லியது

பாருமே முறுக்கம்பு சிந்தூரத்தை
பதிவாக செம்புதனில் நூறொன்றிட்டால்
சாருமே யெட்டரைதான் ஆணிக்கொக்கும்
சவம்போலே திரிந்தாக்கா லென்னவுண்டு
காருமே சாத்திரமும் பெருநூல்பாரு
கருத்தான சூத்திரமும் பார்த்துத்தேறு
வாருமே வாதமெல்லா நொடிக்குள்ளாகும்
வகையாகச் சோதித்தா லெல்லாமாமே. (24)

சாத்திரத்தில் ஆசைவைத்துப் பார்க்கச்சொல்லியது.

ஆமேதான் பெண்கொங்கை தன்னைப்போலே
அடுத்துமே சாத்திரத்தை அன்பாய்ப்பாரும்
தாமேதான் கன்னியிடம் சேர்ந்தாற்போல
தாக்கிடவே வாதத்தை கற்றுச்சோதி
வாமேதான் வயித்தியத்தி லாசைபூண்டு
வகையாகப் பார்த்திடவே யெல்லாஞ்சித்தி
நாமேதான் ஸ்திரீவிடையந் தன்னைப்போலே
கருத்துடனே சோதித்தால் தீனியாமே. (25)

உலகமயங்கச் செய்பவர்.

தீனியாம் உண்டிட்டுப் பூசைபண்ணி
செகத்திலே காவிலே டங்கள்பூண்டு
ஞானியைப்போல் சாத்திரத்தைப் படித்துத்தேறி
நலமாகச் சொல்வார்க ளாதீனத்தார்
யோனியென்றால் ஆசைகொள்வா ரிரவில்தானும்
ஒத்துமே வைகறையில் வேடம்பூண்டு
வானிலே கண்மூடி பூசைசெய்வார்
வகையாக உலகத்தில் நம்புவாரே. (26)

வாதமறிந்தவர் எல்லாதேவர்களுக்கும் ஒப்பாவார்கள்.

நம்பியே அவருடைய காலில்வீழ்ந்து
நலமாக யெனக்குவரந் தரவாவென்பார்
வெம்பியே யழுதிடுவார் நம்பவேண்டாம்
விதமாக காவிலே டத்தினாலே
சம்புவினால் வந்தமுத் திரையினாலே
சட்டமா யவர்செய்யுங் குணத்தைக்காணார்
தெம்புடனே தங்கத்தைக் கண்டபோதே
திறமாகப் பிரமவநுக் கிரகமாமே. (27)

வாதமறிந்தவர்கள் எல்லாதேவர்களுக்கும் ஒப்பாவார்கள்.

ஆமேதான் வாதத்தைக் கண்டபேர்கள்
ஆசிசிவ னிவனாகும் ருஷிகளாகும்
தாமேதான் சத்தமகா சித்தராகும்
தூடையறவே நவகேர்டி சித்தராகும்
வாமேதான் கண்டவர்க்கு தெய்வமில்லை
வடிவாகக் கண்டவர்தாம் தெய்வமாகும்
பூமேதான் பூமாதர்க் கொப்புமாகும்
புவியிலுள்ள மனிதர்களுக் கதிகமாமே.

(28)

தங்கமும் செம்பும் சிவமும் சத்தியும்

அதிகமாம் பரமசிவன் தங்கமாகும்
அடுத்துநின்ற செம்பொன்னு முமையாளாகும்
பதியவே உமையானைக் குளிகைதன்னால்
பாச்சிடவே களிம்பற்று சிவமுமாச்சு
கதியவே புதுசாகச் சிவமுமாச்சு
கருணைபெறச் சிவனுக்கு அதிகமாகும்
சதியாக சொன்னாக்கா லென்னலாபம்
சத்தியமாய் நரகிலே மாளுவாரே.

(29)

அயம்செம்புசெய்து நொறுக்குவெள்ளிசெய்து

சேர்த்து பசிதீர்ந்து ரசங்கட்டவும்.

மாளாம லிருக்கவல்லோ அயத்தைச்சொன்னேன்
மாண்டிறந்து போகாமல் செம்பைச்சொன்னேன்
தேளான பசியடங்க மதியைச்சொன்னேன்
தெம்பாக மதிதனிலே கொடுத்துவிற்று
பாளாகப் போகாமல் ஞானம்பாரு
பதிவாகப் பார்த்துமே மலைகள்தோறும்
வாளாகச் சஞ்சரித்து வாதங்கேளு
வடிவாக யிரசத்தைக்கட்டித்தேறே.

(30)

யோகிபோல வாதி கருத்து மிருக்கவேண்டியது

தேறவே வழியோடே சென்றறிந்து
திறமாகப் பூரணத்தில் சொக்கினாற்போல்
ஆறவே தலைவாசல் வழியேநீக்கி
அன்பான நிராகாரத் துள்ளேசொக்கி
பாறவே யதுபோலே நினைவுபுண்டு
பக்குவமாய் அயச்செம்பை கருத்திற்பாரு
நேறதாங் காயசித்தி யோகசித்தி
நிண்ணமாய் வாதசித்தி வருகும்பாரே.

(31)

இன்னாருக்கு வாதம் வரும் வராதது எனல்.

வருகிறது விசுவாச முள்ளபேர்க்கு
 வகையாக நல்லறிவு உள்ளபேர்க்குப்
 பருவமாய் வந்திடுமே ஞானவாதம்
 பத்தியா யோகமுதல் சித்தியாகும்
 தருவான மாயமாம் வாதிக்கித்தான்
 தடையில்லா தெல்லாமும் வந்ததென்பார்
 உருவாக வுதியே கரியுஞ்சட்டு
 உண்மையாய் சாகுமட்டு மாளுவானே. (32)

வாதம் உபதேசம் செய்த கிரமம்.

மாளாம லிருக்கவல்லோ சிவனுமைக்கு
 மார்க்கமாய் சொல்லிடவே நந்திகேட்டு
 வாளாக அசுவினிக்குச் சொன்னாரையா
 வகையாக அசுவனியும் விகவனிக்குச்சொன்னார்
 மூளாகச்சொல்லிடவே முனிவர் தானும்
 முக்கியமாய் தன்வந்திரிக் கறிக்கைபண்ணி
 தாளாக தன்வந்திரி அகத்தியர்க்குச்சொல்ல
 தர்க்கமா யகத்தியரும் சொன்னவாறே. (33)

சொன்னதொரு புலத்தியர்க்குச் சொன்னபோது
 சுகமாகப் புலத்தியருந் தேரர்க்குச்சொல்ல
 நன்னயமாய்த் தேரருமே யுகிக்குச்சொல்ல
 நலமாக யுகியுமே உலகத்தோர்க்கு
 கன்னல்போல் பிழைக்கவுமே பாகஞ்சொன்னேன்
 கருத்தாக மானுடர்கள் பார்த்தாலெல்லாம்
 நன்னயமா நீடுழிகாலம் வாழ்வார்
 நலனுரைத்தா லெல்லாமுஞ் சித்தியாமே. (34)

மூடசித்தரின் செய்கை.

சித்தியாய் மானுடர்கள் ரொம்பவுண்டு
 செகஜ்ஜாலம் பார்ப்பார்கள் பகடியாக
 முத்தியாய் ஞானிபோ லிருப்பார்பாரு
 முதலெழுத்துத் தெரியாமல் மூடராக
 பத்தியே சண்டையது மிகவும்செய்வார்
 பதிகெட்டுப் போனவுடன் தொண்டுசெய்வார்
 நத்தியே யிதிவென்ன பலனுண்டாகும்
 நாய்கடித்த வெள்ளெலும்பாம் நலமதாமே. (35)

செம்பை பொன்பண்ணாமல் விக்கிரகம் செய்

முடபக்தி செய்யல்

சோதிப்பார் செம்பைத்தான் சோதியென்றேன்
 சொற்பெரிய பொல்லாத பாவிதானும்
 சாதிப்பார் செம்பை விக்கிரகம்பண்ணி
 சாத்தியே பூமாலை யுடனேசாத்தி
 வாதிப்பா ரெல்லாருங் காலில்வீழ்வார்
 வகையில்லார் செம்பைத்தான் தங்கம்பண்ண
 காதிலே கேட்டவுட னென்னத்துக்கு
 கலக்கமாய் பிச்சையெடுத் துண்பேனென்பார்.

(36)

ஈஸ்வரத்தியானம்

பிச்சையெடுத் துண்ணாமல் வாதஞ்சொன்னேன்
 பிரபலமாய் வாழ்ந்துமே யிருந்துகொள்ளு
 நச்சானை சடையானை நினைந்துகொள்ளு
 நாடியே சிவயோக நிலையில்நில்லு
 நிச்சயமாய் திரேகத்தை நிறுத்திக்கொள்ளு
 நீடுழி காலந்தான் மிகவிருந்து
 பச்சமாய்ச் சித்தரைப்போல் வாதம்பாரு
 பதினாறுஞ் சித்தியாம் பாருபாரே.

(37)

வீரத்தால் இரும்பை வேதை செய்ய.

பார்க்கவே இரும்புத்னை வீரத்தாலே
 பதையாமல் கொன்றிட்டு வேதைபாரு
 யேர்க்குமே சரக்கெல்லாங் கெஞ்சியாடு
 மேழையைப்போ லிருந்துமே உண்டுதேறு
 தாக்குமே உலகத்தில் புத்தியில்லார்
 தாட்டிகமாய் வாதமில்லை யென்றுசொல்வார்
 கோக்கவே தெரியாது ஊசிதன்னில்
 கொடாவிட்டால் வைவார்கள் குணமில்லாரே.

(38)

வாதிகள்முன்பணம்போட்டுப் பின்னையெடுக்கவும்.

குணமில்லா நூலில்லாப் பேருக்குத்தான்
 குணமில்லை வாதத்தை நிலைநிறுத்தார்
 பணமில்லாப் பேருக்கு வாதமில்லை
 பக்குவமாய் முன்னிட்டுப் பின்னேவாங்கி
 உணவான பதார்த்தங்கள் நாக்கிலுண்டா
 லுண்மையாய் ருசிக்குமது இல்லாப்போனால்
 உணவான தொன்றுமில்லை யென்பாரையோ
 துடியான வாதிதா னிரும்பைப்பாரே.

(39)

வாதகாண்டம் 1000.

இரும்புந் துருகம் சேர்ந்தால் தீஞ்சுபோம்.

வேறு

இரும்பு நீலனும் சேர்ந்திடத் தீஞ்சிடுமேமம்
நரம்புவீரனும் பண்ணையு மிவ்வழிசேர்க்கக்
கரும்பொன் செம்பது வாகிடும் மதிவயதாகும்
துரும்புதூணது வானது வாறுபோல் சொல்லே. (40)

ஏமம் = தங்கம், வீரன் = வீரம். பண்ணை = வெடியுப்பு.

கரும்பொன் = இரும்பு, மதி = வெள்ளி.

அயச்சிம்பு உழைத்துச் செய்தால் துயரம்போம்.

சொல்லவே அயந்தனை யுழைத்திடத் துயரம்
அல்லல் போய்விடும் பிறவிசா கரமிலைவாழ்வு
நல்கிநின்றிடு மிரும்பினி லதிசெயம் நாடு
தில்லைவாழ்ந்திடும் சித்தர்கள் செய்யுஅயச் செம்பே. (41)

பிறவி சாகரம் = பிறவிக்கடல்

வங்கிவட்டை

வங்கவெட்டையு மாயிடக் குமரிச்சா ரதனில்
திங்கள்போலவே வருகியே திறமுட னெட்டு
யிங்கிதம்பெறச் சாய்த்துமே யினியென்னவப்பால்
துங்கமாகிய கவுரியும் பலமென வெடுத்தே. (42)

எடுத்துநஞ்சறப் பாஞ்சவன் சாற்றினா லரைத்து
அடுத்துமேமிள குண்டைபோ லுருட்டியே கிராசியும்
தடுத்த வெட்டையாம் வெட்டையி லிடைக்கிடைலிங்கம்
விடுத்தெடுத்துமே கட்டவே வினவுறேன் பாரே. (43)

லிங்கங்கட்ட தாம்பரக்கரி.

பாருதாம்பரத் தகட்டினில் பலிக்கவே தாரம்
சேருகன்னிபா லரைத்துமே பூசிடு சிறக்க
காருமேபுடம் வைத்திடக் கரியது போல
நீருதன்னினா லரைத்துமே வன்னியில் கட்டே. (44)

லிங்கக்கட்டு புடமும் லிங்கக்களங்கும்.

கட்டலிங்கமேல் கட்டியே வுமிப்புடங் கனிய
திட்டமாயிடு வருகிடுந் திடமதா யிருக்கும்
துட்டவங்கத்தி லிடைக்கிடை யிட்டெடு களங்காம்
நட்டமில்லாமல் துரிசினில் செம்பினில் ரண்டே. (45)

லிங்கக்களங்கு வேதை

இரண்டுக் கொன்றிடு உருக்கப்பின் னெடுத்துமேனிலையாய்
கண்டுமேமதி யெட்டுக்கு ரண்டிடக் கனகம்
பண்டுதாயுடன் சேர்த்துமே பதிவுடனாது
நன்றுநன்றென வேமமாம் நவிலவேநாடே.

(46)

நாடியுப்புக்குங் காவிக்கும் நின்றிடும் நாட்டில்
தேடியேயுனைக் கேட்டிடு வார்களாம் திரமாம்
மூடியேசொலாய் முத்தியும் வந்திடுஞ் சித்தி
பாடியூகியும் பாத்திட களங்கத்தின் பதிவே.

(47)

வாதம் உபதேசித்தகிரம பரம்பரை.

பதிவுமாகவே சிவன்சொலத் தேவிக்குப் பரிவாய்
நிதியுமாக்கிடத் தேவியு நந்திக்கி நிரம்ப
கதியுநந்தியு மசுவனிதேவருக் கருள
சதியதாகவே தன்மந்திரி கேட்டருள் புரிந்தார்.

(48)

புரிந்தகத்தியர் புலத்தியற் கருள்செய்த புதுமை
தெரிந்துதேரரும் கேட்டுமே மனங்களி கூர்ந்து
பரிந்துயூகிக்கிச் சொல்லிட யூகியும் சொல்ல
பரிந்துலோகத்தில் மனிதர்கள் பிழைக்கவேபகர்ந்தார்.

(49)

வங்கத்தைச்செய்து பொன்பண்ணி செலவுசெய்ய

பகர்ந்தவங்கத்தைப் பார்த்துமே பரியது செய்து
தகர்ந்துவிற்றுமே செலவது செய்துமே தவத்தை
வகர்ந்துபார்த்துமே காயத்தை நிறுத்திடு கால்தான்
னகர்ந்துவுண்டிடச் சித்தியாம் மலைதனில் நாடே.

(50)

பரி = தங்கம்

நாகசிந்திரம் வேதைக்கு

நாடியின்னொரு நாகத்தின் பாதையை நவிலவேன்
தேடினால்கிடை யாதுயர் பவழமாம் சிறப்பு
கோடிசித்தர்கள் செய்திடும் பாகமும் கூடினத்தில்
பாடினேன்பல நூலினி லில்லையாம் பரிந்தே.

(51)

நாககத்திசெய்து ரசஞ்சேர்க்க.

பரிந்துநாகத்தை பதிவுட னிலுப்பநெய் படியில்
அரிந்துருக்கியே சாய்த்திட அதிலுமேமும்
முரிந்தெடுத்துநீ பலமது நாஷினில் முதியோர்
தெரிந்துகூதமு மொன்றிடு வருக்கியே சேரே.

(52)

வாதகாண்டம் 1000.

13

வெடியுப்பு திராவகம்

சேரும்போதினி லிலுப்பைநெய் யூத்தியே யுருக்கி
காருமேவதை யாட்டியே யெடுத்துமே வைத்து
பாருமேவெடி யுப்புமே பத்துட நிறுத்து
சாருசீனமு மிருபத்து வஞ்சுட நீதர்க்கே.

(53)

ரசம்பூர்க்கச்செய்ய

தாக்கவேநிறு திராவகம் வடித்துமே குப்பி
பார்க்கவேயடை பரிவதாய்ச் சிவனது விந்து
ஏர்க்கவேயெடு சேருமே கல்வத்தி லிட்டு
தாக்கவேபுகை நீரைநீ விட்டிடப் பூவே.

(54)

ரசப்பூ நாகம் சேர்ந்த சிந்தூரம்

பூவுமாகுமே ரவிதனி லிட்டுமே யெடுத்துத்
தாவுமுன்ரச நாகத்தின் பிட்டினிற் சேர்த்து
காவுதானிடை நேருடன் சேர்த்துமே புகைநீர்
ஆவலாகவே அரைத்துமே காசியி லெரியே.

(55)

எரிக்கவேயதைச் சிவந்திடு மட்டுமே யெரித்து
நரிக்கிக்கொட்டியே நடமுடன் பார்க்கவே சிகப்பாம்
உரியெனக்கிடந் தாடுவீர் உமக்கிது பலனால்
நெரிக்கியேரவி நூற்றினி லிட்டிடு ஒன்றே.

(56)

நாகசிந்தூரம் செம்பிற் சேர்க்க

ஒன்றுஇட்டிட வுருகியா மேமமா முசத்தி
கண்டுதானுண்டு கயிலையும் உன்னது கருதில்
நன்றுமேயிதை வைத்துமே ஞானத்தைப் பாரு
சென்றுதான்மலை யேறியே சஞ்சரி சித்தாம்.

(57)

ஜயசெம்பைத் தேடச்சொல்லியது

சித்தருக்குளே ஜயமுள செம்பையுந் தேடு
பத்தனாய்த்திரி குருபணி விடையதுசெய்து
முத்தனாயயச் செம்பையுங் கற்றுக்கொள் முடிவில்
நத்தினால்ரச வாதமுங் கிடைக்குமே நவின்றேன்.

(58)

நவின்றவாதத்தை முன்சய நாட்டினில் நல்கும்
கவியவேஅயப் பெருமையைக் கனிவுடன் சொல்லி
தவசுமாதவர் முனிவரும் தயங்கியே திரிந்தார்
நவமதாங்கொடி சித்தரும் நல்கின தயமே.

(59)

யுகிமுனி

அயச்சம்பு

நயமதாயயச் செம்பையு நவிலவே கேளு
பயமிலாமலே அரப்பொடி பத்துமே நிறுத்து
கயமதாகவே காரியும் அயமிடை தட்டி
தயமதாகவே நாகமு மவ்விடை சேரே. (60)

காரி = காரியம்

சேர்த்துமவ்விடை நிறுத்துமே அரைத்துட னயத்தில்
பார்த்துமேபுட மிடவது கறுத்துமே நிற்கும்
சாத்துவீரய மெடுத்துமே யப்புறம் வைத்து
நேத்தியாகவே யுருக்கிடக் களங்கமாம் நேரே. (61)

நேரதாகவே யுருக்கின களங்கத்தை வைத்து
பாரமேபலம் பத்துமே செம்பது நிறுத்து
காருதான்குதை தன்னிலே யுருக்கிடு முகத்தில்
தாருதாகவே கெந்தியு மேழரை நிறுத்தே. (62)

நிறுத்துவீரனும் பண்ணையு மரையுடன் காலாய்
இறுத்துத்தான்கல சத்தினின் பாலினா லரைத்து
கறுத்துப்போனபின் மிளகுபோ லுண்டையும் பண்ணி
வறுத்துமேரவி யுருகிய முகந்தனி லீயே. (63)

ஈயவேரவி யீயம்போல் நொறுங்கிடு மதனை
காயமுன்னய வெட்டையி லிரண்டுக்கு ஒன்று
பாயச்சேர்த்து அரைத்துமே பொற்றலை நீரால்
தாயவேபுடம் சிவந்திடு மட்டுமே போடே. (64)

போட்டுத்தானெடு சிவக்குமே பொடித்துமே புகைநீர்
காட்டுதான்விடு ஒட்டவே பீங்கானிற் காச்சு
சாட்டுமாகவே குப்பியி லடைத்துமே யெரிநீ
பாட்டுமாகவே யிப்படி வைந்துமே யெரியே. (65)

எரித்தெடுத்துமே செவ்வல்லிப் பூநிறமாகும்
வரித்துமேயெடு லோகத்தில் தனித்தனியாகும்
நரித்துமேவய தெட்டரை புடத்தினி லிருக்கும்
கரித்தசிந்தூர வேதையாம் முடிவினிற் கொள்ளே. (66)

கொள்ளவேயயச் செம்பைப்போற் சாத்திரம் பாரு
துள்ளவேகொங்கை மீதினி லழகுபோல் வாதம்
கள்ளமாகவே திரிந்திடப் பலனென்னக் கருது
வள்ளல்சொன்னது வாதத்தை நிலைத்திடப் பாரே. (67)

பார்த்தெடுத்திட வயமது செம்பையும் பரிவாய்
கோர்த்த நூலினில் பரியது பாஷையாம் குவியச்
சேர்த்துப்பாடினா ரதைநம்பிச் சுட்டவர்கோடி
கார்த்துயுகியும் வடமொழிக் கிரந்தத்தைப் பார்த்தே. (68)

பார்த்த கொங்கைபோ லிரும்பையும் நாடி.யே பாரு
சேர்த்துப் பெண்பெண்ணும் படுத்திடருசியது இல்லை
கார்த்திடக்குரு சொல்லுவார் கனிந்துமே நூலை
யேத்தினால்வரும் யெளிதல்ல நூலையும் பாரே. (69)

பார்த்துத்திட்டமாய் நிறையது பாகமாய்ச் செய்தால்
சேர்த்துநாலரி அறுக்கிற வன்தனைப் பாரு
நாற்றுநட்டது போலவே நளினமாம் வாதம்
கார்த்திடரச வாதமாம் கனிந்துமே தேடே. (70)

தேடினேனயச் செம்பையும் காண்கிலேன் சிறப்பாய்
பாடினேன்பல நூலையும் பார்த்துமே மயங்கி
வாடினேன்வகை தொகையுடன் பதினெட்டுப் பேரும்
நாடியேதொழு திரஞ்சியே நன்மையாய் நடந்தேன். (71)

நடந்தயச்செம்பை கேட்டுமே பாகமாய் நவில,
தொடர்ந்துபாகமும் சேர்க்கிற யினங்களுந் துடியாய்,
அடர்ந்துவேலையைப் பிடித்திட்டு அயச்செம்பை யெடுத்து,
குடந்துலோகத்தில் மானுடர்பிழைக்கவே கூர்ந்தேன். (72)

கூர்ந்துபுத்தியாய் கூட்டிடு அயத்தினின் செம்பை
தேர்ந்தெடுத்துமுன் செலவுக்குத் தக்கதா யெடுத்து
ஆர்ந்து வித்துப்பி னாடிடு அதிசயமாக
சேர்ந்திடாமலே குளிகையைச் செய்துமே சுத்தே. (73)

துருசு அயச்செம்பு

சுத்தவேஅயச் செம்பையும் சொல்லுவேன் சுருதி
பத்தியேயதைச் செய்திட ஞானமும் பலிக்கும்
முத்திவந்திடும் நீலனும் முனியருள் பத்து
சித்தமாகவே கெந்தியும் பலமினிச் சொல்வேன். (74)

சொல்லவேபலம் பத்துடன் சேருநீ சேரு
நல்லதாகுமே சூடனு மதனிடை பாதி
வல்லவீரனு மதிலிடு காலதா மெல்லாம்
வெல்லவேயரைத் திடபுகை நீரினா லரையே. (75)

அரைத்துவில்லையாய் ரவிதனி லிட்டுமே அவர
நின்றத்துச்சன்னமு முப்புமே நேருடன் சேர்த்து
அரைத்தாரத்துமே புடமிடு எடுத்தபின் கேளு
பரைத்துமுன்வில்லைக் கங்கியு மிட்டுமே புடமே. (76)

புடமுமிட்டுமே எடுத்துடன் சுன்னத்தைப் பிரித்து
கடமதாகவே யுள்ளதில் மருந்ததைப் பாரு
கிடமதாயது கறுத்துமே நின்றிடு மதனை
நடமதானரப் பொடியதி லிடையெனச் சேரே. (77)

சேர்த்தரைத்திடு செவ்வல்லி ரசத்தினா லரைத்து
பார்த்துவில்லையாய் தட்டியே ரவிதனில் வைத்து
காத்துதான்பட வெடுத்துமுன் சுன்னத்தின் கவசம்
சாத்தியேபுடம் தீயவே போட்டுமே வெடுத்தே. (78)

எடுத்துமேல்கவ சத்தையே பிரித்துமே பாரு
அடுத்துத்தான்கருஞ் சிகப்பதா யிருக்குமே யதிலே
தொடுத்துத்தான்புகை றீரையும் விட்டுமே துடியாய்
கடுத்துத்தானுமீ நெருப்பினில் வறுத்துமே காசி. (79)

காசிமேரடை கிடமதில் மணலது இட்டு
வாசிநால்விாற் கிடையிட வதனிட மேலே
தாசனாகவே குப்பியை வைத்துமே, யொரிநீ
பேசினாலது வருகுமோ சிகப்பது முருக்கே. (80)

முருக்கம்பூவென விப்படி யஞ்சுமே யெரிக்க
திருக்குமேபவ முத்திடை நிறமது வருகும்
பெருக்கவேயெடு செம்பினில் நூற்றுக்குஒன்று
பருக்கமாத்துமே பத்துதான் காணுமே பகரு. (81)

பகர்ந்தசிந்தாரம் பதிவுடன் மண்டலங் கொள்ள
நகர்ந்துநோயறும் நாநில முழுவதும் நாட்டில்
உகர்ந்துகார்த்திடும் உண்மையாம் திரேகமுஞ் சித்தி
வகர்ந்து யுகியும் மாதவமுனியருள் பரிசே. (82)

அயச்செம்பு

பரியபின்னொரு அயத்தினின் செம்பையும் பகர
பரியமாகவே சொல்லுவே னுலக வாதிகளே
துரியமாகவே யுனாசெய்வேன் தொல்லுல குளரே
பரியதாகவே பார்த்திட மோகங்கள் தீரும். (83)

திரும்பெண்ணையும் கண்ணினால் காணவே மோகம்
ஆரும்போகவே ஆசையுந் தீந்திடு மதுபோல்
சாருந்தானயச் செம்பையும் சாத்திரம் தன்னில்
பாரும்பாருமே சொல்லினால் முடியுமோ பாரே. (84)

பார்த்தெடுத்திட மாத்துக ளேழ்தாம் பதிவாய்
சேர்த்துமே சயச் சிறப்பதாம் மாத்துகளாகும்
நேர்த்தியாகவே அயமது நிர்ணய மாகும்
கார்த்திடக்கரும் பொண்ணையுங் காணவே முடியும். (85)

முடியுமாதவர்க் கிட்டிடு மயமது செம்பு
வடிவுமாகவே யுழைத்திட வருமென யேமம்
துடியதாகவே யேத்தினால் சொன்னத்தி னாலே
கடிதுகண்டிடும் காரண விதமினி சொல்வேன். (86)

சொல்லவேபல தோஷமும் போகிடும் செம்பை
மெல்லவேசொல்ல மேன்மையாங் காரிய மொன்று
நல்லதாகுமே ரவியதி லிடைசரி சேர்த்து
மல்லலாகவே யுருக்கிடு மயமதா யுருகும். (87)

உருக்கியேமுகம் தனிலிடை வருகிற முகத்தில்
நெருக்கிநாற்றமு மிரதமும் நேரதாம் கிராசம்
பெருக்கியேகொடு கரியது தூளது வாகும்
கருக்கியேகொட்டிக்கறுப்பியை யிடையதுசேரே. (88)
கறுப்பி = எவச்சாரம்

சேர்த்தரைத்துநீ யுருக்கியே யூதிடச் செம்பாம்
பார்த்துத்தான்மதி யெட்டுக்கொன் றிடவது ஏழாம்
நாற்றிசையெலாம் புகழுவார் நாதாக்கள் பாரு
யேற்றுவாருனை யின்பமாய் செய்திடும் பாகம். (89)

ஒருமுறை தப்பினால் மறுபடியும் சோதிக்கவும்

பாகந்தப்பினால் பாகத்தை பின்னொரு திரம்பார்
யோகசாதனை செய்திடி லிரும்பினில் பாரும்
ஆகமானதோ ரன்புடன் களங்கினிச் சோதி
ஏகமாகவே யிருக்கலாம் முத்தியு மிதுவே. (90)

சத்துருவாற்கொன்று மித்துருவைச்சேர்க்கச் செம்பாம்.

இதைய சத்தியம் சரக்கெடு சத்துருவாலே
அதைத் தகர்த்திடு கல்மிஷம் விலகியேபோகும்
பதையழித்துரு பக்குவ மாகவே சேரு
கதையதாகவே செம்பொனு மாகுமேகணக்காம். (91)

துருசில் நாலிலொன்று செம்பிருக்குமெனல்

கணக்கதாகவே துருசினி லொருபலம் தூக்கு
இணக்கமாகவே காற்பல மிருந்திடும் ரவியாய்
துணக்கமாயெடு ரவிநிறு தூக்கியே நிறையாய்
உணக்கமின்றியே சரக்கிடச் சகலமும் சித்தி. (92)

களங்கங்களிச்சேர்ந்த துருசுக்கு நாலிலொன்று செம்பு இறங்கினால்தான் சயமாகும்

சித்தியாகவே நிறைசரி யாகிடில் சயமாம்
முத்தியாகவே சத்துமா யுருகிடு மூசை
பத்தியாகவே நிறைதப்பில் சீர்தப்பும் பாதை
வெத்தியில்லையாம் வெறுமா மம்ப தெய்வாரே. (93)

வாறுகேளயச் செம்பையும் பார்த்திட வலுவாம்
தேறுவார்களாம் வாதத்தில் சிறிதுபேர் தானும்
நீறிடரவி ரசமது கட்டியே நிமிஷம்
சாறிடம்பெரி யோர்களு மாவரே சத்தில். (94)

சத்தெடுத்திடில் சகலரும் வாழ்ந்திடு வார்கள்
முத்தியாகுவர் கழுமுனை அரிப்பவர் போல
எத்தினால்முடி யாதுமே அயத்தினிற் பெருமை
சத்திடச்செம்பு தானது நீலனைப் பாரே. (95)

சவக்காரத்தைநீற்றினால் துருசுநீறும் வேதையாகும்

பார்த்திடச்சவுக் காரத்தை நீற்றிடத் துருசு
ஏர்த்திடச்செம்பு நீறிடும் வேதையு மாகும்
நேர்த்திரம்சயம் குணமதாய் வாழுமே குணமாம்
சேர்த்திடச்சயம் சின்மய மாகுமே சிறப்பாம். (96)

முன்னே களங்குகளைச்செய்து பின்பு வழலைக்கெத்தனி

சிறப்புநல்குமே முன்னைதான் களங்கத்தைப் பாரு
கறப்புடன்பின்னை நாடியே வழலையைப் பேசு
அறப்புடநிறை பாரதை விட்டிடா வாதி
துறப்பதாகுமே வாதமும் வசியமு மாமே. (97)

இரும்பினிலுழைத்தால் பசியைத்தணிக்கும்

வசியமாகவே யிரும்பதை யுழைத்திடில் பலனாம்
கசிவுவந்திடுங் காரண விதமினி காணும்
பசியும்வந்திட இரும்பதை வித்துமே செலவு
வசிகரம்பெறு மாதவர் யூகியும் வகுத்தார்.

(98)

குருபரம்பரை

வகுத்ததோர்விடைப் டாகரும் அம்மைக்குப் பகர
தகுத்தஅம்மையும் நந்திக்குச் சொல்லிட நந்தி
பகுத்தநந்தியும் அசுவனிக் கருளிடப் பாகாய்
நிகுத்துத்தன்வந்திரி கேட்டுமே நிமிஷத்தில் சொன்னார்.

(99)

சொன்னபோதுமே தன்வந்திரிக் கருளின சுருதி
நன்னயம்பெற தன்வந்திரி அகத்தியற் குறைவில்
கன்னல்போலவே அகத்தியர் புலத்தியர்க் கருள
இந்நிலத்தினில்புலத்தியர் தேரருக்கருள்தரகேட்டார்.

(100)

கேட்டபோதுமே தோரும் யூகிக்கி யருள
நாட்டிலேசொல நாட்டினில் வாதிகள் நம்பி
பாட்டிலேபடிப் பாத்திடத் தங்கமு மாகும்
கூட்டிலேயடைத் திட்டதோர் குருவிபோ லிருநீ.

(101)

ரவாதம் தெரிந்தவர்கள் ஒருவர்க்குஞ் சொல்ல வேண்டாமெனல்

இருந்திடரச வாதமுங் கண்டபே ரெவரும்
வருத்திடவொரு வாதிக்குச் சொல்லவும் வேண்டா
நருத்திடசய முனிவரும் நம்பிட நாளும்
திருந்துமாதவர் சொல்லிடத் திண்ணமு மாமே.

(102)

வாதந்தரிசனையானபின் அதிகியளியவனைப்போலிரு

ஆமேதான் வாதத்தைக் கண்டபோது
அடிதொழுது கற்பூரத் தீபத்தாலே
வாமேதான் சோடசமா உபசாரத்தை
வடிவாகப் பண்ணியே வைத்துக்கொள்ளு
ஏமேதா னொருவரிடம் சொல்லவேண்டா
மெளியவனா யிருந்துமே உண்டுதேறு
தாமேதான் தறிதுரும்பாய் திரியவேண்டாம்
தாட்டிகமாய் திரிந்தாக்காற் பொய்யாய்ப்போமே.

(103)

கைபாகம்தப்பினாற் வாதம் பொய்யாம்

பொய்போகா யுகியைத்தான் நித்தம்பூசி
 போக்கோடே கைபாகம் பலனறிந்து
 மெய்யாகச் செய்திடவே யேமமாகும்
 மேதினியி லுயர்த்தியா யிருக்கலாகும்
 வையகத்தி லுனைப்போலே ஈடுண்டாமோ
 வகையாகப் பாகத்தை மருவிப்பாரு
 செய்பாகம் தப்பினாற் பொய்யாய்ப்போகும்
 சிறப்பாக வாதத்தைச் செய்திடாயே.

(104)

திரிமூர்த்தி பஸ்மம்செய்து பொருள்சம்பாரி

செய்திடவே திரிமூர்த்தி பற்பந்தன்னை
 சிறப்பாக உலகத்தில் மானிடர்க்கு
 யெய்திட்ட நோயெல்லா மோடிப்போக
 வெனையாண்ட மூர்த்தியுமே யியம்பினார்பார்
 கைத்திட்ட வாதங்கள் செய்யுமுன்னே
 கடிதாக யிதைவைத்து வயித்தியம்செய்து
 பைத்திட்ட பணங்களைத்தான் சம்பாதித்துப்
 பரிவாக வாதத்தைப் பார்த்திடாயே.

(105)

வீரரசம் லிங்கரசம்

பாத்திடவே வீரமது பலமோபத்து
 பதிவாகத் தண்டவாளம் பலமும்ரண்டு
 சேத்திடவே யிதுரண்டும் நேகரைத்து
 சிறப்பாகப் பார்த்திடவே ரசமுமாகும்
 நீர்த்திடவே ரசமெடுத்து அப்பால்வைத்து
 நலமாக லிங்கமது பலமும்பத்து
 ஏத்திடவே திராவகத்தை விட்டுரொம்ப
 யிழுத்தரைத்துக் கல்வத்தி லிதமாயாட்டே

(106)

ஆட்டிடுநீ பீங்கானில் விட்டுமெள்ள
 அன்பாக வுமிநெருப்பில் வறுத்துப்போடு
 நாட்டிடுநீ திடமதிலே போட்டுமுடு
 நலமாக வேழுமண் சீலைசெய்து
 ஓட்டிடுநீ யடுப்பேற்றி சாமநாலு
 இதமாக வெரித்திடவே ரசமுமேறி
 காட்டிடுநீ மயிர்க்குச்சி தன்னாலேதான்
 கனிவாக வழித்துமே யெடுத்துக்கொள்ளே.

(107)

கொள்ளவே வீரசம் பலமுமைந்து
 கொடியாக லிங்கரசம் பலமுமைந்து
 மெள்ளவே பூரமது பலமுமைந்து
 மிடுக்காகத் திரிரசமு மாச்சுதப்பா
 கள்ளமா யிதுழன்றும் சேர்த்தரைத்துக்
 கனிவாக விருசாமம் பொடியாய்ப்பண்ணு
 துள்ளவே யிருசட்டி வுராஞ்சிச்சேரு
 துடியாக வொருகட்டி நிரையுப்பே. (108)

உப்பெல்லாம் வறுத்துமே சட்டியிட்டு
 உண்மையாய் நடுவதனில் ரசத்தைவிட்டு
 நப்பாக மேல்சட்டி கவிழ்த்துமுடி
 நலமாக வேழுமண்தான் சீலைசெய்து
 கப்பாக அடுப்பதனி லேத்திநீயும்
 கனிவாகக் கணபதியும் பூசைபண்ணி
 மெப்பாகக் கடிகைதான் நூறெரிப்பு
 மேன்மையா யெரித்திடவே பதங்கமாமே. (109)

திரிமூர்த்தி பஸ்பத்தால் தீரும் வியாதிகள்

பதங்கத்தை மயிர்க்குச்சி தன்னாற் கிண்டி
 பதிவாக வெடுத்துமே வைத்துக்கொள்ளு
 நிதம்பிதமாய் சித்தர்களைப் பூசைசெய்து
 நிர்ணயமாய்ப் பணவிடைதான் வெல்லத்திட்டால்
 கதம்பமாய் மண்டலத்தில் சித்தியாகும்
 காரியமாய் சிவனாணை யெல்லாந்தீரும்
 விதம்பமாய் பதினெட்டுக் குட்டந்தீரும்
 விருப்பமாய் அம்மையின்மே லாணையாமே. (110)

ஆணையாம் குன்மங்க ளெல்லாந்தீரும்
 அடைவாக நந்தியின்மே லாணையாகும்
 காணலாம் வாதமெண் பதுவுந்தீரும்
 கடிதாக அசுவனிமே லாணையாகும்
 பாணலாம் பித்தமெல்லாத் தீர்ந்துபோகும்
 பதிவாகத் தன்வந்திரி யாணையாகும்
 வாணலாம் காசமெல்லாத் தீர்ந்துபோகும்
 வடிவான அகத்தியர்மே லாணையாமே. (111)

ஆமேதான் விஷபாண்டு அனைத்துந்தீரும்
 ஆதியாம் புலத்தியர்மே லாணையாகும்
 காமேதான் விஷபேதி கிராணிதீரும்
 கனிவான தேரர்மே லாணையாகும்
 வாமேதான் நோய்களெல்லாந் தீரும்தீரும்
 வகையாக யுகிமே லாணையாகும்
 தாமேதான் முப்பத்து முக்கோடிதேவர்
 தத்பரமே லாணையுண்டு மருந்துசெய்யே.

(112)

செய்யவே கைபாக மாகவைத்து
 சிறப்பாக வயித்தியங்கள் மிகவும்பண்ணு
 வைவகத்தி லுனைப்போலே செய்வாருண்டோ
 வடிவாக வயித்தியங்கள் பலிக்கும்பாரு
 மெய்யாகச் சொல்லிவிட்டேன் வயித்தியம்பாரு
 மேன்மையாய் வாதங்கள் மிகவும்பாரு
 பையவே பார்த்தாக்கா லெல்லாமாகும்
 பதிவாக வயித்தியந்தான் பண்ணித்தேறே.

(113)

வயித்தியர் பேதமை

தேறவே சிறிதுபேர் லிங்கந்தன்னை
 திறமாகக் கட்டியாய் வைத்துப்பார்த்து
 தாறவே வியாதிக்குக் கொடுத்துப்பார்த்து
 தாட்டிகமாய்ப் பொய்யாக்கும் வியாதிபோகா
 ஆறவே பதங்கந்தா னாதியாகும்
 அடைவாக வியாதிகள்தா னோடிப்போகும்
 வாறவே பதங்கத்தை வைத்தால்வியாதி
 வலுவாகப் போகுமென் றுரைசெய்தாரே.

(114)

உரைசெய்தார் சிறிதுபேர் பதங்கந்தன்னை
 உய்த்துணர்ந்து பாராமற் பொய்யென்பார்கள்
 வரைசெய்து கட்டியா நீத்தினாக்கால்
 வலுவாகும் வியாதிகள்தான் போகுமென்று
 நிரைசெய்து யோசித்து நினைத்துப்பார்த்து
 நீடுழி காலமெல்லா மலைந்துகற்றி
 கரையேற மாட்டாமற்பே ராசைபட்டுக்
 கலங்கியே திரிந்தலைந்து மாளுவாரே.

(115)

**லிங்கமுதலியவைகளை கட்டியாய்வைக்க நினையாதே
பதங்கத்தை வைத்துத்தேறு எல்லாமாகும்.**

மாளாமற் பதங்கத்தை வைத்துத்தேறு
மதியழிந்து போகாமல் வியாதிக்குத்தான்
நீளாகக் கொடுத்துமே நோய்கள்போக
நிர்ணயமாய்ப் பதங்கமென்று தள்ளவேண்டாம்
பாளாகக் கட்டியால் தீருமென்று
பண்பாக அலைந்துமே திரியாதப்பா
வாளாக வெல்லுமே பதங்கந்தானும்
வகைதொகையாய் வைத்துமே மதித்திடாயே.

(116)

மதித்திட்ட சூதத்தை முன்னேவைத்து
மனதாற வியாதிக்குக் கொடுத்துத்தேறி
விதித்திட்ட பதங்கத்தில் கோடிவித்தை
விதமென்னால் சொல்லவுமே முடியாதப்பா
கதித்திட்டுக் கட்டியாய் நீறுமென்று
கருத்தாலே நினையாதே பதங்கம்வைத்து
நிதித்திட்டு வியாதிக்குக் கொடுத்துத்தேறு
நிர்ணயமாய் பதங்கத்தை வைத்துத்தேறே.

(117)

**செம்புக்கரிசெய்து அதில் அயச்சிந்தாரம்
சேர்க்கச் சொல்லியது.**

ஆனந்தக் களிப்பு

வேதையைச் சொல்லுவேன்கேளு - நல்ல
வேதாந்த சற்குரு பாதம்நினைத்து
பாதையாய் நீலனெடுத்து - இதிற
பத்துவெங் காரிதான் பலமதுபத்து

(118)

ஆதரவாக நிறுத்து - ரண்டு
மப்புறம்பாணியைவிட்டும ரைத்து
காதலாய் வில்லையாய்க் கட்டி - ரவி
காயவே வைத்திட் டகலினுள்ளிட்டு.

(119)

சேதம்வாராமல் புடத்தில் - அதை
திட்டமாய் வைத்துக் குகைதனில்வைத்து
ஊதியுருக்கிடச் செம்பாம் - ரண்டு
உத்துநிறுத்து சுத்திசெய்தோழி.

(120)

யுகிமுனி

செம்புகத்தி

செம்பைத் தகடாகத்தட்டி - இடை
 சேத்திடுதான்வெடி சீனமுஞ்சேர
 வம்புசெய்யாம லுருக்கி - செம்பை
 வாகா கரிஒட்டில் தானதுதோழி. (121)

ஊதியெடுத்தி துப்பு தன்னில் - அதை
 உற்றுமே தோய்த்திட செம்பதுகட்டும்
 பாதிமதியணி சொன்ன - நல்ல
 பாகமதாருமே யேமமுமாகும். (122)

தாம்பரம் நொறுங்க

நாத்தமு மொன்றையாகும் - இதில்
 நல்லகடர்க்கொடி யோனுமேபாதி
 சேத்திடவீரமுங் காலாம் - இதை
 சித்திரமாகவே பாணிதனிலே. (123)

நேகவரைத்து முச்சாமம் - ரவி
 நேர்த்தியதாகவே மேவிடுகவசம்
 போகமா மேல்சீலை கத்தி -- புடம்
 பத்திடப்போட நொறுங்குமேதோழி. (124)

அயச்செம்பு

நொறுங்கின சத்தையெடுத்து - இடை
 நேராகத்தானே கறுப்பியைச்சேர்த்து
 நறுங்கிடத்தானே யரைத்து - வில்லை
 நாட்டியேதான்ரவி காயவேவைத்து. (125)

கட்டினசெம்பை யெடுத்து - மதி
 காட்டிடப்பத்துக்கு ரண்டுமேசேரு
 கெட்டியாய் தங்கமும்ரண்டு - அதில்
 சேர்த்துக் கரியோட்டில் தன்னிலேயுது (126)

அடுத்துமே தானேமுகாணும் - ஏமம்
 ஆகுமே உப்புக்குங் காவிக்ருநிற்கும்
 வித்து செலவுகள்செய்து - ஞான
 விரியமாகவே யோகமும்பாரு. (127)

அயச்செம்பு சிந்தூரம்

சிந்தூரம் செய்யவே கேளு - அயச்
செம்புமே நாலு நிறுத்திடவாதி
முந்திய தங்கமும் ரண்டு - இதை
முக்கியமாகவே வருக்குமுகத்தில் (128)

ஈய்த்திடுநாகமு மொன்று--ரண்டு
யின்பமாய்த்தானே வருகியேநிற்கும்
பாய்த்திடு முன்னயச்செம்பு--இதில்
பாய்ச்சிடுநாலு பரிவதாயெல்லாம். (129)

தானேவருகியே நிற்கும் - முகந்
தன்னிலே தான்ரண்டு கெந்தியும் சூதம்
வானேகத் தானேகொடுநீ - உடை
வாகரகத்தானுடை கல்வத்திலிட்டு. (130)

இட்டுக் கருப்பிடை சேர - அரை
யின்பமதாகவே தான்புகைநீரை
விட்டு அரைத்திடு தோழி - காசி
வீரியமாகவே தானேயெரிக்க. (131)

முருக்கம்பு போலே யிருக்கும் - ரவி
முப்பதுக் கொன்றிடு யேமமுமாகும்
எட்டரைமாத்து இருக்கும் - இதை
யின்பமாய் வைத்து செலவுகள்செய்து. (132)

திட்டமாய்த் தான்வாழயென்றுஞ் - சிவன்
திர்க்கமாய்வந்துமே நிர்த்தஞ்செய்வானே

குருபரம்பரையாய் வாதம் உபதேசம் செய்தது

சித்தர்மரபினில் நில்லு - சிவ
சித்தம்பலத்தையும் நித்தந்துதியே. (133)

ஆதிசிவனும் உமைக்கு - இதை
அன்பாகத்தானே யருளவுமையும்
மாதுமைநந்திக்கிச்சொல்ல - நந்தி
மாட்டியேதானவிஸ் வனிதேவர்க்கருள. (134)

கேட்டுவிசுவனி தேவர் - இதை
 கெட்டியாய்த் தன்வந்திரி தன்னிடம்சொல்ல
 மூட்டிடமா முனிக்கருள - முனி
 மூர்த்தியும்தானே புலத்தியர்க்கருள. (135)

அருளப் புலத்தியர் கேட்டு-இதை
 அன்பான தேரர்க் கருளவேதேரர்
 திருவருள் யுகிக்குச் சொல்ல-அவர்
 திட்டமதா னுல கத்தினிற்சொல்ல. (136)

உலகத்து மானுடர் பார்த்து-இதை
 உண்மையாய் பாகம் நிறையது கண்டு
 பலகலை நூலையும் பார்த்து-செய்ய
 பாலிக்கும் வாதமும் சித்தியாந் தோழி. (137)

யாருக்கும் பாகஞ்சொல்லாதே.

வேறு

சொன்னதொரு பாகமெல்லாஞ் சொன்னானாகில்
 சொற்பெரிய தலைதெறிக்கும் இடியும்வீழும்
 கன்னல்போல் பேசியே கழுத்தறுப்பார்
 காட்டிலே திரிந்தாலு மகப்படாது
 இந்நிலத்தில் விலைக்குவிற்கும் பொருளேயல்ல
 இடும்பரெல்லாம் பணங்கொடுப்பார் நூலியாதே
 நன்னயமாய்ச் சொல்லிவிட்டே னற்சீடர்க்கு
 நாடியே சொல்லிவிடு நயமதாமே. (138)

சீடருக்குச்சொல், அயத்தையே உழைத்துப்பார்

நயமாகப் பொல்லாத பாவியர்க்கு
 நாட்டியே சொல்லாதே நந்தியாணை
 பயமான சீடனென்றா லாணையில்லை
 பதிவாகப் பாகமாய் முறைகள்சொல்லு
 மயமான வகாரந்தான் சிவசொத்தப்பா
 மயங்காமல் செய்திடுநீ மதிபோகாதே
 அயமான தன்னையே உழைத்திட்டாக்கால்
 அருள்பெருகும் சிவஞானம் வருகும்பாடே. (139)

சூதத்தை நிறுத்தனால் செம்பு பழுக்கும்

வருகவே சூதத்தை முன்னேவைத்து
 வகையாக நிறுத்திடவே வாதமாகும்
 தருகுமே பொன்மயமாய் வந்துசேரும்
 தக்கதோர் செம்பதுதான் பழுக்கும்பாரு
 கருகவே செய்தாக்கா லொன்றுமில்லை
 கணக்காகப் பாத்திடிலோ ஒன்றும்போகா
 பருகவே பலிக்குமது வாதமப்பா
 பருகாட்டா லொன்றுமில்லைப் பாருபாரே. (140)

இந்த நாலை அடிதொடுத்து முடிவரைக்கும் பார்த்துச் செய்.

பாருநீ யிந்தநூல் பற்றிப்பாரு
 பாக்கியங்கள் மிகவருங்காண் வேதையாகும்
 சேருநீ கைபாகம் பாகமாகச்
 சிறப்பாகச் செய்திடிலோ சித்தியாகும்
 தாருமா றாகவே செய்தாயானால்
 தலைதெறிக்கும் வாதமது தலைகீழாகும்
 வேருமே தொடுத்துமே வெட்டிச்சோதி
 விருப்பமா யெல்லாமுஞ் சித்தியாமே. (141)

பாலைரசம்

சித்தியா யின்னமொரு லிங்கமார்க்கம்
 செப்டுகிறேன் கேளுங்கள் உலகத்தோரே
 பத்தியாய் லிங்கமொரு சேருவாங்கிப்
 பதியவே கல்லுப்புச் சேருபோடு
 நத்தியாய் வேப்பிலையுஞ் சேருபோடு
 நலமாக வில்லையா யரைத்துக்கட்டி
 முத்திபெற சட்டிதனில் நடுவிலிட்டு
 முக்கியமாய் மேல்சட்டி மலர்த்திமுடே. (142)

மூடியே சந்துக்கு ஏழுசீலை
 முக்கியமாய் செய்துமேல் சட்டிதன்னில்
 பாடியே தண்ணீரை விட்டுக்கேளு
 பதிவாக அடுப்புதனி லெரித்திட்டாக்கால்
 நாடியே அடித்தூறில் மேலேயேறி
 நலமாகச் சிவந்துமே நரிபோல்தானும்
 தேடியே சுறண்டிடவே வாலையாகும்
 திறமாகச் சூதமெல்லா மெடுத்துக்கொள்ளே. (143)

ரசபதங்கம் செய்ய உப்பு சுத்தி செய்

எடுத்துமே செய்கின்ற பாகங்கேளு
 இன்பமாய்க் கல்லுப்புப் படியும்நாலு
 நடுத்துமே கடல்தண்ணீர்ப் படியும்நாலு
 நலமாக விட்டுமே தெளிவினுத்து
 விடுத்துமே அடிக்கனத்த சட்டியிட்டு
 விருப்பமாய்ப் பொங்காமல் திராவிக்காச்சு
 படுத்துமே உப்பாக விழுகும்பாரு
 பதிவாக அகப்பையால் மொண்டிடாயே. (144)

லிங்கரச பஸ்பம்

மொண்டுமே படிநாலு அளந்துகொண்டு
 முக்கியமாய்க் கடல்துரையை ஊதநீறும்
 கண்டுமே காற்படியும் ஒக்கவிட்டுக்
 கனிவாக அரைத்துமே உப்போடொக்கப்
 பண்டுமே சட்டிதனில் நீரையிட்டுப்
 பதிவாக நன்மையாய் அமுக்கிப்பின்பு
 தொண்டாக நடுவதனில் குழிபறித்துத்
 துப்புரவாய் நடுவன்னி ரசமும்வையே. (145)

வைத்துமே மேல்சட்டிக் கவிழ்த்துமுடி
 வகையாக மண்ணேழுச் சீலைசெய்து
 நைத்துமே அடுப்பேத்திக் கடிகைநூறு
 நலமாக வெரித்திடவே பதங்கமேறிச்
 செத்துமே தந்தம்போ லிருக்கும்புவாய்ச்
 சிறப்பாகப் பிரித்துமே யதையெடுத்துப்
 பத்தியாய்ச் சுரண்டியே வாங்கிக்கொள்ளு
 பதிவாகச் செய்கின்றப் பாகங்கேளே. (146)

லிங்கரசபஸ்பச் சிந்தரரமும் அதன்பெருமையும்.

பரகமாம் திராவகமு மொருசேருற்றிப்
 பதிவாகப் பீங்கானில் வறுத்துக்கொண்டுத்
 தாகமாய் முன்னுப்பில் நடுவேவைத்துத்
 தாக்கியே மேல்சட்டி மூடிச்சீலை
 வேகமா யெழுசீலை செய்துகேளு
 விருப்பமா யடுப்பேத்திக் கமலம்போல
 யோகமா யெரித்திடவே சிவக்குமட்டு
 மொழுங்காக வெரித்திடவே சிவந்துபோமே. (147)

போமேதான் சிந்தூர முருக்கம்பூப்போல்
 பொருளாகும் தவமாகும் பெருமைமெத்த
 காமேதான் ருத்திரனா மயேச்சுரனுமாகும்
 காரணமாய்க் காண்பரிது வேதைமெத்த
 வாமேதான் சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
 வடிவான செம்புதனில் நூற்றொன்றிட்டால்
 நாமேதான் வஸ்ததுவா யேமமாகும்
 நலமான வெட்டரையாம் நயக்கும்பாரே.

(148)

நயக்குமே பணவிடைதான் தேனிலுண்ண
 நமன்றானும் விலகுவான் காயசித்தி
 பயக்குமே மேனிசெவ் வலறிபோலாம்
 பதிவான காயசித்தி யோகசித்தி
 சியக்குமே யிம்முறைகள் பொய்யென்றெண்ணில்
 சிவமென்றும் பரமென்றும் சேரப்பொய்யாம்
 வயக்குமே வயித்தியத்தி லுப்புதன்னை
 வகையாகப் பாராம லலைந்துபோனார்.

(149)

மேற்சொல்லிய முறை சரியானதெனச் சத்தியம்.

அலையாம லிம்முறையோ பொய்யோயில்லை
 ஆதியாஞ் சிவன்பேரி லாணையுண்டு
 மலையாம லம்மைபின்மே லாணையாகும்
 மயமான தன்வந்திரி நந்தியாணை
 கலையாம லகத்தியர்மே லாணையுண்டு
 கனமான புலத்தியர்மே லாணையாகும்
 உலையாமல் பதினெட்டுச் சித்தராணை
 உண்மையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் உலகத்தோர்க்கே.

(150)

உலகத்தில் வாதமொடு வயித்தியம்ரண்டு
 முண்மையில்லை யென்றுசொல்வா ருலுத்தவாதி
 கலகத்தில் திரிந்தாக்கால் வாதமாமோ
 கருத்தாலே செய்தாக்கா லெல்லாமாகும்
 நிலமொத்த நிலந்தனிலே பயிருமாகும்
 நிகரில்லா நிலந்தனிலே விளைவாகாது
 வலையத்த விடந்தனிலே மீன்கள்போகும்
 வடிவாக கைபாக மாகச் செய்யே.

(151)

யுகிமுனி

உபதேச பரம்பரை

செய்யவே சிவன்றானும் உமைக்குச் சொல்ல
 செப்பரிய அம்மைநந் திக்குச்சொல்ல
 வையவே நந்தி தன்வந்திரிக்குச்சொல்ல
 வகையாக தன்வந்திரி அகத்தியர்க்குச்சொல்ல
 பையவே அகத்தியரும் புலத்தியர்க்குச்சொல்ல
 பதிவாக புலத்தியரும் தேரர்க்குச்சொல்ல
 நையதொரு தேரருமே யுகிக்குச்சொல்ல
 நலமான யுகியுமே சொன்னார்தாமே. (152)

சொல்லிடவே உலகத்தில் மனிதர்க்காக
 சுறுக்காகப் பிழைக்கவே சொன்னாரப்பா
 முல்லையரும் பதுபோல்சாத் திரங்குளெல்லாம்
 முழுதுமே வடமொழியைச் சோதித்துப்பார்
 தில்லைநட ராஜனைப்போல் சுறுக்கிச்சொல்ல
 திடமாக முறைகளுெல்லாம் கருத்திலுணு
 வெல்லவே வாதசித்தி நிசமதாக
 விருப்பமா யிந்நூலை விரும்பிப்பாரே. (153)

கல்லுப்பைவிட்டால் சூதங்கட்டமாட்டாது

விரும்பவே யின்னமொரு சூதபற்பம்
 விருப்பமாய்ச் சொல்லுகிறேன் உலகத்தில்தான்
 நரும்பவே கல்லுப்பை விட்டால்வாதி
 நலமான சூதமது இறந்திடாது
 தரும்பவே சட்டியிட்டு உப்புக்காச்சி
 தண்மையாய் ரசபதங்கம் வைத்துஅஞ்ச
 விருப்பமாய் ரசமடியு மின்னங்கேளே. (154)

கல்லுப்புச்சுன்னம்

இன்னமொரு ரசபற்பம் சீய்க்குநிற்க
 வின்பமாய்ச் சொல்லுகிறோம் வாதிகேளு
 நன்னயமாய்க் கடல்நுரையும் பலமும்பத்து
 நலமாகக் கரியில்வைத்து ஊதநீறும்
 பன்னகமாய்க் கடுங்கார மாகஊதி
 பக்குவமாய்க் கல்லுப்பை யிடையேசேர்த்து
 கன்னல்போல் மேனியிலைச் சாற்றாலாட்டி
 கடுகவே வில்லைபண்ணிக் காயவையே. (155)

கல்லுப்புச்சுன்னசயநீர்

காயவைத்துக் கரியோட்டில் குமுறஊது
 கருணைபெற கடுஞ்சுன்ன மாகும்பாரு
 மாயமாய்ப் போகாமல் சாரம்நேரே
 மயமாகச் சேத்தரைக்க நிறதாகும்
 தாயகமாய் கலையத்தில் வாரிவைத்துத்
 தகுந்ததோர் புடம்போட்டு எடுத்துவைத்து
 வாயகமாய்ப் பனியில்வைக்க நிறதாகும்
 வளமான விந்நீரி லெல்லாம்நீரே.

(156)

ரசபதங்கம்

எல்லாமு நிறாகச் சொல்லக்கேளு
 இதமாகக் கல்லுப்பை முன்போல்காச்சி
 நலமாகச் சட்டிதனில் நிறைப்பார்த்து
 நலமாக நடுவினிலே பள்ளம்பண்ணி
 கல்லாகச் சூதமுமே நாலுபலமிட்டுக்
 கணக்காக மேல்சீலை யேழுசெய்து
 பொல்லாமை யில்லாமல் கடிகைநூறு
 போக்கோடே யெரித்திட்டு எடுத்துக்கொள்ளே.

(157)

சயரசபஸ்பம்

எடுத்துமே பார்த்தஉட னுயரவேறி
 யிருக்குமே வெள்ளையாய்ப் பதங்கந்தானும்
 அடுத்துமே மயிர்க்குச்சி யால்வழித்து
 அடைவாகக் கல்வத்தி லிட்டிக்கேளு
 நடுத்துமே சயநீரால் நாலுசாமம்
 நலமாக அரைத்துவில்லை காயவைத்து
 படுத்துமே முன்சட்டி உப்பில்கேளு
 பதிவாக நடுவில்வைத்து மேலேமூடே.

(158)

மூடியே யெழுசீலை மண்ணும்செய்து
 முடிவாக அடுப்புதனில் வைத்தெரிக்க
 நாடியே உயரவே யேறினாக்கால்
 நலமான மயிர்க்குச்சி யால்வழித்து
 காடியே அடியில்நின்ற பற்பத்தோடே
 கனமாக சயநீரா லரைத்துமுன்போல்
 பாடியே சட்டியிட்டு மேலேமூடி
 பதிவாகச் சந்துவாய் பொருந்தப்பாரே.

(159)

பொருந்தவே கமலம்போ லெரித்தெடுத்துப்
 போரான ரசமதுதா னடியில்நிற்கும்
 அருந்தவே அக்கினிக்கு நிற்கும்பாரு
 அதையெடுத்து செம்புதனில் நூறொன்றிட்டால்
 நருந்தவே பத்தரைதான் மாத்துக்காணும்
 நலமான பற்பத்தைத் தேனிலுண்ணு
 கருந்தவே மண்டலத்தில் சித்தியாகும்
 காயமெல்லாம் செவ்வலறிப் பூப்போலாமே. (160)

திடங்கூறல்

ஆகுமே இம்முறைகள் தப்பாமற்செய்
 அருள்பெருகும் வாதமெல்லாங்கைக்குள்ளாகும்
 ஏகாம லச்சிவன்மே லாணையாகும்
 இன்பமா மம்மைமே லாணையாகும்
 வாகுமே நந்திமே லாணையாகும்
 வடிவான தன்வந்திரி யாணையாகும்
 பாகுமே அகத்தியர்மே லாணையாகும்
 பதிவான புலத்தியர்மே லாணையாமே. (161)

ஆணையாம் தேரர்மே லாணையாகும்
 அதீதமாய்ப் பதினெட்டுச் சித்தராணை
 வாணையா மிம்முறையும் பாகமாக
 வழியோடே செய்துமே பாகம்பாரு
 காணையாம் கடுவாதி பேச்சைக்கேட்டுக்
 கலக்கமாய்ச் சுட்டுமே தவிக்கவேண்டாம்
 தூணையே துரும்பாக்கும் வாறுபோலத்
 துடியான கல்லுப்பை முந்திப்பாரே. (162)

கல்லுப்பை முந்திப்பார்த்தால் ரவிபழுக்கும்.

பாருமே கடல்நுரையால் கல்லுப்பைக்கட்டி
 பதிவான கடல்தண்ணீ ராலேஉப்பை
 கோருமே தந்தம்போ லிறுத்துக்காச்சி
 குணமான குதத்தை யதிலேவைத்து
 காருமே யெரியிடவே குதம்சாகும்
 காரணமாய் ரவிதானும் பழுத்தநீர்மை
 ஆருடனே சொல்லிமுறை யிடுவேன்பாரு
 அப்பனே கருத்தாகப் பார்த்திடாயே. (163)

ஒருதரம் தப்பினால் மறுதரஞ் செய்யச் சரியாகும்.

பாத்திடவே வாதமது நிலைக்கும்பாரு
பதிவாகப் பாகமது தப்பிற்றானால்
காத்திடவே யின்னமொரு திறமும்பாரு
கருணையாய் வந்திடுங்காண் வாதவித்தை
சேத்திடவே பிறவிசா கரமுமில்லை
சிறப்பான கல்லுப்பை முந்திக்கட்டி
சாத்திடவே ஆடினா லெல்லாமுண்டு
சரியாக விட்டாக்கா லெல்லாம்போச்சே.

(164)

கல்லுப்பைத் தெரிப்படங்ககட்டினா லெல்லாமாகும்

போச்சென்று விடுக்காதே கல்லுப்பைத்தான்
பிரியமாய்த் தெரிப்படங்கக் கட்டியாடு
நீச்சென்ற நீச்செல்லாம் நிலைக்கும்பாரு
நேரான சூதமது சேர்ந்தால்வாதம்
ஆச்சென்று அகப்படுமே யில்லாப்போனால்
ஆனையென்ற சூதமது வசப்படாது
காச்சென்ற உப்பினா லெல்லாமாகும்
கருணைபெறச் சொல்லிவிட்டேன்உப்பையப்பா.

(165)

உப்பைக் கடல்நீரில் காய்ச்சிக்கொள்

உப்பிரண்டு கல்லினால் ருசியுமாச்சு
உண்மையா யறுசுவையும் உப்பாலாச்சு
தப்பிதமு மில்லையடா குருவுக்கொப்பாம்
தாட்டிகமா யோட்டமெல்லாம் உப்பினாலே
ஒப்புவித்தேன் உங்களுக்குப் புத்தியில்லை
ஒருவருடன் பேசாமல் உண்மைப்பாரு
கப்பியே உப்பேதோ யென்றுசொல்லிக்
கருத்திலே நினையாதே காய்ச்சிக்கொள்ளே.

(166)

உப்பைக் கடல்நீரில் காய்ச்சு

பாஷாணமெல்லாம் கட்டும்.

காச்சிடவே பாஷாண மெல்லாங்கட்டுங்
கருத்துறவே சூதமது பற்பமாகும்
பாச்சிடவே ரவிபழுக்கும் வேதையாகும்
பலனுண்டு வாதத்தைப் பார்த்துத்தேறு
வாச்சிடுமே தங்கத்தை நொடிக்குள்ளாக்கும்
வடிவாக ஞானத்தில் மனதையுணு
போச்சுதே யென்றுசொல்லி நினைக்கவேண்டாம்
புகழ்ந்துமே உப்பாலே யெல்லாமாச்சே.

(167)

உப்பை உலகத்தாருக்கு உபதேசித்த கிரமம்

ஆச்சப்பா யிந்தவித உப்பைத்தானும்

அருள்பெருகுஞ் சிவன்றானும்அம்மைக்குச்சொன்னார்

காச்சப்பா அம்மைநந்திக் கருளிச்செய்தார்

காரணமாம் நந்திஅக வனிக்குச்சொல்ல

மூச்சப்பா அகவனியும் விகவனிக்குச்சொல்ல

முதிர்ந்துநின்ற விகவனியும் தன்வந்திரிக்குச்சொல்ல

நாச்சப்பா தன்வந்திரி அகத்தியர்க்குச்சொல்ல

நலமான அகத்தியரும் புலத்தியர்க்குச்சொன்னார்.

(168)

சொன்னதொரு புலத்தியரும் தேரர்க்குச்சொல்ல

சிறப்பான தேரருமே யுகிக்குச்சொல்ல

கன்னதொரு யுகியுமே சந்தொழித்துக்

கருத்தாக மானுடர்கள் பிழைக்கவேண்டி

நன்னயமாய் உலகத்தில் சொன்னேனப்பா

நலமாகச் சொன்னமுறை போலேவைத்து

உன்னியே தெரிப்படங்க உப்பைக்கட்டி

உறுதியாய் வைத்திடவே சயமுமாமே.

(169)

அகத்தியர் உப்புக்கட்டு, கல்லுப்பும்**கடல்நுரையும் நீரில்கரையும்**

செயமான வின்னமொரு உப்பைக்கேளு

செப்பரிய அகத்தியர்தான் ஆடும்உப்பு

பயமாகக் கல்லுப்புப் படிதான்பத்துப்

பதிவாகக் கடல் தண்ணீர் நாலுபத்து

நயமாகக் கடல் நுரைதான் கன்னங்கேளு

நலமாகப் படியொன்று அளந்துபோட்டுக்

கயமாக அடுப்பேற்றிக் கொதிக்கவிட்டுக்

கருத்தாக வடிகட்டி உப்பாய்க்காய்ச்சே.

(170)

கல்லுப்புக் காய்ச்சும் வகை

காச்சிடவே அகப்பையால் திராவிக்காய்ச்சி

கருணைபெறப் பொங்காமற் காச்சும்போது

பாச்சிடவே பாணிதான் குறைந்துவுப்பாம்

பதிவாக வுப்பெல்லாம் அடிப்பற்றாமல்

நாச்சிடவே வொட்டவே காய்ச்சுகாய்ச்ச

நலமாக அகப்பையால் கிண்டிக்காய்ச்ச

வாச்சிடவே தந்தம்போல் தெறிப்படங்கும்

வகையாக நீர்சண்ட காச்சிக்கொள்ளே.

(171)

ரசபதங்கஞ் செய்யக் கல்லுப்பைப்**பாத்திரத்தி லமைக்கிறது.**

கொள்ளவே புலபுலப்பாய் மறுசட்டியிட்டுக்
 கூறாக நிறையமட்டும் அழுக்கிக்கொள்ளு
 நள்ளவே நடுவிலே பள்ளம்பண்ணி
 நலமாகச் சூதமது பத்துச்சேரு
 கள்ளவே அதிலிட்டுப் பொருந்தப்பார்த்துக்
 கருணைபெற மறுசட்டி மூடிக்கொண்டு
 துள்ளவே சிலைமண் ணேழுஞ்செய்து
 துப்பறவா யடுப்புதனி லேத்திக்கொள்ளே.

(172)

கல்லுப்பில் ரசமெரிப்பு

ஏத்தியே கமலம்போல் கடிகைநூறு
 இதமாக வெரித்திடவே யுயரவேறும்
 பார்த்துமே யெடுத்திடவே பதங்கம்போலாம்
 பதிவாக மயிர்க்குச்சி தன்னால்தானே
 சேர்த்துமே யெடுத்துப்பின் சொல்லக்கேளு
 செயமாக விரதமிரு சேருவாங்கி
 காத்துமே அடிதனிலே நின்றவுப்புக்
 கணக்காக யிரண்டுசேர்நிறுத்துக்கொள்ளே.

(173)

கல்லுப்பும் ரசபதங்கமும் சேர்த்து எரிப்பு

நிறுத்துமே நேர்சரியாய் நிறுத்துக்கொண்டு
 நிர்ணயமாய் கடற்றண்ணீர் குழம்பவிட்டு
 வறுத்துமே பதமாக வொட்டக்காச்சி
 வலுவாக மேல்சட்டி மூடிக்கேளு
 கறுத்துமே மண்ணேழு சிலைசெய்து
 கசகாம லெரித்திடவே கமலம்போலாம்
 நறுத்துமே சூதமது பாதியேறும்
 நலமாகச் சுரண்டியே அடியிற்போட்டே.

(174)

கல்லுப்பும் ரசபதங்கமும் சேர்த்துமடக்கு

போட்டுமே முன்போலே யெரித்துமூடி
 பிலமாக மண்ணேழு சிலைசெய்து
 காட்டுமே கமலம்போ லெரிநால்சாமம்
 கருவாக அஞ்சுதர மிப்படியேசெய்ய
 தாட்டுமே சூதமது வோட்டம்தப்பித்
 தாட்டிகம மேலேறா தடியில்நிற்கும்
 வாட்டுமே வுப்புப்பும் சேர்ந்துகட்டி
 வகையாகத் தெறிப்படங்கிக் கனமுமாமே.

(175)

உப்பு கதை செய்ய

கனமான உப்பைத்தா னுருக்கும்போது
 கரியில்நின் றாடுமே பொன்போலாகும்
 இனமான வுப்பைத்தான் மறைத்தார்சித்த
 ரென்குலமும் முனிகுலமாஞ் சொல்லிப்போட்டேன்
 தனமான மெழுகுகட்டி கதைபோற்பண்ணி
 தன்மைய யுப்புருக்கி யதிலேவாரு
 நனமானகதைபோலே பாய்ந்திருக்கும்
 நன்மையாய் கதையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளே.

(176)

உப்புக்கட்டுவேதை

வைத்துமே வறுமைதான் வந்தபோது
 வழியாகச் செம்புருக்கி நூறொன்றிட்டால்
 கைத்துமே பத்தரைதான் குறையாதப்பா
 காவிக்கு முப்புக்கும் கருவாய்நிற்கும்
 பத்துமே புடமிரங்கும் தங்கந்தானும்
 பதிவான சிவசொத்தாம் வறுமையுண்ணு
 நைத்துமே வொருவருடன் சொல்லவேண்டாம்
 நாடாத சித்தியெல்லாம் நலமதாமே.

(177)

வாதிகள் முடத்தன்மை

நலமதாம் சிவசொத்து என்றபேச்சு
 நலமான கல்லுப்பில் குதஞ்சேர்ந்தால்
 பிலமதாம் சிவசொத்து என்றபேரு
 பிரபலமாம் தங்கமது யெளிதிலாகும்
 கலமதாம் வாதிகள்தான் செய்யமாட்டார்
 கலக்கமுண்டாம் கல்லுப்பு மிதுவேயல்ல
 தலமதாம் விசாரித்துக் கேட்டுக்கேட்டுத்
 தடையறவே முழிப்பார்கள் வாதிதாளே.

(178)

சுவேதவனத்துக் கல்லுப்பைக்**காய்ச்சிக் கட்டச்சொல்லியது.**

வாதிதா னென்றாக்கால் சொல்லக்கேளு
 வடிவாகச் சுவேதவன வுப்பைவாங்கு
 நீதியாய்க் கடல்தண்ணீர் விட்டுக்காய்ச்சு
 நிலவரமாய்ப் பொங்காமல் காய்ச்சிக்கொள்ளு
 சோதிபற்ப குதத்தைச் சேர்க்கச்செம்பு
 சுயமான தங்கமாம் சூட்சமெத்த
 போதித்தேன் புவிதனிலே பிழைக்கவேண்டி
 புத்தியுள்ள வாதிகளே சொல்லக்கேளே.

(179)

புத்தியுள்ளவாதி உப்பைக் கட்டவேணும்

புத்திமா நென்றாக்கா லுப்பைக்கட்டு
 புத்திகெட்ட வாதியென்றால் மூலிதேடி
 சித்தியாய்ப் போகுமென்று அலைவான்பாரு
 சித்தியில்லை மூலிகையி லுப்புச்சேர்ந்தால்
 முத்தியாஞ் சரக்கெல்லாம் சொன்னாற்கட்டும்
 முதிர்ந்ததொரு வாதசித்தி காயசித்தி
 புத்தியாய்ச் செய்திடிவோ யெல்லாமாகும்
 புத்தியில்லார்க் கொன்றுமில்லை பார்த்திடரே. (180)

முன்கட்டிய உப்பை மேருபண்ணி

அதில்ரசத்தை யெரிக்கச் சிந்தராமாம்

பாத்திடவே முன்கட்டு உப்புதன்னை
 பதிவாக வருக்கியே மேருபண்ணு
 காத்திடவே மேருவினில் ரசத்தைவிட்டுக்
 காரியமா யெரிக்கச்சிந் தாரமாகும்
 சாத்திடவே நவலோகம் பொன்னதாகும்
 சரிவரவே வாதமாம் தாழ்ச்சியில்லை
 மூத்தாள்தான் முகத்திருந்த பேருக்கப்பா
 முடிவான வாதமில்லை யென்பர்பாரே. (181)

கல்லுப்பில் சூதம்சேராவிட்டால் கட்டாது

வாதந்தா னில்லையென்று கோடிபேர்கள்
 வகையில்லை சாத்திரத்தி லென்பார்கோடி
 வேதந்தான் பொய்யாகு மென்பார்கோடி
 வேதத்தி லுண்மையில்லை யென்பார்கோடி
 காதந்தான் வழிநடக்க மாட்டாமல்தான்
 கடைகெட்ட வாதிமார் புலம்புவார்பார்
 சூதந்தான் கல்லுப்பில் சேராவிட்டால்
 துப்புறவாய் கட்டாது கல்லுப்பாமே. (182)

வகையறிந்து கடல்நீரில் காச்சாவிட்டாலும்

கல்லுப்புடன் வாருதம் சேராப்போனாலும் வாதமில்லை.

கல்லுப்பை சாத்திரத்தில் காச்சச்சொன்னார்
 கருத்தில்லா மானுடரே காய்ச்சிக்காய்ச்சி
 நல்லொத்த வாருதியி னீரினாலே
 நலமாகக் காய்ச்சவே சொன்னாரென்று
 மல்லுற்று வெண்மையாய்க் காய்ச்சிக்கொண்டு
 வகையறிந்து சூதமது சேராதாலே
 வல்லுத்து வாதமது யில்லையப்பா
 வடிவாகச் சேர்த்தாக்கா லெல்லாமாமே. (183)

**ஒருமுறை செய்ததுபோல் சூதத்தைக்கட்டிக்
கொண்டு வேதைபார்த்தாலாகும்.**

ஆமேதான் ஒருமுறைதான் சொன்னமார்க்கம்
அடங்கலுமே யிப்படிக்கு எல்லாம்செய்து
நாமேதான் வாதத்தை நிலைக்கப்பண்ணி
நலமான யோகமுதல் ஞானம்பாரு
காமேதான் பொருளாகும் வேதையாகும்
கருணைபெற சூதத்தை முன்னேசெய்து
தாமேதா நிலையாக நின்றுதேறு
தாட்டிகமாய்ச் சிதம்பரத்தில் மனதைஊனே.

(184)

ஊணவே வழியோடே சென்றறிந்து
ஆற்றுமே சிகாரத்தை மதியிலேத்துக்
காணவே கயிலையுறை நாதனைத்தான்
கண்டுமே தரிசிக்க முத்தியாகும்
தோணவே வாதந்தா நிலைத்தமட்டும்
தொல்லுலகில் அரசரா யிருந்துதேறு
வாணவே கையெல்லாம் வந்துதோன்றும்
வடிவான யோகமெல்லாம் சித்தியாமே.

(185)

**வாதம்புரண்டு போவது சத்துருமித்துருசேர
வேண்டியபடி சேராததால்.**

சித்தியாம் வாதந்தான் புரண்டுபோன
சிறிதான வகையென்ன சொல்லக்கேளு
முத்தியாஞ் சரக்குதா னொன்றோடொன்று
முடிவாகச் சேராதே போனதாலே
பத்தியாய்ச் சத்துருவை காணாதாலே
பதிவான மித்துருவு சேராதாலே
புத்தியா யொன்றுமில்லை வாதசித்து
புரட்டாகும் வாதமெல்லாம்விழலாய்ப்போமே.

(186)

**சத்துருவாற் கொன்று மித்துருவா
லெழுப்பப் பொன்னாம்**

விழலாகப் போகாமல் வாதமார்க்கம்
விடுவிப்பேன் சத்துருவால் கொன்றபின்பு
நழலாக மித்துருவைச் சேர்க்கவாதம்
நன்மையாய்ப் பொன்னாகும் நயப்புமெத்த
ரழவான காளையைப்போ லெண்ணிப்பாரு
ஒழுங்காகும் வாதமெல்லாங் கைக்குள்ளாகும்
நிழல்கண்ட பாவனைபோ லெல்லாமாகும்
நீடுழி காலமெல்லாம் வாழ்வீர்காணே.

(187)

வாதம் உலகத்தி லில்லையென்று சொல்லும்

முடர் நரகத்தில் அழிவார்கள்.

காணவே தெரியாத வாதிதானும்

கருணைபெற வுலகத்தில் வாதமில்லை

தோணாத தனமாகச் சொல்லிச்சொல்லி

சுருதியிலே யில்லையென்று சொல்லிச்சொல்லி

வாணாளே வாங்குவார் வாதிமார்கள்

வகையில்லா மானுடர்கள் புத்தியில்லார்

கோணாத படியாகச் சொன்னால்தோஷம்

கொடுநரகில் வீழ்ந்துமே மாளுவாரே.

(188)

வாதத்திற்கு வேண்டியவைகளைச் சொல்லுகின்றது.

மாளாம விருக்கவல்லோ அயத்தைச்சொன்னேன்

மறைத்துவைத்தவுப்பினுடமார்க்கம்சொன்னேன்

தாளாகச் சிந்தாரம் பாகம்சொன்னேன்

தாட்டிகமாய்ச் செம்பெடுக்கும் பாகம்சொன்னேன்

தேளாகக் கொட்டியதோர் சுன்னம்சொன்னேன்

துடியான புத்தியுள்ளோர் கண்டுகொள்வர்

வாள்போலே மனசொன்றி நினைவிற்பாரு

வகையாகும் தொகையாகு மருவிப்பாரே.

(189)

அயச்செம்பு

மருவவே யின்னமொரு செம்புசொல்வேன்

மகத்தான வேதையா மருவிப்பாரு

கருவாகப் பார்த்தாக்கா லெல்லாம்தோணும்

கருணைவைத்தா லயச்செம்பு காணுங்காணும்

திருவாக நல்லசெம்பு பலமோபத்துத்

திடமாக நாற்றமது முக்காற்போடு

உருவான சுடர்க்கொடியோன் அரையும்போடு

ஒழுங்கான வீரமது பலமுங்காலே.

(190)

நாற்றம் = கந்தகம்

செம்பு நொறுக்கிக் கரிபண்ண.

காலாக விதுமுன்றும் பழச்சார்விட்டுக்

கருணைபெற விருசாம மாட்டிப்பின்பு

பாலாக ரவிமேலே கவசங்கட்டிப்

பக்குவமாய்ப் புடம்போட நொறுங்கிப்போகும்

நாலாக நொறுங்கினதைப் பார்த்தாற்கேளு

நலமாகக் கரிபோலே தூளாய்ப்போகும்

காலாக வெடுத்துமே அப்பால்வைத்துக்

கருணையா யின்னமொரு சேதிகேளே.

(191)

அயமும் செம்பு கரியும் சேர்க்கும்வழி.

கேளுமே அயமதுதான் பலமோபத்துக்
 கெடியாகப் பழச்சாற்றி லூறவைத்து
 நாளுமே அலம்பியே காயப்போட்டு
 நலமான ரவிகரியி னிடையேசேர்த்துக்
 காளுமே யெலுமிச்சம் பழச்சாற்றாலே
 கருணைபெற யொருசாம மாட்டிவில்லை
 தாளுமே காயவைத்துப் புடத்தைப்போடு
 தடையறவே பெரும்புடமாய்ப் போட்டுக்கொள்ளே.

(192)

செம்புபிரித் தெடுக்கும்வழி.

போட்டுமே வெங்காரம் கொஞ்சம்சேர்த்துப்
 பொடிபண்ணி யுருக்கிடவே கரிசெம்பாகும்
 நாட்டுமே நாளம்வைத்து ஊதிப்போடு
 நலமான வெங்கார மடக்கடிக்கும்
 காட்டுமே ஊதிடவே கக்கும்பாரு
 கருணைபெற ரவியென்ன அலறிப்பூப்போல்
 வாட்டுமே யிருக்குமே நல்லசெம்பாம்
 வகையாக மதியிலிட மாற்றுஆறே.

(193)

அயச்செம்பு சிந்தாரம்.

ஆறான செம்பெடுத்துப் பலமுநாலு
 அதிகமாந் தங்கமொன்று நாகமொன்று
 காறான தங்கத்தை யுருக்கிக்கொண்டு
 கருணைபெற நாகத்தைக் கூடச்சேரு
 வேறான பிட்டுப்போ லிருக்கும்பாரு
 விருப்பமாய் முன்செம்பில் சேர்த்துருக்கி
 தாறாக ராவியே கெந்தியொன்று
 தடையறவே குதமொன்று நிறுத்துக்கொள்ளே.

(194)

நிறுத்துமே பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி.
 நேராகப் புடம்போடக் கறுத்துப்போகும்
 அறுத்துமே கரியிடைக்கி அயத்தைச்சேர்த்து
 ஆதியா யரைத்துவில்லை ரவியில்வைத்து
 நறுத்துமே புடம்போட்டுத் திராவகத்தில்
 நலமாகக் காசியென்ற மேரிற்போடு
 வறுத்துமே பனிரெண்டு சாமந்தீத்தான்
 வகையாக வெரிக்கச்சிந் தூரமாமே.

(195)

அயத்தாம்பர சிந்தாரவேதை

ஆமேதான் ரவிதனிலே நூறொன்றிட்டா
 லாதியாம் செம்புகட்டித் தங்கமாகும்
 காமேதா னுப்புக்குங் காவிக்குந்தான்
 கலங்காது வேதைதான் கருவாய்ப்பாரு
 நாமேதான் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு
 நாமுண்ட கற்பமா மிதுபொய்யாது
 வாமேதான் மண்டலத்தில் காயசித்தி
 வளமாக யோகசித்தி மருவிப்பாரே. (196)

செம்புவந்த விடங்களிலெல்லா மேற்சொல்லியது போலவே மடக்கிச் சிந்தாரத்தால் சாயமேறும்.

மருவிப்பார் செம்புவந்த விடத்துக்கெல்லா
 மயங்காம லிப்படியே சிந்தாரம்செய்
 பருகவே வாதமெல்லாம் கைக்குள்ளாகும்
 பதிவான சிந்தாரம் பண்ணியுண்ணு
 நருகவே நமுகினா லொன்றுமில்லை
 நலமாக மடக்கினாற் சாயமேறும்
 வருகுமே காயசித்தி வாதசித்தி
 மன்மதன்போல் வடிவாகும் வகையாம்பாரே. (197)

முட்டாள் வாதிகளின் செய்கை.

வகையில்லா வாதிகள்தான் செம்பெடுக்க
 மாட்டாம லயமுடனே செம்பைச்சேர்த்து
 துகையில்லா வெள்ளிதனிற் கொடுத்துஊதி
 துடியாக மாற்றைப்போல் கண்டேனென்பார்
 பகையாக வாதம்பொய் யென்பார்கோடி
 பதைத்துமே யொன்றுமில்லை யென்றுசொல்லி
 உகமாக ரொம்பவந்தான் கண்டேனென்பா
 ருறுதியில்லா ரயச்செம்பைக் காணமாட்டார். (198)

மாட்டார்கள் ரசவாதி சுட்டுப்பார்த்து
 மயங்கியே ஞானம்வந்தால் வாதமாகும்
 பாட்டாக ஞானத்தைப் பார்த்துக்கேட்டுப்
 பதையாம லடயோகம் பண்ணிக்கொள்வார்
 தேட்டாமை யாகவே அதிலுமில்லை
 திறமாகப் பிண்டத்தி லிருக்குதென்று
 கோட்டாவி கொண்டுமே கொண்டுவந்து
 குறரமாய்ச் செய்பவர்க ளுலுத்தர்தாமே. (199)

உலுத்தராய்ப் போகாமல் அயத்தைப்பாரு
 உண்மையாய்ச் செம்பைமுந்தி கரியாய்ப்பண்ணி
 வலுத்துமே கறுப்பியைதான் சேர்த்துஊது
 வகையாக மாண்டிறந்து அயச்செம்பாகும்
 நலுத்துமே மதிதனிலே கொடுத்தமட்டம்
 நலமான பொன்சேர்ந்தால் பொன்னேயாகும்
 அலுத்துமே திரியாமல் பாடுபட்டு
 அதிசயமாய்ச் சிந்தாரம் பண்ணியுண்ணே. (200)

முதல் அயச்செம் பெடுத்துத் தங்கத்தில் கொடுத்து வெள்ளியிற் கொடுக்கவும்.

உண்ணவே அயச்செம்பைக் கண்டபோது
 உறுதியாய்த் தங்கத்தை யிடைதானீய
 திண்ணமாய்ச் செம்புபட்டு மெடுத்துப்பாரு
 திடமாக அதின்பின்னே மதியில்தாக்கி
 வண்ணமாய்ப் பொன்னாகும் பொன்னைவிற்று
 வடிவாகச் செலவுதான் செய்துகொண்டு
 எண்ணமாய்ச் சிந்தாரம் பண்ணியாடு
 இன்பமா யோகமெல்லா மெளிதிலாமே. (201)

அடியிற் சொல்லப்படுகின்ற அயச்செம்பு வெகுசுருவு.

எளிதாக வின்னமொரு சேதிகேளு
 இன்பமாய் அயத்தினுட செம்பைத்தானும்
 வளியாகச் சொல்லுகிறேன் ஒத்துப்பாரு
 வகையான செம்பப்பா வாதிபாரே
 துளியான விந்துதான் பாய்ந்தாற்போல
 குட்சமப்பா சுறுசுறுப்பாய்க் கணக்காய்ப்பாரு
 கணிசமாகக் கண்டெடுத்தா லெல்லாமாகுங்
 கடிசென்று விட்டாக்கா லெல்லாம்போச்சே. (202)

அயச்செம்பு

போச்சென்று எண்ணாதே செம்பைத்தானும்
 போக்கோடே சொல்லுகிறேன் தேரர்சொன்ன
 நீச்சென்று விடுகாதே ரவிதான்பத்து
 நிலையான நாளும்பு முக்காலாகும்
 வாச்சுதே சுடர்க்கொடியோன் அரையும்போடு
 வலுவான வீரமப்பா காலதாகும்
 ஆச்சுமே யிதுமூன்றும் பழச்சாறுவிட்டு
 அடைவாக மிருசாம மரைத்திடாயே. (203)

நாளும்பு = கந்தகம், பழச்சாறு = காடி, சுடர்க்கொடியோன் = குடம்.

அரைத்துமேயிருசாமம் கல்வத்தில்தான்
 அன்பான இரும்பரைப் பொடிதான்பத்து
 பரைத்துமே அதினோட கூடப்போட்டு
 பதிவாக அரைத்துஒரு சாமந்தானும்
 வரைத்துமே ரவிமேலே கவசங்கட்டி
 வளமான ரவியிலிட்டுக் காயப்போட்டு
 நிரைத்துமே சுண்ணாம்பு உப்புநேரே
 நிலையாகக் கட்டியே சொல்லக்கேளே.

(204)

அயச்சிம்புக்குக் கவசமும் புடமும்

சொல்லவே சுண்ணாம்பு கவசம்செய்து
 சுருக்காக கருபுடத்தில் போட்டுவாங்கு
 நல்லவே செத்துமே தூளாய்ப்போகும்
 நலமான கரியெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
 வல்லமையா யயந்தானும் பச்சையாக
 வடிவாகக் கால்வாசி சேர்த்துக்கொண்டு
 செல்லவே பழச்சாறு விட்டரைத்து
 செயமான வெருரொம்பபுடத்தைபோடே.

(205)

புடம்போட்ட அயச்சிம்பை உருக்கவும் வெள்ளிக்கீயவும் இந்தமுறைபோல சித்தர்கள் சரியாய்ச் சொல்லார்கள்.

போட்டுமே யுருக்கிடவே ரவியுமாகும்
 போக்கோடே ரவியெடுத்து நாளம்வைத்துத்
 தாட்டுமே வெண்காரம் போட்டுஊது
 தடுத்துமேவெள்ளிபொன்போல் கண்விட்டாகும்
 தீட்டுமே அயச்சிம்பு சுருக்குமெத்தத்
 திறமாகச் சொல்லார்கள் சித்தர்தானும்
 வாட்டுமே மதிபத்துக் கொன்றிட்டாலே
 வளமான மாற்றென்ன வேழுமாமே.

(206)

செம்பெடுத்து செலவுக்கு வைத்துக்கொண்டு

குளிகைக்குச் சாரணையைத்தீர்.

ஆமேதான் செம்பெடுத்து செலவுசெய்து
 அடைவாகக் குளிகைக்குச் சத்தேயிந்து
 காமேதான் உபரசநூற் றிரண்டுபத்துங்
 கருணைபெற ஊட்டியே கவனமோடு
 வாமேதான் ரிஷிசித்தர் பேரேகேளு
 வடிவாகக் கேட்டாக்காற் சொல்லவேண்டாம்
 நாமேதான் மலைதனிலே சஞ்சரித்து
 நலமாகக் காயத்தைச் சித்தியாக்கே.

(207)

**செம்பைக் கொன்றபின் அயம்சேர்க்கும் விதமும்
அதை மறுபடியும் ஊதவேண்டியவழியும்.**

சித்தியாஞ் செம்புதான் தீயந்தபோது
சிறப்பான அயமுடனே சேர்த்துக்கொண்டு
பத்தியாம் பெரியபுடம் போடவேணும்
பதிவாகத் தீயந்தபின் பாகங்கேளு
முத்தியா யுருக்கியே யதின்பின்கேளு
முடிவாக வெண்காரம் கொடுத்துஊது
நத்தியே செம்புதான் காந்திமெத்த
நலமான போக்கறிந்து நாடிப்பாரே.

(208)

வெள்ளியை யூதி நொறுக்கி உருக்கி ரவிசேர்க்க வேதையாம்

நாடிப்பார் மதிதனிலே பழுப்புப்போக
நலமாக ஊதிவெள்ளி நொறுக்கவேணும்
கூடிப்பார் உருக்கிமதி தன்னிற்கேளு
குறியுள்ள செம்புதனி லீயவேணும்
மூடிப்பார் நிறமாகும் வேதையாகும்
முடிவாகும் புடமிறங்கும் தங்கமாகும்
வாடிப்பார் சொன்னபடி செய்யப்போனால்
வகையாகப் பாடுபட்டு மிசைவாகாதே.

(209)

செம்புக்குப் புடம் லகுவாய்ப் போட்டால் களிம்புபோகாது.

இசைவாக மின்னுமொரு சேதிகேளு
என்தாயார் சொன்னதுதான் சொல்லக்கேளு
பசையாகப் புடம்லகுவாய்ப் போட்டாயானால்
பதிவாகக் களிம்புதான் போகாதப்பா
நசையாக மதிதனிலே யேறும்போது
நாடியே ஊறலுண்டாம் கடினமாகும்
விசையாக புடம்போட்டால் களிம்புபோகும்
விருதாகப் பார்த்தாக்கா விசைவாகாதே.

(210)

**செம்பை அவசரமில்லாமல் பாகமாய்
கைமுறைதப்பாமல் செய்.**

ஆகவே கைமுறையாய்ப் பண்ணித்தேறு
அடுக்காறு தலத்திலே வாசியேற்று
போகவே சுழிமுனையில் மனதையுணு
போக்கோடே ஆறுதலம் வெளியாய்க்கானும்
பாகமாய்ச் செய்தாக்கா லெல்லாமாகும்
படபடத்துச் செய்தாக்கால் மோசம்மோசம்
யோகமாய் கைதப்பில் வரிசைதப்பும்
உய்த்துணர்ந்து பார்த்துமே செம்பைச்செய்யே.

(211)

**சத்தியமாய்ச் சொன்னேன் செம்பை நொறுக்கிச்
சீந்தூரத்தாலெளிதிலாகும்.**

செய்யவே செம்பைத்தா னொறுக்கியாடு
செயமாகும் வாதமெல்லா மெளிதிலாகும்
நையவே சிந்தூரம் முன்சொன்னாற்போல்
நாடியே பார்த்துமே செய்துகொள்ளு
வையகத்தி லுனக்கிடோ வந்ததானால்
வார்த்தையது போனாக்கா லென்னசொல்வேன்
மெய்யாகச் சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன்
மிதமாகப் போகாமல் பார்த்திடாயே.

(212)

**அயச்செம்பு செய்து முடித்துக்கொண்டா
லிவ்வுலகி லிருக்கலாம்.**

பார்த்துமே அயச்செம்பைச் சொன்னேன்பா
பதிவாக ஆகாதே போனாற்கேளு
ஏற்குமே யிவ்வுலகி லிருக்கலாமோ
யேழையைப்போல் வாய்குளறித் திரியவேணாம்
பார்க்குமே சாத்திரத்தைப் பார்த்துமெள்ளப்
பண்பான புத்தியிலே பதியநிலு
கார்க்குமே கண்ணொளிவு இல்லாப்பேர்க்குக்
கருத்தான உலகத்தில் காட்சியில்லை.

(213)

தீகைஷ விதியில் அயச்செம்பை மறைத்துச் சொன்னேனென்றது.

காட்சியாய் அயச்செம்பை முன்னேசொன்னேன்
கருத்தான யுகிமுனி சொன்னவார்த்தை
தாட்சியில்லா வடமொழியைப் பார்த்துத்தேறி
தடையறவே சொல்லிவிட்டே னுலகத்துள்ளே
மோக்ஷமா யெல்லார்க்கும் முடிவுகாட்டி
முடிவான கட்சியிலே நிசமாய்ச்சொன்னேன்
தீகைஷவிதி தன்னிலே மறைத்துச்சொன்னேன்
திறவான அயச்செம்பைச் சொன்னேன்பாரே.

(214)

வாதி உபதேசக்கிரமம்

பார்க்கவே சிவன்சொல்லத் தேவிகேட்டுப்
பதிவான நந்திக்கு அருளிச்செய்ய
ஏற்கவே நந்திஅசு வனிக்குச்சொல்ல
வெளிதான அசுவனிவி சுவனிக்குச்சொல்ல
முர்க்கமாய் விகவனியும் தன்வந்திரிக்குச்சொல்ல
முக்கியமாய் தன்வந்திரி அகத்தியர்க்குச்சொல்ல
கார்க்கவே அகத்தியரும் புலத்தியர்க்குச்சொல்ல
காரியத்தைச்சொல்லுகிறேன் கண்டுபீரே.

(215)

**இந்தக்காண்டத்தில் கடைசியில் அயச்செம்பு
கைபாகமாகச் சொல்லியிருக்கிறது.**

கண்டுபார் புலத்தியர் தேரர்க்குச்சொல்ல
கனிவான தேரரும்பு கிக்குச்சொல்ல
பண்டுதான் யுகிமுனி உலகத்தோர்க்கும்
பரிசையாய்ப் பிழைக்கவயச் செம்பைச்சொல்ல
துண்டுபார் கைபாகம் வரிசையாக
துடித்துமே கடைசியிலே யிந்தக்காண்ட
மொன்றுமே சொல்லிவிட்டேன் முடிவுசொன்னேன்
முடியுமட்டும் பார்த்துழைக்கப்பலனுமாமே.

(216)

**இந்நூல் தகாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால்
கோடி நரகம்வரும், சகலபாகமு மிதற்கு ளிருக்கிறது.**

பலனாக வென்னுனாலை யொருவருக்கும்
பதிவாகக் கொடுத்தாக்கால் நரகம்கோடி
பிலனாக சித்தரிட்ட சாபமப்பா
பிரபலமாய்ப் பாகமெல்லா யிதுக்குள்ளாகும்
கலனாக வில்லாமல் சொல்லிவிட்டேன்
கருத்துவைத்துப் பார்த்துமே செய்துகொள்ளு
வலமான வீஸ்வரியைப் பாகம்வைத்த
வடிவான சிவன்சொன்னார் கிரந்தந்தானே.

(217)

வாதம் பொய்யென்று சொன்னால் நரகத்தில் வீழ்வான்.

தானான சிவன்பேரி லாணையாகும்
தர்க்கமாய்ப் பேசாதே செம்பைப்பாரு
கோனான குருவருளால் வாதமாகும்
கொள்கையிதை விட்டாக்கால் செம்பேயாகா
பானான வாதம்பொய் யென்றுசொன்னால்
பதிவான நரகதனில் விழுவான்பாவி
வானான நூலைத்தான் சோதித்தேறு
வடிவான வாதமெல்லா மெளிதிலாமே.

(218)

அயச்செம்பு அயத்திதாட்டிப் பாஷாணத்தாலாகும்.

ஆகுமே வின்னமொரு கரும்பொன்மார்க்கம்
அடைவாகச் சொல்லுகிறேன் வாதிகேளு
ஏகுமே விச்செம்பைப் பார்த்தானானா
லிகபரமும் கைக்குள்ளாச் சிக்கும்பாரு
தாகுமே நூலதனிலே சித்தர்சொன்னார்
தடையற்ற செம்பொன்று சொல்லக்கேளு
பாகுபோ லிருக்கும்ந்தப் பாகந்தானும்
பதிவான கைமுறையாய்ப் பார்த்திடாயே.

(219)

பார்த்திடவே துருசுதொரு பலமும்பத்துப்
 பதிவாக வெங்கார மிடைபொரித்துச்
 சேர்த்திடவே யிரண்டுமொன்றா யரைத்துருக்கச்
 செயமாகச் செம்பாகும் பின்புகேளு
 காத்திடவே செம்புநிறை முக்கால்கேளு
 கனிவாக நாற்றமது நிறுத்துக்கொண்டு
 சாத்திடவே சுடர்க்கொடியோன் அரையும்சேரு
 சரியான வீரமது காலுங்கூட்டே.

(220)

நாற்றம் = கந்தகம்.

கூட்டியே பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டிக்
 குணமாக சுண்ணாம்பு உப்புநேரே
 வாட்டியே அரைத்திட்டு மேலேகட்டி
 வலுவாகப் புடம்போட்டுப் பிரித்துப்பாரு
 நாட்டியே கரிபோலே அதறாய்ப்போகும்
 நலமாக வெடுத்துமே காட்டக்கேளு
 தாட்டியே அயத்தொட்டிப் பாஷாணத்தைத்
 தடையாக விடைசமனாய்ச் சேர்த்துக்கொள்ளே.

(221)

சேர்த்துமே பாணியா லரைத்துவில்லை
 செயமாக வில்லைகட்டி ரவியிற்போட்டுப்
 பார்த்துமே கனவெருவிற் புடத்தைப்போட்டுப்
 பதறாமலெடுத்துமே காரங்கூட்டி
 கார்த்துமே யுருக்கிடவே செம்பாய்ப்போகும்
 கனமான பொன்னொளியை யென்னசொல்வேன்
 நாற்றுமே நட்பாப்போல் வேதைகாணும்
 நலமான போக்கிதுவே மெத்தவாமே..

(222)

முன்சொன்ன அயச்சிசம்பை வெளியிற் சொன்னால் மஹா சத்தியம் சொல்கின்றேன்

ஆமேதான் சிவனாணை நந்தியாணை
 அன்பான விசுவனிமே லாணையாகும்
 தாமேதான் அசுவனிமே லாணையாகும்
 தப்பாமல் தன்வந்திரி தன்மேலாணை
 காமேதான் அகத்தியர்மே லாணையாகும்
 கனிவான புலத்தியர்மே லாணைசொன்னேன்
 வாமேதான் தேரர்மே லாணையாகும்
 வகையான யுகியின்மே லாணையாமே.

(223)

இந்தச் செம்பைச் சிந்தூரம்செய்தால் வேதை ரோம்ப.

ஆணையா மதியுருக்கி யிருபதொன்றில்
 வகையாக இட்டிடவே தங்கமாகும்
 வாணைதா னிம்முறைதான் நிசமதாகும்
 வலுவான சிந்தூரம் செய்யில்ரோம்ப
 காணைதான் கைமுறையாய்க் கருத்துப்பாரு
 கருத்துவைத்து சிந்தூரம் பண்ணித்தின்னு
 நாணைதான் கோடியுக் கிருக்கலாகும்
 நன்மையாய்க் கண்டறிந்தோன் வாதிதானே. (224)

அயத்தொட்டிப் பாஷாண வடையாளம்.

வாதியா மயத்தொட்டி நிறத்தைக்கேளு
 வகையாகக் கல்லுறையில் பொன்போலாகும்
 சாதியா மினவழியாய்ப் பார்த்தெடுத்துச்
 சதிராகச் செயின்வாத சித்தியாகும்
 மோதியே யினமறிந்து செய்தால்நல்ல
 முத்தியாய் மோட்சங்கள் மிகவுமாகும்
 பாதிசேர் மதியணிவார் சொன்னவித்தை
 பதிவாக அறிந்தவனே வாதியாமே. (225)

சரக்கைப் பார்த்து செய்தால் தப்பாது.

வாதியாம் சிறிதுபேர் வாதம்பார்க்க
 வகையாக வொன்றுவிட்டே யொன்றுவாங்கி
 நீதியாஞ் சரக்குகள்தான் சுட்டுக்கெட்டு
 நிலையில்லை யென்பார்க ளுலகவாதி
 நீதியாய்ச் சரக்கைப்பார் நிலையைப்பாரு
 நேராக வருக்கவே நினைவுப்பாரு
 கோதியே மன நின்றா லெல்லாமாகும்
 குணமாக வேனுமென்றால் தொட்டிபாரே. (226)

அயத்தொட்டி நல்லது.

தொட்டியே அயத்தொட்டி சுருக்குமெத்தத்
 துடியாகப் பரிபாஷை நாமமெல்லாம்
 செட்டிபோல் நிறைசரியாய்ச் சொல்லிப்போட்டேன்
 சிறப்பாக நிறைதப்பில் வாதம்பொய்யாம்
 பட்டிபோல் மேயாதே உன்னிப்பாரு
 பதைக்காதே யெந்தனிட நூலைப்பாரு
 திட்டமாய் வாதமதே யுடனேவந்து
 திறமாக வாதமது ஏவலாமே. (227)

முன்னே அயத்தைப்பார்த்துப் பின்பு

உப்பைப்பார்த்துப் பின்பு சவுக்காரம் செய்யவும்.

ஏவலா மயத்தையே யுழைத்துப்பாரு

இதமாகவதின்பின்னே யுப்பைப்பாரு

காவலா யதின்பின்பு-முறையைப்பாரு

-கருத்தாக வதின்பின்னே கருணைவைத்துத்

தாவவே சவுக்காரச் சன்னம்பாரு

தயவாக வதின்பின்னே யோகம்பாரு

பாவவே யதின்பின்னே கழியிலேற்றுப்

பதிவாக ஞானமெல்லாங் கைக்குள்ளாமே.

(228)

வாதம் கைக்குள்ளானால் வாயை முடிப் பத்திரப்படுத்தவும்.

கைக்குள்ளாச் சிக்குமட்டும் நூலைப்பாரு

கனகம்வந்த உடனேதான் வாயைமுடி

பைக்குள்ளே பணம்போட்டாற் போலேகட்டு

பதிவான விருதயத்தைப் பதனம்பண்ணு

செய்க்குள்ளே யுறம்போட்டா லுறமுமாகும்

சிறப்பாகக் கெட்டியாய் நிலையையுன்னு

வைக்கவே யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்

வையகத்தில் சித்தரென்று வகையாய்ச்சொல்வார்.

(229)

நன்றாயிருந்தால் நம்மை சித்திரின்று சொல்வார்கள்.

சொல்லவே மனதுதா னாங்காரத்தால்

சித்தம்வைத்துச் சொன்னாக்கா லுயர்ந்துபோகும்

வல்லமையாய்ச் சொல்லாதே வாழ்வுமில்லை

வறுமைபோ லுண்டாக்கா லொன்றுமில்லை

நல்லாக விருந்தாக்கால் சித்தனென்பார்

நமனுண்டா லென்னபல னாடிப்பாரு

வில்லாக வளைந்தாக்கார் லம்புதைக்கும்

வெறுமரத்தா லம்புதையா வாறுதானே.

(230)

எளியவன் கல்லுப்பைச் செய்யவேணும் பணக்காரன் சவுக்காரத்தைச் செய்யவும் வங்கம் நீறும்வேதையாம்.

வாறாகப் போகாமல் சொல்லக்கேளு

வளமான யெளியவன்றான் கல்லுப்பைப்பார்

கூறான ரசம்சாகும் வேதையாகும்

குணமாகும் பொருளாகும் குறிப்புமாகும்

தூறான பணக்கார னானாறகேளு

துயர்வான சவுக்காரச் சன்னம்பண்ணு

காறான வங்கத்தை நீற்றிக்கொண்டு

கருணைபெறத் துரிசைநீ நீற்றிடாயே.

(231)

**வாதம் தெரிந்தவன் பிச்சைக்காரனைப் போலிருப்பான் கேட்டபேருக்குப்
பிண்டமென்றும் வழலையென்றும் சொல்வான்.**

நீற்றிட்டால் ரசம்சாகும் வேதையாகும்
நிலவரமாய்ப் பொருளாகும் சுன்னமாகும்
காத்திட்டா லொன்றுமில்லை பிச்சைக்காரன்
கருத்தாக வொன்றுமில்லை சொல்லமாட்டான்
பார்த்திடவே வழலையென்பார் பிண்டமென்பான்
பதிவாக அலச்சலாய்ச் சொல்லுவார்கள்
சேர்த்திட்டே னென்றுசொல்லார் பொல்லாச்சித்தர்
சிறப்பாக நூலைத்தான் விரும்புவாயே.

(232)

**அறிவில்லார் பிண்டமென்பதை பிணமென்றும் ஐங்கோல மென்றும்
அலைவார்கள் பிண்டமென்பது அயம்.**

விரும்புவார் அறிவில்லார் பிண்டந்தன்னை
விருப்பமா யலைவார்கள் பிணத்தினோடே
அரும்புவா ரைங்கோல மென்றுசொல்லி
அதுவாச்சு வழலைதா னென்பார் பொல்லார்
கரும்பைப்போற் சொல்வார்கள் புத்தியில்லார்
கருத்தாகநம்பவே வேண்டாமப்பா
கறும்புவை நம்பினாற் பலனுமாகும்
நாடியே அயமுந்திப் பார்த்திடாயே.

(233)

**வாதியை அடுத்தால் அவன் வாதம் உபதேசம்
சொல்ல நூறுவருஷம் செல்லும் அதற்குள் சாவார்கள்.**

பார்த்திடவே மனநிலைத்துப் பாதையாகப்
பதிவாகச்சாத்திரத்தை யுன்னிப்பாரு
கோத்திடவே ரசவாத நிலைக்கும்பாரு
கொள்கியே சுட்டாலே நிலைத்துப்போகும்
சேர்த்திடவே யினத்தோடே செம்புமாகும்
சிறிதென்று விட்டாக்கால் செயமாகாது
காத்திடவே நூறாண்டில் சொல்வாரப்பா
கருணைபெற வதற்குள்ளே சாவார்தானே.

(234)

சாகாமற் சாத்திரத்தில் மனதையுன்னு
சமுசயங்க ளெண்ணாதே யுகிநூலை
யோகமாய்ப் பார்த்திடவே செம்புதோணும்
ஊறுதியாய் மதிதனிலே கொடுத்துத்தேறு
பாகமாய்ச் செய்தாக்கால் சித்தியாகும்
பதறினா லொன்றுமில்லைப் பதியுமில்லை
வேகமாய்க் கல்லுப்பை விரும்பிப்பாரு
விதமான தங்கமது நிலைக்கும்பாரே.

(235)

கல்லுப்புச் சுன்னம்

நிலைக்கவே யுப்பொன்று சொல்லக்கேளு
 நேரான சுன்னம்பா வேதையாக
 கலைக்கவே கல்லுப்புப் பலமோபத்து
 கனிவாக நிறுத்துமே அப்பால்வைத்து
 தலைக்கவே கடல்நுரைதான் பலமும்பத்து
 தடையறவே கரியில்வைத் தூதச்சுன்னம்
 வலைக்கவே கல்லுப்பிற் சுன்னம்சேர்த்து
 வாகாக நாயுருவிச் சாற்றாலாட்டே.

(236)

கல்லுப்புச் சுன்ன ஜயநீர்.

ஆட்டியே வில்லைசெய்து கரியிலுது
 ஆகாகா கடுஞ்சுருக்கு நீறிப்போகும்
 தாட்டியே சுன்னமிடைச் சாரஞ்சேர்த்துத்
 தாக்கியே நெட்டாக வரைத்துக்கொள்ளு
 வாட்டியே கலசத்தில் வாரியிட்டு
 வகையாகப் புடம்போட்டுப் பனியில்வைக்கக்
 காட்டியே பலபலெனச் சயநீராகும்
 கனிவான விந்நீரில் வீரம்போடே.

(237)

போட்டுமே பூரமொடு கலக்கிக்கொண்டு
 போராகப் பார்க்கயிலே சிவந்துகாணும்
 காட்டுமே சிவப்பான நீரைச்சொல்ல
 கணக்கேது என்னாலே சொல்லப்போகா
 தாட்டுமே நீரதுவும் பலமுமொன்று
 தாக்கியே பீங்கானி லிறுத்துக்கேளு
 வாட்டுமே சூடெனாடு பச்சைப் பூரம்
 வகையாகப் பலம்நிறுத்துக் கல்வத்திட்டு.

(238)

பச்சைப்பூரம் - பச்சைக்கற்பூரம்**சூடன் பச்சைக்கற்பூரம் இவைகள் சுன்னம்****சாரம்சேர்த்த ஜயநீர்.**

இட்டுமே முன்ஜயநீர் கூடவிட்டு
 இழுத்தரைக்க மூன்றுநா ளரைத்துவில்லை
 கட்டுமே ரவியில்வைத்துக் காயவைத்துக்
 கணக்காக வைஞ்சுன்னக் குகையில்வைத்து
 நட்டுமே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 நலமாகப் பூரமது சுன்னமாகும்
 சட்டுமே சகலமுந்தான் நீறிப்போகும்
 தாக்கியரை சாரத்தைச் சலமாய்ப்போமே.

(239)

**பூர ஜயநீரில் நிமிளைச்சுன்னம் அதனால் துருகச் சுன்னம்
அதனால் சூதச்சுன்னம்.**

போகுமே விந்நீரில் நிமிளைதோய்த்துப்
புடம்போட்டு ரவிதனிலே யூதச்சுன்னம்
ஆகுமே கண்டர்மேற் பூசிப்போட
அன்பாகப் புடம்போடக் கண்டர்சுன்னம்
தாகுமே துருசதுதா னீற்றச்சுதந்
தாக்கிடவே வீறிட்டுச் சூதம்சாகும்
பாசுமே சூதமது ஜயநீர்ப்பட்டால்
பதிவான ஜயச்சுன்னம் சூதத்தாட்டே.

(240)

கண்டர் = துரிக.

**இந்நீரால் உபரசங்கிளல்லாம் நீறும் உப்புக்கிளல்லாம்
கட்டும் மெழுகாகும்.**

ஆட்டுமே யிந்நீர்தான் துறைகள்தோறும்
அன்பாகத் தோய்த்தாத் சுன்னமாகும்
காட்டுமே சரக்கெல்லா மிப்படியேநீறும்
கனமான பாஷாண மறுபத்துநாலும்
வீட்டுமே யுபரசங்கள் நூற்றிரண்டுபத்தும்
விதமாக நீர்தோய்த்து வுதநீறும்
தீட்டுமே யுப்புமுத விருபத்தைந்தும்
திடமாகக் கட்டாகு மெழுகுமாமே.

(241)

உப்பைக்கட்டி சுன்னஞ்செய்தா லெல்லாம் சித்தி

மெழுகாகும் வேதையாம் சிந்தாரமாகும்
மேதினியில் ரசவாத மேவல்கேட்கும்
வழுவாத படிசெய்தா லெல்லாஞ்சித்தி
வழுவினா லொன்றுமில்லை மார்க்கம்பாரு
பழுதாகப் போகாமற் பாகமாகத்
தனையறிந்து உப்பைத்தான் கட்டியாக்ரு
அமுதாக்கா லென்னபலன் சுன்னம்பாரு
அடைவாக விட்டாக்கா லெல்லாம்போமே.

(242)

இந்தச் சுன்னம் எல்லாத்துறைகளிலேயும் புகட்ட வேதையாகும்.

போகுமே யிச்சுன்னம் துறைகள்தோறும்
போக்கோடே புகட்டவே வேதையாகும்
ஆகுமே யிச்சுன்னம் போலேகானேன்
அடைவாக நாவினால் சொல்லப்போகா
ஏகுமே சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
எனைப்போலே சொல்லுவா ருலகிலுண்டோ
தாசுமே துறைதோறும் பூட்ட நன்று
சகலசித்து மா லாம் தாக்கிடாயே.

(243)

கல்லுப்பைச் சுன்னம்செய்தால் சகலமும் சுன்னமாம்.

தாக்கிடவே கடல்நுரையால் கல்லுப்பைநீற்றுத்
 தண்மையாய்ப் போகாமல் வாதந்தானும்
 பாக்கிடவே சிவப்பாகும் பருவங்கேளு
 பதிவான சுன்னமெல்லா மாகும்பாரு
 வாக்கிடவே கட்டியே சுன்னம்பண்ணு
 வகைகெட்ட வாதியே கருவாய்ப்பாரு
 தாக்கிடவே சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
 தடையில்லா யுகிமுனி சொன்னவாறே.

(244)

உப்புச்சுன்னத்தால் சாரச்சுன்னம்.

வாறுகே ஞுப்புடனே யுப்பைச்சேத்து
 வகையாக வுதிடவே சுன்னமாகும்
 தாறிடவே சுன்னத்திற் சாரம்சேத்துத்
 தப்பாமற் புடம்போடச் சாரச்சுன்னம்
 காறிடவே கண்டரைத்தா னீறுபண்ணும்
 கடிதாகச் சூதமது கட்டிப்போகும்
 பாறுகேள் சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
 பதிவான சித்தியெல்லாம் சூதமாமே.

(245)

மோனநிச்சயம்.

ஆகுமே வகண்டபரி பூரணத்தை
 அடுத்துமே நோக்கிநீ யடுக்காய்ப்பாரு
 ஏகுமே வடுக்காது தலத்தில்திற்கும்
 இன்பமா யக்ஷரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு
 தாகுமே சிதம்பரத்தின் நடனந்தானும்
 தாக்கியே தரிசித்துக் கங்கைதன்னில்
 வாகுமே மூழ்கியபின் சுமுனைநேரே
 வடிவமென்ற கேசரியா முள்ளத்தாடே.

(246)

சிதம்பரதரிசனம்.

ஆடியே பிருதிவியி லாறு எல்லை
 அடைவாக மௌனமாய் நின்றுகொண்டு
 தேடியே சித்தென்ற பரநினைந்துத்
 திரமான காயசிதம் பரத்தைநாடி
 பாடியே சித்தர்முனி யோகிநிற்கும்
 பதிவான நாதாந்த புண்டரீகம்
 வாடியே யப்புறத்தில் சித்தர்பாரு
 வகையாகச் சிதம்பரந்தான் கண்டுதேறே.

(247)

யுகிமுனி

முத்தித்துறை.

தேறவே பிண்டவிரு தயவாகாசம்
 சிவசாட்சி யென்றாமே பெரியதான
 ஆறவே விராட்டி னிருதயந்தானென்றும்
 ஆர்க்கமாம் பிரமமென்று மைக்கியமென்றும்
 வாறவே யிரண்டற்று நிற்பார்யோகி
 வகையறிந்தால் சிதம்பரத்தி லுண்மைதோணும்
 ஏறவே அக்கணத்தி லறிந்துபாரு
 இதமாகும் சித்திமுத்தி யாகுங்காணே.

(248)

ஆறாதாரத்தில் வேதமுர்த்தி விளக்கம்.

காணவே பிருதிவியாஞ் சுவாதிட்டானம்
 கமலைநின்ற ருக்வேத மாநூராகும்
 மாணவே மணியூரம் யஜுர்வேதம்
 மகத்தான வப்புதிரு வாணைக்காவல்
 ஆணவே யநாகதமாம் சாமவேதம்
 அக்நிதா னிருப்பிடந்தா னருணையாகும்
 பூணவே விசுத்தி அதர் வணமாம்வேதம்
 போரான மாருதங் காளத்தியாமே.

(249)

சித்தர்உறையும் ஸ்தலம் தில்லை

ஆமென்ற வாகாசஞ் சிதம்பரமுமாகும்
 ஆக்கினைமேல் சிவகங்கை சிரந்தானாகும்
 தாமென்ற வங்குசபா பதியந் தானாய்
 தத்பதமும் தொம்பதமும் கடந்துநின்றோர்
 தாமென்ற சித்தருறை தலமேதில்லைத்
 தலமாகும் சபைதமக்கோ ரிருப்பிடந்தான்
 காமென்ற தராதலமு மதுதானப்பா
 கனகசபை நாதர்ச் சுரந்தான்காணே.

(250)

சிவனுறையுமிடம் சித்தரிருதயம்.

தாமென்ற அவனைவிட திக்குமுண்டோ
 தனித்துநின்ற வாங்காரஞ் சலனந்தீர்ந்து
 போமென்ற பொறிபுலனா லறிவதெல்லாம்
 போகமாங் கரணத்தா லறிவதல்ல
 ஆனென்ற அயன் தன்மாலறிவதல்ல
 அப்பொருளே சிதம்பரமாக யறிவார்வல்லோர்
 தேனென்ற சராசரங்க ளாண்பெண்ணாகி
 சிறந்திருந்தார் சித்தருட நினைவில்தானே.

(251)

**மயக்கத்தால் மனங்கிடாமல்
பரையுசைசெய் சிதம்பரயுசைசெய்.**

தானான துரைச்சியைதான் பூசைப்பண்ணி

சரங்கமாய் மதுவுண்டு மேலேநோக்கி

தேனான சிற்சபையில் நடனவோசை

தெரிசித்துச் சிதம்பரத்தைப் பூசைபண்ணு

பானான லாகிரியில் மனதுவேறாய்

பாஷாண்டி மாய்கைதனில் மனம்போக்காதே

ஊனான வுள்மூலம் பார்த்துரைத்து

உருகுகின்ற பின்புமேல் மூலம்பாரே.

(252)

மூலத்தில் இறுத்தில் எத்தனையுகமானாலும் கூடிணம்போலாகும

மூலத்தின் கீழ்கனி மண்டலத்தில்

மூழ்கியே யேகனாய் முத்திபெற்று

மூலத்தின் நடுவான சிகாரவீட்டில்

முனையான ஆதித்த மண்டலத்தில்

மூலத்தில் நடுமூலம் பிராணமூலம்

மூழ்கியே சிதம்பரத்துட் பாதம்பார்த்து

மூலத்தின் மேல்மூலம் சந்திரவீட்டில்

மூழ்கிடவே மூன்றுயுகம் கூடிணத்திலாமே.

(253)

தெரியத்தோடு மனசைக்கட்டி ஆசாரியன்வழியாய்

இருதயகமலத்தில் பரை பூசைசெய்.

கூடிணத்திலே மனந்தன்னை நிதானித்துத்

தரிசிக்குஞ் சிங்கென்ற கடிவான்பூட்டி

கணத்திலே குருபதத்திற் குத்திரங்கட்டி

கணக்கான வொளிதானுங் கருத்திலுற்றால்

குணத்திலே சைதன்யப் பாலையுண்பாய்க்

கொடிமின்னற் போலான இதழுக்காக

மணத்திலே முண்டகமாம் பூவைக்கொய்து

மாதாவின் பாதத்தி லர்ச்சித்தேற்றே.

(254)

பூஜாவிதி.

ஏற்றியே வஸ்துவொடு சுத்திதானும்

எளிமையாய்ப் பூசித்து எட்டெழுத்தைப்

போற்றியே கும்பித்து நடுமூலத்தில்

புகழ்ந்துநின்ற ருத்திரன்றன் பாதம்போற்றி

மாற்றியே காயசித்தி யோகசித்தி

மகிழ்ச்சிதரும் வாதசித்தி மகிழ்ந்தெனக்குத்

தேற்றியே தரவேணு மென்றுசொல்லி

தொழுதுமே அருந்தரவே துதித்துவுண்ணே.

(255)

வெடியுப்பு ஜயநீர் உப்புக்கட்ட.

உண்ணவொரு உப்பினுட கட்டுச்சொல்வேன்
 உண்மையா யுலகத்தோர் பிழைக்கவேண்டி
 நண்ணவே வெடியுப்புப் பலமோவெட்டு
 நலமான சீனம்ரண்டு சாரம்ரண்டு
 கண்ணவே யெலுமிச்சம் தோலுநாலு
 கடிதாகப் போட்டு கல்லுரலிற்றானே
 துண்ணவே யிடித்துப்புதுச் சட்டிதன்னில்
 துடியாக வெரித்திடவே சுன்னமாமே.

(256)

கல்லுப்புச்சுட்டு எரிப்பு முறை

சுன்னத்தைப் பனிதனிலே வைத்தாயானால்
 சுயம்பான நீராகும் பின்புகேளு
 நன்னயமாய்க் கடல்நுரையை யூதநீறும்
 நலமாக விரண்டுபடி சட்டியிட்டு
 சுன்னல்போல் கல்லுப்பைக் கட்டியாக
 சுனிவாக வொருசேரு அதிலேவைத்து
 பன்னகமாய் மேலந்தக் கடல்நுரையின்குன்னம்
 பதிவாக விரண்டுபடி போடக்கேளே.

(257)

போட்டுமே யழுத்திவைத் தெரிநேர்பாகம்
 போக்கோடே யெரியிட்டுச் சாமநாலு
 தாட்டிகமா யெடுத்துப்பார் தெறிப்படங்கித்
 தழலிலே நீர்குண்டி வரண்டிருக்கும்
 காட்டியே யெடுத்துமே சயநீர்தோய்த்து
 கருத்தான சயநீரை யுண்ணுமுண்ணும்
 வாட்டியே பின்பொருக்காற் சட்டியிட்டு
 வகையாகச் சாமமிரண் டெரிக்கக்கேளே.

(258)

ரசபதங்கமும் கல்லுப்பும் சேர்த்தெரிப்பு.

எரித்துமே யெடுத்துப்பார் கல்லுப்பைத்தான்
 இதமாகத் தந்தம்போ லுப்புத்தானும்
 அரித்துமே ரசபதங்க மிடையேசேர்த்து
 அன்பாகச் சயநீரா லாட்டிக்கொண்டு
 கரித்துமே சட்டிமேற் சட்டிமுடி
 கருத்தாக வெரிமெள்ள விறக்கிப்பாரு
 நரித்துமே வுப்பாலே யுப்புக்கட்டும்
 நலமாக விருக்கும்ரசம் பெருமைகேளே.

(259)

பெருமையாங் கரியில்வைத் துருக்கிப்பாரு
 பேசரிய வயிரம்போற் கண்விட்டாடும்
 அருமையாய்ச் செம்புருக்கி நாலொன்றிட்டால்
 அன்பான மாற்றென்ன பத்துமாகும்
 திருவான லக்ஷுமியும் முன்னேநிற்பாள்
 தேவியவள் வந்துமே திறஞ்சொல்வாள்பார்
 கருவான மதுதனிலே யுண்பாயானால்
 காயசித்தி லோகசித்தி கடிதிலாமே.

(260)

**கல்லுப்பால் சூதங்கட்டும், பதினெட்டுச் சித்தரும்
 உப்பினால் சூதங் கட்டினார்கள்.**

கடுசாகக் கல்லுப்புச் சூதங்கட்டும்
 கடைகெட்ட வாதிகளே வேதையாகும்
 படுசாகச் சித்தியாந் தங்கமாகும்
 பதிவாகு முறவாகும் பதியில்நில்லு
 வடிவான வுப்பினாற் சூதங்கட்டி
 வழக்கமாய்ப் பதினெட்டுச் சித்தர்பார்த்தார்
 நொடியாக வேதையா மாடச்சொன்னேன்
 நுணுக்கத்தைப் பார்த்துமே செய்திடாயே.

(261)

கல்லுப்புக் கட்டு சத்தியம் எனல்.

செய்திடவே சரஸ்திரங்கள் ரொம்பவுண்டு
 சிறப்பான மறைப்பெல்லா மிதினெசொன்னேன்
 வையகத்தில் மானுடர்கள் பிழைக்கச்சொன்னேன்
 வடிவாக முடிந்தாக்கா லெல்லாமார்கும்
 மெய்யுடனே சொன்னதிந்த கல்லுப்புத்தான்
 மேதினியில் ரசவாதி செய்துதேறு
 பொய்யல்ல பொய்யல்ல சிவன்மேலானை
 பொருந்துமே வைத்திட்டா லெல்லாமாமே.

(262)

கல்லுப்பும் ரசமுஞ்சேர்த்து மணிசெய்து

ஜபஞ்செய்தால் தேவி பிரசன்னமாவாள்.

ஆமெனவே கல்லுப்பைக் கட்டிக்கொண்டு
 அப்பனே சூதமது இடையேசேர்த்துக்
 காமெனவே சட்டியிட்டு மூடித்தானே
 கருணையா யெரித்திடவே கட்டிப்போகும்
 தாமெனவே வேதையாம் மணியாய்ப்பண்ணி
 தாழ்வடங்கள் கோர்த்துமே ஜபத்தைப்பண்ண
 வாமெனவே தேவியவள் பிரசன்னமாவாள்
 வடிவான விதுபோக்கு மெத்தக்கானே.

(263)

**வேறு, கடல்தண்ணியால் சுத்திசெய்த
உப்பு ரசத்தைச் செந்தாரிக்கும்.**

காணவே கடல் தண்ணீரி லுப்பிடு
தோணவே யதைத் துப்புரக் காய்ச்சியே
வாணவன்னி ரசத்தை யெரித்திடு
ஊணநல்ல வயர்ந்த பவழமே. (264)

கடலுப்பினாற் சூதம் கட்டலாம்.

சத்த சாகரத் துப்பினாற் சூதமும்
வித்தை யாக விரும்பியே கட்டிடும்
முத்தன் சொன்னது மூவுல காளுவை
நத்திச் செய்தால் நலமது வாகுமே. (265)

தாளக பஸ்மம்.

ஆகுஞ் சீனத்தை யன்பாக லுதிட
பாகுமே யது தான்கடுஞ் சுன்னமாம்
ஏகுமே யரி தாரமேற் கட்டிட
தாக மானதோர் தாளகம் நிறதே. (266)

செம்பைக் கரியாக்கினால் தங்கமாகும்.

செம்புதான்கரி யாகிடித் தங்கமாம்
வம்பு சொன்னால் வழக்கது வென்செய்வேன்
நம்பினால்ரச வாதமுஞ் சித்தியாம்
கொம்பில்தான் பவ ழம்போல தாகுமே. (267)

கடல்நுரையை யுகி அதிலுப்பை யெரிக்கக்

கசிவு போகும்.

உப்புத் தானே கடல்நுரை யுதிடு
நப்புத் தானே கடுஞ்சுன்ன மாகிடும்
துப்புவாகத் துடியறக் கல்லுப்பை
அப்பனே யெரி தானே கசிவுபோம். (268)

சீனம் வெடியுப்புச் சுன்னம்.

சீன மூதிடத் தான்கடுஞ் சுன்னமாம்
வானமாவெடி யுப்புடன் சேர்த்தரை
கானத் தான பழச்சாறு விட்டரை
தானே தான்கரி யுதிடப் பூர்க்குமே. (269)

சீனம் வெடியுப்புச்சுன்ன ஜயநீர் வெடியுப்புக்கட்டு.

பூக்கவே பனி வைத்திட நீரதாம்
தாக்கவே வெடிக் கம்பியைத் தோய்த்திடு
ஆக்கமாய் ரவி தன்னிலே போட்டிடு
பாக்கவே யெரி தந்தத்தி லிட்டிடே. (270)

**தந்தத்தில் வெடியுப்பு வைத்தெரிக்கக்
கட்டும் கரியிலாடும்.**

இட் டெரிக்கவே யின்பமாய்க் கட்டிடும்
வட்ட மான கரிதன்னி லாடிடும்
தொட்ட செம்பது தானது ஏகமாய்
வட்ட மார்பன் வகையிது சொன்னதே. (271)

**நான்செய்த பதினாயிரம் பாடலில் இவ்வாயிரம்
பாடல் தெளிவாய்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது.**

சொன்ன தான பதினாயிரந்தனில்
கன்னல் போலக் கனிந்த விவ்வாயிரம்
நன்னியே யிதை நாடியே பார்த்திடப்
பின்னையோர் பொருள் பேசவும்வேணுமோ. (272)

**இவ்வாயிரத்தில் யாதொரு மோசமுமில்லை
வாதம் தப்பாது சித்தியாகும்.**

பேசத் தக்கது பேசினே னாயிரம்
பாசை யில்லை பதிவுடன் பார்த்திடு
மோச மில்லாமல் முற்றிலும் பார்த்திடு
ஆசையான அருள் வாதம் சித்தியே. (273)

புத்தியாகச்செய்தால் சித்தியாம்.

சித்தி யாகவே சின்மய யூகியும்
முத்தியாக மொழிந்த நல் வாதமாம்
புத்தி யாகவே செய்திடச் சித்தியாம்
நத்தியே திரி நாடிட வாதமே. (274)

அயச்செம்பைக் கண்டுபிடி.

வாதம்வாதம் வருமென்று சொல்லியே
பேதப்பட்டுத் திரிந்திட வேண்டாங் காண்
போதமான புதிய வயந் தனை
காதல் செய்துநீ கண்டு பிடித்திடே. (275)

செம்பைக் கரிசெய்து அயத்தைச்சேர்த்து அயச்செம்பு செய்.

பிடித்திட ரவி பேரான கெந்தியும்
அடித்திடப் பண்ணி ஆதியாய்ச் சூடனும்
துடித்திடக் கூட்டத் துப்புர வாய்க்கரி
நடித்திட வயம்நாடியே சேர்த்திடே. (276)

சேர்த்துச் செவ்வல்லிச் சாற்றி லரைத்திட
பார்த்துமே புடம் பத்திடத் தீய்ந்திடும்
கோர்த்துத் தானெடு கூட்டிடு காரத்தை
கார்த் துருக்கக் கடுவயச் செம்பதே. (277)

கறுத்த செம்புக்கு வெங்காரமிட்டு ஊதச் சிகப்பாகும்.

செம்பு தான் கறுப் பாகவிருந்திடும்
வம்பு செய்யா வகையுடன் காரத்தை
நம்பியே யிடு நாட்டியே யூதிடு
தம்பிரா னருள் தான்சிவப் பாகுமே. (278)

சிவந்தசெம்பை வெள்ளியிற் கொடுக்கவும்.

சிவக்கத் தான்ரவி செம்பையு மூதிடு
பவக்கத் தாக்கவே பற்றி மதிதனில்
நவக்க மாகவே நாடியே யெட்டொன்றாய்த்
தவக்க மில்லாமல் தாக்கிடப் பொன்னதே. (279)

அயச்செம்பு சிந்தாரம்.

பொன்ன தாறு வயதாகு மிச்செம்பை
சொன்ன நாலு தொகையாய் நிறுத்திடு
பின்னை யோர்தங்கம் நாக மிரண்டிடு
நன்னயமா யுருக்கி யுடைத்திடே. (280)

உடைத்துமே ரச கெந்தியும் சேரிடை
கடத்துத்தா னய மொன்றிடு தானரை
விடத்தின் முன்னயச் செம்பினில் மேலிடு
நடத்துத் தான்புடம் போடச் சிவக்குமே. (281)

போடவே தாம் பரத்தின் கரியெலாம்
ஆடவே கையான் நீரி லரைத்திடு
கூடவே புடம் பத்துமே போட்டிட
வோடவே முறுக் கம்புவோ டொக்குமே. (282)

அயத்தாம்பரச் சிந்தாரவேதை.

ஒக்கவே யெடு சிந்தாரம் நூறொன்று
மக்கவே கொடு பத்தரை மாற்றுமாம்
துக்கப்பட்டுத் திரிந்தால் பல னேது
தக்கவே யிச் சிந்தாரம் தின்றிடே.

(283)

**அயத்தாம்பரச் சிந்தாரம்புசிக்கில்
காயம் உறுதியாம்.**

தின்றிடச் சடம் திட்டமாய் மேனியாம்
வென்றிடவுடல் வித்தகர் போலவே
கன்று மேனிக் கனிந்துமே சித்தியாம்
நன்று நன்று நலமிகப் பார்த்திடே.

(284)

**பார்த்துச் செய்தால் எல்லாம்பலிக்கும்
நாற்று நட்பதுபோல் ஒன்றிட்டால் பலவாகும்.**

பார்த்துச் செய்திடத் தானே பலிக்குமே
சேர்த்திடரச வாதம் பலித்திடும்
ஊற்றுப் போலவே யுன்மையு மாகுமாம்
நாற்று நட்பது போலவே யாகுமே.

(285)

ரசவாதம் பலித்தால் மஹாயோகமாம்.

ஆகுமே ரச வாதம் பலித்திடும்
யோகம் வந்து ஒழிவது மீருமே
பாகமாக வை பற்றியே செய்திடு
யுகி மாமுனி சொன்னது பாகமே.

(286)

வேறு - அறிவுகூறல்.

பாகமா யுழைத்திடவே பலனுமாகும்
பாக்கியங்கள் வந்திடுமே காயசித்தி
யோகம்வரும் கைகண்ட பொருளுமாகும்
உய்த்துணர்ந்து பார்த்திடவே சித்தியாகும்
தாகமா யலைந்தாக்கால் பலனுமில்லை
தாட்டிகமாய்ச் சரக்கெல்லாம் சுட்டுத்தேறு
ஆகமத்திற் சொன்னதிந்த வகாரமார்க்கம்
அடைவுடனே பாகமாய்ச் செய்துதேரே.

(287)

துஷ்டருக்கு முறைசிசல்லாதே.

தேரவே பொல்லாத பாவிக்குத்தான்
 சொன்னாலுந் தெரியாது தோஷம்தோஷம்
 தூரவே பார்ப்பார்கள் பொய்யென்பார்கள்
 துடியாக வவர்தமக்குச் சொல்லவேண்டாம்
 நாரவே சாஸ்திரத்தை முயன்றுபார்த்தால்
 நற்சீடர் தங்கட்குச் சொல்லவேணும்
 வாரவே மனதைத்தான் சோதித்தேநீ
 வகையாக வவர்களுக்கு முறையைச்சொல்லே.

(288)

நாலுபதேசக்கிரமம்.

சொல்லிடவே தேவிக்குச் சிவனுந்தானும்
 துரிசாகச் சொல்லிடவே தேவிதானும்
 மெல்லவே நந்திக்கு விரும்பிச்சொல்ல
 விருப்பமாய் நந்தி அசுவனிக்குச்சொல்ல
 நல்லவே அசுவனி விசுவனிக்குச்சொல்ல
 நாட்டிலே விசுவனி தன்வந்திரிக்கு
 வல்லமையாச் சொல்லிடவே அகத்தியர்கேட்டு
 வாகாகச் சொல்லிவிட்டார் புலத்தியர்க்கே.

(289)

இந்தக் காண்டம் முடியும்வரைக்கும் பார்த்தால்வாதம் வரும்.

புலத்தியர்க்குச் சொல்லிடவே புலத்தியர்தானும்
 பூதலத்திற் றேரருக்குச் சொன்னாரப்போ
 தலத்தியலா யுகிமுனி கேட்டுத்தேறிக்
 தடையறவே யுலக மானுட ர்க்குத்தானும்
 பலத்தியாய்ச் சொல்லிடவே பாகந்தன்னைப்
 பதிவரன் விக்காண்டம் கடைசிதானும்
 கலத்தியே யாயிரத்தைப் பார்த்தால்வாதம்
 கனகமாம் கைபாகம் வருகும்பாரே.

(290)

**எந்தன் நூல் பதினாயிரமும் பார்த்தால்
வாதம் வயித்தியம் பூரணமாய் வரும்.**

பாரேது வென்றாக்காற் சொல்லக்கேளு
 பரிவாக மனதான்றிக் கருதிப்பாரு
 காரேதெந்நூ ற்பதினா யிரமும்நன்றாய்க்
 கருதினால் வேதையாம் வயித்தியமாகும்
 வாரேது பொருளெல்லாம் வந்துசேரும்
 வடிவாகத் தங்கமாம் வித்தைபாரு
 தாரேது புலம்பாமல் பதிந்துபாரு
 தாட்டிகமாய் வாதம்வந்து நிலைக்கும்பாரே.

(291)

**வாதம் செய்யவேண்டியக் கிரமம்.
முன்னே அயத்தையும் அதன்மீன் உப்பு
அதன்மீன் சவுக்காரத்தையும் பார்.**

நிலைக்கவே யயந்தன்னை முன்னேபாரு
நேராக வதன்பின்னே வுப்பைப்பாரு
கலைக்கவே யதன்பின்னே வழலைபாரு
கருத்துறவே வழலை சவுக்காரச்சுன்னம்
முலைக்கு மேல் ரவிக்கைதான் போட்டால் தொங்கா
முடியுமட்டு மதுபோல நூலைப்பாரு
நிலைக்குமே வாதந்தான் கருக்கிலாகும்
நிச்சயமா யிந்நூல்தான் தெளிவாய்ப்பாரே. (292)

வங்க ஜயநீர்.

தெளிவாக வின்னமொரு சேதிசேரு
திரமாக வங்கத்தின் ஜயநீர்தன்னை
களிவாக மாரசந்தான் சேர்தொன்று
கனிவாகத் தட்டியே கல்வத்திட்டு
துளிபாய வீரத்தை யிடையேசேர்த்துத்
துப்புரவாய் நாளொன்று அரைத்துவைக்கத்
தளவாகப் பளிபடவே ஜயநீராகும்
தடையறவே நீர்மகிமை சொல்லப்போகா. (293)

துருசுச்சுன்னம்

சொல்லவே துருசுதன்னைப் பூநீர்தன்னில்
சுயம்பாக நடுவில்வைத்துச் சாமமொன்று
மெல்லவே யெரித்திடவே வெளுத்துப்போகும்
மேன்மையா யதையெடுத்து ஜயநீர்தோய்த்து
நல்லவே மேற்கவசம் சொல்லக்கேளு
நலமாக அண்டோட்டை யூதிநீற்று
களளவே வீரமது நாலத்தொன்று
கருத்தாகச் சேர்த்தரைக்க மஞ்சளாமே. (294)

மஞ்சளாக துருசுதனின் மேலேகட்டி
மயமாகக் குக்குடத்திற் சுன்னமாகும்
தஞ்சமாம் துருசுதுதான் சுன்னமாச்சு
தாக்கான தங்கசித்தி குளிகைசித்தி
கெஞ்சமே குதமது கூட்டிப்போச்சு
கெடிபடவே வாதசித்தி குளிகைசித்தி
வஞ்சமாய்ச் சொல்லவில்லைப் போக்குமெத்த
வகையாகப் பாகமிதைக் கண்டுகொள்ளே. (295)

யுகிமுனி

ரசக்கட்டு

கொள்ளவே முன்வைத்துத் துருசுச்சன்னம்
 கொடிபடவே விராலியிலைச் கிட்டால் நீராக
 துள்ளவே சூதந்தான் பலமும்நாலு
 துடியாக வயக்கரண்டி தன்னிலூற்றி
 கள்ளவே துருசிட்ட சாற்றைவிட்டுக்
 கனமாகக் கொதியிடவே சூதம்கட்டும்
 வள்ளலார் சொன்னபடி நானும்சொன்னேன்
 வகையாகச் சாரணையைத் தீர்ந்துகொள்ளே. (296)

கொள்ளவே கவனமது தாண்டியோடும்
 கொடியாரம் போடலாம் வுதமாகும்
 துள்ளவே முன்னேதான் சொன்னேன்பாரு
 துப்புரவா யப்படியே சாரணையைத்தீரு
 மெள்ளவே செய்தாக்கால் குளிகைசித்தி
 மேன்மையாய் வாதசித்தி யோகசித்தி
 கள்ளமாய்ப் பரபரப்பாய்ச் செய்தாயானால்
 கடிதாக வாதசித்தி யில்லையாமே. (297)

லிங்ககட்டு மாரச ஜயநீர்.

இல்லையென்று போகாமல் லிங்கந்தன்னி
 விதமாக மாரசத்தின் ஜயநீர்தானும்
 கல்லையென்று மொருசாமம் சுருக்குப்போடு
 கட்டியே யிருக்குமது லிங்கந்தானும்
 தில்லைநட ராஜர்தான் சொன்னவித்தைத்
 திடமாக ரவிதனிலே நூறொன்றிட்டால்
 நல்லரச தங்கமதுவாகும்பாரு
 நலமாகப் பாகமதை நலமாய்ப்பாரே. (298)

அயத்திற்கு வழலையென்றுபேர் பிணத்தை நிணையாதே அது வழலையல்ல.

நலமாக வழலையென்று இதற்கேபேராம்
 நந்தீசர் சொன்னதுதான் நாடிப்பாரு
 பெலமாக வழலையைத்தான் மறைத்தார்கோடி
 புரட்டாக வழலையென்று பிணத்தைத்தானும்
 கலனாகச் சொல்லி விட்டார் சித்தர்தானும்
 கருத்தாலே பார்த்தாக்கால் அயமுமாச்சு
 சலனாகப் பிணம்பிடுங்க வேண்டாமையோ
 சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் உலகத்தோரே. (299)

வாதகாண்டம் 1000.

65

கலைஞான பண்டிதர்கள் அயத்தைத் தான்வழலையென்று
சொல்வார்கள் கட்டுடியர் பிள்ளையை வழலையென்பர்.

உலகவா திக்குத்தான் நினைவுமில்லை
உய்த்துணர்ந்து பார்த்தாக்கால் புத்திதோன்றும்
கலகமாய்க் கள்ளையுண்டு பிள்ளையென்பார்
காரணமாந் திகைத்தான் செய்வேனென்பார்
பலகலைநூல் பார்த்தவர்கள் அயத்தைத்தானும்
பதிவாக வழலையென்பார் நிசமதாகும்
நலமாகச் சொல்லிவிட்டேன் பார்த்துத்தேறு
நாடினால் வழலையது அயமுமாமே.

(300)

கடைசியிற் சுருக்கமாயும் பாகமாயும்
சொல்லியிருக்கின்றது.

அயமில்லை சுருவித்தை யென்பார்கோடி
அலைந்துமே திரியாதே அயத்தைப்பாரு
நயமில்லை சுருவிலொன்று மில்லையப்பாரு
நாடியே கரும்பொன்னின் வேதையாகும்
பயமாக வெண்ணாதே கறுப்பிப்பாரு
பருவமா யடிக்கடிக்குச் சொல்லமாட்டேன்
சுயமாக நூலைத்தான் கடைசிதன்னில்
சுருக்கமாய்ப் பாகமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன்.

(301)

பிண்டவித்தையென்பதுபொய் அயவித்தை சத்தியம்.

சொல்லிவிட்டேன் திரிமூர்த்திக் கொப்பாய்ச் சொன்னேன்
சுருதியைத்தா னாராய்ந்து சுருக்கிப்பாரு
நல்லிவிட்டேன் பிண்டவித்தை பொய்யேயாகும்
நலமான அயவித்தை சத்யமாகும்
கல்லிலிட்ட கஞ்சாவும் அபிந்தின்போர்கள்
கலனாகச் சொல்வார்கள் பிண்டவித்தை
வல்லிடவே யீஸ்வரன்தா னறியச்சொன்னேன்
வகையான பிண்டவித்தை பொய்யதாமே.

(302)

அயச்செம்பு.

ஆமேதான் செம்பொன்று சொல்லக்கேளு
ஆதியாய்ச் செம்பொன்று பலமுந்தாக்கி
காமேதானரைப்பொடியாய் ர விக் கொண்டு
கலங்காமல் லிங்கமது இடையேசேர்த்துத்
தாமேதான் பொற்றலையின் நீராலாட்டித்
தயங்காமல் சேர்த்தரைத்து வில்லைதட்டி
நாமேதான் பெரும்புடமாய்ப் போட்டுருக்கி
நலமாக வியமது நாடிச்சேரே.

(303)

அயத்திடைக்குக் காரீயம்சேர்த்துப் புடம்போடவும்.

நாடியே யீயத்தி னிடைக்கரும்பொன்
நலமாகச் சேர்த்தரைத்துப் புடமேபத்து
வாடியே போட்டுமே சாரங்கூட்டி
வகையாக வருக்கிடவே செம்புமாகும்
பாடியே யிச்செம்பை மதியிற்பத்து
பாய்ச்சிடவே ஒன்றுதா னேழுமாற்று
காடியே யேமமது புடமிறங்குங்
கருத்தாகப் பார்த்திடவே சித்தியாமே.

(304)

அயச்செம்பை முன்னேபார் அதிலேதான் வேதை.

சித்தியாம் அயச்செம்பை முன்னேபாரு
சிறிதென்று விடவேண்டாம் காயசித்தி
முத்தியாஞ் சத்தியமாய்ச் சொல்லிப்போட்டேன்
முடிவாகும் அயத்திலே நல்லவேதை
பத்தியாங் குடிகாரன் வழலையென்று
பார்தனிலே பிள்ளையைத்தான் கொண்டாவென
நத்தியே தலைமண்டை யோட்டைப்பிட்டு
நலமாக ஐந்துக்கு எரிக்குதென்பான்.

(305)

அயத்தை விட்டால் தங்கமில்லை குடியர்பேச்சை நம்பாதே.

இருக்கிறதோர் குடிகாரன் பேச்சைநம்பி
யிதமாகத் திரியாதே கருவிலில்லை
பருக்கிறதோர் பாவம்வரும் நரகமாகும்
பாவியென் றுடன்படா திருக்கவேதான்
அருக்கிறதோர் அயமதைத்தான் பார்த்துத்தேறு
அடைவாகப் பொன்னெல்லாம் கைக்குள்ளாகும்
நருக்கிறதோர் கரும்பொன்னை விட்டாற்றங்கம்
நாடாது ஒன்றுமில்லை நாட்டம்பாரே.

(306)

பிண்டவித்தையில்லை.

பார்க்கவே வுலகத்தில் வாதிறானும்
பருகியே பிண்டத்தி லிருக்குதென்று
ஏர்க்கவே நாய்தானும் பசியால்தானே
யிதமான வெள்ளெலும்பைக் கடித்தாற்போலே
வார்க்கலே கடிக்கவரில் ரத்தம்வந்து
வருகிறது போலவே யெலும்பினுள்ளே
கார்க்கவே வருகுதென்று நினைப்பான்வாதி
கருதிப்பார் பிண்டவித்தை யில்லைதானே.

(307)

அயத்தை விட்டால் விழலாய்ப்போகும்

பிண்டத்தை யெடுத்துச் செய்தால் நரகமவரும்

தானேதா னயச்செம்பைக் கண்டுதேறு

சமுசயங்க ளெண்ணாதே செம்பைப்பாரு

வீணேதான் திரியாமல் கரும்பொன்பாரு

வேதையாம் பொன்னாகும் விரும்பிப்பாரு

காணாத பிண்டவித்தை பார்த்தாயானால்

கருணையாய் ரவிகோடி நரகமெய்தும்

வீணிலே திரியாதே யயத்தைப்பாரு

வேதையெல்லா மயத்தை விட்டால் விழலாய்ப் போச்சே. (308)

பிணத்தை நினையாதே பிண்டத்தில் வேதை சத்தமாயில்லை.

போச்சென்று விடுகாதே ஞானந்தன்னை

போற்றியே மனததனில் பேணிப்பாரு

நீச்சென்று வாதத்தை விடவும்வேண்டாம்

நேராக வாதத்தை நினைவாய்ப்பாரு

ஆச்சுதே வாதமது வெளிதில்வேதை

அன்பாகப் பிணமென்று நினைந்தாயானால்

தாச்சுதே ரவிகோடி நரகமெய்துந்

தாட்டிகமாம் பிண்டத்தி லில்லையாமே. (309)

வாதசித்தியானால் ஞானசித்தி தனக்குத்தானேவரும்.

ஆமேதான் ஞானத்தைப் பார்த்தால் வாதம்

அடைவாக வில்லையப்பா வுலகத்துள்ளே

காமேதான் போகாமல் வாதம்பாரு

கனவாக அயந்தன்னைப் பார்த்திட்டாக்கால்

நாமேதான் பொன்னுண்டு லோகமெச்சும்

நலமாகும் பின்னேதான் ஞானந்தானே

தாமேதான் வருகுமென்று யூகிசொன்னார்

தடையில்லை சாத்திரத்தைப் பார்த்திடாயே. (310)

எல்லாரும் பொன்செய்யப் போகிறார்களின்று தாம்பர

பஸ்பத்தை மறைத்தார்.

பார்த்திடவே யின்னமொரு கருவைக்கேளு

பதிவான செம்பதுதான் நிறாய்ப்பண்ண

சார்த்திடவே சித்தர்பதி னெட்டுப்பேரும்

தடையறவே மறைத்தார்கள் நூலினுள்ளே

வேர்த்திடவே மறைத்ததுதா னேதென்றாக்கால்

விடும்பரெல்லாம் பொன்செய்வா ரென்றுசொல்லி

கார்த்திடவே யிதைமறைத்துச் சொன்னாரப்பா

கருணைபெற யூகிமுனி திறந்திட்டேனே. (311)

தாம்பரபஸ்பம் நல்லசீடருக்கு ஆகச்சொல்லியது.

திறந்திட்டேன் செம்பதனை நீறுபண்ணத்
திறமாகச் சொல்லுகிறே னுலகத்தோர்க்கு
நறந்திட்டேன் தோர்தான் கொன்னநேர்மை
நலமான யுகியென்று பேர்படைத்து
கறந்திட்ட பால்போலச் செம்புநீர்
கருணைபெற உலகத்தில் சொன்னேன்பாரு
அறந்திட்ட ஆத்தாள்தான் சொன்னநேர்மை
அதையறிந்து நறசீடர்க் கராகச்சொன்னேன்.

(312)

தாம்பரபஸ்பம்

சொன்னதொரு தாம்பர பஸ்பங்கேளு
சுளுக்காச் சொல்லுகிறே னுலகத்தோர்க்கு
நன்னயமாய் செம்புபலம் நால்நிறுத்து
நலமான தகடாகத் தட்டிக்கொண்டு
சுன்னதோர் ஆட்டமுரி சேர்தொன்று
கனிவாக வெடியுப்புச் சினஞ்சேரு
வன்னதொரு வகைக்கொன்று பலம்நிறுத்து
வடிவாக அமுரிதனில் போட்டுக்கொள்ளே.

(313)

செம்புவெட்டை செய்ய.

போட்டுமே மூன்றுநாள் வைத்துக்கொண்டு
பொலிவாகத் தெளிவிறுத்துப் பீங்கானிட்டு
காட்டுமே கரியோட்டில் செம்பைவைத்துக்
கனிவாக மேலுத்தா யூதிநல்ல
தாட்டுமே யெலிக்குஞ்சு வர்ணம்போல
தனையெடுத்து வமுரிதனில் தோய்த்துப்போடு
நாட்டுமே வெட்டையாய்ப் போகும்ட்டும்
நலமாகப் பதம்பார்த்துத் தோய்த்துக்கொள்ளே.

(314)

செம்பு வெட்டையாகா விட்டால் கரியாய்ப்போகும்

வெளுக்க மாட்டாது

தோய்த்துமே செம்புவெட்டை யாகும்ட்டும்
திடமாகச் செம்பிருந்தால் நீறமாட்டா
வாய்த்துமே பதம்பாரு சொல்லக்கேளு
வகையாக வுயிரிருந்தாற் கரியாய்ப்போகும்
நாத்துமே யெக்கவசம் கட்டினாலும்
நலமாகக் கறுப்பேறும் வெளுக்கமாட்டா
காத்துமே கடினமாய்த் தோய்த்துக்கொண்டு
கடிதரக விண்ணொரு கருச்சொல்வேனே.

(315)

வாதகாண்டம் 1000.

69

கருச்சொல்வே னாட்டெலும்பைச் சுட்டுக்கொண்டு
 கருணைபெறச் சேரொன்றை யடுப்பிலிட்டு
 வருச்சொல்வேன் தோய்த்தசெம்பை யதிலேவைத்து
 வளமான கோணிதனிற் சுற்றிக்கொண்டு
 திருச்சொல்வேன் கரும்புடமாய்ப் போட்டுத்தீரு
 திருவாகச் செம்புநீறு தந்தம்போலாம்
 உருச்சொல்வே னிதையெடுத்துப் பூசைசெய்ய
 உண்மையாய் நிலவரமாய்ச் சொல்லக்கேளே.

(316)

தாம்பர பஸ்பத்தால் ரசமணி

சொல்லக்கேள் செம்புநீறு பணவிடைதான்கேளு
 ஜயமான சூதத்தில் விட்டுக்காய்ச்சு
 மெல்லக்கே ளிட்டலிபோ லாகும்பாரு
 மெதுவாக வதையுருட்டி மத்தங்காயில்
 நல்லக்கேள் நூறுஅவி புடமாய்ப்போட்டு
 நலமாக ரசமணியாம் நல்லவித்தை
 வல்லமையாய் மணிகோர்த்து ஜபத்தைச்செய்தால்
 வடிவான லக்ஷ்மிதான் குடிகொள்வாளே.

(317)

மணியால்வேதை

கொள்ளவே ரசமணிதா னிருந்தாற்கேளு
 கொடியான காயசித்தி லோகசித்தி
 துள்ளவே யெட்டெட்டுச் சித்தியாகும்
 துடியான வாதமெல்லா மேவல்கேட்கும்
 மெள்ளவே செம்புருக்கி யதிலேதாக்கு
 வேன்மையாய்த் தங்கமாம் மேன்மைசொல்லே
 வள்ளலார் சொன்னவித்தை மணியினேர்மை
 வகையாகச் சத்தியமாய் மருவிப்பாரே.

(318)

ரசமணியால் கமநம்செய்ய.

பாருமே சூதமணிப் பெருமைதன்னை
 பகரவே முடியாது போக்குமெத்த
 ஏறவே வாசியைநீ யிறுத்தியுது
 யேறுமே குளிகையது கொடியவேகம்
 மாறவே யோடையிலே மறிக்கப்போகா
 மார்க்கமா யோடியே மருவிப்பாரு
 வாறவே குளிகையிட்டு வோடும்போது
 மாசற்ற நிர்க்குணத்தை மருவிப்பாரே.

(319)

சாரக்கட்டு ஆட்டிலும்புச் சுன்னத்தாலிரித்தாலாடும்.

பாருமே யின்னமொரு சாரக்கட்டு

பகையாமற் சொல்லுகிறேன் பரிந்துசெய்து

சேருநீ ஆட்டெலும்பு சுட்டுக்கொண்டு

செம்மையாய்ப் படிபெண்டு அளந்துகொண்டு

காருநீ சட்டியிட்டுச் சாரம்வைத்துக்

கருத்துறவே மேல்முடி யெலும்பைத்தானும்

சேருமே அடுப்பில்வைத் தெரித்தால்கேளு

செப்பமா யுருகியே கட்டும்பாரே.

(320)

இன்னவஸ்துவால் இன்னதாகும்.

கட்டுகின்ற சாரத்தில் வேதைகோடி

கறையேதோ துரிசினால் களங்குகோடி

தட்டுகிற கெந்தியினால் வர்ணங்கோடி

தாட்டிகமாம் வங்கத்தால் தங்கங்கோடி

கொட்டுகின்ற நாகத்தால் தங்கங்கோடி

குணமான வுப்பினால் வர்ணங்கோடி

பட்டுகின்ற மனம்நிலைத்துக் கட்டைப்பாரு

பதிவான வெல்லாமுஞ் சித்தியாமே.

(321)

நரகுக்கட்டு

சித்தியாம் நாகத்தைக் குகையிலிட்டு

சிறப்பாக விலுப்பநெய் யிரண்டுபத்து

முத்தியா லுருக்கியே சாய்த்துக்கொண்டு

முயற்சியாய் முன்சாரம் முகத்திற்றுாவ

பத்தியாய் நாகமது கண்விட்டாடும்

பதிவான சீறலறு மெண்ணெய்கக்கும்

சத்தியமா யிறுகியது புகைச்சலற்றுச்

சட்டமா யிருக்குமது தண்மைபாரே.

(322)

நாகச்சிந்தாரம்

தண்மைபார் கட்டினதோர் நாகந்தன்னை

தடையறவே தங்கத்தி லிடையேதாக்கு

வண்மையா யெட்டியே முழுங்கும்பாரு

வகையான கந்தகமும் சூதம்நேரே

உண்மையாய்ச் சேர்த்துமே யரைத்துக்கையான்

உறுதியாய் நீராலே யுலர்த்திக்காய்ச்சி

துண்மையா யதில்வைத்து எரிக்கவேதான்

துடியான சிந்தார மாகும்பாரே.

(323)

வாதகாண்டம் 1000.

நாகச்சிந்தாரவேதை.

ஆகுமே சிந்தாரம் ரவியில்நூறு

அன்புடனே கொண்டிடவே யதிகவேதை
பாகுபோல் பத்தரையா மாணிக்கொக்கும்

பதிவான தேனிலுண்ண வாலையாகும்
தாருமே செவ்வலரிப் பூப்போலாகும்

தாக்கிடவே மேனியது காயசித்தி

வாகுபோல் நாகந்தா னாடுமாட்டு

வடிவான தங்கமடா பார்த்திடாயே.

(324)

நாகம்சேர்ந்தால் நவலோகமும் வேதையாம்.

பார்த்திடவே நாகந்தா னாடுமாட்டம்

பதிவான வண்டரண்டங் கிழியவாடும்

கார்த்திடவே சொர்ணத்தின் வேதைதோனும்

கடிதென்றால் வேதையொன்று மில்லையப்பா

சேர்த்திடவே நவலோகம் தங்கமாகும்

சேர்க்காட்டா லொன்றுமில்லை சித்தியில்லை

சார்த்திடவே யிந்தவாயிரத்தில் தானே

தாட்டிகமாய்ப் பார்த்தெடுக்கச் சித்தியாமே.

(325)

புத்திசாலிக்கல்லா முண்டுபுத்தியில்லார்க் கொன்றுமில்லை

சித்தியாம் வாதத்தைச் செய்துகொள்ளு

சிறப்பாக ஞானயோகங்கள் பாரு

முத்தியாம் கற்பத்தை யுண்டுதேறு

முடிவான நூல்களையே விரும்பிப்பாரு

பத்தியாய்ச் சிவயோகி யென்றுபேரு

பதியவே யெடுத்திட்டுப் பதமாய்நில்லு

புத்தியாய்ச் செய்தாலோ வெல்லாமாகும்

புத்தியில்லார்க் கொன்றுமில்லை புதுமையாமே.

(326)

முன்கட்டிய கல்லுப்புக்கு ரசபதங்கஞ்செய்ய

கல்லுப்பு சுத்திசெய்து காய்ச்ச

ஆமேதான் முன்சொன்ன கல்லுப்புக்கு

அடைவான ரசபதங்கம் சொல்லக்கேளு

நாமேதான் நாலுபடி யுப்பைக்காய்ச்ச

நலமான கடற்றண்ணீ ரிரண்டுபத்து

வாமேதான் கடல்நுரையை யூதிநீற்று

வடிவாகத் தானரைதான் கூடப்போட்டு

காமேதான் பொங்காமற் காய்ச்சிக்கொள்ளு

கருத்தாக வடிதனிலொட் டாமற்காய்ச்சே.

(327)

ரசபதங்கம்.

காய்ச்சிடுநீ புலபுலப்பாய்த் துழாவிக்காய்ச்சு
 கருணைபெறக் கல்லுப்பில் சூதம்விட்டு
 பாய்ச்சிடுநீ சட்டிகொண்டு மூடித்தீபம்
 பகரவே கமலக்கா டாக்கினிதன்னில்
 வாய்ச்சிடுநீ யெரித்திடுநீ ரசமும்சேர்த்து
 வகையான பஸ்மமது தந்தம்போலாம்
 தாழ்ச்சியில்லாக் கடினகநூ நெரித்துக்கொள்ளு
 தாக்கிடுநீ கல்லுப்பிவ் விடையேதானே.

(328)

கல்லுப்பும் ரசபதங்கமும் சேர்ப்பு

இடையோடு விரண்டையுந்தா னரைத்துவுண்டை
 யிதமாகத் துணியிலிட்டுப் பந்துபோல
 தடையறவே யிறுக்கியே கட்டிப்போடு
 தனைப்பிரித்துத் தூறேறிப் பாகங்கேளு
 கடையாக வதன்பேரில் கவசங்கேளு
 கடல்நுரையும் சீனமொடு மேனிதானும்
 நடையாகக் கட்டிடவே யிடையேதானும்
 நன்மையாய்ச் சுண்ணாம்புக் கவசம்போடே.

(329)

போட்டுமே பத்தெருவிற் புடத்தைவைத்து
 பின்புதா னாலுபுடம் போட்டுத்தீரு
 ஆட்டுமே புரண்டுருண்டு மணியாய்நிற்கும்
 அடைவாக வெடுத்துமே மூசையிட்டு
 காட்டுமே வருக்கிடவே மணியுமாகும்
 கருத்தான மணியெடுத்து ரவியிற்றாக்கு
 வாட்டுமே யேழுதான் மாற்றுகாணும்
 வடிவான பொன்னாகு மகிழ்ந்துபாரே.

(330)

சூதம்சேர்த்துக் கட்டாதி உப்பையுருக்கினால்**கரிசூடிக்கும்.**

பாருநீ யிப்படியே யிந்தவுப்பை
 பதிவாகச் செய்தாக்காற் கட்டும்கட்டும்
 காருநீ வேறுப்பைக் காய்ச்சினாக்கால்
 கருதியே புடம்போட்டால் வெள்ளையாகும்
 தாருநீ கரியில்வைத் துருக்கினாக்கால்
 தாக்கான கரிசூடிக்கும் வீண்பாடாகும்
 சேருநீ மனதுதா னொரிச்சலாகி
 சிறப்பாகத் திரியாமற் சூதஞ்சேரே.

(331)

சூதம் வாதத்திலாதிவஸ்து அதைக்கட்டுவது கல்லுப்பு.

சூதமென்ன வாதத்தி லாதி யாச்சு
 சூசுமமா யதையடைக்கக் கல்லுப்பாச்சு
 வாதமென்ன தங்கமென்ன வறிதுமல்ல
 வடிவாகச் சொன்னபடி மேலேபாரு
 வேதமென்ன வாதமது வைந்தாம்வேதம்
 விருதாவாய்ச் சுட்டலைந்தா லென்னசெய்வேன்
 நீதமென்ன நீதியா மிந்தநூலு
 நிர்ணயமாய்ச் சொல்லிவிட்டே னிசம்பெற்றோரே. (332)

கெந்தகச்செம்பு.

நிசமாக வின்னமொரு கெந்திச்செம்பை
 நிலவரமாய்ச் சொல்லுகிறே னுலகத்துள்ளே
 வசமாக கெந்தகத்தைப் பாலிஸ்கத்தி
 வடிவாக யிந்தவிடை சூதபஸ்பம்
 தசமாக முலைப்பாலா லாட்டியுண்டை
 தடையறவே குன்றியிடை ரவியிற்காய்
 இசைவாகக் காயவைத் தெடுத்துக்கொண்டு
 இன்பமாய்ப் பலமிரண்டு நிறுத்துக்கொள்ளே. (333)

கெந்தகமும் ரசபதங்கமும் கிராசம்கொடுக்கும்பதம்.

கொள்ளவே செம்பதுதான் பலமிரண்டு
 கூறான குகைதனிலே வைத்துருக்கி
 மெள்ளவே யெட்டிப்பார் பச்சையாகும்
 மெதுவான பதத்திலே கந்தகத்தை
 துள்ளவே கிராசமிடு வதராய்ப்போகும்
 துடியான வதரெடுத் தப்பால்வைத்து
 உள்ளபடி பின்பொருக்கால் கொடுக்கவெல்லாம்
 உறுதியா யெல்லாந்தா னதராய்ப்போமே. (334)

கெந்திச்செம்பால் அயச்செம்பு.

போனதொரு வதரெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 போராக வெங்காரங் கொடுத்துருக்க
 வானதொரு களங்காகு முருக்கிக்கல்வம்
 வகையாகக் கொட்டியே பின்புகேளு
 கானதொரு களங்கினிடை யரப்பொடியைச்சேர்க்கக்
 கருத்தாக வெலுமிச்சம் பழத்திலூற
 பானமாய் மூன்றுநா னுறவைத்து
 பதிவாக வலம்பியே களங்கில்சேரே. (335)

சேர்த்துமே செவ்வல்லிப் பூச்சாற்றாலே
 செழுமைபெற வறைத்துமே பில்லைதட்டி
 பார்த்துமே கஜபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து
 பதமாக வெடுத்துமே பின்புகேளு
 கார்த்துமே பின்பொருக்கா லரைத்துவில்லை
 காயவைத்துச் சிவக்குமட்டும் புடத்தைப்போடு
 சேர்த்துமே யெடுத்துமே யுருக்கித்தீரு
 செயமுள்ள செம்பாகு மூதிப்போடே.

(336)

கெந்திச்செம்பாலான அயச்செம்பைச் சிந்தூரம்செய்ய.

போடவே வயச்செம்பு அலரிப்பூப்போல்
 போராக விடைக்கிடையே தங்கந்தாக்கு
 வாடவே மதியெட்டி விரண்டுதாக்கு
 வளமாக வெடுத்துப்பா ரேழுமாத்து
 நாடவே யிதைவிற்றுச் செலவுசெய்து
 நலமாகச் சிந்தூரம் செய்யக்கேளு
 காடவே வயச்செம்பு பலமுமொன்று
 கருவான தங்கமொன்று நிறுத்துக்கொள்ளே.

(337)

நிறுத்துமே தகடாக்கிப் பூசக்கேளு
 நேர்மையா யிரண்டிடைக்குக் கெந்திசேரு
 அறுத்துமே கெந்திக்குக் காலுவீரம்
 அடைவாகக் கெந்தியிடை யரமுஞ்சேர்த்து
 கறுத்துமே வரப்பொடியைப் பழச்சாறுவிட்டு
 கழுவியே சேர்த்தரைத்துப் பாணியாலே
 ஒறுத்துமே சாமமிரண் டரைத்துப்பூசு
 உண்மையாய் ரவிதனிலே காயவையே.

(338)

வைத்துமே நொறுங்குமட்டும் புடத்தைப்போடு
 வளமாக அயச்செம்பு சிந்தூரந்தான்
 செத்துமே முருக்கம்பூப் போற்சிவக்கும்
 செயமான கருஞ்சிவப்பா யிருக்கும்பாரு
 முத்துமே மதியெட்டி லொன்றுசேரு
 முடிவான தங்கமா யிருக்கும்பாரு
 வித்துமே செலவுசெய்து ஞானம்பார்த்து
 விருப்பமாய்ச் சுழிமுனையில் நாடிடாயே.

(339)

**கெந்தகச் செம்பு முன்காண்டத்தில் மறைத்துச் சொல்லியிருப்பதைக்
இந்தக்காண்டத்திற் சரியாய் சொல்லியிருக்கிறது.**

நாடவே யிப்பாகம் நிசமதாகும்
நந்தீசர் தன்பேரி லாணையாகும்
வாடவே முன்காண்டம் தன்னில்தானும்
வளமாகச்சொல்லவில்லை மறைத்துச் சொன்னேன்
பாடவே யிந்த நூலாயிரத்தில்
பதிவாகச் சொல்லிவிட்டேன் குழந்தை செய்யும்
போடவே வாதத்தான் நிமிஷமாகும்
போக்கோடே கண்டறிந்தால் வாதியாமே. (340)

**சீத்தர் மறைத்துச் சொல்லியது ஒருவரால் காணக் கூடாது. இந்த
நூலைப் பார்த்தால் நிமிஷத்தில் வாதம்செய்யலாம்.**

வாதியா வாதமென்றா லெளிதிலாமோ
வடிவான சித்தரெல்லாம் மறைத்துச் சொன்ன
வீதியா மொருவரால் செய்யப்போமோ
வீணிலே தரிச்சுடுவார் தலைகாணாமல்
நீதியா யிந்தநூல் கண்டபேர்கள்
நிமிஷத்தில் செய்திடுவார் வாதமார்க்கம்
பேதியா திருந்துசெய்தா லெல்லாமாகும்
புரட்டருக்கு முடியாது பொய்யாய்ப் போமே. (341)

புறட்டு வாதிகள் செய்யும் மோசம்.

பொய்யாகச் சிறிதுபேர் வாதந்தன்னை
பிரபலமாய் நான்செய்வே னென்றுசொல்லி
மெய்யாக வபின்கஞ்சா கள்ளைரொம்ப
விருப்பமாய்க் கொண்டுவந்து பூசைசெய்வார்
நய்யவே சாராயம் கோழியாடு
நாடியே கொண்டுவந்து சமைத்துப்பூசை
செய்துமே பெண்ணைத்தான் பாதந்தொட்டு
சிறப்பாகக் கும்பிடுவார் செழிப்பில்லாரே. (342)

இல்லாமற் பூசைசெய் தெட்டுநாளில்
இடும்பாக வாதம்வரு மென்றுசொல்லி
வல்லமையாய்ச் சொல்லியவர் நாகந்தன்னை
வலுமையாய்ச் செம்புதனி லீய்ந்துகாட்டி
கொல்லாமற் கொன்றுமே பணம்பிடுங்கி
கொடுமையா யோடுவா ரவன்பின்னோடே
நல்லாகப் பணம்போட்ட வாதிதானும்
நாடியே யோட்டமது பிடிப்பான்பாரே. (343)

யூகிமுனி

பிடித்துமே மடியைத்தான் பிடித்திழுத்து
 பொல்லாத மோசந்தான் செய்தாயென்று
 கடித்துமே பல்லைத்தான் வைதுதிட்டி
 கனமான வாதந்தா னெனக்குவேண்டாம்
 படித்துமே செலவழித்த பணத்தைத்தாரும்
 பதிவாகக் கேட்கையிலே வாதிசொல்வான்
 விடுத்துமே யென்னைவிட்டால் தாரேனென்பான்
 விடுபட்டு ஓடியே போவான்தானே. (344)

ஓடியே பின்னொருவ னிடத்திற் சென்று
 உருத்தாக வாதிகளே தங்கம்ரொம்ப
 ஆடியே யெனக்குத்தான் தெரியுமென்று
 அடைவுடனே சொல்லியே பிண்டங்கொண்டா
 தேடியே பிண்டத்தைக் கொண்டுவந்து
 திறமாகக் கத்தியா லுறுதுக்கீறி
 வாடியே கொடிச்சுன்ன மீரல்குன்னம்
 வகையாகச் சுன்னமென்பான் மட்டிதானே. (345)

சுன்னமாய்ச் செய்துமே சரக்குக்கட்டி
 குகையாய்ச் சரக்கைத்தான் கட்டிப்பார்த்து
 நன்னயமாய்ச் செம்பிலே கொடுக்கும்போது
 நலமாக வொன்றுமில்லை யின்னமொன்று
 வன்னமாய்க் கொண்டுவந்தாற் செய்வேனென்பான்
 வகையில்லா மானுடர்க ளலைந்துதேடி
 சின்னமாய்ப் பேசிவிட் டலைவார்பாவி
 சிறப்பில்லா திருந்தலைந்து மாளுவானே. (346)

பதினாறு வருஷமானாலும் யூகிநூலைப் பார்த்துச் சோதித்தால் வாதம்தோணும்

மாண்டிறந்து போகாமல் யூகிநூலை
 மயமாகப் பார்த்திடவே வாதந்தோன்றும்
 காண்டுமே புத்தியிலே நூலைப்பார்த்து
 கருத்தாகச் செய்தாக்கா லெல்லாமாகும்
 ஆண்டுமே பதினாறு வருஷம்நூலை
 அடைவுடனே பார்த்துச்சோ தித்துத்தேறு
 தூண்டுபோல் சரக்கெடுத்து வாதம்பாரு
 தொல்லுலகி லரசாள்வீர் குகையாமே. (347)

**பூர்வா சாரியர்கள் கருவைக்காட்டி
வாதம்செய்யச் சொல்லியது**

சூசுமா யகத்தியரும் சொன்னமார்க்கம்
 சூட்டியே வுட்கருவாய்ச் சூத்திரத்தை
 ஆட்சியாய்ப் பாடினார் வாதிமார்கள்
 அதைப்பார்த்துப் பிண்டவித்தை யலைவாரையா
 காட்சியாய் ராமதேவர் கருவைக்காட்டி
 கனமான பிண்டமைங் காயமென்று
 ஆட்சியாய்ப் பாடினார் நூல்கள்தோறும்
 அவலைநினைத்து உரலையிடித் தடைவுதானே.

(348)

அடைவாகக் கருச்சொல்வார் வேதைசொல்லார்
 அண்டமென்பார் பிண்டமென்பா ரதீதமாக
 திடமாக வதுவிதுவு மல்லவென்பார்
 திட்டமா யலையவே பாடிவைத்து
 வடம்போலே கருக்கிடையும் குருக்கிடையும்சொல்வார்
 வடிவாக பரிபாஷை தெரியாமற்றான்
 படபடத்துச் சுட்டுமே கெட்டுப்போவார்
 பாரிப்பார் பூரிப்பா ருலகத்தோரே.

(349)

உலகத்தில் சுடுவாதி கெடுவது.

உலகத்தில் வாதமில்லை யென்றுசொல்வார்
 உண்மையாய்ப் பிண்டவித்தை செய்தேனென்பார்
 கலகத்தில் கருக்கிடைக்கும் கொண்டாவென்பார்
 கனமாக நான்கட்டே னொன்றுமில்லை
 உலகத்தில் சாத்திரமும் பொய்யேயென்பார்
 உறுதியா யாயவுமே மாட்டார்தானும்
 வலையிற்குள் அகப்பட்ட வாதிமார்கள்
 வகையான பரிபாஷை யறியார்தானே.

(350)

அறியாத வாதிகள்தான் சாத்திரத்தை
 ஆராயா மற்றானும் கேட்டுச்சுட்டு
 பிறிவாக நான்கெட்டே னென்பார்கோடி
 பிரட்டுத்தான் சாத்திரமு மென்பார்கோடி
 நெறியாகப் பூசிப்பார் கோடிபேர்கள்
 நிர்மூடத் தனம்செய்வார் கோடிபேர்கள்
 அறிவாலே யறிந்தாக்கா லிந்தநூலை
 அடைவாக வேதேனுங் கிடைக்கும்பாரே.

(351)

காரீயச் செம்பு.

கிடைக்கவே காரீயச் செம்புசொல்வேன்
 கேட்டிடுவீர் புத்தியுள்ள வாதிமாரே
 மடைத்தனமாய்த் திரியாதே காரீயத்தை
 வகையாகச் சேரொன்று நிறுத்துக்கொள்ளு
 படைத்துடனே மூசைதனில் வைத்துருக்கு
 பதிவான முன்கெந்தி யிடையேதாக்கு
 சடைச்சமே கரிபோலே தூளாய்ப்போகும்
 சாற்றியே யெடுத்துமே பாகங்கேளே.

(352)

பாகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் துருசுவைந்து
 பத்துடனே பலநிறுத்து இடையேசேர்த்து
 தாகமா யிரண்டும் கற்றாழம்பாலால்
 தாக்கியே யரைத்துவில்லை காயவைத்து
 வாகமாய்க் கஜபுடத்திற் போட்டுவாங்கு
 வகையாகச் சிவக்குமட்டும் புடத்தைப்போடு
 யோகமா யெடுத்துமே யுருக்கியுது
 ஒளியாகும் காரீயச் செம்புமாமே.

(353)

ரசக்களங்கு அல்லது ரசக்குளிகை

செம்புமா மிச்செம்பைக் கிண்ணிபண்ணு
 ஜெயமாக ரசம்விட்டு ளரித்தாற்கேளு
 நம்பிடவே யிரதமது கட்டிப்போகும்
 நலமான குளிகையாம் நாடிப்பாரு
 பின்புதான் செய்வமென் றெண்ணவேண்டாம்
 பிரபலமாய் மோதிரங்கள் குண்டலங்கள்
 தெம்பாகப் போட்டுமே ஜபத்தைப்பண்ணு
 திரமாக லக்ஷுமிதான் குடிகொள்வாளே.

(354)

காரீயக்கரி ஜயசெம்புக்கரிசேர்த் தெடுத்தால்

செம்பு திடமாயிருக்கும்.

குடிகொள்ள கெந்திரசத் தாலேவாதி
 கூட்டியே காரீயம் வகையாய்க்கொன்று
 படிகொள்ளச் செம்பைத்தா னிடையேசேர்த்துப்
 பதிவாகப் பெரும்புடமாய்த் தீயைப்போடு
 துடியாக விருந்திடுமே செம்புதானும்
 துப்புரவாய்ச் செம்புசெத் திருக்குமானால்
 அடியாக மதிபழுக்கு முலகத்தோரே
 ஆடவே வேதையிதில் ரொம்பத்தானே.

(355)

**முடிவிற் காரீயக்கரியுடன் செம்புக்கரி செய்துசேர்த்து
செம்பெடுத்தால் வேதைமுடியும்.**

தானென்ற சாத்திரத்திற் சித்தர்சொன்ன
தாக்கான கனங்கு சிந்தாரமெல்லாம்
கானென்ற விழலாகப் பாடிப்போட்டார்
கலக்கமில்லா ருஷிதானுஞ் சொன்னசொல்லு
வானென்ற காரீயச் செம்புதன்னை
வகையாக மதியெட்டுக் கொன்றுவிட்டு
பானென்ற தங்கமொன்று சேர்க்கவேழு
பதிவான வயதாகும் பற்றிப்பாரே. (356)

பத்தியே காரீயச் செம்புதன்னை
பதியவே சொல்லிவிட்டே னுலகத்துள்ளே
நத்தியே செம்பைவைத்து நாடித்தேறு
நலமாகக் கெந்தியால் ரசத்தைக்கொல்லு
முத்தியே யீயத்தைக் கொன்றுதேறு
முடிவாகும் வேதையாம் மூர்க்கமாகும்
சத்தியமாய் வேதத்தைப் பற்றிப்பார்த்தால்
சகலசித்து மாடலாம் தாக்கிப்பாரே. (357)

சரக்கிலுழைத்தால் முடிவுபெற்று வேதைகாண்பான்.

பாருமே சரக்குதனி லுழைத்தவாதி
பதிவான கதியடைவா னேமங்காண்பான்
வாருமே வழலைபிண்டந் தனிலுழைத்தால்
வகைகாணான் தொகைகாணா னேறமாட்டான்
காருமே நூல்பார்த்து உழைத்தால்மைந்தா
கருவாகும் நல்லறிவு மிகவுந்தோணும்
வேருமே யிருந்தாலே மரமுமுண்டு
வேரில்லா மரமில்லை விதிகாண்பாயே. (358)

விதியாளி யோசித்துப்பார்த்தால் அவன்மனதில் வேதைகாணும்.

காணவே விதியாளி காண்பானப்பா
கருத்தில்லா விதியாளி காணமாட்டான்
தோணவே சுடுவாதி காணமாட்டான்
தொட்டுமே தவித்துமே மனம்பேறாகி
வாணவே துரோகியவன் காணமாட்டான்
வகையுடனே பார்த்தாக்கா லெல்லாமாகும்
ஊணவே மனதினிலே வேதைகாணும்
உய்த்துணர்ந்து பாராமற் கெட்டார்தாமே. (339)

யுகிமுனி

கெட்டபே ருலகத்தி லநேகங்கோடி.

கெடாதபேர் சாத்திரத்தைப் பார்த்துத்தேறி

சுட்டபே ருலகத்தில் வேதைகோடி.

சுடாவிட்டால் வருமோதான் வாதங்கோடி.

முட்டவே பார்த்தாக்கா லெல்லாமாகும்

முடியுமட்டும் சோதித்தால் தோணுந்தோணும்

கிட்டுமே ரசவாதம் தனக்குத்தோணும்

கிருபையா யென்நூலைப் பார்த்திடாயே.

(360)

செம்பைச் செய்து தேறெனல்.

பார்த்திடவே பொன்னுண்டு பார்த்துத்தேறு

பதிவான வாதம்வரும் யோகமாகும்

சேர்த்திடவே களங்காகும் செம்புமாகும்

சேராட்டா லொன்றுமில்லை சிறப்புமில்லை

கோர்த்திடவே நூல்பாரு குணங்கள்பாரு

குடிக்கெடுத்த வாதிக்கே கொள்ளைகொள்ளை

நார்த்திட்ட நாறுபோல் நன்மையாகும்

நலமறிந்து செம்பைத்தான் வைத்துக்கொள்ளே.

(361)

வாதந்தெரிந்தபின் ஒருவருடனும் சொல்லாமல்

ஜாக்ரதையாயிரு உயிர் போய்விடும்.

கொள்ளவே யுன்னுடைய வாங்காரத்தாற்

கொடுமைபல சொல்லியே கெடுக்கவேண்டாம்

மெள்ளவே செம்பைத்தான் களிம்பைப்போக்கு

மேதினியில் ரசவாதம் கைக்குள்ளாகும்

கள்ளமாய்த் திரிந்திடுநீ சொல்லிடாதே

கருத்தாகச் சொல்வதினா லுயிர்கள்போகும்

வள்ளலார் சொன்னவித்தை வாதமப்பா

வையகத்தில் மனதடங்கி நில்லுநிலே.

(362)

மனமுன்னிப்பார்த்தால் எப்பொருளுங் காணலாம்.

நில்லென்றால் மனமிரங்கிச் சொல்லுவாரோ

நிர்ணயமாய்ச் சாத்திரத்தைப் பார்த்தாலாகும்

சொல்லென்றால் சொல்வாரோ வாதமார்க்கம்

சொற்பெரிய பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்

வில்லென்றால் வளைத்தாலே அம்புதைக்கும்

விருப்பமாய் வளையாத மரத்தாலென்னாம்

கல்லைத்தா னெறிந்தாலோ தூரமோடும்

கருணைவைத்தால் யெப்பொருளும் காணலாமே.

(363)

வாதகாண்டம் 1000.

8

வாதத்திற்குடைய வனாகவிருந்தால் இடைவிடாமல்**அந்தவாதத்தி லுழைக்கப் புத்திகொடுக்கும்.**

காணவே யுன்னுடைய பொருளேயானால்

கருத்துவைத்து சாத்திரத்தி லுழைக்கச்சொல்லும்

புணவே யுன்னுடைய பொருளேயானார்

புதிதான வயத்திலே யுழைக்கச்சொல்லும்

தோணவே யுன்னுடைய பொருளேயானார்

துடியான கெந்திதனி லுழைக்கச்சொல்லும்

வாணவே யுன்னுடைய பொருளேயானார்

வடிவான செம்புதனி லுழைத்திடாயே.

(364)

களங்குசெய்தால் முதன்மையான செம்பாகும்**பிண்டத்தை நினைத்தால் நரகம்கிடைக்கும்.**

உழைத்திடவே பிண்டத்தி லுழைத்தாயானா

லுண்மையாய் ரவிகோடி நரகமெய்தும்

தழைத்திடவே பிண்டவுப்பை யெடுத்தாயானால்

தாட்டிகமா யவன்குடும்பம் நாசமாகும்

பிழைத்திடவே யிவ்வார்த்தை பொய்யேயில்லை

பதிவான யுகிமுனி சொன்னநேர்மை

அழைத்தாக்கால் வாதத்திற் களங்குசெய்தால்

ஆதியாம் செம்பாகு மறிந்துபாரே.

(365)

இந்தச் சாத்திரத்தை முற்றும் பார்த்தால் வேதைகிடைக்கும்.

அறிந்துபா ரயச்செம்பைக் கண்டபோது

ஆதியாம் தங்கமது இரையும்பாரு

பிரிந்துபா ருனக்கேவல் ரொம்பவுண்டு

பிதற்றியே திரியாதே வாயைமுடு

எறிந்துபார் கவுண்டுகற் றூரவோடும்

எறியாட்டா லோடாது இனிமையானாய்

விரிந்துபார் சாத்திரத்தை முழுதும்பாரு

வேதையுண்டு வித்தகரே ஒழுங்கதாமே.

(366)

அயச்செம்பு செய்ய தொட்டிசேர்ந்த அழகிந்தாரம்.

ஒழுங்காக வின்னமொரு செம்புகேளு

வுறுதியா மயமதுதான் பலமுமொன்று

நழுங்காக வீரங்கா லிடையேபோட்டு

நாட்டியே யரைத்திடவே நாலுஜாமம்

கழுங்காக விளவறுப்பாய் வறுக்கவேதான்

காரணமாய்ச் சிந்தார மாகும்பாரு

தழுங்காமற் சிந்தார மிடைக்கேநல்ல

தடையறவே தொட்டியைநீ சேர்த்துக்கொள்ளே.

(367)

அயச்சிந்தாரத்தோடு செம்புத் தொட்டிப் பாஷாணம்

சேர்ந்த அயச்செம்பெடுக்க.

சேர்த்துமே செம்பினால் தொட்டிவாங்கி
சிறப்பாகச் சேர்த்துமே அரைநேர்ஜாமம்
பார்த்துமே செவ்வல்லிப் பூச்சாற்றாலே
பகையாம லரைத்துவில்லை ரவியிற்காய
கார்த்துமே கஜபுடமாயப் போட்டெடுக்கக்
களிம்பற்று இருக்குமே செம்புதானும்
மூத்துமே மூசைதனி விட்டுருக்க
முடிவான செம்பாகு மயச்செம்பாமே.

(368)

அயச்செம்பு வேதை.

செம்பைத்தான் நாவினாற் சொல்லப்போகா
செம்மையா யூதியதை யெடுத்துக்கொண்டு
நம்பியே மதிதனிலே பத்துக்கொன்று
நலமாக விட்டாக்கால் வயதுஏழு
தும்பிமுகன் றன்னாணை சொல்லிப்போட்டேன்
சொருபமுள்ள அசுவனியின் றன்மேலாணை
வம்பிலே சொன்னாக்கா லென்னசெய்வான்
வழிபாடு வுடையவன்தான் காண்பான்பாரே.

(369)

**வாதம் கிடைக்காவிட்டால் வயித்தியஞ்செய்து
பணஞ் சேர்த்துக்கொண்டு வாதம்பார்க்கச் சித்தியாம்.**

காணவே வாதந்தான் கிடையாவிட்டால்
கருத்தாக வயித்தியத்தைப் பார்த்துத்தேறு
பூணவே பணம்வருகும் வாதம்பாரு
புத்தியா யிருந்தாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
ஆணவத்தா லலையாதே நூலைப்பாரு
அறிவுகெட்ட வாதிக்குப் புத்திசொல்லி
வேணபடி சொன்னக்கா லென்னலாபம்
விரும்பியே பார்த்தெடுக்கச் சித்தியாமே.

(370)

வாதம் உபதேசித்த கிரமம்.

சித்தியா யரன்சொல்லத் தேவியசொல்ல
சிறப்பான நந்தியசொல்ல வசவனியுங்கேட்டு
புத்தியாம் விகவனி தன்வந்திரிக்குச்சொல்ல
புகழ்பெறவே வசத்தியரும் புலத்தியர்க்கு
நத்தியே தேரருமே கூடச்சொல்ல
நலமான யுகிமுனி கேட்டுத்தேறி
சத்தியாய்ச் சொல்லிவிட்டே னுலகத்தோர்க்குச்
சாட்சியாம் திருமூலர் சாட்சியாமே.

(371)

**வாதம் ஞானம் யோகம் சாத்திரங்கள் கணக்குகள்
இவைகள் ஒன்றும் பொய்யல்ல நசம்.**

ஆமேதா னுலகத்தின் வாதம்பொய்யோ

அருள்பெருகும் ஞானங்கள் யோகம்பொய்யோ

நாமேதான் சாத்திரங்கள் கணக்குப்பொய்யோ

நாடினா லெல்லாமும் வந்துசேரும்

காமேதான் கண்கெட்ட வாதிகள்தான்

கருத்தாக வாதங்கள் பொய்யென்பார்கள்

தாமேதான் சுட்டாக்கா லொன்றும்பேசார்

தறிதுரும்பன் வாதிதான் சொல்லுவானே.

(372)

நற்புத்திசொல்லல்.

பார்க்கவே மனதினால் சாத்திரத்தைப்

பதிவாகப் பார்த்தாக்கா லெல்லாம்தோன்றும்

ஏர்க்கவே கைபாகம் முன்னேபாரு

யியற்கையாய் வாதசித்தி காயசித்தி

பார்க்குள்ளே யிருந்தாக்கால் வாதம்பாரு

பதிவாக ஞானத்தை யுழைத்துப்பாரு

ஆர்க்குள்ளே சொல்லாதே பாகம்பாரு

அலைந்துலைந்து போகாமல் விதியைப்பாரே.

(373)

செம்பைவிட வேறே கதிரில்லை.

விதியாக வேனுமென்றா லயத்தைப்பாரு

விதிகெட்டுத் திரியவென்றாற் பிண்டம்பாரு

சதியாகச் சொன்னாக்கால் பெரியோர்தங்கள்

சரித்திரத்தை யென்னாலே சொல்லப்போகா

நதிதனிலே மூழ்கினாற் பலனுமுண்டு

நந்திசர் சொற்படிக்கு நாடிப்பாரு

கதிவேறு மில்லையடா செம்பைப்பாரு

கருவத்தை யடைந்து திரியாதே யப்பா.

(374)

இனி முப்புவின்சுன்னம் இதனால் துருசுசுன்னம்

அப்போதே சொல்லிவிட்டேன் வேதைமார்க்கம்

அருள்பெருகு மயமதனை நாடிப்பாரு

தப்பிதமாய்ச் சொல்லவில்லை சிவன்மேலாணை

தன்பேச்சு பெரிதென்று பேசவேண்டாம்

முப்புவின் மார்க்கங்க ளினிமேற்சொல்வேன்

மோசங்கள் வாராமற் செய்துபாரு

எப்படியும் துருசுகுரு வாகும்பாரு

யேழைமதி போகாமற் சுன்னம்பாரே.

(375)

சவுக்காரச்சுன்னம்.

சுன்னமென்ன வாவதற்குச் சவுக்காரச்சுன்னம்

சொல்லுவே னுலகவா திகளேகேளும்

சுன்னமென்ற திறவுகோ லாகும்பாரு

கருணைவைத்து சுன்னத்தைக் கருத்தாய்ப்பாரு

நன்னமென்று நாடியே பார்த்துத்தேறு

நலமாகப் பார்த்துணர்ந்தால் நயமாம்பாரு

சின்னமா மென்றுநீ யிருந்திடாதே

சிறப்பான வாதசித்தி யாகும்பாரே.

(376)

சுக்கான் எடுக்கவும் சுடவும் அமுரீயிற்கரைக்கவும்.

பாரேநீ சவுக்காரச் சுன்னங்கேளு

பதையாமற் பூநீறு விளையும்பூமி

காணேநீ பதினாறு முழத்தின்கீழே

கல்லிருக்கு மதைவெட்டி யெடுத்துவந்து

வானேநீ சுண்ணாம்புக் காளவாயில்

வைத்துமே சுட்டெடுத்து மார்க்கங்கேளு

தானேநீ அமுரீபதி னெட்டுவாரு

தடையறவே நீநீவிடும் தன்மைதானே.

(377)

சுக்கானுப்பெடுத்துக் கல்லுப்புச்சேர்த்த சுன்னம்.

தன்மையாய் மண்கலத்தில் வைத்துமூடு

தடையறவே வுப்பாகும் அதைவழித்து

வண்மையாய்ப் படிநாலு எடுத்துக்கொண்டு

வகையாகக் கல்லுப்புப் படியுமொன்று

உண்மையா யிதுரெண்டு மொக்கரைத்து

உறுதியாய் வில்லைபண்ணி ரவியிற்போடு

துண்மையா மைந்துசுன்னம் தன்னிலிட்டுத்

துடியாகப் புடம்போட்டு எடுத்துக்கொள்ளே.

(378)

ஐந்து சுன்னம் = ஐந்து சுன்னக்குகை.

சுக்கானுப்பும் கல்லுப்பும் சேர்ந்ததை**ஐந்துபுடம் போடச் சவுக்காரச் சுன்னமாகும்.**

எடுத்துமே நாலிலொன்று வீரம்சேர்த்து

யிழுத்தரைத்து வில்லைபண்ணி ரவியிற்கூய

அடுத்துமே வைந்துசுன்ன மதிலேயிட்டு

அன்பாகப் புடம்போட்டு எடுப்பாய்ப்பா

நடுத்துமே பின்னுமதில் நாலத்தொன்று

நலமாகச் சேர்த்தரைத்து வில்லைபண்ணி

படுத்துமே வைந்துதர மிப்படியேசெய்ய

பதையாமற் சவுக்காரச் சுன்னமாமே.

(379)

முன்னே செம்பை முடித்துப் பின்னே சவுக்காரம் பார்

சன்னமாம் சவுக்காரச் சன்னமாகும்
 துடியான சரக்கெல்லாம் நீறிப்போகும்
 நன்னயமா யுப்புமுத லிறுபத்தைந்தும்
 நாடியே கண்டவுட னேவல்கேட்கும்
 முன்னமே செம்பைத்தான் முக்யமாக
 முடித்துமே சவுக்காரச் சன்னம்பாரு
 கன்னல்போ லிருக்குமது நேர்மைதானும்
 காயசித்தாம் யோகசித்தாம் கண்டுபாரே.

(380)

துருகச் சன்னம்.

பாருமே முன்வைத்த சவுக்காரத்தை
 பதையாமல் வாய்நீரால் துருசுக்கப்பி
 நாருமே புடம்போடத் துருசுநீறும்
 நலமாகச் சவுக்காரம் ஆடும்ஆட்டு
 காருமே சவுக்காரச் சன்னந்தொட்டு
 காட்சியாய் ஐந்துமது கட்டிப்போகும்
 வாருமே சன்னத்திற் காதியாகும்
 வடிவான துறையெல்லாம் சுன்னம்பாரே.

(381)

**இந்தச் சவுக்காரச் சன்னத்திற்குப் பிண்டமின்றும்
வழலையென்றும் குருவிவன்றும் சித்தர்கள் மறைத்தார்கள்.**

போக்கான சன்னத்திற் கிதுவேயாதி
 போக்கோடே யிதைவைத்துத் துருசுநீற
 தாக்கான நீறு பண்ணி ரசத்தைக்கட்டு
 தடையறவே குளிகைக்கு இதுவேயாதி
 வாக்கான சகலமுந்தா னிதுவேயாகும்
 வடிவான பிண்டமென்றும் வழலையென்றும்
 தாக்கான மூதண்டக் குருவுமென்றும்
 ஜாடையாய்ச் சொன்னார்கள் சித்தர்தாமே.

(382)

**கற்கன்னம் அதை நீர்க்கறைத்தபின் அதில்
விளைந்த சன்னம் கல்லுப்பு இம்முன்று முப்பு.**

சித்தர்தா மொன்றுசொன்னார் மறைப்பதாகச்
 சிறப்பாகமறைப்பெல்லாம்வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 பத்தர்தான் சிவனுக்கு ஒப்பாய்ச் சொன்னேன்
 பதிவான முப்புவின் மார்க்கங்கேளு
 வித்தகர்தான் சொன்னதிது கல்லுச்சன்னம்
 விருப்பமாய்க் கல்லுக்குள் விளைந்தசன்னம்
 சித்திரத்தை யென்னசொல்வேன் கல்லுப்புத்தான்
 சிறப்பாக விம்முன்று முப்புமாச்சே.

(383)

சமுத்திர ஜலத்தில் மேற்படி முன்றுபும் சேந்தால் வழலை.

முப்புவாம் சமுத்திரத்தி னுப்புஞ்சேர்ந்து
முடிவான தொகையாச்சு வழலையாச்சு
தப்பிதமாய்ச் சொன்னார்கள் சித்தர்தாமும்
தட்டிகமாய் முடிவதனிற் பிரித்துச்சொன்னேன்
அப்பவே யிப்படிக்கு வைத்தால்நலம்
அடைவாக நீறுமது வங்கம்நீறும்
கப்பலைப்போ லோட்டலாம் வாதமாலும்
கருணைபெறச் சித்தியாம் கண்டுபாரே. (384)

சித்தர்கள் சவுக்காரம் செய்யச்சொல்லிய புரட்டு

கண்டுபார் சித்தரெல்லாம் மறைத்துச்சொன்னார்
கருணைபெறச் சவுக்காரம் பாடினார்கள்
வண்டுபா ரெண்ணெயைத்தான் விட்டுஎண்ணெய்
வகையாக வாங்கவே சொன்னாரய்யா
தொண்டுபா ரெண்ணெயைத்தான் வாங்கமாட்டார்
துடியாக மல்லியிலைப் பரப்பிவாங்கி
துண்டுபார் பரதவித்து நிற்பாரையோ
துடித்துமே பொருள்தோற்றுப் போவார்தாமே. (385)

அமுரியென்பது சமுத்திர நீர்.

தானேதா னமுரியென்று மூத்திரத்தைவிட்டுத்
தாட்டிகமாய்ச் சொன்னார்கள் பெரியோர்தாமும்
தானேதான் பொய்பேசும் மாண்பர்தன்னைக்
கட்டியே யடித்தாக்கால் பாவமில்லை
வானேதான் மூத்திரந்தான் சமுத்ரநீராம்
வகையாகப் பார்த்தாக்கால் தோணும்தோணும். (386)

ஆல்காத்த கிளிக்குத்தான்(பழ) ருசிகள்தோன்றும்
அடுத்துநின்றால் சவுகாரச் கன்னமாகும்
வால்காத்தா லென்னவது தொகைக்குள்ளாக
வடிவெல்லாஞ் சவுக்காரச் கன்னம்பாரு
டால்பார்த்தாற் போலவே நிறங்கள்தோன்றும்
பகரவிது சவுக்காரச் கன்னமாமே. (387)

386-387வது பாடல்களில் வரிகள் குறைகின்றன.

சவுக்காரச் சுன்னமானால் வங்கச் சுன்னம் --

அதனால் துருசு சுன்னமாகும்.

சுன்னமாம் சவுக்கார மிந்தநூலில்

துடியாகச் செய்தாக்கால் வங்கம்நீறும்

சுன்னமாங் கோல்போலே வங்கம்நீறும்

சுருணையாய்ச் செய்தாக்கால் துருசுநீறும்

என்னமோ வென்றுதா னிருந்திடாதே

யெனையாண்ட தேரருமே சொன்னசொல்லை

வின்னமா நினையாதே விரும்பிப்பாரு

வித்தகமாம் பொருளாகும் விரும்பிப்பாரே.

(388)

உலகர் பொய்சொன்னால் மெய்யென்பார்கள்

அதுபோலவே மெய்சொன்னால் பொய்யென்பார்கள்.

விரும்பிப்பார் பொய்சொன்னால் மெய்யிதென்பார்

விருப்பமா மெய்சொன்னால் பொய்யிதென்பார்

அரும்புபோ லிருந்தாக்கால் விரியும்போது

அடர்ந்துமே வாசனைதான் மிகவுமுண்டாம்

துரும்புதான் தூணான வாறுபோலத்

துடியாகப் பார்த்தாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி

வரும்படிக்குச் செய்தாக்கா லெல்லாமாகும்

வடிவான பொருளெல்லாம் வருகுந்தானே.

(389)

முயற்சி செய்தால்தான் வரும் இல்லாவிடில் வாராது

வருகுதென்று ரசவாதம் யோகமார்க்கம்

வருந்தினால் வந்துவிடும் வருந்தாதாலே

உருகுதென்று கரிபோடா விட்டால்மைந்தா

வருகுமோ பாருநீ வுண்மையாகும்

பருகுதென்று மனம்வைத்தா லெல்லாமாகும்

பாஷாண்டி யாயலைய வேண்டாமப்பா

சுருகுதென்று கொக்குப்போல் மடையிலேறக்

கனிவான மச்சந்தான் பிடிக்கும்பாரே.

(390)

படித்துக்கொண்டே ஹிருந்தா லெல்லாம் வந்துவிடும்

பிடிக்கவே சவுக்காரச் சுன்னம்பாரு

பிரட்டுருட்டு செய்யாதே பின்புகேளு

கடிக்கவே புல்பாயும் கணக்குப்போல

சுருணைவைத்துப் பார்த்தாக்கா லெல்லாம்சித்தி

தடிக்கவே சொன்னாக்கா லென்னலாபம்

தனித்திருந்து பார்த்தாக்கால் தோணும்தோணும்

படித்தாக்கால் வந்துவிடும் புத்திமான்கள்

பலதாலும் படித்தாக்கால் வித்தையாமே.

(391)

வாதம் பக்தியால் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்

வித்தையாம் வாதமெல்லாம் கருத்திலாகும்

விடுபட்ட வாதிட்களே யென்னசொல்வேன்

புத்தியாயிருந்தாலோ வாதமாகும்

புரட்டுகள்தான் சொன்னாக்கா லென்னலாபம்

கத்தியே திரிந்தாலே கமுதையாகும்

கடைகெட்டுத் திரியாதே வாதம்பாரு

எத்தினா லொன்றுமில்லை செம்பைப்பாரு

வெளியனா யிருந்தாக்கா லயத்தைப்பாரு.

(392)

உப்பைவிட்டாற் கட்டில்லை சுன்னமில்லை

பாருமே கல்லுப்புச் சவுக்காரத்தைப்

பாடுகிறே னுலகத்திற் பண்புள்ளார்க்குக்

காருமே யிதைக்கட்டி லெல்லாமாகும்

கருணைபெறத் தெறிப்படங்கப் பாஷாணங்கள்

தூருமே கட்டுமது சுன்னமாகும்

தொட்டதெலாம் பழுக்குமப்பா சுருக்குக்கெல்லாம்

வாருமே யுப்பைவிட்டாற் சுன்னம்போக

வகையான கட்டில்லை மருவிப்பாரே.

(393)

கல்லுப்புச் சவுக்காரம்

மருவவே கல்லுப்புப் படிதானாலு

மயங்காமற் கடல்தண்ணீ ரிருபதாகும்

அருவவே படியளந்து அதிலேவிட்டு

அளவான கடல்நுரைதான் சுன்னமொன்று

திருவவே படியளந்து அதிலேபோட்டுத்

திறமாக வடுப்பில்வைத்துத் கொதித்தபின்பு

துருவவே வடிகட்டிக் கசடகற்றி

துடியாகக் காய்ச்சியே துழாவிக்கொள்ளே

(394)

பாஷாணங்கட்ட பாத்திரம்

கொள்ளவே தந்தம்போல் நிறமுமாகும்

சூறான நெறிப்படங்கும் வறுத்துப்போடு

துள்ளவே சட்டியினில் நிறையமுக்கித்

துடியாக நடுவினிலே குழியப்பண்ணி

களளமாய் அடுப்பில்வைத் தெரிக்கத்தானும்

கடிதாக விறுகியது விருக்கும்பாரே

வள்ளமாய்ப் பாஷாணக் கட்டுவந்த

வகையான விடமெல்லா மிதிலேவையே.

(395)

பாஷாணங்கட்டும் கிரமம்

வைத்துமே யெரியிடவே யுயரவேறி
 வகையாகப் பதங்கமா யிருக்கும்பாரு
 கத்துமே பதங்கத்தை வைத்தரைத்து
 கனமான வில்லைகட்டி யதிலேவைத்து
 பைத்துமே யெரியிடவே அடியில்நிற்கும்
 பதிவாக நெருப்புக்கு ஜயிக்கும்பாரு
 தெத்திடவே ரசங்கட்டச் செம்புதானும்
 திறமாகப் பழுக்குமடா திண்ணந்தானே.

(396)

வெள்ளிவித்தை

திண்ணமாய்ப் போகாமல் வெள்ளிமார்க்கம்
 திறமாகச் சொல்லுகிறேன் திறம்பெற்றோர்க்கே
 நண்ணையமா யண்டோடு பலமும்பத்து
 நலமாக வெண்கருவா லரைத்துவில்லை
 பண்ணவே ரவிதனிலே காயவைத்து
 பதிவாகக் கரியில்வைத் தூதநீறும்
 கண்ணவே திரும்பவுமே வெண்கருவாலாட்டி
 கனக்கவே கரியில்வைத் தூதிடாயே.

(397)

அண்டச்சுன்னம்

ஊத்திடவே வைந்துதரம் வெண்கருவினாலே
 உற்றுமே அரைத்துவைத்துக் கரியிலுது
 காத்திடவெண் கருசேர்த்துக் கருவாலாட்டி
 கனிவாக வில்லைரவி காயவைத்து
 பாத்திடவே கடுஞ்சுன்னம் அண்டச்சுன்னம்
 பதியவே அந்தவிடை *வெள்ளைதானும்
 நாத்திடவே யிருசட்டி யுராஞ்சிச்சேர்த்து
 நடுவினிலே வில்லைவைத்து மேலேமூடே.

(398)

* வெள்ளை - வெள்ளைப் பாஷாணம்

பாஷாணச் சுன்னம்

மூடியே யெழுசிலை மண்ணுஞ்செய்து
 முக்கியமா யடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டு
 காடியே நிழல்போலே யிரண்டுஜாமம்
 கருத்தாக வெரித்திடவே வுயரவேறும்
 வாடியே திரியாதே சட்டியைத்தான்
 வலமாக மல்லாத்தி மயிர்க்குச்சாலே
 நாடியே வழித்திட்டுச் சொல்லக்கேளு
 நலமாக வரைப்பதற்குப் பாகங்கேளே.

(399)

**முன்கல்லுப்பு சவுக்காரமென்று சொல்லிய
உப்பில் பாஷாண வில்லையைவைத்தெரிக்கவும்**
கேளுமே வெண்கருவு மெருக்கம்பாலும்
கெடியாக விடைக்கிடைதான் சேர்த்துமுன்று
ஆளுமே நாள்வைக்க முறிந்துபோகும்
அடைவாக வெடுத்துமே பதங்கந்தன்னில்
மாளுமே விட்டரைத்து பில்லைசெய்து
மடிவாகக் கல்லுப்புச் சட்டியிட்டு
நாளுமே வுப்புநடுக் குழியில்வைத்து
நலமாக மேல்முடி யெரித்துக்கொள்ளே.

(400)

மேலேறும் பதங்கத்தை மடக்கியெரிக்கவும்
எரித்திடவே யுயரவே யேறிற்றானால்
இதமாக வரைத்துமே வழித்துவில்லை
பரித்திடவே ரவிதனிலே காயவைத்து
பதிவாக வுப்புநடு தனிலேவைத்து
நரித்திடவே மூடியே யிரண்டுஜாமம்
நலமாக வெரிக்கவே அடியில்நிற்கும்
வரித்திடவே யெடுத்துப்பார் சுன்னமாகும்
வடிவாக வெள்ளீயம் வண்மைகேளே.

(401)

வெள்வங்க சுத்தி

வண்மையாய் வெள்ளீயம் பலமும்பத்து
வகையான மூசைதனில் வைத்துருக்கி
உண்மையாய் முன்னண்டச் சுன்னம்போடு
உற்றுமே யுருக்கையிலே போட்டுக்கிண்டு
நண்மையாய் வெட்டையா யிருக்கும்பாரு
நலமாக மேலூற்றில் சாரம்போட்டு
இண்மையா யூதிடவே சுத்தியாச்சு
இன்பமா யெடுத்துப்பார் வெளுமையாமே.

(402)

ரசிவேதை

வெளுமையாம் வெள்ளீய முருக்கிக்கொண்டு
விருப்பமாய் நூற்றுக்கு ஒன்றுதானும்
நளுமையாம் பாஷாணச் சுன்னம்போடு
நாடியே வெள்ளீயம் நீரைவாங்கி
அளுமையாய் வெள்ளீயம் பத்துமாற்று
அன்பாக வங்கத்திற் கோடாதப்பா
உளுமையாம் ரசிகமது வேலைக்காகும்
உண்மையாம் சத்தியமா முற்றுப்பாரே.

(403)

வாதிகள் பேதமை

உத்துப்பார் ரசவாதி வெள்ளிசெய்ய

உருவாக வெள்ளைப் பாஷாணங்கட்ட

சித்துப்பார் கட்டியாய் வாங்கிவந்து

சிறப்பான சுன்னத்தில் வைத்துக்கொண்டு

முத்தியாய்ப் பனங்கள்னை விட்டுநீற்று

முடிவாகுங் கசடகற்றிச் சுருக்குப்போட்டு

புத்தியில்லாமல்தா னலைந்தாற் பாலி

புதுமையாய்க் கட்டுவகை தெரியார்பாரே.

(404)

பாருமே செம்புதனில் கொடுக்கவெள்ளை

பதிவாகக் கண்டுமே சந்தோஷிப்பார்

காருமே வங்கத்தைக் கொடுத்துவூத

காணாம லோடிவிடுங் கள்ளமென்பார்

வாருவார் பேராசைப் பட்டுக்கொண்டு

வழியில்லை சாத்திரமு மறைத்தேனென்பார்

ஆருவார் தேறுவார் தெரியாமற்றான்

அடைவுகெட்டுத் திரியாமற் பாகம்பாரே.

(405)

வெள்ளி யிப்படிச்செய்தால் ஆகும்

பாகமாய்ப் பாஷாணப் பதங்கம்செய்து

பரிவான அண்டத்தை வலரநீற்று

ஆகமா யதினோடே சேர்த்தரைத்து

அன்பாகக் கல்லுப்பில் வைத்தெரித்து

வேகமாய்க் கட்டியே சுன்னமாகும்

விருப்பமாய் வெள்ளியம் சுத்திசெய்து

தாகமா யதிற்கொடுக்க வெள்ளியாகும்

சரிகைபோல் வெள்ளியது இருக்கும்பாரே.

(406)

இருக்கவே வெள்ளிவித்தை யின்பமாகும்

இனிதான சாத்திரத்திற் சொன்னாரில்லை

பருக்கவே யுகியெனப் பேர்படைத்துப்

பதிவாகப் பதினெட்டுச் சித்தரோடே

நெருக்கமாய் நெருங்கியே பாகம்பார்த்து

நிலைக்கவே யிந்தவாயிரத்திற் சொன்னேன்

வருக்கமாய்ப் பாகமாய்ச் செய்துதேறு

வகையான கல்லுப்பை வளமாய்ச்செய்யே.

(407)

வழிதப்பிச்செய்தால் வெள்ளி கரியாய்ப்போகும் உப்பை வளமாகச் செய்தால் வெள்ளியாகும்

வளமாகச் செய்திட்டால் வெள்ளியாகும்
வழிதப்பில் ஒன்றுமில்லை வளமாய்ப்பாரு
களமாகச் செய்தக்கால் கரியாய்ப்போகும்
கடைகெட்ட வாதிகளே கட்டுமார்க்கம்
துளமாக விப்படிதான் செய்தாற்கட்டும்
தொகைகெட்டால் வகைகெட்டுப் போகும்பாரு
உளமாகச் செய்திட்டு வெள்ளிபாரு
உய்த்துணர்ந்து பார்த்தாக்கா லெல்லாமாமே.

(408)

இந்நூல் உலகத்திற்குக் கொடுத்தது

ஆகவே சிவன்சொல்லத் தேவிகேட்டு
அன்பாக வடியார்க்குப் பாகங்காட்டி
யோகமாய் மலைமுழைஞ்சி லிருந்துகொண்டு
யோர்க்கவே தேரருமே தானிருந்து
பாகமாய்ச் செய்துமே சோதித்துத்தான்
பத்தியா யிருந்துமே சிறிதுகாலம்
நாகமாங் குளிகைகட்டி பொதிகைவந்து
நாடியே யிருந்துமே நல்கினோமே.

(409)

இந்நூலைச் சித்தர் மறைக்கச்சொல்லியும் கேளாமல் உலகத்திற் கொடுத்தது

நல்கினோ மிக்காண்டம் ஆயிரத்தை
நலமாகப் பாகமாய்ச் சொன்னேன்பாரும்
மல்கினோம் சித்தர்தான் கண்டுபேச
மருவான சித்தர்தான் சொன்னார்பாரு
வல்கினோ மிந்தவா யிரத்தைத்தானும்
வடிவாக மறையென்று சொன்னார்பாரு
அல்கினோ மறைத்தாக்காற் பாவமென்று
அடைவாக வுலகத்தி லீய்ந்துவிட்டோம்.

(410)

வீர ரசசிந்தாரம் செய்பாகம்

ஈயவே வீர ரச சிந்தாரத்தை
யென்தாயா ரெனக்குத்தான் சொன்னசொல்லை
வாயவே சொல்லுகிறேன் பாகமாக
வடிவாக விப்புவிடில் மாந்தர்க்கெல்லாம்
தாயவே கைபாகம் விபரமாகத்
தண்மையா யுலகத்தில் வேதையாக
ஆயவே சொல்லுகின்றேன் வீரத்தைத்தான்
அன்பாக வீரத்தை வைத்திடாயே.

(411)

வீரத்தில் ரசமெடுக்க

வைத்திடவே வீரமது பலமும்பத்து
 வகையாகத் தண்டவா ளத்தைத்தானும்
 உய்த்திடவே யுடைத்துமே யொன்றுபோடு
 உண்மையா யிதுவிரண்டு மரைக்கச்சாமம்
 மெய்த்திடவே யிரதமது கக்கும்பாரு
 மேன்மையாய் பாதரச மெடுத்துக்கொண்டு
 மெய்த்திடவே முன்சட்டி யுப்பில்வைத்து
 மிதமாக வெரித்திடவே கடிகைதானே.

(412)

வீர ரச பஸ்மம்.

கடிகைதா னாறுக்குப் பாதிதானும்
 கனமாக வெரித்திடவே கமலத்தியால்
 வடிவாக வெரித்திடவே யுயரவேறி
 வகையாகத் தந்தம்போ லிருக்கும்பாரு
 துடியாகப் பிரித்திட்டு மயிர்க்குச்சாலே
 துயரமாய்ச் சுரண்டியே சொல்லக்கேளு
 படியாகத் திராவகத்தை வைக்கக்கேளு
 பதமாக வெடியுப்புப் பத்துமாமே.

(413)

வெடியுப்புத் திராவகம்.

பத்துமே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 பதிவாகத் சீனமது இருபத்தைந்து
 உத்துமே யிதுவிரண்டும் பொடித்துத்தானே
 உறுதியாய்க் கடத்திலரை வாசியிட்டு
 நத்தியே வாலையென்ற சட்டிமூடி
 நலமான முன்னீரை வீசிப்போடு
 சித்துமே சிவந்தஜலம் வருகும்பாரு
 சிறப்பாக வதைவாங்கிச் சொல்லக்கேளே.

(414)

திராவகத்திற்குப்பேர்.

சொல்லவே யிந்நீர்க்குப் பேரேதென்னில்
 சிறப்பாக அண்டநீர் வாலையீராம்
 நல்லிடவே வாய்நீராம் குமரிநீராம்
 நலமான ஆகாச கங்கையீராம்
 வல்லிடவே யிந்நீரை வாங்கிக்கொண்டு
 வளமான வீரரசப் பற்பத்திட்டு
 எல்லிடவே மிதப்பாக விட்டுக்கேளு
 இதமாகப் பீங்கானில் வைத்துக்கொள்ளே.

(415)

வீர ரச பஸ்ப சிந்தூரம்.

வைத்துமே யுமிதனிலே வறுத்துப்போடு
 வாகாக முன்சட்டி யுப்பிலிட்டு
 நைத்துமே சட்டிகொண்டு மேலேமுடி
 நலமான கவசமது ஏழுஞ்செய்து
 வைத்துமே சாமம்நா லெரிக்கவேதான்
 வளமாக லடியில்நிற்கும் முருக்கம்பூப்போல்
 கைத்துமே யிதையெடுத்துப் பத்திலொன்று
 கனமான தங்கத்தைச் சேர்க்கக்கேளே.

(416)

சேர்ந்த சிந்தூரம்.

தங்கத்தைத் தகட்டித்துப் பழச்சாறுதன்னில்
 தடையறவே கற்காவி தன்னில்தோய்த்து
 நங்கமாய் கரியோட்டில் பழுக்கக்காய்ச்சி
 நலமாக வேழுதரம் காய்ச்சித்தோய்நீ
 துங்கமா நாகமது பலமுமொன்று
 துடியான விலுப்பைநெய்யி லுருக்கிச்சாய்நீ
 அங்கமா மிருபதுக் கொன்றுதாக்க
 அடைவாகக் கூட்டுமது நாகந்தானே.
 பழச்சாறு = காடி

(417)

**நாகம தங்கம் வீரச்சிந்தூரம் சேர்த்து முன் கல்லுப்புச்சவுக்காரம்
 செய்து சட்டியிலிட்டுப் பாஷாண மெரித்தமாதிரியாகவிவரிக்கவும்.**

நாகமாம் கட்டியதோர் நாகந்தன்னை
 நலமாகத் தங்கமது இடையேயீயப்
 பாகமாய் முழுங்கியே வெள்ளையாகும்
 பதிவாக வீரசிந் தூரம்பத்து
 யோகமாய்ச் சேர்த்தரைநீ திராவகத்தா
 லொக்கவே சேர்த்துமே அரைவறுத்து
 வாகமாய் முன்சட்டி யுப்புதன்னில்
 வகையாக வெரித்திடச் சிந்தூரமாமே.

(418)

வீர ரசச் சிந்தூரத்தின் பெருமைசொல்ல யாராலும் முடியாது.

ஆமேதான் சிந்தூர மகிமைசொல்ல
 அரனாலு முடியாது ருஷிகள்தேவர்
 வாமேதான் பஞ்சகர்த்தா னிவர்களெல்லாம்
 நலமாக வாயினாற் சொல்லப்போகா
 காமேதான் சித்தர்பதி னெட்டுப்பேரும்
 கருணைபெறச் சொல்லவே போதாதப்பா
 நாமேதான் சொல்லிவிட்டோ முலகத்தோர்க்கு
 நலம்பெற்றோர் செய்துமே கொள்ளுவாரே.

(419)

வீரரசுச் சிந்திரரவேதை

கொள்ளுவது செம்புசேர் நூறுருக்கிக்
 குணமாக வொருசேரு கூடப்போடே
 துள்ளுவது மாற்றென்ன பத்துமாகும்
 துடியாகச் சிவன்பேரில் ஆணையாகும்
 தள்ளுவது பெண்ணாசை தள்ளிப்போடு
 தடையற்ற சாராயம் கள்ளைத்தள்ளு
 விள்ளுவது நூல்வழியே பார்த்துத்தேறு
 விடுபட்ட தங்கமென்ன வெளிதிலாமோ. (420)

இந்நூலைப் பார்த்தாற் சிறுபிள்ளையும் தங்கம்செய்யும்.

எளிதாகச் சிறுபிள்ளை தங்கமார்க்கம்
 இதமாகச் செய்வார்க ளிந்தநூலை
 தளிசாகப் பார்த்தாக்காற் செய்யலாகும்
 தடையில்லை நந்திமே லாணையாகும்
 களிசாக வீரரசு சிந்திரரத்தைக்
 கருத்துவைத்துப் பணவிடைதான் பாலிற்கொள்ளு
 அளிசாக வாலைபோ லிருக்கலாகும்
 ஆதித்த னுள்ளளவுமுண் டிருக்கலாமே. (421)

தரமாகும் வேதையாம் காயசித்தி
 தாட்டிகமாம் பொன்னொளிவாம் தடையேயில்லை
 வரமாகும் பொருளாகும் வடிவுமாகும்
 மகத்தான வீரச்சிந் தூரந்தானே. (422)
 (இப்பாடலில் முதல் 4 வரிகள் விடுபட்டுள்ளது.)

வாதிகளறிவின்மை.

தானேதான் சிறிதுபேர் வாதிமார்கள்
 தாக்கான வீரத்தைப் பலமும்வாங்கி
 வானேதா னிலைதழையால் சுருக்குப்போட்டு
 வகையாகச் சுன்னத்தில் சுருக்குப்போட்டு
 கானேதான் சிந்திர மாகுமென்று
 கருத்தாகப் புடத்திலே வைக்கஓடி
 பானேதான் கெட்டிடவே யேங்கியேங்கி
 பதிவாக நின்றலைந்து மாளுவாரே. (423)

வீரச்சிந்திரரத்தின் பெருமை

மாளாமல் வீரத்தை ரொம்பவைத்து
 வளமாகச் சிந்திரரம் செய்தால்வேதை
 தூளாகும் நோவெல்லாம் தவிடேயாகும்
 துப்புரவாய் காயசித்தி கூணத்திலாகும்
 ஆளாக வீரச்சிந் தூரம்பாரு
 அடைவாகச் சொன்னமுறை போலேபாரு
 நாளாக நாட்சென்று வைத்துத்தேற
 நலமாக சிந்திர மாகும்பாரே. (424)

வாதிகள் பற்பல செய்வதனால் கெடுவது.

பாருமே சிறிதுபேர் வாதந்தன்னைப்
 பதைப்பதைத்துக் கெட்டுப் பொய்யாச்சதென்பார்
 சேருமே சிறிதுபேர் வாதிமார்கள்
 செயலான தழை பிடுங்கி பொய்யிதென்பார்
 காருமே சிறிதுபேர் வாதிமார்கள்
 கனிவாக வழலையென்பார் பிண்டந்தன்னை
 வாருமே சிறிதுபேர் வாதிமார்கள்
 வகையறியாமற்றானும் கெட்டாரையோ.

(425)

உறுதியாய் வீரத்தைச் சிந்தாரஞ்செய்.

கெட்டுமே போகாமல் வீரம்பாரு
 கெடியாகச் சிந்தாரம் செய்துதின்னு
 கட்டுமே மேனியெல்லாம் தங்கம்போலாம்
 கருத்துவைத்தால் வேதையாம் கண்டுதேறு
 நட்டுமே தூஷணித்துத் தள்ளவேண்டாம்
 நலமான வறுதியைத்தான் கண்டுதேறு
 முட்டுமே குவிந்துமே நின்றாற்புத்தி
 முடிவாக நினைவுவரும் நினைவுதானே.

(426)

வீரச்சிந்தாரத்திற்குப் பத்தியம்.

நினைவாக வீரச சிந்தாரத்தை
 நினைவாகப் பணவிடைதான் தின்றாற்கேளு
 கனவாகும் புளியாகா கடுகுமாகா
 கனமாகா வெருமைமோர் பெண்ணாகாது
 நனவாக மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 நலியவே யிருக்காமல் சிந்தாரத்தின்
 தனதாக வுணக்காய சித்தியாகும்
 தடையற்றுச் செய்திட்டே யுண்டுதேறே.

(427)

லிங்கசிந்தாரம் செய்பாகம்.

தேறவே லிங்கசிந் தாரம்சொல்வேன்
 திறமாக லிங்கமது பலகையாக
 ஆறவே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 அப்பனே முன்சொன்ன திராவகத்தால்
 வாறவே விட்டுமே அரைத்துச்சாமம்
 வகையாக விரண்டுமே அரைத்துப்பின்கான்
 நாறவே கரியுமியில் வறுத்துப்போட்டு
 நாறியா மிருதோண்டி வாங்கிக்கொள்ளே.

(428)

லிங்கரசமிமடுக்கும்வழி

கொள்ளவே யிருதோண்டி வராஞ்சிச்சேரு
 கொடிதாக வரைத்தலிங்க மதனுள்வைத்து
 மெள்ளவே சீலைமண் ணேழுசெய்து
 மேன்மையா யெரித்திடவே நாலுசாமம்
 துள்ளவே மேலேறி கரியாய்நிற்கும்
 துடியாக விரலினால் தேய்க்கத்தேய்க்க
 வள்ளவே ரசமதுதா னாகும்பாரு
 வடிவாக ரசமதனை யெடுத்துக்கொள்ளே.

(429)

லிங்கக்கரியில் ரசமிடுக்க.

எடுத்துமே கால்வாசி கரியாய்நிற்கும்
 இதமாக முன்போலே திராவகத்தைப்
 படுத்துமே விடுத்துத்தான் வறுத்துக்கொண்டு
 பதையாமல் முன்போலே யெரிக்கவேணும்
 நடுத்துமே தோண்டியைமல்லாத் திப்பார்க்க
 நலமான சூதமது கறுப்பேயாகும்
 படுத்துமே பின்னுமே விரலினாலே
 பண்பாகத் தேய்த்திடவே ரசமுமாமே.

(430)

கரியையெரிக்கெயரிக்க ரசமாகும்.

ரசமாகப் போகாதே போச்சுதென்றால்
 நலமாகக் கரியதனை யெரித்தாயானால்
 பிசகாமல் ரசமாகும் பேணிப்பாரு
 பின்னுமே யெரித்திடவே ரசமுமாகும்
 நிசமாகச் சொல்லுகிறேன் ரசமெடுக்க
 நிலவரமாய் வாலையென்ற ரசமுமாகும்
 கசகாமல் ரசமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 கைவிட்ட சூத்திரத்தைக் கருவாய்ப்பாரே.

(431)

லிங்கரச பஸ்பம்.

பாரேநீ வன்னிரசந் தன்னைத்தானும்
 பக்குவமாய் முன்சட்டி உப்பு தன்னில்
 காரேநீ நடுவைத்து மேலேழுடி
 கருத்தாக வெழுசீலை மண்ணுஞ்செய்து
 நாரேநீ கடிகையது நூறுதானே
 நலமாக வெரித்திடவே பதங்கமேறும்
 வாரேநீ மயிர்க்குச்சி யாற்கரண்டி
 வகையாகச் சிந்தாரம் புகைநீர்க்கேளே.

(432)

லிங்கரசப்பஸ்ப சிந்தாரம்.

கேளுமே விட்டுமே ரொம்பத்தானும்
 கெடியாக வுமிநெருப்பில் வறுத்துப்போடு
 நாளுமே முன்சட்டி யுப்பில்வைத்து
 நலமாக மேல்முடி யெரித்தாயானால்
 காளுமே கடிகையது நூறுசென்று
 கருத்தாக வெரித்திடவே வயிரமேறி
 பாளுமே சிந்தார மாகும்பாரு
 பதையாம் லெடுத்துமே சொல்லக்கேளே.

(433)

லிங்கசிந்தாரவேதை.

சொல்லவே யிப்படிக்கி யேறவேற
 சுப்படமாய்ச் சுரண்டியே யரைத்துவில்லை
 நல்லவே யெரித்திடவே அடியில்நிற்கும்
 நலமான லிங்கசிந் தாரம்பாரு
 வில்லவே ரவிசேரு நூறுருக்கி
 விருப்பமா யொருசேர்தான் கொடுத்தாயானால்
 கல்லவே மாற்றுத்தா னெட்டரையுமாகும்
 கனமான சிவசொத்தாற் கண்டுபாரே.

(434)

கடல்நீரால் உப்பைக்காய்ச்ச வல்லாமாகும்.

கண்டுதான் உப்பைதான் கடல்நீர்விட்டு
 கனமாகக் காய்ச்சினால் பாஷாணங்கள்
 பண்டுபார் உப்பதுவு மிருபத்தைந்து
 பதிவாக விம்முறைபோற் செய்தாயானால்
 துண்டுபார் கட்டாகும் வேதையாகும்
 துடிப்பாகச் சொன்னமுறை போலேபாரு
 வண்டுப்பார் சுன்னமாம் வழக்கதில்லை
 வடிவாகப் பாகத்தை மருவிடாயே.

(435)

ஒன்றுக்குச் சொல்லியது போலவே மற்ற களங்குகள்**சிந்தாரம் சுன்னங்கட்குமாகும்.**

மருவவே ஒருகளங்கிற் சொன்னமார்க்கம்
 மருவியே கோடிக்குங் குறித்துக்கொள்ளு
 உருவவே யோரிடத்திற் சிந்தாரங்கள்
 உய்த்துமே கோடிக்குங் குறித்துக்கொள்ளு
 திருவவே சுன்னங்கள் சொன்னமார்க்கம்
 திடமாகக் கோடிக்கும் குறித்துக்கொள்ளு
 வருகவே யிப்படிக்கு ஒன்றுசெய்தால்
 வகையாக வெல்லாமுங் குறித்துக்கொள்ளே.

(436)

**முன்வைத்த கல்லுப்பு அதிக வேகமுடையது
அதைப் பாகமாகச்செய்தால் வேதையாம்.**

கொள்ளவே முன்வைத்த கல்லுப்பைத்தான்

கொடியதொரு வேகமாங் குறித்துக்கொள்ளு
நள்ளவே கைபாக மாகச்செய்தால்

நலமாக வேதையாம் நயப்புமெத்த

துள்ளியே வெறும்பேச்சுப் போசாதப்பா

துடிப்பாகச் சொன்னமுறை போலேபாரு

களளியைப்போல் திரியாதே நூலைப்பாரு

கருத்துவைத் திந்நூலைக் கருதிப்பாரே.

(437)

இன்னதின்ன திந்நூலிற் சொன்னேன்.

கருதிப்பா ரயச்செம்பு கணக்குச்சொன்னேன்

கருத்துவைத் துப்பினிட மார்க்கஞ்சொன்னேன்

நருதிப்பார் சவுக்காரச் சுன்னஞ்சொன்னேன்

நலமாக வீரசிந் தூரம்சொன்னேன்

வருதிப்பார் லிங்கசிந் தூரம்சொன்னேன்

வகையாகக் கட்டுவகை மார்க்கஞ்சொன்னேன்

பருதிப்பார் கடைசியிலே சொன்னேனெல்லாம்

பதிவாகப் பார்த்தாக்கா லெல்லாமாமே.

(438)

ஆணுவத்தைவிட்டு எப்போதும் நூலைப்பார்.

ஆமேதா னிந்நூலிற் சொன்னவேதை

ஆதிதொடுத் தந்தமுநீ பார்த்துத்தேறு

காமேதான் பார்த்திடவே யெல்லாந்தோணும்

கலக்கமாய் நின்றாக்கால் தோணாதப்பா

வேமேதான் திரியாமற் காலத்தைத்தான்

விருதாவிற் போக்காமல் நூலைப்பாரு

நாமேதான் ஆணுவத்தைச் சொல்லாமற்றான்

நாடியே சிந்தூரம் செய்துஉண்ணே.

(439)

பாகம்தப்பாமற் செய்யவேணும்

வரிசைதப்பில் பாகம் தப்பும்.

ண்ணவே யுடலதுதான் கற்போலாகும்

உகாந்தவரை யிருக்குமே தேகந்தானும்

நண்ணவே லோகசித்தி யாகும்பாரு

நலமாக மலைதனிலே வாசம்பண்ணு

பண்ணவே பாகங்கள் தப்பாமார்க்கம்

பதிவாகச் செய்துமே யுலகத்தோர்க்கு

வண்ணவே சொல்லிவிட்டே னிந்தநூலை

வரிசைதப்பிற் பாகமது தப்புந்தானே

(440)

ஒருமுறை தப்பிதமானால் முன்றுமுறையிற் சரியாகும்.

ஒருமுறைதான் தப்பினால் பாகந்தன்னை
யுண்மையாய் மூன்றுமுறையுற்றுப்பாரு
வருகுமே பாகமெல்லா மெளிதிற்றானும்
மதம்பிடித்துத் திரியாமல் வேதைபாரு
கருவாளி யானாக்கால் கண்டுகொள்ளு
கலங்கியே வேதைதா னில்லையென்று
திருவாகச் சொல்லாதே யுற்றுப்பாரு
திறமுடையோ னானாக்கால் வாதம்பாரே.

(441)

கல்லுப்பைக் கட்டினால் வாதமாகும்.

வாதந்தா னெப்படிக்கு வருவதப்பா
மகத்தான கல்லுப்பைக் கட்டவேணும்
காதந்தான் வழிகடந்தால் தொலையுமேப்பா
கடிதென்று கடவாமல் தொலையுமோதான்
நீதந்தான் நீதியாய் நடந்தாற்கேளு
நிலவரமா யெல்லாரும் நம்புவார்கள்
வேதந்தான் சொன்னதுதான் புத்திமார்க்கம்
விருப்பமாய்ச் சித்தியெல்லா முண்டாம்பாரே.

(442)

செம்பெல்லாம் இவ்வாயிரத்திற் சொல்லியிருக்கின்றது.

பாருமே யிந்தவாயிரத்தைத் தானும்
பதிவான செம்பெல்லாம் சொல்லிப்போட்டேன்
காருமே கடையாக வின்னமொன்று
கருணைபெற்ற செம்பொன்று தேர்ச்சொன்ன
வாருமே பாகமாய்ச் செம்புசொல்வேன்
வடிவான பாகமது அறிந்துகொள்ளு
ஆருமே சொல்லார்க ளெந்தனைப்போல்
அறிவாகப் பார்த்திடவே சித்தியாமே.

(443)

அயச்சத்து செம்பு.

சித்தியா மயம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
சிறப்பாக வெங்காரம் பலமும்பத்து
முத்தியா யெலுமிச்சம் பழச்சாரிலிட்டு
முகிவாக வரைத்தரைத்துப் புடத்தைப்போடு
பத்தியா யைந்துமுறை புடத்தைப்போடு
பதிவாக வெங்காரம் பாதிசேர்த்து
நத்தியே அரைத்தரைத்துப் புடத்தைப்போடு
நலமாக வெரித்திடவே கறுப்புமாமே.

(444)

கறுப்பாகப் போச்சதென் றெண்ணிடாதே
 கருத்தான கனகம்பா வேதையாகும்
 இருப்பாக விருந்தல்லோ வெடுத்துவைத்து
 இன்பமாய்ச் சொல்லுகிறே னுற்றுக்கேளு
 வெறுப்பாகப் போகாமல் கெந்திதன்னால்
 விருப்பமாய் ரவிதின்னைக் கரியுமாக்கி
 நெருப்பாகப் பூச்சாற்றா லரைத்துருண்டை
 நேராகச் செய்துமே காயவைய்யே.

(445)

காயவே வைத்துமே அப்பாற்கேளு
 கருணைபெறச் சத்தான வயத்தைத்தானும்
 நாயவே யுண்டையிடை மேலேகட்டு
 நலமாக வதின்பேரிற் சுன்னங்கட்டு
 வாயவே மண்கவச மதின்மேற்கட்டு
 வடிவாகக் கஜபுடமாய்ப் போட்டுவாங்கு
 தாயவே கறுப்பாக விருக்கும்பாரு
 தனையெடுத்து வெங்காரம் பாதிசேரே.

(446)

சேர்த்துமே மூசையிட் டிருக்கிப்போட
 ஜெயமாக மணிபோலே யுருகும்பாரு
 பார்த்துமே மயங்காதே வெங்காரத்தைப்
 பதிவாக வடிக்கடிக்குக் காரந்தாக்கு
 நாத்தியே யூதியெடு பொன்போலாகும்
 நலமான செம்பதுதான் சுறுக்குமெத்த
 கார்த்துமே நொறுக்குவெள்ளி பத்துக்கொன்று
 கருத்தாகக் கொடுத்திடவே யேழுமாற்றே.

(447)

மாத்தான பொன்னைத்தான் விற்றுநீயும்
 மதியோடே சிந்தாரம் செய்துதின்னு
 கூத்தாடி யாயிருந்து அலையவேண்டாம்
 குபேரனைப்போ லிருந்துமே வாழுவாழு
 பூத்தாலே தாழம்பூ வாசனையுமாகும்
 பூர்க்காட்டால் வாசனைதா னேதுவேது
 கார்த்திருந்து செய்தாலோ வாதமாகும்
 கார்க்காட்டால் வாதமது இல்லைதானே.

(448)

அயச்சிம்பு

இல்லையென்று போகாம லயமும்பத்து
 இதமான வீரங்கால் சேர்த்தரைத்து
 நல்லையென்று(காட்.) டாமணக்குப் பாலைவிட்டு
 நலமாக வரைத்துபில்லைக் காயவைத்து
 தொல்லையாய்ப் புடம்லகுவாய்ப் போட்டுக்கொண்டு
 துப்புரவாய் ரவிக்கரியிற் கூடச்சேர்த்து
 கல்லையா யுருக்கிட வே பாகமாகும்
 கருத்துவைத் தயத்தைத்தான் கொன்றிடாயே.

(449)

கொன்றிடவே செம்பாகும் சிவப்புமெத்த
 கொள்ளை கொள்ளை வாதமது தங்கமாகும்
 உண்ணிடவே சிந்தாரம் செய்யில்வேதை
 உத்தமனே மித்துருவின் நேர்மைபாரு
 கன்றைவிட்டுப் பால்கறந்து குடிக்கும் போது
 கனமான வொன்றோடே யொன்றுசேரும்
 விண்ணிலிடி விழுமப்பா சொல்லவேண்டாம்
 விருப்பமா யயத்தைமுந்திப் பார்த்திடாயே.

(450)

பார்த்திடவே பிழைப்பாகும் ஜீவனமுமாகும்
 பண்பாகச் செலவுக்கு வந்துசேரும்
 கோர்த்திடவே வலகத்தில் வாழ்வுண்டாகும்
 குணமாகும் மணமாகும் கூட்டமாகும்
 வார்த்திடவே வழக்குத்தான் சொல்லவேண்டாம்
 வடிவாக வொருவருடன் பேசவேண்டாம்
 பார்த்திடவே பலகலைநூல் கற்றுணர்ந்தால்
 பரிவாகப் புத்திவரும் பரிசுதானே.

(451)

அயச்செம்புக்கு அயமுருக்க.

பரிவாக அரப்பொடியும் பலமும்பத்து
 பதிவான கெந்தியதை யிடையேசேர்த்து
 விரிவாகப் பூச்சாறு விட்டுஆட்டி
 விருப்பமாய் நாற்சாம மரைத்துவில்லை
 கருவாகக் காயவைத்துப் புடத்தைப்போட
 கனமாகக் கரிபோலே தானிருக்கும்
 வரிவாக மூசையிலே யுருக்கிப்போடு
 வளமாக வெடுத்துமே வைத்துக்கொள்ளே.

(452)

அயவுருக்கும் செம்புக்கரியும் சேர்த்துப்புடமிட்டுருக்கிச் செம்பெடுக்க.

கொள்ளவே உருக்குஅய மிடையேதானே
 குணமாகச் செம்புகரி யிடையேசேர்த்து
 நள்ளவே பூச்சாறு விட்டுஆட்டி -----
 நலமாகப் புடம்போடக் கரியாய்த்தானே
 உள்ளபடி வெங்காரம் சேர்த்துருக்க
 உண்மையா யுருக்கிடவே அருணன்போலே
 கள்ளமாய்ச் சொல்லவில்லை மதியிற்பத்து
 கனமாக நேரிடைவை பொன்னதாமே.

(453)

பொன்னாகும் செலவிற்கு வைத்துக்கொள்ளு

போக்கோடே சிந்தாரம் செய்துதின்னு

நன்றாக நவலோக மெட்டியோடும்

நாடினா லேமமது எளிதிலாகும்

முன்னமே செம்புதான் கரியெடுக்க

முக்கியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் ரவியைச்சேர்த்து

உண்ணாக இரும்பதுவே கரியாய்ச்செய்து

உறுதியா யிரண்டொன்றாய்ச் சேர்த்திடாயே.

(454)

செம்பைக் கரிசெய்தபின் அயத்தைச் சரிசெய்து

புடம்போட்டுருக்கச் செம்பாகும்.

சேர்த்திட்டுப் புடம்போட்டு உருக்கிப்போடு

செயமான செம்பாகும் பெருமைமெத்த

கார்த்திட்டுச் செம்பதனைக் கொல்லுமுன்னே

கருத்தாகச் சொன்னதைத்தான் கண்டுபார்த்து

கார்த்திட்டுப் பின்னைத்தா னிரும்பைக்கொல்ல

கருணையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் கண்டுபாரு

நாத்திட்டு இரண்டுந்தான் சேர்க்கவாதம்

நலமாகும் பலமாகும் நாட்டம்பாரே.

(455)

முன்பின்னாகச் சொல்லியிருக்கும் கருத்தை

அறிந்துசெய்தால் தங்கமாகும்.

நாட்டம்பார் கருத்துத்தான் முன்பின்சொன்னேன்

நலமாகக் கருத்தறிந்தால் தங்கமாகும்

வாட்டம்பார் தளர்ச்சிப்பார் பாக்மப்பார்த்து

வகையாகச் செய்திடவே பொன்னையாகும்

கூட்டம்பார்த் தொருவருடன் சொல்லவேண்டாம்

குணங்கெட்டுத் திரியாதே போதைவேண்டாம்

தோட்டம்பார் போதையா யிருந்தாயானால்

தொல்லுலகில் அரசரால் வினையுண்டாமே.

(456)

கருத்துவைத்து அயத்தைச்செய்து

ஜீவனஞ்செய் பொய்பேசாதே.

உண்டாகத் தில்லமுல்லும் செய்யவேண்டாம்

ஒருவருடன் பேசாதே அயத்தைப்பாரு

கண்டாலோ ஒருவருடன் சொல்லாதேநீ

கருத்துவைத்துப் பலனிரும்பை ஆட்டிப்பின்பு

வண்டாக ஜீவனத்தைச் செய்யவென்று

வகையாகப் பலன்கொடுக்கும் மருவிப்பாரு

முண்டாகத் திரியாதே நூலைப்பாரு

முக்கியமாய்ப் பார்த்தாக்கா லெல்லாமாமே.

(457)

அயரோமசுத்தியும் அதனைச்செம்பு செய்வகையும்.

ஆமே தானயமதுதான் பலமும்பத்து
அன்பான ரோமமது வைம்பதாகும்
காமெனவே சீயக்காய்க் கியாழந்தன்னில்
கதிபெறவே ரோமத்தைக் கொதிக்கப்போட்டு
நாமேதா னெடுத்திடவே சுத்தியாச்சு
நலமாக வயச்சட்டி யிட்டுக்கேளு
வாமேதா னரப்பொடியைப் போட்டுக்கொள்ளு
வகையாக நல்லெண்ணெய் விட்டுக்கொள்ளே.

(458)

அயரோமக்கரியோடு செம்புக்கரிசேர்க்க.

விட்டுமே வரப்பொடியை யடுப்பில்வைத்து
விதமாக வுண்ணவுண்ணப் புரட்டிக்கொண்டு
கட்டுமே ரோமத்தின் தயிலந்தானும்
கனமாக வரப்பொடிதா னிழுத்துக்கொண்டு
செட்டுமே சேர்ந்துமே கரியாய்ப்போகும்
சிறப்பான கரியெல்லா மெடுத்துச்சேரு
பட்டுமே கரிச்செம்பு அடையேசேர்த்து
பதிவாக வெங்காரம் பாதிசேரே.

(459)

அயம், ரோமம் இந்தக்கரிகள்சேர்த்துப்

புடமிட்டுருக்கச் செம்பாகும்

சேர்த்துமே செவ்வல்லிச் சாற்றாலாட்டி
சிறப்பாகப் புடமொன்று போட்டெடுத்து
பார்த்துமே குகையிலிட் டுருகும்போது
பதிவாகக் கறுப்பாக விருக்கும்பாரு
சீர்த்துமே மூசைதனில் வைத்துஊது
சிறப்பாக அடிக்கடிக்குக் காரம்தாக்கி
நார்த்தியே யூதியெடு அருணன்போலாம்
நலமான செம்புதுதான் நாட்டம்பாரே.

(460)

அயரோமச் செம்புவேதை.

நாட்டவே நொறுக்குவெள்ளி யெட்டிலொன்று
நலமாகக் கொடுத்திடவே வயதுயேழு
பாட்டவே சிந்தாரம் செய்யவேதை
பதையாமல் நூற்றுக்கு ஒன்றுபாயும்
கூட்டமாய்ப் பேசினா லொன்றுமில்லை
கூட்டியே செய்திடுநீ வேதைபாரு
திட்டியே அம்பரத்தைச் செதிக்கியோடும்
திடமாகக் கட்சிதறிற் சொன்னேன்பாரே.

(461)

**அயம் செம்பைக் கொடுக்காவிட்டால் அல்லது
பிரியாவிட்டாற் செய்யும்வகை.**

பாருநீ அயமதுதான் செம்பைத்தானும்

பதைத்துமே கொடுக்காமற் போனாற்கேளு

வாருநீ வெங்காரங் கொடுத்துஊது

வகையாகச் செம்பதுதான் வந்துதோன்றும்

சேருமே காரமது கொடுக்காவிட்டால்

ஜெயமில்லை பயமுண்டு திறமதாகும்

வாருமே வெங்கார மெல்லாவற்றும்

வடிவாகத் தானுருக்கும் வுண்மைதானே.

(462)

**வெங்காரத்தைச் சேர்த்து ஊதியுருக்கினால்
அயம்செத்து செம்புவெளியாம்.**

தானேநீ வாதியென்றால் வெங்காரத்தைத்

தாக்கினாற் செம்புண்டு சித்தியுண்டு

பானேநீ காரமது அயத்தைக்கொல்லும்

பதிவாகத் தவிடுபொடி யாகும்பாரு

கானேநீ சேர்த்தாக்கால் வாதமாகும்

கருத்தாகச் சொன்னமுறை போலேபாரு

வானேநீ பேய்த்தனமாய்த் திரியவேண்டாம்

வகையாகச் செம்பைமுந்திக் கொன்றுபாரே.

(463)

செம்பைக் கொன்றால் வேதையாம்.

கொன்றிடவே தங்கமாம் வேதையாகும்

குடிகெடுத்த வாதிகளே கொள்ளைகொள்ளை

நன்றிடவே யினங்கண்டு சேவைகண்டால்

நாட்டிலே பசும்பொன்னாம் மெத்தவுண்டாம்

கன்றிட்டுக் கறந்தாற்போல் வேதையாகும்

கருத்தில்லா வாதிகளே வேதைபாரு

பன்னிடவே யுழைத்தாக்கா லெல்லாம்சித்தி

பாரமா யிருக்குதென்றா லாகாதென்னே.

(464)

முன்னேபொன்னைக்கொடுத்துப்

பொன்னையுண்டாக்கவும்.

என்னவே பிரையாசைப் பட்டால்வாத

மெளிதாகும் வேதையா மினிமையாகும்

பொன்னிடாற் பொன்னாகும் வாதப்போக்கு

பொன்னிடாப் போனாக்காற் பொரிந்துபோகும்

உன்னவே யூன்றியே பார்த்துத்தேறு

உண்மையாய்க் கடைசியிலே சொன்னேன்பாரு

தன்னிடத்தே சரக்குகளை வைத்துக்கொண்டு

தாமிரகாய்ச் சொதியா தென்னதானே.

(465)

எல்லாம் செய்துபார்த்தால்தான் முடியும்.

சோதித்தாற் செம்பாகும் சிவப்புமாகும்
கடுவாதி செம்பைத்தான் பார்க்கமாட்டான்
வாதித்தா லருணநிற மாகும்செம்பு
வாதிக்கா தேபோனாற் கசடறாது
போதித்தால் மந்திரமாம் போதிக்காட்டால்
புலம்பியே பயித்தியக் காரனாவான்
சாதித்தால் யோகசித்தி காயசித்தி
சாத்திரத்தைப் பார்த்தாக்கா லெல்லாமாமே.

(466)

செம்பு நல்ல காந்தியா யிராவிட்டால் ஒன்றுமாகமாட்டாது.

ஆமேதான் செம்புதான் காந்தியில்லா
தடைவாகப் போனாக்கா லுட்கொள்ளாது
போமேதா னுட்கொண்டு பழுக்கமாட்டா
பொறுமையாய்ப் புடமிறங்கா துண்மைவார்த்தை
நாமேதா னுரைதனிலே களிம்புலும்
கசடுண்டு பொரிந்துபோம் வர்ணமில்லை
நாமேதான் வேலைக்கு வரமாட்டாது
நாட்டிலே சித்தியில்லை நலம்பெற்றோரே.

(467)

நன்மையுடையோர் நன்மையை யடைவர்.

நலம்பெற்றோ ருறுதியாய்ச் செய்துகொள்வார்
நலமில்லார் குணமில்லை யென்றுசொல்வார்
நிலம்பெற்றோர் வீட்டுக்கு வேலைசெய்வார்
நிலமில்லா ரகத்துக்கு வேலையேது
கலம்பெற்றா ரொன்றுந்தான் செய்யமாட்டார்
கலனில்லா ரெல்லாந்தான் செய்துபார்ப்பார்
தலம்பெற்றோ ரோரிடத்தி லிருப்பாரப்பா
தலமில்லா ருலகமெல்லா மலைகுவாரே.

(468)

இச்சாத்திரத்தில் இன்னதின்னது சொல்லியிருக்கின்றது.

அலையாம லுப்பினிட கட்டுச்சொன்னேன்
அலைந்துலைந்து போகாமற் சிந்தாரம்சொன்னேன்
நிலையாக லயச்செம்பு சொன்னேன்பாரு
நிற்கவே திராவகமும் நிலைக்கச்சொன்னேன்
மலையாக லிங்கரச பற்பஞ்சொன்னேன்
மாண்டிறந்து போகாம லுண்ணச்சொன்னேன்
கலையாமல் தேசத்தில் திரிந்துசுத்த
கணக்காக வேதையெல்லாம் வருகுந்தானே.

(469)

உபதேசித்தகிரமம்.

வருகவே சிவன்சொல்ல தேவிகேட்க
 வகையாக நந்திசொல்ல வகைகளெல்லாம்
 தருகவே அகவனியும் விகவனியுஞ்சொல்ல
 தாட்டிகமாய்த் தன்வந்திரி கேட்டுத்தேறி
 பெருகவே வகத்தியருக் குபதேசிக்கப்
 பெருமையுள்ள வகத்தியரும் புலத்தியர்க்குச்சொல்ல
 அருகவே புலத்தியரும் தேரர்க்குச்சொல்ல
 அடைவுடனே தேரருமே சொன்னார்தாமே.

(470)

இந்நூலில் யாதொருசிக்கும் சொல்லவில்லை

சொன்னதொரு யுகிமுனிக் கருளிச்செய்ய
 சொற்பெரிய யுகிமுனி யுலகத்தோர்க்கு
 நன்னயமாய் வாதங்கள் வயித்தியங்கள்சொல்ல
 நலமாகப் பிழைக்கவே யெல்லார்க்குந்தான்
 கன்னல்போல் யாவர்க்கும் சொல்லிப்போட்டேன்
 கருணைவைத்துப் பார்த்தாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
 பின்னல்போ லில்லையப்பா வென்னுல்தானும்
 பிரபலமாய் வாதத்தைச் செய்திடாயே.

(471)

அயத்தாம்பரக் களங்கு.

செய்திடவே களங்கொன்று சொல்லக்கேளு
 சிறப்பாக வகத்தியரும் சொன்னதாலே
 வைதிடவே அரப்பொடிதான் பலமோபத்து
 வதிவாகச் செம்புஅரப் பொடிதான்பத்து
 கைதிடவே கெந்திமுக்காற் குடன்தானும்
 கனமாகப் பலமரைதான் கூடப்போட்டு
 வைதிடவே வீரமது காலும்போட்டு
 வகையாகச் சம்பிரப் பழச்சாறாட்டே.

(472)

அயத்தாம்புரக்களங்கு புடமிட

ஆட்டியே சாமமுச் சாமமாட்டி
 அருள்பெருகு மகத்தியரைத் தொழுதுபோற்றி
 மூட்டியே வில்லைகட்டி ரவியிற்காய
 முக்கியமா யதின்பேரிற் சுன்னங்கட்டி
 காட்டியே மண்கவச மேலேகட்டிக்
 காரியமாய்ப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டு
 நாட்டியே யெடுத்துப்பார் கரிபோலாகும்
 நலமாடவெங்காரம் சமனாய்ச்சேரே.

(473)

அயத்தாம்பரக்களங்கு உருக்கிச் செம்பெடுக்க.

சேர்த்துமே பொரித்தெடுத்து இடையேசேர்த்து
 செம்மையா யரைத்து ஒருசாமமாட்டி
 பார்த்துமே வுண்டைசெய்து ரவியிற்காயப்
 பாராதே மூசைதனில் வைத்துருக்கக்
 கார்த்துமே குழுவே யுருக்கினாக்காற்
 கசடாகச் செம்புவரும் கசடுமெத்த
 பேர்த்துமே நாளம்வை காரமிட்டுப்
 பிசகறவே வுதிடவே செம்புமாமே.

(474)

அயத்தாம்பரக் களங்கு வேதை.

ஆமேதா னாதித்தன் போற்செம்பாகும்
 அடைவாக மதியுருக்கிப் பத்துக்கொன்று
 நாமேதான் கொடுத்திடவே யேழுமாற்று
 நலமாக விருக்குமது காவிக்கேதான்
 காமேதான் வேதைமுகம் கலங்காதப்பா
 கருத்துடனே சிந்தாரம் செய்துதின்னு
 வேமேதான் காயமது சித்தியாகும்
 விருப்பமாய்த் தங்கசித்தி யாகுந்தானே.

(475)

அயத்தாம்பரச் சிந்தாரம் செய்பாகம்.

சித்தியாய்ச் சிந்தாரம் செய்துகொள்ளு
 சிறப்பாக வயச்செம்பு பலமுநாலு
 வித்தியாய் நாகமொன்று தங்கமொன்று
 விருப்பமா யிரண்டுமொன்றாய்ச் சேர்க்கப்பட்டு
 புத்தியா யயச்செம்பி னோடேசேர்த்து
 புழுங்கிடவே யுருக்கியே யுடைத்துக்கொண்டு
 நத்தியே வின்னமொரு சேதிசேரு
 நலமாகக் கெந்தியது பலமும்பத்தே.

(476)

ரசசிந்தாரம்.

பத்துமே நிறுத்துமே குதம்பத்து
 பதிவாகக் கரண்டியினிற் போட்டுருக்கி
 நத்தியே யுருகிரண்டும் கறுப்பாய்நிற்கும்
 நலமான தாளகமு நாலத்தொன்று
 புத்தியா யுடைத்துமே கறுப்பிற்போது
 போராக வயத்தினாற் கிண்டும்போது
 செத்துமே சிந்தாரம் முருக்கம்பூப்போற்
 செங்கிரைப் போலவே யிருக்கும்பாரே.

(477)

அயத்தாம்பரம் தங்கம் நாகம் ரசசிந்தாரம் சேர்ந்த சிந்தாரம்.

இருக்குமே சிந்தாரம் பலமும்பத்து

இதமாக ரவிதங்கம் நாகஞ்சேர்ந்த

பருக்குமே களங்கதுவும் பலமும்பத்து

பதிவாகச் சேர்த்துமே திராவகத்தால்

நறுக்குமே யரைக்கயிலே முருக்கம்பூப்போல்

நலமாகத் தானிருக்கும் வறுத்துப்போடு

வறுக்குமே முன்சட்டி உப்புதன்னில்

வகையாக வைத்துமே யெரித்திடாயே.

(478)

எரித்திடவே பன்னிரண்டு ஜாமந்தீத்தான்

இதமாக வெரித்திடச் சிந்தாரமாகும்

நரித்திடவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று

நலமாகக் கொடுத்திடவே மாற்றுப்பத்தாம்

பருத்திடவே யுப்புக்குங் காவிக்கு நிற்கும்

பதிவான நவலோகந் தன்னிலிய

நரிக்கிடவே யொன்பதிலுந் தனியேவேதை.

நலமாகச் சிந்தாரம் குன்றியுண்ணே.

(479)

உண்ணவே மண்டலத்திற் சட்டைகக்கும்

உகாந்தவரை தானிருக்குந் தேகந்தானும்

நண்ணவே மேனியுமே கஸ்தூரிவீசம்

நலமாகப் பொன்னொளிவாம் மேனிதானும்

கண்ணவே விந்துதான் கீழோடாது

கருணைபெற அயமாடும் வித்தைதானும்

துண்ணவே யொருவருக்குஞ் சொல்லவேண்டாம்

துடியாகப் பாகமெல்லாங் கண்டுகொளே.

(480)

**களங்கு சிந்தாரம் உருக்கினங்களிவைகள்
ஒன்றைப் போலவே செய்யவும்**

செய்யவே ஒருகளங்கு சொன்னபாகம்

சிறப்பாக வெல்லாமுங் களங்குமாகும்

பையவே சிந்தார மொன்றுசெய்தாற்

பதியிதுபோ லெல்லாமு மாகும்பாரு

நய்யவே யுருக்கினங்க ளொன்றுசெய்யில்

நலமாக வெல்லாமு மொருமார்க்கந்தான்

கையினாற் செய்ததுதா னொளித்துப்போகும்

கருணையில்லா வாதிகளே கண்டுகொள்ளே

(481)

**பெரியோர்கள் சொல்லியதெல்லாம் புத்திசாத்வீக
மாகும்படிக்குத்தான் - ஆத்திரத்தா லெல்லாம் கெடும்**

கொள்ளவே சாத்திரத்தில் நாதாக்களெல்லாம்
கூறினனவ யெல்லாமும் புத்திக்காக
துள்ளவே புத்திதான் பொறுமைவேண்டும்
துடியுள்ள புத்தியினா லொன்றுமில்லை
வள்ளலா ரெனக்குரைத்த மார்க்கஞ்சொன்னேன்
வடிவான வுப்புனுட சுன்னந்தன்னை
மெள்ளவே சொல்லுவேன் பின்புதானும்
மென்மையாய் வெடியுப்புச் சுன்னம்பாரே.

(482)

**வெடியுப்பால் வேதையும், சீனத்தால்கட்டும், சாரத்தால் ஜயநீரும்,
கெந்தகத்தாற் சிந்தாரமும், அயத்தாற் செம்பும், கல்லுப்பால்,
கட்டும், பாஷாணத்தால் வெள்ளியும் ஆகும்.**

வெடியுப்புச் சுன்னத்தால் வேதையோடி
விருப்பமாய்ச் சீனத்தாற் கட்டுகோடி
துடியாகச் சாரத்தால் ஜயநீர்கோடி
சொற்பெரிய கெந்தி சிந்தாரங்கோடி
படியாக வயத்தினாற் செம்புகோடி
பகறிய கல்லுப்பிற் கட்டுகோடி
முடிவான பாஷாண ரசிதவித்தை
முடிந்திடுமே சகலமுந்தான் சித்தியாமே.

(483)

சித்தியாம் வெடியுப்புச் சுன்னமானால்
சிறப்பான வண்டரண்டந் துளைத்து ஆடும்
பத்தியாய்ச் சரக்கெல்லாம் கட்டிப்போகும்
பதையாமல் லோகமெல்லாஞ் சத்துமாகும்
முத்தியாய்ப் பூநீறு சுன்னமாகும்
முடிவான வாதமது மூர்க்கமெத்த
புத்தியாய்ச் சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
புத்தியுள்ள வாதிகளே சுன்னம்பாரே.

(484)

ஆனந்தக்களிப்பு

பொட்டளைச் சுன்னமுஞ் சொல்வேன்--இதைப்
புத்தியாய் வைத்திடச் சித்தியதாகும்
திட்டமாய்த் தான்வெடி யெட்டு--சீனம்
சேர்த்திட ரெண்டுடன் சாரமிரண்டு.

(485)

முட்டவே தான்பொடி யாக்கு -- பழம்
முத்தின தோல்நாலு கூடவேபோட்டு
வட்டமாய்த் தான்கல் லுரலில்--இதை
வாகா யிடித்துமே வில்லையாய்த்தட்டி. (486)

தானே ரவிதனிற் காயச் -- சட்டி
தன்னிலே வைத்து யெரித்திடுதோழி
தானேதான் பத்தி யெரிந்து -- சுன்னம்
தாட்டிகமாக விருக்குமே தோழி. (487)

வெடியுப்புச்சுன்ன ஜயநீர்

எடுத்துப் பனிதனில் வைக்க -- ஆறு
இன்பமாய் நீர்போல வந்திடும்வாதி
அடுத்துமே பீங்கானில் விட்டு -- இது
அன்புடன்போற வழியது சொல்வேன். (488)

சீனச் சுன்னம்

சீன மொருசேரு சட்டி -- இட்டு
சீக்கிரமாகப் பொரித்துப்பின் கேளு
ஞானமாய்ப் பொட்டளைச் சுன்னம் -- நீரை
நாட்டியேவிட்டு அரைத்தபின் பில்லை. (489)

சீனச் சுன்ன ஜயநீர்

செய்து ரவிதனிற் காயப் -- புடம்
திட்டமா யிட்டிடத் தான்கடுஞ்சுன்னம்
பையவே சுன்னத்தின் காலாய் -- சாரம்
பாய்ச்சி யரைத்துப் பனிப்படவைக்க. (490)

மடக்கு வெடியுப்புச் சுன்னம்

நீரது ஆகுமே நீரை -- வெடி
உப்பினிற் சேரொன்று விட்டு அரைத்து
காரது தான்கரி யோட்டில் -- ஊத
காரணமாகக் கடுஞ்சுன்ன மாகும். (491)

சுன்னத்தில் தான்வெடி சேர்த்து -- இதைச்
குசுமா யூதவே தான்கடுஞ்சுன்னம்
நன்னய மாகவே பத்துத் -- தரம்
நன்மையாய்ச் சேர்த்துநீ ஊதியெடுத்து. (492)

மடக்கு வெடியுப்புச் சுன்ன செயநீர்

சந்திரன் தன்முகம் பட்டால் -- நீறும்
தானேநீ ராகுமே அப்பாலிருத்தி
விந்தையாய் வைத்திடு தோழி -- நீரை
வித்தக மாகவே யுகிமுனியும். (493)

உப்புக்கட்டும் வெடியுப்பு கட்டும்

சந்தேக மில்லாமற் சொன்னார் -- இது
சத்தியமாகுமே கேளடி தோழி
இந்தச் சயநீரி லுப்பு -- கட்டும்
இன்பமாய்த் தான்வெடி யுப்புமேகட்டும். (494)

துருசுகன்னம்

நந்திசர் சொன்னா ரெனக்கு -- நீலன்
நாட்டியே துவைத்திடத் தான்ரவியோடு
முந்தவே தான்சாரக் கட்டி-- இதில்
முக்கியமாகவே துவைத்து ரவியில். (495)

சாரக்கட்டு

போட்டுமே காயவே வைத்து -- நல்ல
போரான கற்கன்னம் நடுவினில்வைத்து
காட்டாகத் தானெரி தோழி -- சாரம்
கட்டியுருகியே நின்றிடும் தோழி (496)

நாகக்கட்டு

வட்டமாய் நாக முருக்கி -- முகம்
வாகானசார மதனிடு தோழி
கட்டுமே நாகமும் நின்று -- கரி
தன்னிலே நின்றுமே ஆடியேநிற்கும் (497)

வட்டுப்போலே நின் றுருகும் -- புகை
வாகாகத் தான்கட்டித் தானிற்கும்வாதி
(இப்பாடலின் அடுத்த 2 வரிகள் இல்லை)

இந்தப் படியாகக் கட்டி -- வேதை
இன்பமாய்ப் பார்த்துமே நின்றிடுதோழி
சந்தரந் தானாக வித்தை -- ரவி
குசுமாய்த்தானிரு பத்துக்கு வொன்று (498)

நாகக்கட்டு வேதை

இட்டிடச் செம்பு பழுக்கும் -- புடம்

இன்பமரய்க் காவிக்கு முப்புக்கிருக்கும்

கட்டளை யாகவே ஞானம் -- இதை

காட்டியே பார்த்துமே யோகத்தில் நில்லு.

(499)

கல்லுப்புக்கட்டு

கல்லுப்புக் கட்டதைச் சொல்வேன் -- முனி

காட்டின வேதை நிஜமிதுபாரு

நல்லொத்த வாரிதி தன்னால் -- உப்பு

நாடியே காய்ச்சிடக் கட்டியேபோகும்.

(500)

கட்டி யுடைத்துக் கல்லுப்பை -- இதை

காதலாய்த் தான்கடல் தானுரையுதி

திட்டமாய்த் தான்சட்டி தன்னில் -- இட்டு

திர்க்கம தாகவே தன்னிற்புதைத்து.

(501)

தியெரி நாலது ஜாமம் -- ஏடு

திட்டமாய் நீரது வற்றியேநிற்கும்.

ஆயவே தான்வெடி நீரில் -- துவைத்து

அன்புட னெட்டுநாள் தான்ரவிபோட்டு.

(502)

சுன்னத்தில் வைத்தே யெரிக்க -- உப்பு

சுப்படமாகவே தந்தம்போற் காணும்

நன்னய மாகப் பதங்கம் -- ரச

பஸ்ப மிடைசேர்த்துத் தானேயரைத்து.

(503)

உண்மையாய்த் தான்வெடி நீரால் -- அரை

யுற்றுமே யுண்டை விதமினிகேளு.

தண்மையாய் முன்சட்டி யுப்பில் -- ஏடு

தன்னிலே வைத்துமே சட்டியைமுடு.

(504)

சீலைமண் ணேழுமே செய்து -- எரி

திர்க்கமாய் நூறு கடிகையெரித்து

ஆலயம் போலவே கட்டு -- ஏடு

அன்பாய் கரிதன்னில் வைத்துஉருக்கு.

(505)

கரியது தானே குடிக்கா -- நல்ல

காரணமாகுமே பொன்போலே ஆடும்.

பரியது வாகும் ரவியில் -- இதைப்

பாய்ச்சிடு நூற்றுக்கு ஒன்றிடுதோழி.

(506)

பத்து வயதது வாகும் -- நல்ல

பாக்கிய மாகுமே தானிதுதோழி.

சித்துக் கதிகமாம் தோழி -- இது

சித்திர மாகும் சிவசொத்துத்தோழி.

(507)

வித்தகர் யூகிதான் சொன்ன -- நல்ல

வித்தை யதாக விருந்திடும்வாதி

புத்திய தாகவே செய்து -- நல்ல

புத்திய தாகவே தானிதைக் காணும்.

(508)

உப்பு மகிமையைச் சொல்ல -- இதை

உண்மையாய்த் தானே யொருவராலாகா :

தப்பித மில்லாமற் சொன்னேன் -- ரவி

தாக்கிட வேதை யொருகோடியாகும்.

(509)

துருகச் சுன்னம்.

நீல னொரு கட்டித்தானும் -- ஏடு

நிர்ணய மாக கரிதனில்வைத்து

காலமே யூதிட நீறும் -- கனல்

காட்டி யெடுத்து வடிசயநீரில்.

(510)

தோய்த்தே யெடுத்து ரவியில் -- இதைத்

துப்பறவாகவே எட்டுநா எரிட்டு

வாய்ச்சுதே வங்கம் பலமும் -- எடு

வாகாகத் தட்டியே கல்வத்திலிட்டு.

(511)

வங்கச்சுன்னம்.

அரைத்துமே வெடிஐய நீரால் -- வில்லை

அன்புடன் காயவே வைத்திட்டுக்கேளு

பரைத்துக் கரிதனி லாத -- வங்கம்

பாவித்துத் தான்கடுஞ் சுன்னமுமாகும்

(512)

துருசின் பேரில் வங்கச்சுன்னம் கவசம்கட்டநீறும்.

நீலன்மேற் கட்டிப் புடத்தில் -- காடை

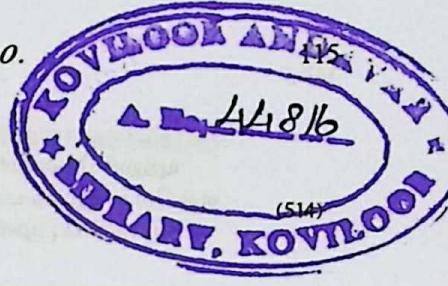
நித்தியமாகவே பத்தெரு விட்டு

காலனைப் போலவே நீறும் -- சுன்னங்

காரமதாக விருக்குமே தோழி.

(513)

வாதகாண்டம் 1000.

சித்தர் முனிவருஞ் சொல்ல -- இதைச்
சித்திரமாகவே நீலனைச் சொன்னேன்
பத்தியாய் முதண்டம் நீறும் -- யுகி
பண்பாகச் சொன்ன முறையிது தப்பா.

பாலரசக்கட்டு.

சாரு வராத தழையில் -- இடத்
தானே ஜலமாகும் கேளடிதோழி
பாருமே விட்டுப் பிழிந்து -- அயப்
பள்ளக் கரண்டியில் குதத்தைவிட்டு.

(515)

காய்ச்சிட யிட்டலி யாகும் -- உண்டை
கட்டாய மாகவே செய்துஎடுத்து
பாய்ச்சிடு தான்பழத் துள்ளே -- இதைப்
பாய்ச்சிடு பத்துப் புடத்தையுமிட்டு.

(516)

கட்டி மணியாகுந் தோழி -- நல்ல
கட்டாகுந் தானே கவனமுஞ்சித்தி
வட்டியாய்த் தான்மணி செய்து -- ஜபம்
வாகாகச் செய்து உருச்சபிவாதி.

(517)

எட்டெட்டுந் தானுமே சித்தி -- நல்ல
இன்பமாய் நாற்பத்து முக்கோணஞ்சித்தி
அட்ட கருமமுஞ் சித்தி -- நல்ல
ஆதரவாகியே சித்தியாந் தோழி.

(518)

ரசக்கட்டு வேதை.

கட்டின குதமு நாலு -- கரி
தன்னிலே தானே யுருக்குமுகத்தில்
திட்டமாய்த் தங்கமு மொன்று -- நாகம்
திட்டமா யொன்று விதுமூன்றுஞ்சேரு.

(519)

சோதி ரவிதனில் நூற்றுக் -- கொன்று
குசுமாாய்த் தானிடு பத்துமாற்றாகும்

(520)

2 வரிகள் விடுபட்டுள்ளது.

வாதிகள் செய்யவு மாட்டார் -- பேச்சு
வாகாய்ப் புலம்பி யலைந்துதிரிவார்
பாதி மதியணி சொன்ன -- வாதம்
பாகமாய்ச் செய்து எடுத்திடுதோழி.

(521)

யோகமும் ஞானமும் பாரு -- நன்றா
யுற்றுநீ மேலைச் சிதம்பரம்பாரு
ஆகுமே நாலுமே பாரு -- நல்ல
ஆண்மையு முண்டுமே வாதமுமுண்டு.

(522)

காரண வாதமும் பாரு -- புத்திக்
காரியமாக மதியி லெடுத்து
வாரணந் தன்னைத் துதித்து -- வழி
வாகாகக் கேட்டிடச் சொல்லுவார்தோழி.

(523)

புத்தியாய்ப் பாகமாய்ச் செய்தால் -- நல்ல
புத்தி யறிவிற்கு மொப்பதுதோழி
சத்திய மாகவே பாரு -- குரு
தாக்கிடக் கிட்டுமே வாதிகாள்கேளும்.

(524)

விருத்தம்.

**உப்பைக்கட்டி அதனாற்பாஷாணத்தைக்
கட்டினால் தங்கம் பலிக்கும்**

கேளுமே யுலகத்தில் வாதிக்குத்தான்
கெடியான கல்லுப்பைக் கட்டவேணும்
வாளுமே யுப்பைநன்றாய்க் கட்டியாக்கு
வடிவாக வதன்பின்பு சட்டிதன்னில்
நாளுமே பாஷாண மதிலேவைத்து
நலமாக வெரித்திடவே கட்டிப்போகும்
பாளுமே யிம்முறையாய்ப் பார்த்தால்வேதை
பலிப்பாகும் தங்கம்வந்து லபிக்கும்பாரே.

(525)

**வெடியுப்பு மடக்கிச் சுன்னம்செய்து செயநீர் செய்து
பாஷாணங் கட்டினால் தங்கமாகும்.**

பாரேநீ பொட்டணையைச் சுன்னஞ்செய்து
பதிவாக வதன்பின்னே சினச்சுன்னம்
காரேநீ செய்துமே வதன்பின்கேளு
கருத்தாக வெடியுப்பைச் சுன்னஞ்செய்து
தாரேநீ பாஷாணங் கட்டத்தங்கம்
தாட்டிகமாய்ச் சகலசித்து மாகும்பாரு
நாரேநீ முறைதப்பின் பாகந்தப்பும்
நலமாக வெடியுப்புச் சுன்னம்பாரே.

(526)

வெடியுப்புச் சுன்னம் புளியென்பதைச் சீத்தர் மறைத்தது.

சுன்னமாம் வெடியுப்புச் சுன்னம்செய்து
 சூசுமாய் மறைத்தார்கள் சித்தர்தாமும்
 அன்னமாம் புளியென்று மறைத்ததாலே
 ஆச்சரியம் வெடியுப்புப் பூர்க்கமாட்டா
 நன்னயமாய் கெட்டலைந்து வாதிதானும்
 நலமில்லை கிட்டானா யாச்சுதென்று
 கன்னிகைபோல் புலம்பியே திரிவாரையோ
 கக்கத்திற் பிள்ளைவைத்துக் குறித்தவாரே.

(527)

புளியென்பது சீனமும் எலுமிச்சந்தோலும் இது

சேரமற்போனால் சுன்னமென்றபேரில்லை

வாரேது என்றாக்கால் சொல்லக்கேளு
 வன்மையாய் வெடியுப்புச் சுன்னம்செய்ய
 காரேது வந்திடத்தில் புளியைக்கேளு
 கனிவான புளிதானும் சீனமப்பா
 தாரேது எலுமிச்சம் தோலுதானும்
 தாட்டிகமாய்ப் புளியென்று சொல்லலாகும்
 நாரேது விப்புளிதான் சேராப்போனால்
 நன்னமயில்லை சுன்னமில்லை நாடிப்பாரே.

(528)

சுடுவாதிகள் புத்தியினத்தால் மனிதர் மலத்தையும்

முத்திரத்தையும் புளியும் உப்புமென்பார்கள்.

நாடிப்பார் சுடுவாதி புளியைக்காணார்
 நாடியே மலந்தானும் புளியதென்பார்
 வாடியே மனிதர் முத்திரத்தைத்தானும்
 வகையாக அமுரியென்பார் புத்தியில்லார்
 தேடியே வெடியுப்பு தன்னிற்போட்டு
 திருத்தமாய் அரைத்துவைத்துத் புடத்தைப்போட்டு
 பாடியே சுன்னமென்பார் சுடுவாதிகள்
 பரிசுக்கெட்ட புத்தியாய் அலைகுவாரே.

(529)

புளியென்பதின் மறைப்பையும் அமுரியென்பதும்

இன்னதென்று வெளிப்படச் சொல்லியது.

அலையாம லிருக்கவல்லோ அமுரிசொன்னேன்
 அலைந்துலைந்து போகாமற் புளியைச்சொன்னேன்
 நிலையாக லிருக்கவல்லோ மறைப்பைச்சொன்னேன்
 நீடுழிகாலத்திற் கிருக்கச் சொல்லி
 கலையாகச் சிந்தூரங் கடையிற்சொன்னேன்
 கருத்து வைத்தாற் பலனாகுங் கண்டுபாரு
 சிலைபோல விருந்தாக்கா லென்னலாபம்
 செய்தாக்காற் சகலசித்து மாடலாமே.

(530)

செம்பைக் கரிசெய்தால் வாதம்சித்தியாகும்

ஆடலாம் படியாத வாதிபேச்சை
 அன்பாகக் கேட்டாக்காற் சித்தியில்லை
 மூடமாய்த் திரியாமல் நூலைப்பாரு
 முட்டாளாய்ப் போகாமற் செம்பைக்கொல்லு
 தேடலாம் வெகு கோடி தனமும்போ
 தேடென்னச் செய்வதுகா ணருமையல்ல
 நாடெலாம் திரிந்தாலே வாதசித்தி
 நலமாக வந்திடுமோ வாதிமாரே.

(531)

புத்திசொல்லல்.

வாதிகா என்னமொரு சேதிசொல்வேன்
 வளமாகச் சமைந்தபெண்ணைச் சையோகித்தார்
 சோதியா யின்பமா யிருக்குமப்பா
 சொற்பெரிய பெண்ணுமவள் சமையாப்போனாள்
 சாதியா யிருந்தாலும் பலனுமில்லை
 சாப்பிட்டாற் பசியில்லா வாறுபோல
 கோதியே கிளிபோலே யுகிநூலைக்
 கொண்டாடச் சகலசித்து முண்டாம்பாரே.

(532)

வாதிகளை யேசுதல்

உண்டாக மண்டபத்திற் றாயைப்போலே
 உண்மையாய்ச் சித்திரத்தை யெழுதிவைத்தார்
 பண்டாக வொருநாய்தான் கண்ணிற்கண்டு
 பலகாலும் தொண்டுசெய்து லுளையிட்டு
 கண்டாலும் பேசாத நாயைத்தானும்
 கருதியே யழைத்ததுபோல் வாதிமார்கள்
 பண்டோர்கள் சாத்திரத்தைப் படித்துவாதி
 பதிவான அறுதலிபோ லலைகுவாரே.

(533)

கல்லுப்புக்கட்டையும் வெடியுப்பையும் நவாச்சாரத்தையும்

லிங்கசிந்தாரத்தையும் செம்பையும் அயத்தையும்பார்.

அழகாமற் கல்லுப்புக் கட்டுப்பாரு
 அலைந்துலைந்து போகாமல் வெடியுப்பைப்பார்
 நமுகாமற் சாத்திரத்தை முந்திப்பாரு
 நலமாக லிங்க சிந்தாரம்பாரு
 வழுவாக வில்லாமற் செம்பைப்பாரு
 வருத்தந்தான் படாமலே யிருக்கலாகும்
 தொழுவினே பூந்தாடு போலேதானும்
 துடித்துமே திரியாம லயத்தைப்பாரே.

(534)

இந்நூலைப் பார்த்தால் அயச்செம்பு அகப்படும் அதனால் வயிற்றிற்குச் சாதமகப்படும்.

பாருமே மோகமுற்ற பெண்ணைப்போல
பதைத்துமே திரிந்தாலே வாதமாகும்
சேருநீ தன்னியத்திற் சேர்ந்தாற்போலே
சிறப்பாகச் செம்பைமுந்திக் கொன்றுதேறு
காருநீ குருவினிடம் போலவேதான்
கருணைவைத்து என்னுலைக் கருத்தாய்ப்பாரு
சோருதான் தந்திடுமே வயச்செம்பாகும்
கருதியைத்தா னாராய்ந்தால் பலனுமாமே. (535)

உப்பை முந்திக்கட்டிக்கொள்ள வேதையாம்.

பலனாக வுலகத்தோர்ப் பிழைக்கவேதான்
பரிபாஷை நீக்கியே பாடினோன்யான்
பிலனாகப் பார்த்தாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
பிரட்டாகச் சொன்னாக்கா லென்னசொல்வேன்
தலம்விட்டார்ப் போலவே யலையவேண்டாம்
தாட்டிகமா யுப்பைமுந்திக் கட்டியாடு
நலமான வேதையாம் நாட்டில்தானும்
நன்மையா யறிந்திடவே வாதம்சித்தி. (536)

முன்னே வாதத்தைச் செய்துகொண்டால் ஞானம்வரும்.

சித்தியா மென்றுசொல்லி மூடவாதி
சீரான வாதம்வந்தால் ஞானமாகும்
புத்தியாய்ப் புலம்பியே திரிவாரையோ
புத்தியா யவருக்குச் சொல்லிப்போட்டேன்
நத்தியே வாதம்வந்தால் ஞானமாகும்
நன்னயமாய் வாதத்தை முன்னேபார்த்து
பத்தியாய் ஞானத்தை யதன்பின்பார்த்தால்
பத்திமுத்தி யாகுமப்பா பரிந்துபாரே. (537)

மூடஞானிகள் செய்கை

பாரேநீ சிறிதுபேர் ஞானம்பார்த்துப்
பதையாமல் மடங்களைத்தான் கட்டிக்கொண்டு
காரேநீ பிச்சையெடுத்த துண்பார்போலக்
கருத்தாகக் காவிவேடங்கள் பூண்டு
வாரேதான் யாசகமாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
வகையாகப் பெண்ணைத்தான் கூடிவாழ்வார்
வேரேதான் ஞானமில்லை யோகமில்லை
விதமாக இரண்டுமின்றித் திரிவார்பாரே. (538)

எல்லாச் சரக்கையும் கட்டியாடவும்

திரிவதற்குச் சித்தர்கள்தான் சாத்திரத்தில்
 திடமாக மறைப்பொருளாய்ப் பாடிப்போட்டார்
 விரிவாக வென்னுலில் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 வடிவான யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
 நரிபோலே திரியாதே கட்டியாடு
 நாதாக்க ளொளித்ததெல்லாம் நிசமுமாகும்
 பரிபோலே நடந்துமே திரியாதப்பா
 பலகாலும் சாத்திரத்தைப் பரிந்துபாரே.

(539)

வாதத்தால் ஞானமும் கடல்நுரை கடற்றண்ணியாலுப்புக்கட்டும்

கல்லுப்பால் லிங்கம் நெருப்பில் நிற்கவும் செம்பின்

வேலையும் செய்யலாகும்

பரிந்துமே ஞானங்கள் வந்ததேது
 பரிவான வாதத்தைப் பார்த்ததாலே
 தெரிந்துமே கல்லுப்புக் கட்டுஏது
 திறமான கடல்நுரையும் கடல்நீராலே
 பரிந்துமே லிங்கந்தான் நெருப்பில்நிற்றல்
 பேரான கல்லுப்பால் நின்றதப்பா
 அரிந்துமே செய்தாக்கா லெல்லாமாகும்
 அடைவாகச் செம்பொன்னைப் பார்த்திடாயே.

(540)

சிறுபிள்ளையாகிலும் செய்ய வேண்டியபடி

செய்தால் வாதம் வரும்.

பார்த்திடவே வுழைத்தாக்கால் வாதமாகும்
 பரியாசஞ் சொன்னாக்கால் தோஷந்தோஷம்
 சேர்த்திடவே சேருகிற வரிசையாகச்
 சேர்த்தாக்கால் தங்கமாம் பொன்னுமுண்டு
 சார்த்திடவே சாத்திரத்தைப் படித்துத்தேறு
 சரியாகச் சோதித்தால் தோன்றும்வாதம்
 வார்த்திடவே வாதந்தா னெளிதிலாகும்
 வகையாகச் சிறுபிள்ளை செய்யுந்தானே.

(541)

ஆனந்தக்களிப்பு துருக்சச் செம்பெடுக்கும் வழி.

செய்யவே யின்னமுஞ் சொல்வேன் -- செம்பு
 சித்திரமாகவே புத்தியாய்க் கேளு
 பையவே தானில கண்டன் -- இரு
 பத்து பலத்துடன் சேர்சரிகாரம்

(542)

கல்வத்தி லாட்டி யுருட்டிப்--புடங்
 காட்டம தாகவே போட்டெடுவாதி
 ஓக்க வெடுத்துமே மூசை -- இதில்
 உள்ளே-செலுத்தி வருக்கியெடுத்து

(543)

செம்புக்கரி செய்ய.

இரண்டரை தான் பலமாகும் -- இதைத்

திட்டமதாய்த்தக டாக வடித்து

உண்டிடக் கந்தகம் முக்கால் -- இது

உண்மையதாகச் சுடர்க்கொடி பாதி

(544)

வீரனும் காலும் நிறுத்து -- அதை

விட்டரை செவ்வல்லிப் பூச்சாறுதன்னால்

பாரமாய் நாற்சாமமாட்டி -- இதை

பத்தியாய்த் தான்ரவி மேலேகவசம்

(545)

கட்டி ரவிதனிற் காய -- மேலே

கட்டவே சுன்னமு முப்பதுநேரே

திட்டமாய்த் தானரைக் கட்டு -- ரவி

திர்க்கமாய்த் தானே புடமிடத்தோழி.

(546)

இட்டு எடுத்து அடிக்க -- அதற்

கின்பமாய்த் தான்விழுங் கேளுமேதோழி

விட்டு அதையு மெடுத்து -- வைத்து

வீரியமாக ரவிதனிற் கேளு

(547)

அரைத்ததோர் கெந்தகம் அப்பி -- இதை

அன்பாய் ரவிதனிற் காயவேவைத்து

புரைத்துமே பத்தெரு போட்டு -- எடு

போக்கோடே தானே நொறுங்கிடுந்தோழி.

(548)

நொறுங்காமல் நின்ற ரவியை -- இன்னம்

துண்மையா யக்கட்டி தான்புடம்போட

கறுத்துமே தானே யிருக்கும் -- இதைக்

காரணமாக வருக்கி யெடுக்க.

(549)

அயக்களங்கில் தங்கம் காரீயம்சேர்த்து

முடிவான செம்பெடுக்க.

ஈயம்பொற் சத்தா யுருகும் -- காரம்

இன்பமாய்த் தாக்கி யுருக்கியெடுத்து

தாயக மாக வயத்தைப் -- பழந்

தன்னிலே யூறவே வைத்து அலம்பி

(550)

செம்பி லயத்தைநீ சேர்த்து -- இடை

திர்க்கமாய் நாலு கடிகையரைத்து

வம்பு செய்யாமலே காரி -- ஒன்று

வாகாகச் சேர்த்து அரைத்துமேகேளு

(551)

மூசையில் வாரி யுருக்க -- மூன்று
முத்தியா யாடியே நிற்குமுகத்தில்
கூசையாய்த் தங்கமு மொன்று -- கொடு
கூக்குர லாகவே ஆடியேநிற்கும் (552)

நொறுக்குவள்ளி

கணபதி பூசையும் செய்து -- வெள்ளி
காட்டியே பத்து நிறுத்துமேகேளு
மணமான காரீய மொன்று -- கொடு
மாட்டியே யூதி யெடுத்துப்பின்வாங்கி (553)

தட்டித் தகடா யடித்து -- இதில்
தானெடு நாற்றமும் முக்காலுஞ்சேர்த்து
நாட்டியே சூட னரையும் -- வீரம்
நாட்டியே காலிடு தானேநிறுத்து (554)
நாற்றம் = கந்தகம்

பாணியை விட்டு அரைத்து -- புடம்
பத்திடத் தானே நொறுங்கிடுமட்டும்
காணியதாக வெடுத்து -- இடை
காரத்தைச் சேர்த்து உருக்கிடுதோழி. (555)

பசும்பொன்னு மாகுமே வாதி -- இதைப்
பார்த்து நிறுத்துடன் பக்குவங்கேளு
அகம்புப் படாம லுருக்கு -- அதில்
அன்புடன் தானீயத் தானதுகேளு (556)

களங்குவேதை

மதிபத்து நாலு களங்கம் -- இதை
வாகாய்க் கொடுத்தெடு தான்கறுப்பாகும்
பதியவே யூதி யெடுக்க -- நல்ல
பக்குவ மாகவே தானெட்டுமாற்று. (557)

பொன்னதை விற்றுச் செலவு -- பண்ணு
போக்கோடே ஞான வழிதனில்நில்லு
முன்னிட வுப்புக்குங் காலி -- இது
மூர்க்கமாய் நின்று புடமுமிறங்கும். (558)

சொன்னதோர் சித்திரஞ் செய்தால் - நூறு
செம்பினி லொன்றிடத் தங்கமு மாகும்
நன்னய மாகவே வாதி -- இதை
நாடியே செய்திடத் தான்சித்தியாகும் (559)

செப்பின பாகத்தைப் போலே -- செய்து
 சித்திரமாகவே வுண்டிடு தோழி
 தப்பித மில்லாமற் காயம் -- சித்தி
 தானே யிருந்திடுந் தேகமுந்தானும் (560)

கரும்பொன்னைப் பார்த்திடத் தங்கம் -- அது
 காரணமாகவே வந்திடுந் தோழி
 இரும்பு மெளிதல்ல வாதி -- இனி
 இன்பமாய்த் தானே வந்துபொன்னுமாகும். (561)

**கடல்நீரால் உப்புக்கட்டும் அவ்வுப்பை முன்னே
 செய்துபார் எல்லாமும் சித்தியாம்.**

உப்பையு முந்தியே பாரு -- நல்ல
 உண்மைய தாகவே சித்தியுமாகும்
 அப்பிடக் கட்டிடு முப்பு -- இதில்
 ஆனதோர் பாஷாண முப்பத்திரண்டும் (562)

**முன்னேமுப்புவையும் சவுக்காரத்தையும்
 செய்யாதேவெனல்**

முப்புவைச் செய்யாதே பாரு -- நல்ல
 மூதண்டமான குரு தன்னைப்பார்த்தால்
 தப்பிதம் வந்திடுந் தோழி -- சவுக்
 காரத்தைப் பார்த்துத் தவிக்காதேதோழி (563)

சொற்படி காட்டுமே வேதை -- இனி
 சொன்னபடி தங்க மாகிடுந்தோழி
 நல்லபடி யுகி முனியும் -- உலக
 நாட்டிலே சொல்லிட நாட்டிலுள்ளோரும் (564)

தானே துதிசெய்ய வாதி -- பாகம்
 தாட்டியாய்ச் சோதியாம் தன்மையுமாகும்
 வானே ருஷிசித்தர் தேவர் -- நல்ல
 வாகான அட்டமா சித்தருங்கூட (565)

யுகிமுனிக்கு ஆசீர்வாதம்.

எல்லாருங் கூப்பிட்டு யுகி -- வர
 இன்பமா யெல்லோரும் சந்தோஷப்பட்டு
 நல்லா யிருமென்று சொன்னார் -- விடை
 நாடியே தானே யனுப்பினார்தோழி. (566)

யுகிமுனி

வேறு.

யுகிமுனியைத் துதி செய்தது.

அனுப்பினார் யுகிமுனி தன்னைத்தானும்
 அன்பாக விடைகொடுத்துச் சித்தர்தேவர்
 வனுப்பினா ருலகத்தில் வாதிகட்கு
 வகையாகப் பிழைப்புவகை வாதங்காட்டிக்
 கனுப்பியே வயித்தியத்திற் கருக்கள்காட்டி
 கனமான வியாதியுட் நிதானங்காட்டி
 உனுப்பியே யெல்லோரும் கற்றுக்கொண்டு
 உறுதியா யுகியைத்தான் துதிசெய்தாரே.

(567)

பரல்பொற் சொன்னேன் விதியானி கண்டுமீட்பான்.

துதிசெய்து எனையாண்ட குருவின்பாதம்
 தொல்லுலகி லுள்ளோரும் துதித்துச்சொல்ல
 பதிசெய்து நூல்களெல்லாம் பார்த்துத்தேறி
 பதிவாகக் கறந்தபாற் போலேசொல்ல
 விதிகாரன் கண்டுதான் பிடிப்பான்பாரு
 விருப்பமில்லா வாதிதான் காணமாட்டான்
 நதியான நதியறிந்தாற் பலனுமாகும்
 நாட்டினா லெல்லாமாம் நலம்பெற்றோரே.

(568)

உபதேசித்த பரம்பரைகள்.

நலமாகச் சிவன்சொல்லத் தேவிகேட்டு
 நாடியே நந்திக்குச் சொன்னாரப்பா
 பலனாக நந்திதா எனவனிக்குச் சொல்ல
 பதிவான வசவனியும் விகவனிக்குச்சொல்ல
 அலனாக விகவனியும் தன்வந்திரிக்குச்சொல்ல
 அவ்வழியே வகத்தியருங் கேட்டுக்கொண்டு
 பிலனாகப் புலத்தியருக் குபதேசிக்கப்
 புலத்தியரும் தேரருக்குச் சொன்னார்தானே.

(569)

சொன்னதொரு தேரருமே கேட்டுத்தேறி
 சொற்பெரிய யுகிக்குச் சொன்னாரையா
 நன்னயமா யுகியே சந்தோஷித்து
 நாடியே யுலகத்தில் மனிதர்க்காகக்
 கன்னல்போற் பாவாகப் பாடிச்சொன்னேன்
 கருத்துறவே விந்நூலைச் சோதித்தேற
 இன்னிலத்தில் வாதசித்தி காயசித்தி
 எப்போதும் வாழ்ந்துமே யிருக்கலாமே.

(570)

புலத்தியர்பாகம் யுகிமுனிக்குக் காட்டியது

இருக்கவே வயச்செம்பு சொல்லக்கேளு

இன்பமாய்ப் புலத்தியரும் சொன்னபாகம்

நெருக்கவே மலைமுழுஞ்சிற் கூட்டிப்போகி

நேரான கைபாக நேர்மைகாட்டி

பெருக்கமா யுபதேசம் செய்தாரப்போ

பேரான செம்புதான் பெருமைமைந்தா

பருக்கவே சிவனாணை யிந்தப்பாகம்

பதிவாகப் பார்த்திடவே தங்கமாமே.

(571)

அயச்செம்பு அயக்காரீயக்கரி.

ஆமேதா னயமதுவும் பலமும்பத்து

அத்திடைக்குக் காரீய நிறுத்துக்கொண்டு

தாமேதா னிரண்டுமே கல்வத்திட்டு

தடையறவே தகடாகத் தட்டிக்கொண்டு

போமேதான் பிச்சமே போட்டுக்கொண்டு

பின்புதான் கற்றாழஞ் சாற்றினாலே

சாமேதான் சாமந்தா னரைத்துவில்லை

சரியாக வரைத்துமே வில்லைகட்டே.

(572)

கட்டியே ரவியிலிட்டுக் காய்ந்தபின்பு

காட்டாகப் புடம்போட்டு எடுத்துக்கல்வம்

தட்டியே கற்றாழைப் பாலைவிட்டு

தாட்டிகமாய்ச் சாமமொன் றரைத்துவில்லை

முட்டியே ரவிதனிலே காயப்போட்டு

மூன்றுபுடம் போட்டுமே எடுத்துப்பாரு

பட்டியே மஞ்சள்போ லிருக்கும்பாரு

பதிவாக வதையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளே.

(573)

செம்புக்கரி.

கேளுமே செம்பதுவும் பலமும்பத்து

கெடியாக நிறச்செம்பா யெடுத்துக்கொண்டு

ஆளுமே ரவியினிடை முக்காற்கெந்தி

ஆதியாம் பண்ணையது அரையும்போடு

காளுமே வீரமது காலுஞ்சேர்த்துக்

காரணமாய்ப் பழச்சாறு சாமமாட்டி

தாளுமே ரவித்தகடு மேலேகட்டித்

தாக்கிடவே கவசமது கட்டிக்கொள்ளே.

(574)

பண்ணை = வெடியுப்பு.

கொள்ளவே ரவிதனிலே காயவைத்துக்
 கூறாகச் சுண்ணாம்பு உப்புநேரே
 மெள்ளவே வதையரைத்துக் கவசங்கட்டு
 விருப்பமா யதன்மேலே மண்ணையிட்டுத்
 துள்ளவே கஜபுடமாய்ப் போட்டுவாங்கு
 துடியாக வெடுத்துப்பார் அதருமாகும்
 கள்ளமா யெடுத்துவைத்து உள்ளேநிற்கும்
 கனிவான செம்பின்மேற் கவசங்கட்டே.

(575)

செம்புக்கரிசெய்ய மீதிச்செம்பையும் கரிசெய்ய.

கட்டவே முன்னரைத்த கெந்திதன்னைக்
 கடுமையாய்க் கட்டியே முன்போற்போடு
 தெட்டவே யெல்லாமு நொறுங்குமட்டும்
 திடமாகப் போட்டுமே கரியாய்ச்செய்து
 நட்டவே ரவிசேர்த்துக் கரியாய்ப்போக
 நலமாகப் புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரு
 செட்டவே யெல்லாமுஞ் செற்றுதானாற்
 சேர்க்கவே வகைசொல்வேன் திறமாய்க்கேளே.

(576)

செம்புக்கரியும் அயக்காரியக்கரியும்சேர்த்துச் செம்பெடுக்க.

திறமாகச் செம்பு சேர்த்த கரியிரண்டு
 திட்டமாய்க் காரியும் சேர்த்தத்தூளு
 அறமாக நாலிலொன்று சேர்த்தரைத்து
 அடைவாகப் பழச்சாற்றால் ஜாமமாட்டு
 வறமாக வில்லைசெய்து காயவைத்து
 வலுவாகக் கஜபுடமாய்ப் போட்டுவாங்கு
 பறமாக வெடுத்துயிடை வெங்காரம்சேர்
 பதிவாக வருக்கிடவே ரவிபோலாமே.

(577)

அயச்செம்பு வேதை.

ஆகுமே நொறுக்குவெள்ளி பலமும்பத்து
 அன்பான களங்கெல்லா மிரண்டரையுமாகும்
 தாகுமே மதிகொடுத்த துருக்கியுது
 தாட்டிகமாய் மாற்றென்ன வேழுமாகும்
 ஆகுமே வேழான மாற்றைவிற்று
 அடைவான சிவயோகஞ் செய்துதேறு
 ஆகுமே சிந்தாரம் செய்துதின்று
 அடைவான காயசித்தி அடைவாய்பாரே.

(578)

முப்புலவழலைபிண்டமென்ப தெல்லாம் இரும்புக்கே பேராகும்.

அடைவான முப்பூவு மிதுதானப்பா
ஆதியாம் வழலையது விதுதானப்பாரு
திடமாகப் பிண்டமது விதுதானப்பா
தியங்கியே திரியாமற் கரும்பொன்பாரு
நடமாடு மிதுவல்லோ ஞானத்திற்கு
நளினமா மாதியுடச் செம்பின்வேதை
கடமாகச் சொல்லிவிட்டேன் கடையிற்றானே
கனமான நூலறிந்தால் வாதியாமே.

(579)

வாதம்செய்ய ஆசைகொண்டு முயன்று செய்தால்

தான் வாதம்வரும் அதனால் ஞானமாகும்

அறிந்தவன்றா எவ்வேதைப் பத்திப்பாரு
யறியாட்டா லென்செய்வேன் வாதம்பொய்யோ
ஏறிந்திடவே கல்லதுதான் தூரமோடும்
ஏறியாட்டால் தூரமே வோடுமோசொல்
பரிந்திட்டால் ஞானங்கள் மிகவுமாகும்
பரியாசம் செய்வதால் நரகமாகும்
புரிந்திட்டால் வாதம்வரும் ஞானமாகும்
புரியஷ்ட சித்தியெல்லாம் கைக்குள்ளாமே.

(580)

உலகவாழ்வு பொய்யியன்பது.

உள்ளாக வாழ்வதுதான் பொய்யதாகும்
உய்த்துணர்ந்து பாஷாண்டி நிலைக்கமாட்டான்
தெள்ளியதோர் ஞானமாய்ப் பேசுவான்பார்
திறமான ஜகமெல்லா மென்னுதென்பான்
துள்ளியே பேசிடுவான் வெறும்பொய்யாகத்
துடியாக லயத்தினிட செம்பைக்காணான்
கள்ளமாய்ச் சொன்னாக்கால் வருகாதப்பா
கருத்துறவே சரக்கைமுந்தி யுழைத்திடாயே.

(581)

இந்நூல் முடிவுவரைப் பார்த்தால் தங்கம் செய்யலாம்

உழைத்திட்டா லயக்காரி செம்பைத்தானும்
உண்மையாய்த் தங்கமாம் காவிநிற்கும்
பிழைத்திடவே பலனாகும் பிழப்போவில்லை
பிரபலமாய்ச் சொல்லாதே பெருமைமெத்த
தழைத்தமரம் போலவே வேதைபாரு
தாட்டிகமா யிந்தநூற் கடசிபாரு
வழைத்திடவே வாதம்வரும் ஏவல்கேட்கும்
வடிவாக வந்துவிடும் மார்க்கமாமே.

(582)

**அயம் காரியம்சேர்த்துப் புடம்போட்டுப் பின்பு
செம்புக்கரியிற் சேர்த்தாற் செம்புகட்டிப்போம்.**

மார்க்கமாய்ச் செம்புகட்ட நிதானங்கேளு
மனதார வயக்காரி விரண்டுஞ்சேர்த்து
ஏர்க்கவே புடம்போட்டால் மஞ்சளாகும்
இனியென்ன பேச்சுண்டு தங்கந்தானும்
ஆர்க்கமாய்ச் செற்றசெம்பு தன்னிலிட்டால்
அன்பான செம்புகட்டு மருமைமைந்தா
தீர்க்கமாய்ப் பார்த்தாக்கால் வாதமாகும்
திறமில்லை யென்றுவிட்டாற் பொய்யதாமே.

(583)

பஞ்சபூத லோகம் சேர்த்தால் பொன்னாகும்.

பொய்யாகப் போகாமல் தங்கங்காரி
போக்கோடே செம்புஅயம் நாகஞ்சேர்த்தால்
மெய்யாகப் பஞ்சபூ தங்களாச்சு
மேன்மையாய்ப் பொன்னாகும் தங்கமாகும்
வையகத்தி லுனக்கிடோ பூதம்பாரு
வகைகெட்டுத் திரியாதே வேதையாகும்
பையவே பூதத்தைப் பார்த்தாயானால்
பதிவான ஏவலது கேட்கும்பாரே.

(584)

முன்றுலோகத்தில் வேதை.

பாருமே பூதமது மூன்றுகேளு
பதிவான வயங்காரி செம்புசேர
நேருமே யித்துடனே கெந்திவீரம்
நிலவரமாய்ச் சேர்த்திடவே வைந்துமாச்சு
காருமே வைந்துக்கு மாற்றதேழு
கருணைபெற நாகதங்கம் சேராதாலே
வாருமே பத்திற்கு ஏழதாச்சு
வடிவாக என்வழியாய்ச் சேர்த்துக்கொள்ளே.

(585)

**பஞ்சபூதத்தி லொன்று குறைந்தால் மாத்துக் கட்டையாம். கல்லுப்பும்
ரசமுஞ்சேர்த்து உருக்கினால் தங்கமாகும்ஆகையால் உப்பைப்பார்.**

கொள்ளவே பஞ்சபூதத்தி லொன்று
குணமாகத் தப்பிடிலோ மாத்துக்கட்டை
மெள்ளவே கல்லுப்பு ரசமுஞ்சேர்ந்தால்
மேன்மையா யுருகிடிலோ தங்கமாகும்
துள்ளியே திரியாம லுப்பைப்பாரு
துடியாகச் செலவுமெத்தத் தானுமில்லை
வள்ளலார் சொன்னபடி யுலகத்தோர்க்கு
வகையான ஆயுர் வேதத்தைத்தானே.

(586)

முன்னே உப்பைக்கட்டினால் வாதநிலைக்கும்

சொன்னதொரு வாதமெல்லா மெளிதிலாகும்
 கருதியைநீ யாராய்ந்தால் தோன்றும்பாரு
 நன்னயமாய் வாதமென்றா லெளிதோவல்ல
 நற்குருவும் ருஷிக்ளசித்தர் சொன்னபேச்சு
 இன்னிலத்திற் கறந்தபால் போலேசொன்னேன்
 இகபரத்துக் கொப்பாக வுண்மையுண்மை
 முன்னமே யுப்பையல்லோ கட்டிப்பாரு
 முற்றுமாய் வாதம்வந்து நிலைக்கும்பாரே.

(587)

உப்பைவிட்டு வாதஞ்செய்துகெட்டு**சாஸ்திரம் பொய்யென்பார்.**

பாருமே யுலகத்தில் வாதிமார்கள்
 பதிவாக வுப்பைவிட்டு வாதம்பார்த்துத்
 தேருமே சேர்ந்துதிரிந் தலைந்துகெட்டுத்
 திடமில்லைச் சாத்திரம்பொய் யென்பார்பாரு
 பாருமே மலைகள்கற்றிக் காடுகற்றி
 பரிவாக வொருவருந்தான் சொல்லாதாலே
 வொருமே விருந்தயிடந் தனிலிருந்தால்
 வகையாக விருக்கலா மென்பார்பாரே.

(588)

சங்கரன் திராவகத்தின் பெருமை.

பார்க்கவே சங்கரன் திராவகத்தைப்
 பாடுகிறே னுலகத்திற் பரிந்துகேளு
 ஏர்க்கவே சாத்திரத்திற் சொன்னாரில்லை
 ஏழைமதி போகாமற் புகைநீர்பாரு
 மூர்க்கமாய் வந்துவிடும் சரக்குக்கட்டும்
 முடியுமட்டும் வேதையாம் சுன்னமாகும்
 மார்க்கமாம் நவலோக மெல்லாம்நீறும்
 வடிவாகப் பொன்மயமு மாகும்பாரே.

(589)

சங்கரன் திராவகம் சரக்கு இடை.

பாருநீ வெடியுப்பு அறுபதாகும்
 பதிவான இந்துப்பு முப்பதாகும்
 சேருநீ சாரமது இருபதாகும்
 ஜயமுள்ள பேதியது ஒன்றதாகும்
 காருநீ நீலனது வரையுமாகும்
 கடிதான சீனமது முன்னூறாகும்
 சாருநீ பூநீறு ஒன்றதாகும்
 சரியாக நிறுத்துமே சொல்லக்கேளே.

(590)

பேதி = அன்னபேதி, நீலன் = துரிக.

சங்கரன் திராவகம் செய்பாகம்.

சொல்லவே கல்லுரலி விடித்துமாப்போல்
 ஜயமான பாணைதனி லரைதானிட்டு
 மெல்லவே சட்டியென்ற வாலைமுடி
 விருப்பமா யுளுந்தாலே மண்ணுஞ்செய்து
 வல்லவே யடுப்பிலே யேற்றிவைத்து
 வளமாகத் தீயெரிப்பாய்க் கமலம்போலே
 கல்லவே முன்னீரைத் தள்ளிப்போட்டு
 கடிதான பின்னீரை வாங்கிக்கொள்ளே.

(591)

சங்கரன் திராவகம் வைக்கும் பாத்திரமும்**திராவகத்தின் பெருமையும்.**

வாங்கியே அரக்கென்ற குப்பிதன்னில்
 வளமாக வடைத்திடவே குப்பிதக்கும்
 தாங்கியே லோகமென்றாற் கறைந்துநீறும்
 தனையதிலே வைக்காமற் தண்மைபாரு
 தூங்கியே திரியாமற் பெருமையாகும்
 துடியாமற் சொல்லுகின்றே னுலகத்தோர்க்கு
 வாக்கியே முப்புரத்தை யெரித்தாற்போல
 வளமாகும் திராவகத்தி னாண்மைதானே.

(592)

சங்கரன் திராவகம் செய்யும்வேலை.

ஆண்மையாம் குதமதைப் பீங்கானிட்டு
 அடைவாகப் புகைநீரை விட்டுவைக்க
 தாண்மையாய் ரவிதனிலே நீறிப்போகும்
 தனியான லிங்கத்தி லூற்றிவைக்க
 பாண்மையாய் லிங்கமது நீறிப்போகும்
 பதிவான தங்கத்தி லிட்டுவைக்க
 தூண்மையா யேமமது நீறிப்போகும்
 துடியான வரப்பொடிதான் நீறிப்போமே.

(593)

சங்கரன் திராவகத்திலரைத்து உப்பிலிரித்தால் எல்லாம் நிறும்.

நீறிப்போ முப்புமுத லிருபத்தைந்தும்
 நொடிக்குள்ளே நவலோக மெல்லாநீறும்
 ஆருமே பாஷாண மெல்லாநீறும்
 அளவான வேதையாம் வேதைகோடி
 காருமே கட்டாகும் மெழுகுமாகும்
 கனமான கல்லுமுதல் நீறிப்போகும்
 வாருமே நீறினதோர் சரக்கதெல்லாம்
 வடிவான கல்லுப்பி லெரிக்கனீறே.

(594)

மூலிகையிலரைத்தால் ஒன்றும் நீறமாட்டாது

அதன்பயன் இதவாகும்.

நீறேது மூலிகையி லறைக்கச்சொன்னேன்
நேரான மூலிகையைச் சொல்லக்கேளு
காறேது அவுரியொடு ஓரிலைத்தாமரையும்
கனிவான செவ்வல்லி புளிநரளைகோவை
பாறேது கொடிவேலி செந்திராயும்
பதிவான செம்பரத்தம் பூவினோடும்
நாறேது அயச்செம்பு விடமதெல்லாம்
நலமாக யிவைவிட்டு அரைத்திடாயே.

(595)

அயச்செம்பு வந்தவிடத்தில் மேற்சொல்லிய மூலிகையிற்

கிடைத்ததைக்கொண்டு செய்யவும்.

அறைத்திடவே கையதனிற் கிடைத்தமூலி
அன்பாக யேதொன்றா லறைக்கச்சித்தி
புறைத்திடவே ய்தெல்லாம் செம்பாச்சப்பா
பொறுமையாயச் செம்புசெற்றா லெழுப்புமூலி
பறைத்திடவே பழச்சாறு நல்லதாகும்
பதிவான யுகிமுனி சொன்னசொல்லாம்
நிறைத்திடவே வேதையாம் ரவியுமாகும்
நீழி காலமெல்லா மிருப்பதாமே.

(596)

அயச்செம்பு வந்தவிடமெல்லாம் எலுமிச்சம்பழச்சாறும்

செம்பரத்தம் பூவும் சேர்த்தரைக்கவும்.

இருக்கவே பழச்சாறு பிழிந்துகொண்டு
இதமாகப் படியரைதான் பீங்கானிட்டு
இருக்கியே செம்பரத்தைப் பூவைப்போட்டு
இதமாக வைத்திடவே யிரத்தம்போலாம்
பருக்கவே கண்கூசும் நீறுமாகும்
பதிவான அயச்செம்பு இடமெல்லாமும்
பெருக்கவே யிச்சாறு விட்டுஆட்டு
பிலப்படுமே செம்பதுவும் பேசொணாதே.

(597)

இனமறிந்து மூலிகைவிட் டரைக்கவும்.

பேசவே சொல்லவில்லைப் பூவைத்தானும்
பிலமாக வெலுமிச்சஞ்சாற்றிலூற
ஆசவே வைத்திடவே யிரத்தம்போலாம்
அதையறிந்து விப்படியே செய்துகொள்ளு
வாசவே செம்புவந்த விடத்திற்கெல்லாம்
வகையாக வரைத்திடவே செம்புதோன்றும்
நாசவே யினமறிந்து அரைக்கவேண்டும்
நற்குணமுந் துற்குணமும் நயந்துபாரே.

(598)

**முலிகையால் அயஞ் செம்பாகமாட்டாது செம்பு
சேர்த்தால் அயஞ் செம்பாம்.**

நயந்துபார் சுடுவாதி கூட்டமாகா

நலமாக ரவிசேர வயம்செம்பாகும்

வியந்துமே வெறுஅயத்தை மூலிதன்னில்

விதமாக அரைக்கரைக்கக் கரியாய்ப்போகும்

பயந்துமே பொய்யென்று சொல்லுவாரை

படபடத்த வாதிதான் புத்தியில்லான்

கயந்துபார் மடைகார்த்த கொக்கைப்போலே

கனிந்துமே திரிந்தலைந்து மாளுவானே.

(599)

**தனியே அயம் செம்பாகமாட்டாது செம்புசேர்த்தால்
செம்பாம் காரியஞ்சேர்த்தால் பொன்னாம்.**

மாளாம லயச்செம்பு சேர்ந்தபோது

மணத்துடனே பொன்னாகும் வடிவுமெத்த

நீளாமற் கரிச்செம்பு சேர்ந்தபோது

நிமிஷத்தில் வேதையாம் நயப்புமெத்த

வாளாக பெண்புருஷர் சேர்ந்ததாலே

வகையாக வருத்தரிக்கும் வாறுபோல

கோளாக வயந்தானே செம்பாகாது

குறித்தசெம்பு சேர்ந்தாக்காற் கட்டிப்போமே.

(600)

சூகஷத்தைக் கண்டுபார்க்கவும்.

கட்டிப்போ மிச்செம்பு வெள்ளிதன்னில்

காட்டிடவே ரோமமாம் வேதையாகும்

தட்டியே வாய்ப்பேச்சால் சொன்னாலாமோ

தடையற்று செய்தாலே யேமமாகும்

குட்டியே கவர்கோடி வேதைகோடி

குணமான மணம்வேணும் கூர்ந்துபாரு

சட்டியே துடிதுடித்துத் திரியவேண்டாம்

சூகஷாதி சூகஷத்தைக் கண்டுபாரே.

(601)

கட்டினஉப்பாற் சூதங்கட்டிக் குளிகைசெய்துபொன்

கவனங்கள் செய்தோம்

கண்டுபார் கட்டினதோ ருப்பெடுத்து

கரியில்வைத் துருக்கிப்பார் பொன்போலாகும்

பண்டுபா ருப்புகொட்டு சூதங்கட்டி

பதையாமல் குளிகைகட்டி பறந்தோம்நாங்கள்

தொண்டுபார் பொன்செய்து ஆடித்தேர்ந்தோம்

துடிசறவே அண்டத்தின் கோடதேறி

நின்றுபா ரடுக்கெல்லா மாய்ந்துபார்த்து

நீற்றினமா முப்பினிட பெருமைதானே.

(602)

**கட்டியவுப்பால் ஆறாதாரதரிசனை கண்டு
அப்புறம் சென்று சாத்திரங்கள் பாடிநந்திதரிசனை
செய்து தோத்திரஞ் செய்தோம்.**

பெருமையாய் ஆறுவரை தாண்டியேறி
பேசாதே மாசற்ற நிற்குணத்தை
அருமையாய் மனமுன்றிப் பார்த்துத்தேர்ந்து
அடுக்காறு தலத்திலின்று ஜபித்துஏறி
நெருமையாம் சாஸ்திரமும் பாடித்தேர்ந்து
நிற்குணத்தின் வழிநின்று நெடுநாளாக
கருமையாய் நந்தியென்ற பாட்டனாரைக்
கனிவாக நாவினால் துதிசெய்தேனே.

(603)

**நந்தீசரால் யுகிமுனியென்று பெயர்கொடுக்கப்பட்டு
திருவண்ணாமலையில் வெகுநாளிருந்தேன்.**

துதிசெய்தேன் சுருதியாய்ச் சொன்னாரையா
துப்புரவாய்க் கேளாது கேட்டுக்கொண்டேன்
பதிசெய்து நம்முடைய மரபுதானும்
பதிவான ருஷிபிறப்புப் பேதமெத்த
கதிபெறவே கடைச்சித்து யுகியென்றார்
கருணைபெற வடியேனு மொப்புக்கொண்டு
நிதிபெறவே திருவண்ணாமலையில்வந்தே
நெடுங்காலமங்கிருந்து உரைசெய்தேனே.

(604)

**உமையவள் அநுக்கிரகத்தால் பதினாயிரம் பாடல்
சொன்னதைச்சுருக்கி இந்தவிரண்டு காண்டமும்
உலகத்திற்குச் சொல்லப்பட்டது.**

உரைசெய்தேன் சாத்திரந்தான் சொல்லக்கேளு
உண்மையாய்ப் பதினாயிரத்தின் சொச்சம்
கரைசெய்த நூற்றாறு மண்டலத்தில்
கனிந்துமே இச்சுருதி யிருந்ததென்று
பரைசெய்த பார்வதியைக் கேட்டுக்கொண்டேன்
பதிவான பார்வதியும் கொடுத்தனுப்ப
துரைசெய்தேன் நூலெல்லாம் சுருக்கிப்பாடி
சூட்சுமெல்லாம் சொல்லிவிட்டே னுலகத்தோர்க்கே.

(605)

**வாதசாத்திரமெல்லாம் ஆதிபாடல்கொடுத்தந்தியம்
வரைக்கும் பார்த்தால் ஒன்றையொன்று
தொடராத கருத்தாயிருக்கும்.**

உலகத்தில் மானுடர்கள் சாத்திரத்தை

உண்மையாய்க் காப்போடுங் கடையாய்ப்பார்த்தால்
நிலமொத்தாற் போலவே தோன்றும்வாதம்
நிர்ணயமாய்ப் பார்த்தாக்கால் வாதமாகும்
கலகத்தே திரிந்தவன்தான் பார்த்தானானால்
கருவான வாதமது நிலைகொள்ளாது
அலையற்ற விடத்திலே மீன்கள்போன
வலுவொக்கும் நிர்மூட வாதிக்கேளே.

(606)

கட்டியஉப்புச்சுன்னம்

கேளுமே கட்டினதோ ருப்புதன்னை

கெடியான சுன்னமது சொல்லக்கேளு
நாளுமே பலம்பத் துநிறுத்துக்கொண்டு
நாயுருவிக் கொழுந்ததுவு மிடையேசேர்த்து
காளுமே வரைத்துநீ புடத்தைப்போடு
கனிவாக வைத்துநா யுருவியாலே
பாளுநீ அரைத்து புடத்தைப்போடு
பதிவாகக் கடுஞ்சுன்ன மாகும்பாரே.

(607)

உப்புச்சுன்ன ஜயநீர்.

ஆகுமே சுன்னமிடை சாரஞ்சேர்த்து

அன்பாக நெட்டடங்கு மட்டுந்தானும்
ஏகுமே யரைத்துமே கலையந்தன்னில்
இன்பமா யெடுத்துவைத்துப் புடமும்போடு
தாகுமே பனியில்வைக்க ஜயநீராகும்
தாக்கிடவே ஜயநீரில் வீரம்பூரம்
பாகுமே பொடித்து ஜயநீற்றிப்போட்டால்
பதிவான நீர்ப்பெருமை சொல்லக்கேளே.

(608)

உப்புச்செயநீரில் பச்சைக்கற்பூரமும் சூடனுஞ்சேர்ந்த சுன்னம்

சொல்லவே நிறமதுவும் சிகப்புமாகும்

சூசுமாய் வெகுகாரம் துறைகள்மெத்த
நல்லவே செயநீர்தான் பலமுமொன்று
நலமான பீங்கானில் விட்டுக்கொண்டு
கல்லவே பச்சைக்கற் பூரந்தானும்
கனமான சூடனது பலமுங்கேளு
வல்லவே வகைக்கொன்று பலமும்போட்டு
வகையான வறுஜாம் மரைத்துக்கொள்ளே.

(609)

பச்சைக்கற்பூரம் சூடன்சேர்ந்த கன்னச்செயநீர்.

கொள்ளவே பில்லைசெய்து காயப்போட்டு

சூறாக வைந்துகன்னக் குகைக்குள்வைத்து

மெள்ளவே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு

மேன்மையாய் நீறியது கன்னமாகும்

நளளவே கன்னமிடை சாரஞ்சேரு

நலமாக செயநீராம் நாட்டங்கேளு

கள்ளவே செயநீரின் பெருமைதன்னை

கனமான நாவினால் சொல்லப்போமோ.

(610)

செயநீரால் நிமிளைச் கன்னமுமதனால் துருகச்

கன்னமுமதனால் சூதக்கட்டும்.

போமேதா னிந்நீரில் நிமிளைதன்னை

போக்கோடே தோய்த்திட்டு ஊதிப்போடு

காமேதான் கடுஞ்சன்ன மாகும்பாரு

கடிதான கண்டர்மே லப்பிப்போடு

வாமேதான் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு

வளமாக நீறிவிடும் துருகதானும்

தாமேதான் கண்டரைத்தான் சூதம்மேலே

தாக்கிடவே கட்டியது மணியுமாமே.

(611)

கட்டியசூதத்தை செயநீரால் அரைத்து

ஊதச் கன்னச்செயநீரா யெல்லாம் கன்னமாம்.

மணியாகும் சூதத்தை முன்னீர்விட்டு

மாட்டியரைக் கரியில்வைத் தூதிப்போடு

தனியான சூதமது கன்னமாகும்

தாட்டிகமாய்ச் சகலமுந்தான் கன்னமாகும்

கனியான லோகமெல்லாம் கன்னமாகும்

கருதினாற் கவனமது சூக்சுமாகும்

வணியாக விதனாலே யெல்லாஞ்சன்னம்

வகையாகத் தொட்டதெல்லாம் கன்னமாமே.

(612)

கல்லுப்பைக்கட்டிச் கன்னம்செய்யப் பாஷாணங்க

ஸுபரசங்களியாவும் கன்னமாய் வேதையாகும்.

கன்னமாம் பாஷாண முபரசங்கள்

சூக்சுமாய்ச் கன்னமாம் வேதையாகும்

கன்னமா முபரசங்கள் நூறிரண்டுபத்தும்

கனமான கன்னமாம் வேதைகோடி

முன்னமே சொல்லிவிட்டே னுப்பைக்கட்ட

முதன்மையாய்க் கல்லுப்பைச் கன்னம்செய்து

நன்னயமா யெடுத்தாட்ச் சித்தியாகும்

நலமாகப் பாய்ச்சிடவே தோணுந்தானே.

(613)

காரீயத்தால் செம்பு திடப்படும்.

தானென்ற கல்லுப்பால் வேதைகோடி
தாட்டிகமாய் அயச்செம்பால் கவறோகோடி
கானென்ற வெடியுப்பால் வேதைகோடி
கனிவான கடல்நுரையால் சுன்னங்கோடி
பானென்ற சினத்தால் கவறோகோடி
பரிவான புகைநீரால் போக்குகோடி
வானென்ற காரீயத் தாலேசெம்பு
வளப்படுமே அயந்தானு மார்க்கமாமே.

(614)

லோக பஞ்சபூதக்களங்கு.

மார்க்கமாய் லோகபஞ்ச பூதஞ்சேர்ந்த
மதியான களங்குதான் சொல்லக்கேளு
மார்க்கவே இக்களங்கு பாகமாக
இன்பமாய்ச் செய்தாக்கா லேமமாகும்
ஊக்கமென்ற ஐந்தினா லெல்லாமாகும்
உண்மையா யைந்தைவிட்டா லெல்லாம்பாழாம்
சேர்க்கின்ற விம்மருந்து சேர்த்தாயானால்
சிறப்பான அஷ்டசித்தி யாடலாமே.

(615)

அயச்சத்து.

ஆடவே இன்னமொரு களங்குசொல்வேன்
அம்பலத்திற் சிவன்தானும் சொன்னநேர்மை
பாடவே புகைநீரில் கந்தம் வீரம்
பண்பாக மனோசிலையுந் தாளங்கூட்டி
வாடவே வகைக்குஒரு பலம்நிறுத்து
வகையாக அமைத்திடவே சாமம்நாலு
மூடவே அரைத்துமே காயவைத்து
முடிவான அயப்பொடிதான் பலமும்நாலே.

(616)

நாலுமே பலம்நிறுத்துப் பழச்சாற்றாலே
நலமாக அலம்பியே காயவைத்து
சாலுமே முன்மருந்தில் பிசறிக்கொண்டு
சரியான குகைதனிலே வைத்துருக்கக்
காலுமே ஒருமணியாய்த் திரளும்பாரு
கணக்கான மணியெடுத்த துடைத்துக்கொண்டு
பாலுமே புகைநீரை விட்டு ஆட்டி
பதிவாக வருக்கிடவே வியுமாமே.

(617)

ஈயமாம் வெங்காரங் கொஞ்சம்சேர்த்து

இழுத்தரைத்துப் புகைநீரி லாட்டிமுசை
தாயகமாய் வைத்துமே யுருக்கிப்பாரு

தடையற்று வெள்ளிபோல் கண்விட்டாடும்

பாயுமே யிப்படியே யுருக்கிக்கொண்டு

பதிவாகக் கல்மிஷங்கள் விலகும்பாரு

தோயவே கல்மிஷங்க ளற்றுப்போனாள்

துடியான நவலோகம் தங்கமாமே.

(618)

வங்கச்சத்து.

தங்கமா மயச்சத்தை யப்பால்தானே

தடையறவே யெடுத்திட்டு அப்பால்வைத்து

வங்கமாம் வெள்ளீயம் பலந்தானொன்று

வடிவாகப் பாதிசேர் சூதந்தன்னை

துங்கமா யுருக்கியே புட்டாய்ச்செய்து

துடியான அயக்கரண்டி தனிலுருக்கி

பங்கமா மனோசிலையு மரையும்போடு

பதிவாகப் புகைநீரா லரைத்துக்கொள்ளே.

(619)

அரைத்துமே வில்லைகட்டிக் காயப்போட்டு

அன்பாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு

நிரைத்துமே வெங்காரங் கொஞ்சஞ்சேர்த்து

நேராக வுருக்கிடவே வெட்டையாகும்

பரைத்துமே வெள்ளீயம் செற்றுப்போகும்

புதுமையாய் லோகத்தை யுடைத்ததப்பா

நரைத்துமே யிதுவேதை சொல்லப்போகா

நலமாகச் சொல்லுகிறே னாடிப்பாரே.

(620)

காரீயச்சத்து

நாடிப்பார் சத்தெடுத்து அப்பால்வைத்து

நலமாகச் சொல்லுகிறேனின்னம்சத்து

தேடிப்பார் காரீயம் பலந்தானொன்று

திறமாகக் கரண்டியினி லுருக்கிக்கொண்டு

மூடிப்பார் சூதமரை நிறுத்துஊத்து

முன்பாகப் பிட்டாகு மெடுத்துவைத்து

பாடிப்பார் கெந்தியரைப் பலம்நிறுத்து

பதிவான காரீயப் பிட்டில்சேரே.

(621)

சேருமே கல்வத்தி விட்டுக்கேளு

செயமாகப் புகைநீரில் சாமமாட்டிப்

பாருமே வில்லைகட்டிக் காயப்போடு

பதிவாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு

காருமே குகையிலிட்டுருக்கிப்போடு

கனிந்துமே வெட்டையாய்ச் சத்தாய்ப்போகும்

தாருமே சத்தெடுத்துப் புறம்பாய்வைத்து

தண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன்மிகுபுகேளே.

(622)

கேளுமே காரீயம் சத்தாய்ப்போச்சு
 கெடியாக ஆடலாம் வாதமாட
 பாளுமே போகாமற் சொல்லக்கேளு
 பதிவான செம்பதுவும் பலமுமொன்று
 நாளுமே நிறுத்தனைத் தகடாய்த்தட்டி
 நலமாக அரைக்கத் திராவகத்தைவிட்டு
 சாளுமே களிம்புறும் களிம்புதன்னில்
 கனமான சாதிலிங்க மரையுஞ்சேரே. (623)

சேர்த்துமே விழுத்தரைத்து வில்லையாக்கி
 செயமாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 பார்த்துமே யெடுத்துப்பார் குகையில்வைத்து
 பதிவாக வருக்கவே யீயமாகும்
 கார்த்துமே யீயந்தான் நல்லசத்து
 கனிவான வாதமெல்லா மிதற்குள்ளாகும்
 நாத்துமே செம்புசத்தை யப்பால்வைத்து
 நலமாகச் சொல்லுகிறேன் கேட்டிடாயே. (624)

நாகச்சத்து.

கேட்டிடவே நாகமது பலமுமொன்று
 கெடியாக விலுப்பெநெய்திலேபத்து
 தாட்டிடவே யுருக்கியே சாய்த்துக்கொண்டு
 தனியாகக் கரண்டிதனி லுருக்கும்போது
 வாட்டிடவே சூதமரைப் பலந்தானிட்டு
 வகையாகப் புட்டாக வெடுத்துக்கல்வம்
 நீட்டிடவே வரைத்திடுநீ புகைநீராலே
 நிலவரமா யசத்தை யிடையேசேரே. (625)

சேருமே புகைநீரா லரைத்துவில்லை
 திடமாகக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு
 பாருமே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 பண்பாகக் குகையிலிட்டுருக்கிப்போடு
 நாருமே நாகமது சத்தாய்ப்போகும்
 நலமான சத்தெடுத்துப் பார்க்கும்போது
 சாருமே வெட்டையா யிருக்கும்பாரு
 சரியான சத்தாகும் நாகச்சத்தே. (626)

ரவிதங்கச்சத்து.

சத்தெடுத்து அப்பாலே வைத்துக்கொண்டு
 சரியான தங்கமது பலமுமொன்று
 முத்தியாய்ப் படுசெம்பு பலமுமொன்று
 முடிவாக விதுவிரண்டும் சேர்த்துருக்கி
 நித்தியாய்த் தகடாகத் தட்டிக்கொண்டு
 நிலையான கந்தகமும் வீரந்தானும்
 புத்தியாய் வகைக்குஒரு பலம்நிறுத்து
 புதுமையாய்ப் புகைநீரா லாட்டிக்கொள்ளே. (627)

லோக பஞ்சபூத சத்துகள் சேர்க்கும் வழி.

ஆட்டியே தகட்டின்மேல் தடவிக்காய
 அன்பாக நொறுங்கவுமே புடத்தைப்போடு
 திட்டியே யெடுத்துருக்கச் சத்தாய்ப்போகும்
 திடமான சத்தெடுத்துப் புறம்பாய்வைத்து
 மூட்டியே சத்தெல்லாம் சேர்க்கக்கேளு
 முனிவாக வயச்சத்துப் பலமுமொன்று
 நாட்டியே வெள்ளீயச் சத்துவொன்று
 நலமான காரீயச் சத்துவொன்றே.

(628)

ஒன்றான செம்புசத்துப் பலமுமொன்று
 உயர்த்தியாம் நாகசத்துப் பலமுமொன்று
 தின்றான தங்கசத்துப் பலமுமொன்று
 திறமாகச் சத்தெல்லா மாறதாச்சு
 கன்றான பிருதிவிதான் தங்கமாச்சு
 கலந்துநின்ற காரிவெள் ளீயமப்பு
 தின்றான செம்பதுவும் தேய்வுமாச்சு
 சிறப்பான வயம்வாய்வு நாகமாகாசம்.

(629)

பஞ்சபூத தீட்டாத்தரம் வேதையாகும்வழி

ஆச்சப்பா யிதுதானும் பஞ்சபூதம்
 அறிவுகெட்ட வாதிகளே சொல்லக்கேளு
 நாச்சப்பா வுடலதனிற் பஞ்சபூதம்
 நலமாகத் தப்பிவிட்டாற்சடலநிற்கா
 பாச்சப்பா விப்படிதான் வாதமார்க்கம்
 பதிவான தேகம்போல் பஞ்சபூதம்
 காச்சப்பா வெடுத்துமே செய்தாயானால்
 கனகமுண்டு தெருவினிலே யிறையும்பாரே

(630)

களங்க முருக்கியெடுத்துப் பூஜைசெய்ய.

இறையவே பஞ்சகர்த்தாக்கள் தானு
 மிதமாகச் சத்தாச்சு வகையதொன்று
 அறையவே குகை தனிலே யொன்றாய்ப்போடு
 ஆதியாய்க் காரமிட் டுருக்கித்தீரு
 நிறைசரியா யுருக்கியே களங்குமாக்கி
 நீதியாய்க் களங்குவைத்துப் பூஜைசெய்வாய்
 கறைமிடற்றா ரடிவார்க்குச் சொன்னமார்க்கம்
 கடைசியிலே சொல்லிவிட்டேன் களங்கைத்தானே.

(631)

முதற்செம்பெடுக்கும் வழி.

தானான துரிசதுவும் பலமுமெட்டு
 தாக்கவே வெங்கார மெட்டுசேர்த்து
 கோனான திராவகத்தா லாட்டியுண்டை
 குணமாக வருக்கிடவே செம்பாய்ப்போகும்
 பானான செம்பதுவும் பலம்ரண்டாச்சு
 பதிவான தகடாகத் தட்டிக்கொண்டு
 நானான நானும்பு பலமுமொன்று
 நலமாகச் சூடனது அரையும்போடே.

(632)

செம்புக்கரியோடு முன்களங்கும் சேர்த்துக்கொள்ள.

போட்டுமே புகைநீரா லாட்டிக்கேளு
 பொறுமையாய்ச் செம்பின்மேற் கவசங்கட்டி
 நாட்டுமே ரவிதனிலே காயப்போட்டு
 நலமாகப் பெரும்புடமாய்ப் போட்டுத்தீரு
 வாட்டுமே நொறுங்கியது தூளாய்ப்போகும்
 வடிவாக நொறுங்கினதோ தூளிரண்டு
 பாட்டுமே பஞ்சலோக களங்கதொன்று
 பதிவாக வருக்கியே சேர்த்துக்கொள்ளே.

(633)

பஞ்சலோகக் களங்குவேதை.

சேர்த்துமே திராவகத்தா லாட்டிவில்லை
 செப்பமாய் ரவியிலிடு காய்ந்தபின்பு
 பார்த்துமே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 பதிவாக வெடுத்துமே வருக்கிக்கொள்ளு
 நாத்துமே நொறுக்குவெள்ளி போட்டுக்கொள்ளு
 நலமான வெள்ளியெட்டு களங்குஒன்று
 காத்துமே கொடுத்துருக்கக் கறுப்பாய்நிற்கும்
 கனிவாக அதையெடுத்து ஒட்டிலுதே.

(634)

ஊதிடவே தங்கமா முயர்த்திமெத்த
 ஒஓஓ தங்கமய மாகும்பாரு
 பாத்திடவே தட்டியே புடத்தில்வைக்க
 பதிவாகத் தங்கமது இறக்கும்பாரு
 காத்திடவே கனகமா மிந்தப்போக்கு
 கைகண்ட யுகிமுனி கருத்தாய்ச்சொன்னேன்
 வேத்திடவே கடசிதனில் சொல்லிப்போட்டேன்
 விகிதமாய்ச் சிவனானை விரும்பிடாயே.

(635)

பஞ்சலோகக் களங்கு சிந்தூரம்.

விரும்பிடவே களங்கமதைச் சிந்தூரிக்க
 விருப்பமாய்க் களங்கமதை அயத்திற்சேர்த்து
 அரும்பிடவே குகையிலிட்டு உருக்கிப்போடு
 ஆஆஆ உருகியது மணிபோலாகும்
 துரும்பிடவே தூணான வாறுபோல
 துடியான புகைநீரி லரைத்துவில்லை
 கரும்புபோல் ரவிதனிலே காயப்போடு
 கடிதாக வெடுத்துமே சொல்லக்கேளே.

(636)

எடுத்துமே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 எளிதல்ல சிந்தூர மாகும்பாரு
 அரைத்துமே செம்புருக்கி நூறுக்கொன்று
 அடைவாக கட்டிடவே தங்கமாகும்
 தொடுத்துக்கோ ஞானத்தின் மறைவில்நில்லு
 தொடுக்காதே வாய்முடு குகும்பாரு
 கடுத்துமே சொன்னாக்கால் தலைபோம்பா
 காரமாம் வேதையதை கருதிப்பாரே.

(637).

கருதிப்பார் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு
 கனிவாக மண்டலத்தி லுண்டுதேறு
 பருதிபோ லிருக்குமடா திரேகந்தானும்
 பதினாறு வயதுபோல் சாவேயில்லை
 வருதியே மலைபோல திரேகந்தானும்
 வடிவாகு மன்மதன்போ லழகுமாகும்
 உறுதியாய் சொல்லிவிட்டே னுலகத்தோர்க்கு
 உண்மையது கடுஞ்சுருக்கு செய்துகொள்ளே.

(638)

பூஜாவிதி.

செய்துமே வாய்முடு தினமுந்தேறு
 தினமாகப் பூஜைசெய்து சிறப்பதாக
 பைதுமே நாற்பத்து முக்கோணத்தில்
 பதிவாகக் கண்டுமே தரிசித்தேறு
 நைதுமே யொருநினைவில் நின்றுதேறு
 நாடினாற் பொன்னுண்டு நலம்பெற்றோர்க்கு
 பொய்யெல்லாம் சொல்லியே திரியவேண்டாம்
 புரட்டாகச் செய்தாக்கா லெல்லாம்பேர்ச்சே.

(639)

சாராயங் கள்ளுகஞ்சா அபினியிவைகளை

அநுஷ்டிப்பது பூஜையன்று.

போச்சுதே பூசையென்றால் கள்ளேயல்ல
புரட்டான சாராயம் கஞ்சாவல்ல
வாச்சுதே வபினியல்ல சொல்லக்கேளு
வகையான சிவபூஜை செய்துதேறு
காய்ச்சுதே சிதம்பரத்தில் நடனம்செய்யும்
கயிலையுரை சித்தரெல்லாம் வந்துசேர்வார்
நீச்சாகப் போச்சுதென்று கவனிக்காதே
நிர்த்தொந்த மாடியே நின்றிடாயே.

(640)

அரக்கின் சாய மெடுத்து நாலிற்

சேர்ப்பதுபோல் அயத்தின் சாயமெடுத்து

வெள்ளியிற் சேர்த்தால் வேதை தொலையாது.

நிக்கவே அரக்கிலின்றி சாயம்போல
நிலவரமாய்ச் செய்தாக்கால் வாதமாகும்
உக்கவே யிரும்பதிலே சாயம்போட்டா
லுள்ளபடி பார்த்தாக்கால் தங்கமாகும்
துக்கவே தொலையாது நம்பியப்பா
துடியான தங்கத்தைப் பண்ணிவைத்து
வக்கமாய் மனி தரைப்போல் நினைவில்நிலு
வடிவாக விருந்திடத்தில் வாழ்வாய்காணே.

(641)

நவலோக சிந்தாரமஹிமை

காணவே நவலோக சிந்தாரத்தைக்
கைமுறையாய்க் காட்டிடவே கருத்தாய்க்கேளு
ஊணவே சட்டைகக்கும் தேகந்தானு
முகாந்தவரை ஜடந்தானும் கல்லதாகும்
தோணவே தேகமது சிவந்துமின்னும்
துடியாகப் பசுகாம்பு ஓடிமின்னும்
ஆணவே உடம்பு கஸ் தூரிவீசு
மடைவாகக் ககன வழி யோடுந்தானே.

(642)

சூதத்தைக் கட்டில் வாதமாம்.

ஓடுமே சூதத்தைக் கட்டவேணு
முலுத்தனவன் சுடுவாதி ஒப்புமல்ல
நாடுமே மனசொன்றி நாடவேண்டும்
நாடாத பேரென்ன கமுதைமேய்க்கி
கூடுமே கூடெறிந்து கூடவேணும்
கூடாதே பெண்ணாக வுலுத்தைமாடு
தேடுமே ரசவாதம் தேட வேண்டும்
தேடாட்டால் சித்தியில்லை தெளிவாய்ப்பாரே.

(643)

கட்டிய ரசம் துளிபாய்ந்தால் வாதமாம்.

தெளிவாகக் கட்டினால் பொன்னுமுண்டு

தேறாதே போனாக்கா லென்னசெய்வான்

அளிவான புத்தியினா லொன்றுமில்லை

யறிவறிந்து செய்தாலோ வெல்லாமாகும்

துளிபாய்ந்தா லுருவாகு மெல்லாம்போனால்

தூக்கமா யிருப்பார்க ளுலகவாதி

களியான மனதைவிட்டுச் சுழியிலேறி

கண்டுமே யிருக்கவென்றால் பெண்ணைத்தள்ளே.

(644)

வாதசித்தி முன்னே செய்துகொண்டால் மீன்பு**அநந்தம் சீடர் வருவார்கள்.**

பெண்சாதி வைத்துமே துக்கப்பட்டுப்

பெரிதான பணம்வேண்டு மென்றுசொல்லி

திண்டாட்டப் பட்டுமே தியங்கவேண்டாம்

திறமான சாஸ்திரத்தைப் பார்த்துத்தேறி

கொண்டாட்டம் செய்யவே வேண்டாமையோ

குவிப்பான வாதசித்தி செய்தாற்பின்னே

தொண்டாக வருவார்கள் சீடர்தானும்

தொல்லுலகி லரசாள்வீர் தெண்ணமைகாண்பீர்.

(645)

ரசமும் பாஷாணமும் உப்பிலெரித்தால்**கட்டும் பஸ்மமாகும்**

காணவே வுப்பிட்டுச் சூதங்கட்டு

கணக்காக வெரித்திடவே சூதம்நீறும்

தோணவே வாதிமா ருப்பைவிட்டுத்

தொல்லுலகி லலைவார்கள் மூலிதேடி

தாணவே வுப்பில்லா வாதிக்கையில்

தாட்சியா யதிகமுந்தான் சூதமுண்டு

வாணவே பாஷாண முப்பிற்கட்ட

வகையான வேதையாம் வண்மைபாரே.

(646)

மூலிகையிற் சூதங்கட்ட வாதமாம்

வண்மையாய் மூலிகையிற் சூதங்கட்ட

வகையாகச் சொல்லுகிறேன் வாதிக்கேளு

தண்மையாய்ப் பதினெட்டுச் சித்தர்சொன்ன

தடையெல்லாம் வெளிவிட்டுச் சொல்லக்கேளு

உண்மையாய்ச் சிவயுகி முனிதன்சொல்லை

யுறுதியாய் நம்பியே செய்துகொள்ளு

தண்மையாய்ப் பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு

தடையறவே வாதமாம் தாக்கிப்பாரே.

(647)

ரசபஸ்பம் செய்யும்பாகம்.

தாக்கியே குதமது சேரதொன்று
 தடையறவே நிறுத்துமே கல்வத்திட்டு
 பாக்கியமாய்க் கல்லுப்புப் படியும்போட்டுப்
 பண்பாக விடித்துமே பொடியாய்ச்செய்து
 தூக்கியே செங்கல்மா படியுமொன்று
 துடியாக விரண்டுமொன்றாய்க் கலந்துகொண்டு
 வாக்கியே சட்டிதனி லுப்புவிட்டு
 வகையாக வழக்கியே நடுவிற்கேளே.

(648)

ரசபஸ்மமெரிப்பு

நடுவிலே குழிசெய்து அதிலேகுதம்
 நாட்டியே யிட்டுமே சட்டிமுடிச்
 கடுமையா யேழுமண் சிலைசெய்து
 கட்டாய மாகவே யடுப்பிலேற்றி
 வடுவாகக் கமலக்கா லாக்கியாக
 வலுமையாய் ஜாமமது இருபத்தொன்று
 தடுவாக வெரித்திட்டு ஆறவைத்துத்
 துப்பறவாய்ப் பிட்டுமெள்ளப் பார்த்திடாயே.

(649)

ரசபஸ்மத்தைவியடுத்து மூலிகைவிட்டரைக்கும் வழி.

பார்த்திடவே தந்தம்போல் வெள்ளையாகும்
 பதிவாக மயிர்க்குச்சி தன்னாற்றானே
 சேர்த்துமே வெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
 ஜெயமாக வரைக்கின்ற மூலிகேளு
 கார்த்திடவே நூறாண்டின் வேம்புதன்னில்
 கனமான விலைதன்னை யுருவிப்போட்டு
 பார்த்திடவே குறுகஅறி பாண்டத்திட்டுப்
 பதிவான பர்ணிதனைச் சொல்லக்கேளே.

(650)

மூலிகைச் சாறெடுக்கும் வழி.

சொல்லவே கலத்தண்ணீர் விட்டுக்காய்ச்சி
 சுயமான வெட்டொன்றாய்க் காய்ச்சிக்கொண்டு
 மெல்லவே கிட்டியாற் பிழிந்துகொண்டு
 மேன்மையாய்க் கியாழத்திற் சொல்லக்கேளு
 நல்லவே முன்னொரித்த ரசபஸ்பத்தை
 நாட்டியே கியாழத்தி னுள்ளேவிட்டு
 வல்லவே குழம்பாகக் காய்ச்சிக்கொண்டு
 வகையான கல்வத்தின் வழித்துப்போடே.

(651)

ரசபஸ்மத்தில் முலிகைச்சார்விட்டரைத்து உப்மீலரிக்கவும்.

போட்டுமே யரைத்திடவே நாலுஜாமம்
பெரிதான வில்லைதட்டிக் காயப்போட்டு
நாட்டுமே முன்சட்டி யுப்பில்வைத்து
நலமாக வெரித்திடவே ஷயரவேறும்
காட்டுமே யதைவழித்துக் கல்வத்திட்டு
கனிவான வேம்பின்கியா ழத்திலாட்டி
மூட்டுமே வில்லைபண்ணி யுப்பில்வைத்து
முடிவாக வெரித்திடவே பஸ்மமாமே.

(652)

முலிகையிற்செய்த ரசபஸ்மத்தில் வேதை.

பற்பத்தை யெடுத்துமே மெழுகிலோட்டி
பதறாதே யிருப துக்குஒன்றுதாக்கு
அற்பமென் றெண்ணாதே மாத்துஆஆ
அன்பாகப் பசுமையா யிருக்கும்பாரு
கற்பத்துக் கிதுதானே ஆதியாகும்
கருத்தான நோயெல்லாம் கருதியோடும்
நற்புதுமை யாகவே சொல்லிப்போட்டேன்
நாதாக்க ளிப்படியே பார்த்திட்டாரே.

(653)

குருபரம்பரையாய்ப் பார்த்துக்கொண்டது இதை

உலகத்தாருக்குச் சொன்னேன்

பாத்திட்ட நந்தியென்ற தேவர்தானும்
பதிவான அகத்தியரும் பார்த்துத்தேறி
கோத்திட்ட தன்வந்திரி பார்த்துத்தேறி
குடியான புலத்தியரும் பார்த்துத்தேறி
சாத்திட்ட தேரருமே பார்த்துத்தேறி
சகலசித்து மாடிவர யுகிசொன்னார்
நாத்திட்ட பாவனைபோ லுலகந்தன்னில்
நலமாகக் கைபாகஞ் செய்துதேறே.

(654)

காரீயச் சிந்தாரம்.

தேறவே இன்னமோரு வேதைமார்க்கம்
செப்புவேன் கெட்டியாய்ப் போடலாகும்
ஆறவே காரீயம் பலமும்பத்து
அடைவான கற்றாமும் நீரிற்சுத்தி
தாறவே தகடாகத் தட்டிப்பிய்த்துத்
தாட்டிகமாய் கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
பாறவே வெடியுப்பு நாலத்தொன்று
பதறாமற் போட்டுமே அரைக்கக்கேளே.

(655)

காரீயத்தையரைத் தைந்துமுறை புடம் போடவும்.

அரைக்கவே கற்றாழ நீரிலாட்டி

அடைவாகச் சாமமேயிரண்டு சென்றால

துரைக்கவே வில்லைதட்டி ரலியிற்போடு

துடியாகப் பெரும்புடமாய்ப் போட்டுக்கொண்டு

கரைக்கவே யெடுத்துப்பார் மஞ்சள்போலாம்

கனிவாகக் கற்றாழம் பாலிலாட்டி

புரைக்கவே புடம்போடு ஐந்துதானும்

பொறுமையாய் வங்கத்தைப் பேசொண்ணாதே.

(656)

வெடியுப்புத் திராவகம்.

பேசவே யெடுத்துவைத் தப்பாற்கேளு

பிரிவாக விரதமது பலமும்பத்து

பாசவே வெடியுப்புப் பலமும்பத்து

பதிவாகச் சீனமது இருபத்தைந்து

காசவே யிரண்டுமொன்றா யிடித்துக்கொண்டு

கணக்காகக் கலையமரை வாசியிட்டு

மோசவே வாலையென்ற சட்டிமுடி

முன்னீரைத் தள்ளியே பின்னீர்வாங்கே.

(657)

திராவகத்தால் ரசப் பூரிப்பு

வாங்கியே யரக்கென்ற குப்பியில்தான்

வளமாக அடைத்துமே சொல்லக்கேளு

தூங்கியே திரியாமற் பீங்கானிட்டு

துப்புரவாய் ரசஞ்சேரு விட்டுக்கொண்டு

பாங்கியே திராவகத்தை விட்டுக்கொஞ்சம்

பதிவாக ரவியடவே வைத்துக்கேளு

ஏங்கியே பார்த்தாக்கால் பூத்துநிற்கு

மிதமாக பூவெல்லா மெடுத்துக்கொள்ளே.

(658)

பூத்த ரசத்தையும் காரீயச் சிந்தரரத்தையும்

சேர்த்தரைத் துப்பில் வைக்கவும்.

எடுத்துமே மீட்டும் திராவகத்தைவிட்டு

இதமாகப் பூர்க்குமட்டும் வைத்துக்கேளு

அடுத்துமே யிப்படியே யெல்லாந்தானு

மளவாகப் பூர்த்ததெல்லாம் வாங்கிக்கொள்ளு

தடுத்துமே காரீய மைந்திலொன்று

தலையான பூந்தரச மிடையேசேர்த்து

வடுத்துமே அரைத்துமே உப்ரிவிட்டு

வகையாக மண்ணேழு சிலைசெய்யே.

(659)

உப்பி லெரிக்க.

செய்துமே யெரித்துபனி ரண்டுஜாமம்

செயமாக வெரித்திட்டுப் பிரித்துப்பாரு

கைதுமே உயரவே யேறிநிற்கும்

கனிவாகச் சுரண்டியே படியிற்போடு

நைதுமே காரிய வில்லைபோட்டு

நலமாகச் சேர்த்தரைக்கத் திராவகத்தால்

வெய்துமே முன்சட்டி யுப்புதன்னில்

விதமாக நடுவில்வைத்து மேலேழுடே.

(660)

வங்கரச சிந்தாரம் செம்பிற் கொடுக்கத் தங்கமாம்.

முடியே சீலைமண் ணேழுசெய்து

முடிவாக வெரித்திடவே குதந்தானும்

நாடியே கட்டியே யடியில்நிற்கும்

நலமாகச் சிந்தாரம் முருக்கம்பூப்போல்

பாடியே திரிந்தாலு மகப்படாது

பதிவான வங்கரச சிந்தாரத்தை

காடியே செம்பில்முப் பதிற்குஒன்று

காட்டிடவே தங்கமாங் கருதிப்பாரே.

(661)

வங்கரச சிந்தாரம் கொடுக்க-தங்கம்**பச்சையாக விருக்கும்.**

கருதியே வங்கமென்ற தங்கந்தானும்

கனிவாகப் பச்சைபோ விருக்கும்பாரு

நிருதியே பச்சைபோ விருக்கும்பாரு

நினைவாக மதத்தினால் கர்ஜிக்காதே

வருதியே யுலகத்தில் மனிதர்வந்து

வலுவாகச் சொல்லென்பார் சொல்லவேண்டாம்

பொருதியே பொருந்தாத மனிதர்போலப்

புகழாக விருந்துமே ஞானம்பாரே.

(662)

வாதம் செய்தால் லோகம் திடப்படும்.

ஞானமே பார்க்கவே சொன்னேன்பாரு

ஞானத்தைக் கற்றுக்கொள் பொறுமையாக

மோனமே யிருந்தாக்கால் தலையுந்தக்கும்

மோடியா யிருந்தாக்கால் கொல்வாரப்பா

வானகமும் விண்ணகமு முன்னுதாச்சு

வகையாக வாதமெல்லா மெளிதிலாகும்

தினமே வகாரத்தைச் செய்தால்லோகந்

திடப்படுமே மனதில்லாத் தீர்க்கந்தானே.

(663)

இன்னது தப்பினா லிப்படியாம்.

திர்க்கமாய் நிறைதப்பிற் பாகந்தப்பும்
 திரமான வெரிப்பினுட பாகந்தப்பில்
 பார்க்குன்னே யிரதமது தப்பிப்போகும்
 பதிவாகச் சிலைமண்தான் தப்பிற்றானால்
 ஏர்க்காது ஓடியே போகுங்கண்ட
 ரேத்தமாய்ச் சுத்திமுறை தப்பினாக்கால்
 வார்க்குமே வாந்தியது மிகவும்பண்ணும்
 வடிவான புடபாகந் தப்பக்கேளே.

(664)

கேளுமே திஞ்சதினாற் கருமையாகும்
 கெடியான குகையுடைந்தாற் கிட்டமாகும்
 தாளுமே கெந்தியடன் பட்டாற்கேளு
 தனியான தங்கமாம் வேதையாகும்
 ஊளுமே ஊத்தினத்தி லுருக்குத்தப்பி
 லொன்றுமில்லை கிட்டானாய்ப் போகும்பாரு
 வாளுமே வகைதப்பிற் பாகந்தப்பும்
 வரிசையாய்ச் சாத்திரத்தில் நுழைந்துபாரே.

(665)

செம்புநீ ரெடுத்துத் தங்கத்தில் சேர்த்துப் பின்பு வெள்ளியில் சேர்க்கவும்.

நுழைஞ்சுபார் அயச்செம்பு காசிச்செம்பு
 நுணுக்கமா யெடுத்தாக்காற் றங்கம்நேரே
 அழைஞ்சுமே அதனிடைக்குச் சேர்த்துக்கொண்டு
 அடைவான மதியினுட பாகம்வேண்டும்
 கழைஞ்சுமே தங்கமாம் வேதையாகும்
 கனமான பொருளாகும் காட்சிமெத்த
 நழைஞ்சுமே அயச்செம்பை யெடுத்துவெள்ளி
 நலமாகக் கொடுத்தாக்கா லாகாதென்றே.

(666)

வேகாக்கால் துருசு சாகாத்தலை அயமென்பது.

ஆகாது என்றுசொல்லி மலைக்கவேண்டா
 மறிவாக மனதுன்றிப் பார்த்துத்தேறி
 வேகாத காலேது என்றாற்கேளு
 விருப்பமாம் துருசென்ற பெயரதாகும்
 சாகாத் தலையேது என்றாற்கேளு
 தனியான அயமதுதான் தனித்துப்பாரு
 நாகாது இவ்விரண்டால் வாதமாச்சு
 நலமாக விதையறிந்தால் வாதியாமே.

(667)

பரம்பரையா வுபதேசம் செய்த கிரமம்.

வாதியாஞ் சிவன்சொல்ல தேவிக்குத்தான்
 வளமாகத் தேவிதா னந்திக்காகும்
 நீதியா நந்திதான் அசுவனிக்குச்சொல்ல
 நிர்ணயமாய் அசுவனியும் விசுவனிக்குப்
 பாதியாம் விசுவனியும் தன்வந்திரிக்குப்
 பதிவான தன்வந்திரி அகத்தியர்க்கு
 சாதியா யகத்தியரும் புலத்தியற்குச்சொல்ல
 சலுதியாய்த் தேரருக்குச் சொன்னவாறே.

(668)

தேரர் சாத்திரமும் யுகிசாத்திரமும் பார்த்தால்**வாதம் சித்தியாகும்.**

சொன்னதொரு தேரர் யுகிக்குச்சொல்ல
 சொற்பெரிய யுகிமுனி யுலகத்தோர்க்கு
 கன்னல்போ லாயுர்வே தத்தைத்தானும்
 கணக்காகச் சொல்லிவிட்டேன் கருதிப்பார்த்து
 பின்னையொன்றும் காணாமல் யுகிநூலை
 பிரபலமாய்ப் பார்த்தாக்கால் கருவுதோணும்
 நன்னயமாய்த் தேருட நூலைப்பாரு
 நலமான வாதமெல்லாம் சித்தியாமே.

(669)

கல்லுப்புத் திராவகம் அல்லது மகா திராவகம்.

சித்தியாம் மகாதிரா வகத்தின்சேதி
 செப்புகிறே னுலகத்தில் திறமாய்ப்பாரு
 முத்தியாம் குதமது கட்டிநீறும்
 முனிவான தேரர்தா னெனக்குச்சொல்ல
 பத்தியாய் வாய்பொற்றிக் கேட்டுக்கொண்டேன்
 பதிவான திராவகத்தைப் பாகமாக
 சத்தியமாய் வைத்துமே பாருபாரு
 தடையில்லை குதசுத்தி யாகும்பாரே.

(670)

கல்லுப்புத் திராவகத்தின் பெருமை.

ஆகுமே கல்லுப்புத் திராவகந்தா
 வடைவான வேதையிது அடுத்துப்பாரு
 ஏருமே சரக்கெல்லாங் கட்டிப்போகு
 மெளிதான லோகமெல்லாம் தானேநீறும்
 பாகுமே வொவ்வொன்றிற் றனியேகேளு
 பாகமாய்ச் சித்தர்களு மறைத்துப்போட்டார்
 நாகுமே கடையதனிற் சொன்னமார்க்கம்
 நலம்புரிந்து பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளே.

(671)

கல்லுப்புத் திராவகத்திற்குச் சரக்கிடைபாகம்.

கொள்ளவே கல்லுப்புப் பலமோபத்து
 கூறான வீரமது பலமோபத்து
 வெள்ளவே இதுவிரண்டும் கல்வத்திட்டு
 விருப்பமாய் ஜாமமிரண் டரைத்துக்கொள்ளு
 துள்ளவே இதுரண்டு மெழுகுபோலாம்
 துடியான சீமைது இருபத்தைந்து
 கள்ளமாய்ப் பொடிபண்ணி மெழுகிற்போட்டு
 கருத்தாகக் கலையத்திற் போட்டுக்கேளே.

(672)

கல்லுப்புத் திராவகம்.

கேளுமே சக்கரமாம் வாலையாலே
 கெடியாகக் கவிழ்த்துமே யுளுந்துசிலை
 நாளுமே கெட்டியாச் செய்தபின்பு
 நலமாக அடுப்பில்வைத் தெரிநேர்பாகம்
 தாளுமே தூறில்நின்ற நீரைத்தானும்
 தப்பாமற் பிடித்துமே குப்பிதன்னில்
 வாளுமே அடைத்துநீ வைத்துக்கொண்டு
 வடிவான பாகத்தைச் சொல்லக்கேளே.

(673)

துருகச் சுன்னம்

சொல்லவே துருசியொரு கட்டிவாங்கி
 சுருக்காகக் கல்லுப்புத் திராவகத்தின்
 மெல்லவே தோய்த்தெட்டு நாளும்போடு
 மேன்மையாக ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
 கல்லவே யெடுத்துமே அப்பால்வைத்து
 கருத்துடனே யின்னமொன்று கருதக்கேளு
 வல்லவே வங்கமது பலமும்பத்து
 வகையான வெடியுப்பு இடையேசேரே.

(674)

வங்கச்சுன்னம்

சேருமே வங்கத்தை ராவிப்போட்டு
 செயலான வெடியுப்பைக் கூடப்போட்டு
 பாருமே வெண்கருவு மெருக்கம்பாலும்
 பாச்சியே தெளிந்தஜலம் தன்னாலாட்டி
 காருமே யெட்டுநா ளாட்டிமைந்தா
 கருணைபெற பெரியபுடம் போட்டெடுத்து
 வாருமே சூதபற்ப மிடையேசேர்த்து
 வகையான வெண்கருவா லரைத்திடாயே.

(675)

வங்கச்சுன்னத்தோடு சூதபஸ்பம் சேர்த்தெரிப்பு

அரைத்துமே வில்லைபண்ணிக் காயவைத்து
 அடைவாகச் சட்டிரண்டும் பொருந்தப்பார்த்து
 நிரைத்துமே சட்டிரநடு வைத்துமூடி
 நினைவாக மேல்முடி கவிழ்த்துச்சீலை
 வரைத்துமே மண்ணேழுச் சீலைசெய்து
 வளமாகக் கடிகைநூ நெரித்தபின்பு
 துரைத்துமே யெடுத்துப்பா ருயரவேறும்
 துடியாக வெடுத்துமே வங்கத்தோடே.

(676)

வங்கம் ரசம்சேர்த்து ஐந்துமுறை மடக்கிரிப்பு

வங்கத்திற் சேர்த்தரைத்துத் தெளிந்தநீரால்
 வகையாகஅரை வில்லை காயவைத்து
 துங்கமா முன்போலே யெரிநேர்ப்பாகம்
 துடியாக விப்படியே முறையைந்தாகும்
 பங்கமா யெரித்திட்டா லடியில்நிற்கும்
 பதிவான கடுஞ்சுன்ன வங்கம்பாரு
 இங்காமல் மறுபடியும் தெளிந்தநீரி
 லின்பமா யரைவில்லை தட்டிக்கொள்ளே.

(677)

துருசுச் சுன்னம்.

தட்டியே யைந்துசுன்னக் குகையுள்வைத்துத்
 தாக்கியே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 கட்டியே ரசஞ்சேர்த்து வங்கம்நீறிக்
 கடிதாகக் கடுஞ்சுன்ன மாகும்பாரு
 முட்டியே முன்காய்ந்த துருசுக்கப்பி
 முதன்மையாய்க் காயவைத்துப் புடமும்போடு
 எட்டியே யெடுத்துப்பார் துருசுநீறு
 மின்பமாய் ஐயசுன்ன மாகும்பாரே.

(678)

துருசு ஐயசுன்னமானால் வாதமில்லாமுடியும்

ஜெயசுன்னம் துருசதுவே ஆகினாக்கால்
 சிறப்பான சூதத்தைக் கவ்விக்கொள்ளும்
 பயமில்லை யிரதமணி யுருண்டுகட்டும்
 பதிவான கவனமது ஓடலாகும்
 நயமான லோகசித்தி தங்கசித்தி
 நாடினால் செம்புமது பழுத்துப்போகும்
 வயமான வாதந்தான் சூதத்தாலே
 வடிவான சூதமென்ன சிவனுமாமே.

(679)

**லிங்கத்தாற் துருசநீறும் அதனால் சூதங்கட்டும்
கட்டினால் நவலோகமும் பழுக்கும்.**

சிவமாகப் போகவே சூதங்கட்டில்
ஜெயமாகும் நயமாகும் முத்தியாகும்
நவமான நவலோகம் தனியேவேதை
நாடினா லெல்லாந்தான் பழுக்கும்பாரே
கவமாகக் கவர்கோடி வேதையாகும்
கடிதான வங்கத்தால் துருசநீறும்
பவமான பசும்பொன்னு முடனேயாகும்
பாலித்தார் யுகியென்ற முனிவர்தானே.

(680)

முலிகைச் சாற்றால் சூதக்கட்டு

தானேதான் முன்வைத்த துருசச்சுன்னம்
தடையறவே யொருகழஞ்சு நிறுத்துக்கொண்டு
வானேதான் விராலியிலைக் கிட்டுமைந்தா
வடிவாக வைத்திடவே சாறுமாகும்
ஊனேதா னயக்கரண்டி தன்னிலூற்றி
யுண்மையாய் ரசஞ்சேரு அதிலேவிட்டு
கானேதா னொட்டவே காய்ச்சிப்போட
கடிதான சூதமது மணியுமாமே.

(681)

சூதமணி

மணியான சூதத்தை யுருட்டிக்கேளு
மதியாக மத்தங்காய் தனிலேவிட்டு
கணியாக தூறுபுடம் தீர்த்தாயானால்
கனிவான மணியாகும் கண்டுகொள்ளு
திணியாகக் கரியில்வைத் துருக்கினாக்கால்
திறமாக வருகிநிற்கு மணியின்வேகம்
பணியான வாயினாற் சொல்லப்போகா
பதிவான சாரணைதான் தீர்த்திடாயே.

(682)

சூதமணிச் சிந்திரம்

தீர்ந்திடவே கங்கைவரை யெட்டிவோடும்
திறமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
நார்ந்திடவே ரசம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு
நலமாகக் குகையில்வைத் துருகும்போது
வார்ந்திடவே தங்கமொன்று நாகமொன்று
வடிவாகக் கொடுத்துநல் லுண்டையாக்கி
கார்ந்திடவே அடிக்கடிக்குக் காரம்தாக்கு
காயசித்தாம் லோகசித்தாம் கண்டுபாரே.

(683)

ரசமணிச் சிந்தாரவேதை

பாருமே களங்கெடுத்து எட்டிலொன்று
 பதிவான கெந்தியொன்று கூடச்சேர்த்துத்
 தாருமே பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
 சாதகமாய்ப் புடமிட்டு எடுத்துப்பாரு
 சாருமே நிறைசரியாய்ச் சிந்தாரந்தான்
 சரியான நவலோக நூற்றுக்கொன்று
 பாருமே கொடுத்திடவே பத்துமாற்றுப்
 பதிவாகக் காவியிலே நிலைக்கும்பாரே.

(684)

ரசமணிச் சிந்தார முண்ணும் பலம்.

நிலைக்கவே சிந்தாரம் தேனிலுண்ணு
 நினைவாகச் சாவில்லை யலரிபோலாம்
 பலக்கவே அருணனுமே தோற்றுப்போவாம்
 பதிவான தேகமது ஒளிவுமின்னும்
 கலைக்கவே விந்துவது இறுகிக்காணும்
 கனிவான நோயெல்லாம் தவிடதாகும்
 பலைக்கவே யிதுமெத்த வேதையாகும்
 பாவித்தார் யுகிமுனி பண்புதானே.

(685)

ரசமணிச்சிந்தாரம் அகத்தியர் வைத்துக்காட்டியதைத்

தெரிந்துகொண்டு திருவண்ணாமலையிலிருந்தேன்.

பண்புள்ளா னென்றுமே சொல்லியென்னைப்
 பதிவாகத் தேரருமே கூட்டிப்போக
 சண்பாக அகத்தியரு முபசரித்துச்
 சரியான சிந்தாரம் வைத்துக்காட்டி
 ஞண்பாக மென்றுமே சொல்லிக்காட்ட
 இருந்திட்டேன் திருவண்ணா மலையிலநேரே
 கண்பார்த்தா லெல்லாமும் சித்தியாகும்
 கருத்துவைத்துச் சிந்தாரம் பண்ணித்தின்னே.

(686)

சூதமணி கட்டவேண்டிய நிச்சயம்.

பண்ணிடவே வங்கத்தைச் சுன்னம்செய்து
 பரிவான துருசதன்மேற் கட்டித்தீரு
 நண்ணிடவே துருசதுவு நீறிப்போகும்
 நலமான சூதத்திற் போடக்கட்டும்
 கண்ணிடவே லுமத்தங் காயிற்குள்ளே
 கனிவாகப் போட்டுமே மணியாய்ச்செய்து
 ஊண்ணிடவே யோகசித்தி காயசித்தி
 யுறுதியாய்ச் செய்துமே பாடிடாயே.

(687)

சூதத்தைக் கட்டிச்சேர்த்தால் வாதமெளிதிலாகும்.

ஆடிடவே சூதத்தைக் கட்டிச்சேர்க்க
அடைவாகச் சுட்டாக்கா லாக்கமாகும்
தேடிடவே சித்தருக்குள் கீர்த்திதேடு
திடமான வாதமெல்லா மெளிதிலாகும்
மூடிடவே யெட்டெட்டும் சித்தியாகும்
முடிவாகும் வேதையா மூர்க்கமெத்த
பாடிடவே சாஸ்திரத்தைப் பார்த்துத்தேறு
பதிவான வாதமெல்லா மெளிதிலாமே.

(688)

முப்பு விபரம்

எளிதாக முப்புவின் கருவைக்கேளு
இன்பமாய்க் கல்லுப்பு முப்புவாகும்
தளிதாகச் சூதமொடு உப்புவாச்சு
தடையற்ற விரும்பதுவு முப்புமாச்சு
நளிதாக விம்முன்றும் சேர்ந்ததாலே
நலமாக முப்புவெனப் பேருமாச்சு
கடிதாக வழலையென் றிதற்குப்பேராம்
கண்டபடி சொன்னதிந்தக் கருத்துதானே.

(689)

உலகர் வீண்பேச்சுகள் பேசுவார்களல்லாமல் லாபம்

வரக்காணார்கள் முப்புவின் மார்க்கங்கேள்.

கருத்தாகப் பாராம லுலகவாதி
கனிவாக முப்புவென்றும் வழலையென்றும்
உருத்தாகச் சொல்லுவார் பார்க்கமாட்டா
ருண்மையில்லை யென்றுமே சொல்வார்பாரு
பொருத்தாகச் சொன்னாலும் தெரியாதப்பா
போட்டியாய்ச் சொல்வார்கள் பலனைக்காணார்
வருத்தமாய்க் காணார்கள் மட்டிமட்டி
வகையாக முப்புவின் மார்க்கங்கேளே.

(690)

கல்லுப்புக் கட்டு முப்புசெய்ய

கேளுமே கல்லுப்புக் கட்டிவாங்கு
கெடியாக மேற்றாசை யகற்றிப்போடு
நாளுமே கடல்நுரையைக் கரியில்வைத்து
நலமாகக் கடுமையா யுதிப்போடு
வாளுமே கடல்நுரையின் கடுஞ்சன்னத்தால்
வடிவாக எடுத்துவெண் கருவாலாட்டி
தாளுமே கல்லுப்பு மேலேதானும்
தடையறவே பெரிதாகக் கவசங்கட்டே.

(691)

கட்டியே மண்கவசம் மேலேகட்டி
 கனிவாகப் பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுக்க
 நடடியே பிரித்துப்பா ருள்ளோதானும்
 நலமாகக் கல்லுப்பு நீரைவாங்கி
 துட்டியே யுருகியது மணிபோற்றோணும்
 துடியாக வெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
 கிட்டியே சூதத்தைப் பஸ்பம்செய்யக்
 கெடியாகச் சொல்லுகிறே னுத்துக்கேளே.

(692)

ரசபஸ்பம்.

உத்துமே சொல்லுகிறேன் ரசமும்பத்து
 உண்மையாய்க் கல்லுப்புப் படியுமெட்டு
 நத்தியே செங்கல்மா விரண்டுகூட்டி
 நலமாகக் கல்லுப்பிற் சேர்த்தரைத்து
 புத்தியாய்ச் சட்டியிலே வாரியிட்டுப்
 புலன்படவே ரசமதனை நடுவிலிட்டு
 சித்தியாய் மேற்சட்டிப் பொருந்தப்பார்த்து
 சிறப்பாக மண்ணேழு சீலைசெய்யே.

(693)

செய்துமே வடுப்பிலே வைத்தெரிக்கச்
 சிறப்பாகக் கமலம்போற் கடிகைநூறு
 பைத்துமே யெடுத்துப்பார் தந்தம்போலாம்
 பதிவாக மேற்சட்டி தனிலேநிற்கும்
 வைத்துமே சுரண்டியதை யெடுத்துக்கொள்ளு
 வலுவாக வின்னமொரு வரிசைகேளு
 நைத்துமே அரப்பொடிதான் பலமும்பத்து
 நலமாக வெடுத்துமே சொல்லக்கேளே.

(694)

துருகிசம்பிடுக்கும் வழி

சொல்லவே கல்லுப்புப் பலமுமொன்று
 சுருக்கான ரசபஸ்பம் பலமுமொன்று
 வெல்லவே அயமதுதான் பலமுமொன்று
 விருப்பமாய் வெங்காரம் பலமுமொன்று
 கல்லவே சரக்கதுதான் நான்குமாச்சு
 கருத்தான துருசதுதான் பலமும்நான்கு
 நல்லவே நீலனைத்தான் நெருப்பிலுத
 நலமான பசுமைபோம் நாடிப்பாரே.

(695)

துருசுச்செம்பு அல்லது அயச்செம்பு.

நாடிப்பார் துருசின்மேல் முன்னாங்குந்தான்
 நலமான செவ்வல்லிப் பூவின்சாற்றால்
 காடிப்பா ரிருசாம மரைத்துக்கொண்டு
 கருணைபெறத் துருசதின்மேற் கவசங்கட்டி
 வாடிப்பா ரதன்பேரிற் சுண்ணங்கட்டி
 வளமாக வதன்மேல்மண் கவசங்கட்டி
 தேடிப்பார் பெரியபுடம் போட்டெடுக்கத்
 திறமான துருசதுதான் குருஷுமாமே.

(696)

செம்புவேதை

ஆமேதான் குருவெடுத்து மூசைதன்னி
 லன்பாக வருக்கிடவே ரவியுமாகும்
 காமேதான் தங்கத்தில் சேர்த்துலுத
 கனமாகத் தங்கமது செம்பாய்ப்போகும்
 நாமேதான் மதியெட்டி லொன்றுகூட்டு
 நலமாக மாத்தென்ன வெட்டுமாகும்
 வாமேதா னுப்புங் காவிக்குநிற்கும்
 வடிவான அயமாட்டும் வண்மைதானே.

(697)

வாத மின்னோர்க்காகும் இன்னாருக்காகாது.

வண்மையாய்ச் சிவயோகி நல்லோருக்கும்
 வரிசையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் வாதமார்க்கம்
 தண்மையாய்த் தவசிக்கு மாகும்பாரு
 தடையற்ற நூல்பார்த்த வாதிக்காகும்
 கண்மைதான் படியாத வாதிக்கில்லை
 கருத்தாலே செய்வோர்க்கு மில்லையப்பா
 உண்மையாய்ச் சொல்லிவிட்டே னுலகத்தோர்க்கு
 உற்றறிந்து பார்த்தவனே வாதியாமே.

(698)

கல்லுப்பை விட்டு மூலிகைதேடி சில வாதிகளலைவார்கள்

குறைவில்லாச் சம்பந்தையடையச் செம்பைப்பார்.

வாதியா மென்றுசொல்லி கல்லுப்பைத்தான்
 வடிவாக விட்டுமே மூலிகை
 சேதியாய்க் கேட்டுமே வாதஞ்சுட்டு
 சிறப்பித்துத் திரிவார்க ளுலகவாதி
 நீதியாய்ச் சாஸ்திரத்தைப் பார்த்துத்தேர்ந்து
 நிர்ணயமாய்ப் பார்த்தாக்கால் செம்புதோனும்
 கோதிலா மனம்போலே சொல்லிப்போட்டேன்
 குறைவாய்ந்து இருக்கவே செம்பைப்பாரே.

(699)

**செம்புகல்லுப்பு அயம்துருசு இவைகளைச் செய்து
பார்த்தால் தப்பாமல் வெள்ளிபழுக்கும் இது சத்தியம்**

செம்பைப்பார் கல்லுப்பு தன்னைப்பாரு
சேதியா யயத்தைப்பார் துருசைப்பாரு
மம்பாகச் செய்யாமற் பாகமாக
மதிபழுக்கச் செய்துமே வாழலாகும்
தம்பிரான் செயலென்று சொன்னதாலே
தடையறவே செம்பதுதான் காணமாட்டார்
எம்பிரான் தானறியச் சொல்லிப்போட்டே
னிருந்தவிடந் தனிலிருந்துசெய்துபாரே.

(700)

கல்லுப்பைக் கட்டி யாடினால் வாத மேவல்செய்யும்

செய்துமே சிவயோக வழியில்நில்லு
சிறப்பாக மதத்தினாற் கர்ச்சிக்காதே
பைதுமே நூல்விரும்பிப் பார்த்துத்தேறி
பதையாமற் கல்லுப்பைக் கட்டியாடு
நைதுமே வாதமது ஏவலாகும்
நாதாந்தப் பொருளைத்தான் நாட்டம்பண்ணு
வைதுமே தெரியாதே வடிவமாக
வைத்துமே பார்த்திடவே சித்தியாமே.

(701)

துருகச்செம்பு.

சித்தியா யின்னமொரு செம்புசொல்வேன்
சிறப்பாகப் பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
முத்தியாம் கட்டினதோர் கல்லுப்பைத்தான்
முடிவாகப் பலநிறுத்து கல்வத்திட்டு
நத்தியாய் ரசபற்ப மிடையேசேர்த்து
நலமான துருசிரண்டு பலத்திற்கட்டு
சித்தியாம் சுண்ணாம்பு கவசம்கட்டி
சரியாக புடம்போட்டு எடுத்துக்கொள்ளே.

(702)

மட்டத்தில் பொன்சேர்க்கு மிடை

எடுத்துமே நேர்கார மிட்டுருக்கு
இதமான செம்பாகும் சிவப்புமெத்த
அடுத்துமே வெள்ளியெட்டுக் கொண்டுசேரு
அடைவாக லுதிடவே பசுமையாகும்
நடுததுமே பசுமைக்கு இரண்டுகொண்டு
நாட்டிடவே பொன்சேர்த்து ஊதிப்போடு
விடுத்துமே மாற்றென்ன வேழுமாகும்
விதமாக வெடுத்துமே செலவுசெய்யே.

(703)

அறிவுசுறுதல்.

செய்துமே ஞானத்தைப் பார்த்துத்தேறு
 சிறப்பான காரசியைநீ இறுக்கிக்கொள்ளு
 நைதுமே சிவசொத்தை வறுமைபோலே
 நாடியே யுண்டிடுநீ நடுவில்நில்லு
 பைதுமே யொருவருடன் பேசவேண்டாம்
 படபடத்து நில்லாமல் நிலையிலநில்லு
 கொய்துகுரு வருளாகு மிந்தவித்தை
 குறிப்பாக விருந்திடவே வசியமாமே.

(704)

**செம்பை யுருதியாய்ச் செய்தாலுலகத்தி லிருப்பவர்களுக்குக்
 கைகண்ட பலனாகும்.**

வசியமா முலகத்தின் வசியம்வாதம்
 வடிவான ஜகமயக்கும் வாதந்தன்னை
 உசியமா முள்ளபடி சொன்னேன்பாரு
 உற்றுணர்ந்து செம்பைநீ யறுதியாக்கு
 நசியமாம் கருத்தாலே நாடிப்பாரு
 நலமாகப் பார்த்துணர்ந்தால் வேதையாகும்
 கசியமா முலகத்தி லிருப்போர்வாதம்
 கைகண்ட பலனாகும் கருதிப்பாரே.

(705)

**மனதொன்றி வுழைத்தால் வாதமாகும்
 உழையா விட்டால் வாதமில்லை**

கருதியே யாங்காரம் தன்னைவிட்டுக்
 கருத்தோடே மனமஞ்சிக் கருதிப்பாரு
 உறுதியாய் மனந்தன்னை யொக்கப்பண்ணு
 உற்றுமே மனசொன்றிப் பாத்துத்தேறு
 வருதியா யுழைத்தாக்கால் வாதமாகும்
 வடிவாக உழைக்காதே போனாற்கேளு
 பருதியே வாதந்தா னில்லையப்பா
 பதிவாக வுலகதனிச் பார்த்துத்தேறே.

(706)

துருகச் செம்பு அல்லது ரச்செம்பு

பார்த்திடவே இன்னமொரு செம்புசொல்வேன்
 பதிவாகத் தோர்தா னாடும்வித்தை
 கோர்த்திடவே யெனையழைத்துச் சொன்னார்பாரு
 குற்றமில்லை யிச்செம்பு வேதையாகும்
 நேர்த்திடவே கல்லுப்புப் பலமுமொன்று
 நினைவாக ரசபற்ப முக்காலாகும்
 வார்த்திடவே சூடனரை வீரங்காலாய்
 வடிவாகத் திராவகத்தில் வைத்துக்கொள்ளே.

(707)

கொள்ளவே துருசதுதான் பலமும்நாலு
 கொடுமையாய் நீலன்மேல் கவசங்கட்டி
 மெள்ளவே மண்கவச மேலேகட்டி
 மேன்மையாய்ப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 துள்ளவே வெங்கார மிட்டுருக்கத்
 துடியாகச் செம்பாகு மதியுமெட்டில்
 விள்ளவே யொன்றுதான் கொடுத்துஊது
 விதமான தங்கமாம் வித்தையாமே.

(708)

**இந்த ரச்செம்பு ஈஸ்வரர் தேரருக்குச் சொல்ல தேரர் எனக்குச்
 சொல்ல யான் உலகத்தோர்க்குச் சொன்னேன்.**

வித்தையாம் ரசமதுதான் செம்புவாச்சு
 விதமான கைலையுறை நாதர்தானும்
 புத்தியாய்த் தேரருக்குச் சொன்னார்பாரு
 புதுமையாய்த் தேரர்தான் பார்த்துத்தேறி
 சித்தியா யடியேற்குச் சொன்னார்பாரு
 சீர்பெறவே யுலகத்தில் மனிதர்க்காக
 நத்தியே சொல்லிவிட்டேன் நம்பிப்பாரு
 நாடினா லெல்லாமும் நேரதாமே.

(709)

**துருசின் செம்பெடுத்துக் கொடுத்தால் வேதையாம்
 மூலிகைச் செம்பெடுப்பது ஆகாத.**

நேரதாம் வாதிதான் செம்பெடுத்து
 நேராகப் பாய்ச்சினால் மதிபழுக்கும்
 ஆரதாம் வீணாகச் சுட்டாற்கேளு
 அடைவாக ஒன்றுமில்லை கரியாய்ப்போகும்
 பாரதா முலகத்தில் வாதிதானும்
 பதமாக மூலிகையிற் செம்புபண்ணால்
 நாரதாம் சொன்னாக்கா லொன்றுமில்லை
 நாடினால் துருகநீ நவின்று பாரே.

(710)

செம்பைக் கட்டவேணும் வீணாய்ச்கப்பா லொன்றுங்காணாத்.

நவின்றுமே பார்த்தாக்கால் தோன்றும்தோன்றும்
நவிலாட்டா லொன்றுந்தா னிசைவாகாது
கவின்றுமே செம்பைத்தான் கருணையாகக்
காதலாய்ப் பார்த்தாக்கால் வளமதாகும்
துவின்றுமே செம்புதான் கட்டினாக்கால்
துடியாக ஆடலாம் வாதமாட்டு
கவின்றுமே பேய்க்குத்தாய்ச் சுட்டாயானால்
காணாது வாதமென்ற கருணையாமே.

(711)

கல்லுப்புமுதலானவை செய்துகொண்டாற் செம்பு கழிபடும்

கருணையாம் ரசபற்பம் பண்ணிக்கொள்ளு
கருத்தாகக் கல்லுப்பைக் கட்டிக்கொள்ளு
வருணையாம் வெங்காரம் பொரித்துக்கொள்ளு
வகையாகப் பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
உருணையாம் குகைதனிலே வைத்துருக்க
வொழுங்காகும் செம்புதானுதிமெத்த
அருணையாம் பதிதனிலே வாழுகின்ற
அடைவான யுகிமுனி யருள்செய்தாரே.

(712)

பஞ்சபூதக்களங்கைச் சொல்லுகிறேன்

அருள்செய்தார் பஞ்சபூதக் களங்கை
அன்பாகச் சொல்லுகிறே னுலகத்தோரே
பொருளாக இதைவிறுச் செலவுசெய்து
போதையாய்த் திரியாதே பெருமைமெத்த
அருள்செய்யு மவருக்கு மநந்தம்போக்கு
மப்பனே சிந்தாரம் கோடாகோடி
இருளான சாஸ்திரத்தைப் பார்த்துத்தேறி.
யிடும்பாகச் செய்தாக்கா லில்லைதானே.

(713)

தங்கச்செம்பு

இல்லையென்று போகாமல் தங்கந்தானு
மிடும்பாகப் பலநிறுத்து செம்புநேரே
வல்லையா யிடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்கொள்ளு
வகையாக யுருக்குமுகந் தன்னிற்சேரு
நல்லையா மிலிங்கமொரு பலமும்பத்து
நாடியே பழச்சாறு முலைப்பால்விட்டு
கொல்லையாம் கருக்கிட்டு ஜாமநாலு
குணமாகச் செய்துமே பின்புகேளே.

(714)

லிங்கக்கட்டு செய்பாகம்

கேளுமே அப்ரேகத் தகட்டைவாங்கி
 கெடியாகத் தாளகத்தைப் பொடியாய்ப்பண்ணு
 ஆளுமே கரியோட்டில் தகட்டைவைத்து
 அடைவாகக் கரிநெருப்பில் வைத்துஊது
 நாளுமே தாளகத்தின் பொடியைப்போடு
 நலமாக உருகுமது லிங்கம் தன்னை
 வாளுமே புறட்டியே வாங்குவாங்கு
 வளமாகத் தயிலத்தை யுண்ணும்பாரே.

(715)

லிங்கக்கட்டுப் புடபாகமுதலிய.

உண்ணுமே யதன்பின்பு சொல்லக்கேளு
 உய்த்துமே அப்ரேகம் பலமும்வாங்கி
 நண்ணுமே வீரமது காலுங்கூட்டி
 நலமான செவ்வல்லிப் பூச்சார்விட்டு
 கண்ணுமே நேரவறை வெண்ணெயாகும்
 கடிதான லிங்கத்தின் மேலேகட்டி
 வண்ணுமே காயவைத் துமியின் மேலே
 வரட்டியும் போட்டுமே புடத்தைப்போடே

(716)

தங்கச்செம்பிக் கயம் லிங்கஞ் சேர்க்கும்பாகம்

போட்டுமே பிரித்துப்பார் லிங்கக்கட்டை
 பொறுமையா யெடுத்துமே வைத்துக்கொள்ளு
 காட்டுமே தங்கமது செம்புசெத்து
 கனிவாக வருக்கையிலே பத்திற்கொன்று
 நீட்டுமே கொடுத்திடவே சுழித்துவாங்கும்
 நிலவரமா யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
 தாட்டுமே நேர்சரியா யயத்தைச்சேர்த்து
 தடையறவே வெங்காரம் பாதிசேரே.

(717)

பாதியே சேர்த்துமே பூச்சார்விட்டுப்
 பதியவறை பில்லைதட்டி ரவியிற்போடு
 சாதியா மூசைதனி லிட்டுருக்கி
 சரியாக லுதிடவே தங்கச்செம்பு
 மாதுமையாள் சொன்னசெம்பு சிவப்புமாகும்
 மயங்காம லெடுத்துமே அப்பால்வைத்து
 நீதிபெற வின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 நிலையான பாதைமிகச் சொன்னேன்பாரே.

(718)

பஞ்சபூத களங்கிற்குக் கவரிக்களங்கு.

சொன்னதொரு கௌரியது பலமும்பத்து
 சொற்பெரிய கெந்தியது பலமும்பத்து
 நன்னயமாய்ச் சீனமது பலமும்பத்து
 நவிலவே பொடித்துமே ஒட்டிலிட்டு
 கன்னதொரு உருக்கியே கௌரிபோட்டுக்
 கணக்காகப் புரட்டியே தயிலந்தன்னை
 பின்னமில் லாமலே வுண்ணுமுண்ணும்
 பிறட்டியே யெடுத்துமே சொல்லக்கேளே.

(719)

கௌரிக்கட்டுக்குப் புடம்

கேளுமே அப்ரேக மேலேகட்டி
 கெடியாக வுமிநெருப்பிற் புடத்தைப்போடு
 காளுமே வுருக்குமுகம் போலேயாகும்
 கருவாக வெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
 தாளுமே வப்பாலே வைத்துக்கொள்ளு
 தடையறவே காரீயம் பலமும்பத்து
 வாளுமே நாகமது பலமும்பத்து
 வடிவாகச் செம்புபத்து நிறுத்துக்கொள்ளே.

(720)

தாம்பரமுடித்து அயத்தைச்சேர்க்கவும்

கொள்ளவே வுருக்குமுகந் தன்னிற்றானே
 கொடூரமாய் நான்குக்கு ஒன்று தானும்
 மெள்ளவே கௌரியது முகத்திற்றாக்கு
 மேன்மையாய் நொறுங்கியே தூளாய்ப்போகும்
 வள்ளவே சுண்டவிடை அயத்தைச்சேரு
 வளமான வெங்காரம் பாதிசேர்த்துத்
 துள்ளவே யரைத்துவில்லை காயவைத்துத்
 துடியாகப் பெரும்புடமாய்ப் போட்டிடாயே.

(721)

போட்டுமே யெடுத்துதான் மூசைதன்னில்
 பொறுக்கவே யூதிடவே செம்புமாகும்
 நாட்டியே யதையெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
 நலமாகச் சேருகிற வரிசைகேளே.

(722)

செம்பை வைத்துக்கொண்டு வேண்டும்போது

வெள்ளியிற் கொடுக்கவேதையாம்

கேளுமே செம்பெடுத்துக் கையிற்கொண்டு

கெடியாகத் தேசத்திற் சஞ்சரிக்க

வாளுமே போகையிலே செலவுக்காக

வைத்திடவே சொல்லுகிறேன் வரிசையாக

பாளுமே ஜீவனத்திற் கில்லாவிட்டால்

பலமான மதிதனிலே யெட்டிலொன்று

தாளுமே கொடுத்திடவே யெட்டுமாத்து

தாட்டிகமாய்ச் செலவழித்து நடந்திடாயே.

(723)

செம்பையெடுத்துப் பொன்செய்துகொண்டு குளிகைக்குச்

சாரணைதீர்த்து கமனவழியோடவும்.

நடந்துமே செலவுதான் செய்துகொண்டு

நாடியே மலைதனிலே சஞ்சரித்து

துடர்ந்துமே யேறியதோ ருபரசத்தைத்

திடமாகக் கிடைத்தமட்டு மெடுத்துக்கொள்ளு

அடைந்துமே குளிகைக்குச் சாரணையைத்தீரு

அடைவாகக் கமனந் யோடிப்பாரு

கடந்துமே அதிகமாய்ச் சிந்தாரம்செய்

கனிவாகப் பாகமா யுண்டிடாயே.

(724)

மனம் நிலைக்கச்செய்

உண்டிடவே சுழுமுனையிற் கருத்துவைத்து

ஒளிவான விராட்டிரு ஷனையும்தேடு

கொண்டிடவே ஞானத்தைச் சித்தியாக்கு

குடிகேடு செய்யாமல் மனதைக்கட்டு

தொண்டிடவே மோட்சவழிக் கிதுவேயாதி

துடியான மனந்தன்னைச் செம்மையாக்கு

திண்டிடவே சிந்தாரம் செய்துதின்னு

திறமான காயசித்தி கடிதிலாமே.

(725)

பஞ்சபூதமுஞ் சேர்த்துச் செம்பையெடுத்தால் வேதையாகும்.

கடிதாகப் பஞ்சபூதத்தைக் கண்டு

கணக்கறிந்து செம்பைத்தான் கருதிச்செய்து

வடிவாக மதிதனிலே கொடுக்கமாற்று

வகையாகத் தோணுமது வலுமைமெத்த

துடியாகத் திரியாதே நூலைப்பாரு

துடித்துமே சொல்லாதே வாயைமூடு

கடிதென்று விடவேண்டாம் வாதந்தன்னைக்

கருத்தாக விட்டாக்கா லிசைவாகாதே.

(726)

பஞ்சபூதமும் பார்த்துச்சேர்த்தால் வாதமெளிதிலாகும்

இசைவாகப் பூதத்தைப் பார்த்துதேறு
 ஏற்றமாம் வாதமெல்லா மெளிதிலாகும்
 அசைவாக மனக்குறும்பை விட்டுத்தேறு
 அன்பான யோகம்வரும் ஞானமாகும்
 தசையான விடந்தனிலே கத்திநாடும்
 தசையில்லாப் போனாக்கால் நாடாதுபார்.
 விசைவான விதையறிந்தாற் சித்தியாகும்
 விருப்பமா யறிந்துமே செய்துகொள்ளே.

(727)

செய்திடவே பஞ்சபூ தத்தைப்பார்த்துச்
 செய்தாக்கால் பலனாகும் சித்தியாகும்
 வைதிடவே வாதமென்றா லெளிதோவல்ல
 வடிவான சிவரூப மாகும்பாரு
 மெய்யிதுதான் சூதத்தைச் சொல்லிப்போட்டேன்
 மேன்மையாய் வாதந்தா னெளிதிலாகும்
 கைமுறையு நூல்முறையுங் கண்டுதேறு
 கடிதாக வந்திடுங்கா ணேமமாமே.

(728)

வாதம் வந்தாலதிக வடக்கமா யிருக்கவும்

ஏமத்தைக் கண்டவுடன் கர்ச்சிக்காதே
 எதிரியே திரியாதே யின்பம்வேண்டாம்
 காமத்தைத் தள்ளியே ஞானம்பாரு
 கருணையாய் மனதொன்றி நாடிப்பாரு
 ஊமத்தைப் பூப்போல வாசமேற்று
 உய்த்துணர்ந்து பார்த்துமே நின்றுதேறு
 நாமத்தைக் கேட்டுமே அறிவில்நிலு
 நாடினாற் சிவயோக நன்மைதானே.

(729)

துருசு மிருதாரச்சிங்கிகளின் செம்பு

நன்மைதா னின்னமொரு செம்புசொல்வேன்
 நலமான மிருதார சிங்குசெம்பு
 கண்மைதான் துருசதுவும் பலமும்பத்து
 காரணமாய்க் கெந்தியது பலமுமுக்கால்
 வண்மைதான் சூடனரைப் பலமும்போடு
 வகையான வீரமது காலதாகும்
 தண்மையாய்ச் செவ்வல்லிப் பூச்சார்விட்டு
 தடையறவே துருசமேற் கவசங்கட்டே.

(730)

துருசுக்கரியை இரண்டுவிசை யுருக்கவும்

கட்டியே சுண்ணாம்பு சீலைசெய்து
 கனிவான மான்கவச மேலேபோட்டு
 திட்டமுடன் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 திறமான வெங்கார மிடையேசேர்த்து
 வட்டியே யுருக்கியே கல்வத்திட்டு
 வகையாக இடைகாரம் பொரித்துச்சேர்த்து
 நடடியே யரைத்துமே யுருக்கித்தீரு
 நலமான செம்பாகும் நாடிப்பாரே.

(731)

அயமுருக்கி முன்செம்பைச்சேர்த்துக் களங்குசெய்ய

நாடிப்பா ரயமுருக்க வித்தைகேளு
 நலமான அரப்பொடிதான் பலமும்பத்து
 கூடிப்பார் கெந்தகமும் பலமும்பத்து
 குளிரவே யரைத்துமே யுருக்கிப்போடு
 வாடிப்பா ருருகியே கரிபோலாகும்
 வளமான விந்தவிடை முன்செம்பிட்டு
 பாடிப்பா ருருக்கிட்டு எடுத்துப்பாரு
 பதிவாகக் களங்காகும் பண்புமாமே.

(732)

முன்களங்கு வேதை

பண்பாக மதிஎட்டிற் களங்கிரண்டு
 பதிவாகக் கொடுத்தாத மாற்றுஆறு
 தண்பாகக் களங்கில் வெங்காரஞ்சேர்த்துத்
 தாக்கியே யைந்துமுறை யுருக்கியாட்டு
 வண்பாகக் கசடற்று மணிபோலாகும்
 வகையாக வெடுத்துமே வேடம்செய்து
 திண்பாகக் காததனில் தரித்துக்கொள்ளு
 திடமான சமயம்வந்தாற் சொல்லக்கேளே.

(733)

உழைத்தாற் பலனாகும் சும்மாவிருந்தாற் பலனில்லை

சொல்லவே ஜீவனத்திற் கில்லாவிட்டால்
 சொகுசாக மதியுருக்கி யதிலேஎட்டு
 நல்லவே வொன்றிடவே வேழுமாற்று
 நலமாகக் கொடுத்திட்டு விற்றுக்கொள்ளு
 கல்லவே ஜீவனத்தைச் செய்துகொண்டு
 கனிவாக வாசி யோகத்தைப் பாரு
 வில்லவே யுழைத்தாக்காற் செம்புமாகும்
 வீணாக விருந்தாக்கா லாகாதென்னே.

(734)

ஆகாது சாஸ்திரத்திற் செம்புதன்னை
 அடைவாகத் தலைகீழாய்ப் பாடினார்பார்
 தாகாது இந்நூலில் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 தடையற்றுப் பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
 வாகாது மலைத்தாக்கா லொன்றுமில்லை
 வடிவாக வுழுதாக்காற் பயிருமாகும்
 தேகாது உழாவிட்டாற் பயிருமில்லை
 தேட்டென்ன வென்றாக்கா லில்லைதானே.

(735)

அயச்செம்பைப் பார்த்துத்தேறில் வாதம்சித்தியாம்

இல்லையென்று போகாம லயத்தைப்பாரு
 இதமான கெந்தியைத்தா னுழைத்துப்பாரு
 நல்லாக வந்திடுங்காண் வாதமாட்டு
 நடைதப்பிற் பாகமது இல்லைகண்டாய்
 வில்லாக வளைந்தாலோ லம்புதைக்கும்
 விருப்பமாய் வளையாட்டா லம்புபோமோ
 தெல்லவே வயச்செம்பைப் பார்த்துத்தேறு
 திட்டமாய் வாதமெல்லாம் சிக்குந்தானே.

(736)

சிக்குமட்டும் பாகத்தைச் சோதித்தேறு
 சிக்கினா லயச்செம்பு வேதையாகும்
 நிக்கவே சிந்தாரம் செய்துதின்னு
 நிலவரமாய்க் காயமது கற்றுணாகும்
 மிக்கவே ஏமமது வெளிதிலாகும்
 மிதமாகத் திரியாதே செம்பைப்பாரு
 தைக்கவே செம்பெல்லா மெளிதிலாகும்
 தடையறவே யெடுத்தாக்கால் நன்மைதானே.

(737)

துருகச்செம்பு

தானேதா னின்னமொரு செம்புசொல்வேன்
 தடையறவே கைபாக மாகக்கேளு
 மானேதான் துருசதுவும் பலமும்பத்து
 மயமான கெந்திமுக்கால் வீரங்காலாம்
 கானேதான் குடனரைப் பலமும்போடு
 கருத்தாகச் செவ்வல்லிப் பூச்சார்விட்டு
 நானேதா னிருஜாம மரைத்துக்கொண்டு
 நலமான துரிசின்மே லப்பிப்போடே.

(738)

போடவே வதன்பேரிற் கன்னச்சிலை
 பொலிவாகக் கவசமது வலுவாய்ச்செய்து
 நாடவே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 நலமாகக் களங்காக விருக்கும்பாரு
 காடவே களங்கெடுத்து அப்பால்வைத்து
 காரியமா யயமதுதான் பலமுமொன்று
 காடவே கவுரியது பலமும்போட்டு
 கருணையா யறைத்துமே சொல்லக்கேளே.

(739)

கவுரியாஷாண அரயம் துருக களங்கும் சேர்க்கிற பாகம்.

சொல்லவே மூலையதலில் வாரியிட்டுத்
 துடியாக வருத்திடவே மணியுமாகும்
 மெல்லவே வயமணிதான் பலமும்பத்து
 மேன்மையாய்க் களங்கமது பலமும்பத்து
 நல்லவே இதுவிரண்டு மரைத்துமூசை
 நலமாக வருக்கிடவே மணியுமாகும்
 எல்லவே மதியெட்டுக் களங்குநான்கு
 வகையாக வருக்கிடவே மணியுமாமே.

(740)

மணியெடுத்துக் கரியதனி லுதிப்போடு
 மயமான மாற்றுத்தா லேழுகாகும்
 கணிவாக விதைவிறுச் செலவுசெய்து
 காரணமாய் ஞானத்தைப் பார்த்துத்தேறு
 அணியாக வாதமென்ன லெளிதிலாகும்
 அடைவாக வுழைத்தாக்கா லறிவில்தங்கும்
 உணியாக வுணவறிந்து கூடுகூடு
 உய்த்துமே பார்த்தாக்காற் சித்தியாமே.

(741)

கல்லுப்பும் ரசபதங்கமும் சேர்ந்த அயச்சவளை

சித்தியா மயச்சவளைச் சொல்லக்கேளு
 சிறப்பான அரப்பொடி தான் பலமும்பத்து
 முத்தியாய் ரசபற்பம் பலமும்பத்து
 முடிவான கட்டினதோர் கல்லுப்பைந்து
 நத்தியாம் பாணியா லரைத்துருட்டி
 நலமான மூசைக்குள் வாரியிட்டு
 கத்தியா யுருக்கிடவே வீயம்போலாம்
 கண்விட்டு ஆடுமே அயமும்தானே.

(742)

யுகிமுனி

ஆடுமே இப்படியே முறையெந்தாகும்
அடைவாக யுருக்கிடவே சத்தாய்நிற்கும்
தேடுமே கிடைக்காது அயத்தின்போக்கு
தேசத்தி லலைந்தாலும் கிட்டாதப்பா
பாடுமே அயவீய மிதற்கொவ்வாது
பதிவான வேதைதான் பகரக்கேளு
பாடுமே சொல்லுகிறேன் பாருளோர்க்குப்
பதிவாகக் கேட்டக்காற் சித்தியாமே.

(743)

துருகச்சவளை

சித்திபெறச் சொல்லுகிறேன் துருகபத்து
சிறப்பாகக் கெந்தியது ஏழதாகும்
முத்திபெறச் குடனது ஐந்ததாகும்
முடிவான வீரமது நாலதாகும்
நத்தியே செவ்வல்லிப் பூச்சார்விட்டு
நலமாக அரைத்திடவே மெழுகதாடும்
சத்தியமாய்த் துருசதன்மே லப்பிப்போடு
சரியாகச் கன்னமென்ற ஶிலைசெய்யே.

(744)

செய்துமே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
சிறப்பாகக் கரிபோலக் களங்குமாகும்
கைத்துமே யிக்களங்கு பலமுமொன்று
கடிதான் அயச்சவளை யொன்றுசேர்த்து
நைத்துமே யுருக்கியே யூதிப்போடு
நலமான செம்பாகும் நயக்கும்பாரு
பைத்துமே செம்பெடுத்து மதியிற்பத்து
பண்பாக வொன்றிடவே மாற்றுகேளே.

(745)

அயச்சவளைச் செம்பு வேதை

கேளுமே வயதென்ன ஏழுமாகும்
கெடியான செம்புதான் வேதையாகும்
ஆளுமே செம்பெல்லா மெடுக்கவாதம்
அடைவாக வெப்போது மேவல்கேட்கும்
நாளுமே வாதமென்றா லெளிதோவல்ல
நாதாந்த சற்குருவின் நாட்டம்பாரு
தூளுமே படிந்தாலோ அழுக்கதாகும்
துடியான வாதமென்ன குகூந்தானே.

(746)

புத்திகூறல்

சூக்ஷமா முடல்கருவி தன்னைப்பாரு
 சூதாகப் பேசாதே சூக்ஷமெத்த
 ஆட்சியாய் மூட்டினதோர் மூட்டறிந்து
 அடைவாகக் கண்டாக்கா லளவுகாணும்
 தாட்சியாய் வாராது செம்புமார்க்கம்
 தடையறவே பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
 மோட்சமே யுண்டாகு மிந்தப்போக்கு
 முடியுமட்டும் பார்த்தாக்கால் வேதையாமே.

(747)

முன்னே அயச்செம்பைச் செய்து
 முடித்தாலெல்லாவகையுங் கூடிவரும்

வேதையா மயச்செம்பை முன்னேபாரு
 வேடிக்கை சொல்லாதே பாடுபட்டுக்
 காதையாம் செம்பைமுந்திப் பார்த்துத்தேறு
 கயிலையுறை சிவன்வந்து நிருத்தம்செய்வார்
 சாதையாம் வேதையிது மூர்க்கமெத்த
 சரிவறவே செய்தாலோ வேதைவேதை
 கிதையா யாட்டிவித்தா லென்னலாபம்
 கீர்த்தியா யொன்றுண்டு கிருபையாமே.

(748)

அயக்களங்கு

ஆமேதா னின்னமொரு செம்புசொல்வேன்
 அன்பான வாதியே யறிந்துகொள்ளு
 தாமேதா னிதுலகுவு முன்னேபாரு
 தப்பாது செம்புதான் அதிதவேதை
 வாமேதான் செம்பென்றா லெளிதோவல்ல
 வகையான ஜீவனத்திற் கிதுதானாதி
 பூமேவு முலகத்தில் வாதிமார்கள்
 போக்கோடே செய்தறிந்தார் பொருளுமாமே.

(749)

பொருளாகக் சொல்லுகிறே னின்னம்செம்பு
 போக்கோடே எடுத்துப்பார் வேதைமெத்த
 அருளாகத் துருசதுதான் பலமும்பத்து
 அன்பான அயமதுதான் பலமிரண்டு
 கருளாகக் கவுரியது பலமிரண்டு
 கருத்தான சூடனது பலமுமொன்று
 வருளாக வீரங்கால் நிறுத்துப்போடு
 வகையான கல்வத்தி லரைத்திடாயே.

(750)

அரைத்திடவே செவ்வல்லிப் பூச்சார்விட்டு
 அன்பாக விருஜாம மரைத்துக்கொண்டு
 புரைத்திடவே துருசதன்மேற் கவசங்கட்டி
 பொருந்தவே சுண்ணாம்புச் சீலைசெய்து
 வரைத்திடவே மண்கவசம் வலுவாய்ச்செய்து
 வடிவாகப் பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுத்து
 நிரைத்திடவே யெடுத்துப்பார் களங்குமாகும்
 நேர்கார மிட்டுருக்க மணியுமாமே.

(751)

அயச்சம்ரில் வேதை

மணியெடுத்து அடித்துப்பார் வெள்ளையாகும்
 மாசற்ற துருசதனிற் செம்பெடுத்து
 அணியாக விரண்டிற்கு மொன்றுதாக்கு
 அடைவாக வருக்கியே யூதிமெள்ள
 தணியாக வெள்ளியிலே கொடுத்துஊத
 தண்மைபெற மாத்தென்ன ஆறுமாகும்
 வணியாக விற்றுமே செலவுசெய்து
 வடிவாக ஞானமுடன் யோகம்பாரே.

(752)

பாருமே யோகமதில் நிலையில்நில்லு
 பதிவான செம்பைத்தான் வைத்தெடுத்து
 காருமே வஸ்துவைத்தான் வைத்துப்பூசி
 கருணைபெறச் சமாதியிலே யிருந்துதேறு
 வாருமே வாசியைநீ யுள்ளேசேரு
 வடிவான வயதுதா னதிகமாகும்
 தாருமே தொழிலெல்லாம் வந்துதோணும்
 தாக்கிடவே யெட்டெட்டுஞ் சித்தியாமே.

(753)

சித்திபெற் றிருக்கவென்றாற் செம்பைப்பாரு
 செயமுள்ள சிந்தாரம் பண்ணித்தின்னு
 முத்திபெற் றிருக்கவென்றால் ஞானம்பாரு
 முடிவுள்ள காயமது உறுதியாகும்
 சத்திபெற் றிருக்கவென்றா லுத்தைப்பாரு
 சரியான வேதத்தி லுள்ளவார்த்தை
 பத்தியே சொல்லிவிட்டே னிக்காண்டத்திற்
 பதிவான வாதமென்ன வெளிதிலாமே.

(754)

இந்நூலை முதல்துவக்கிக் கடைவரைக்கும்பார்

எளிதாகப் போகாமற் பாகம்பாரு

இன்பமாய் மனந்தன்னை யொக்கப்பண்ணு

அளிவான புத்தியைநீ தள்ளிப்போடு

அடிமரமு நுனிமரமு மேறித்தீரு

துளிபோல பாயுமிது வாதமார்க்கம்

தொல்லுலகி லரசாள்வாய் குகும்மெத்த

களிவான மனத்தைவிட்டுக் கண்டுதேறு

கருத்துறவே சித்தியெல்லாம் வருகும்பாரே.

(755)

கன்னியர்க ளாசையைவிட்டுச் செம்பை முன்னேபார்.

வருகவே கன்னியரைத் தள்ளிப்போடு

வடிவான ஏமத்தைக் கண்டுதேறு

திருவாக விருக்கவே செம்பைமுந்தி

திடமாக வைத்துமே செலவுபண்ணு

கருவாளி யானாக்கால் கண்டுதேறு

கருத்தில்லார்க் கொன்றுமில்லை வாதமில்லை

புழுவாகச் சுழுமுனையில் நாட்டம்பாரு

புகழாக வருகுமே வாதமாமே.

(756)

வாதம் கண்டபின் வெளியிற் சொன்னால் தலைபோகும்

வருகுமே இன்னமொரு செம்புமார்க்கம்

வலுமைபெறச் சொல்லுகிறே னுலகத்தோர்க்குத்

திருகுமே இல்லையிதை வைத்துப்பாரு

திட்டமாய் வாதந்தா னெளிதிலாகும்

கருகுமே வாதத்தைக் கண்டுசொல்லி

கருணைபெறத் திரிந்தாக்கால் தலைகள்போகும்

உருவாகச் செய்துமே யுண்மையாக

உறுதியா யிருந்திட்டாற் சித்தியாமே.

(757)

அரிதரச் செம்பு

சித்தனாய்த் திரியவே செம்பைச்சொல்வேன்

சிறப்பாகத் துருசதுவும் பலமும்பத்து

முத்தனாய்த் தாரமது பலமிரண்டு

முடிவான பண்ணையது அரையும்போடு

வித்தனாய் வீரமது காலும்போடு

விருப்பமாய்க் கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணு

சத்தனாய்ச் செவ்வல்லிப் பூச்சார்விட்டு

சரியாக விருசாம மரைத்திடாயே.

(758)

அரைத்துமே துருசதற்குக் கவசங்கட்டி
 அடைவான மண்கவச மேலேகட்டி
 புரைத்துமே கஜபுடமாய்ப் போட்டெடுத்துப்
 புகழாகப் பார்த்திடவே களங்குமாகும்
 நிரைத்துமே வெண்கார மிட்டுருக்க
 நேரான ரவியாகும் தாரச்செம்பு
 புரைத்துமே நொறுக்குவெள்ளி போடிரண்டு
 போராகக் கொடுத்திடவே மாற்றுமேழே.

(759)

மாற்றாகு மேழதுதான் பொன்னைவிற்று
 மனதாக வாசியோ கத்தைப்பாரு
 சேத்தாலே வாதந்தான் செயமுமாகும்
 சிறப்பான வாதத்தால் யோகசித்தி
 மூத்தாள்தான் முகத்திலே நின்றால்வாதம்
 முக்கியமாய் வாராது முந்திப்பாரே.

(760)

அயச்செம்பு செய்துகொண்டால் வாதசித்தியாகும்

முந்தியே யயத்தினுட செம்பைப்பார்க்க
 முடிவான வாதசித்தி தங்கசித்தி
 சந்தியே யுழைத்தாக்காற் செம்புமாகும்
 சதியாக விட்டாக்கா லெல்லாம்பாழாம்
 முந்திபெறச் செய்தாக்கால் வாதமாகும்
 முடிவாகும் வாதமா மூர்க்கமாகும்
 பந்தியா யிதையறிந்து செய்துகொள்ளு
 பதிவான யுகிமுனி சொன்னவாறே.

(761)

தாறுமாறாகச் செய்தால் வாதம் தடைபடும் அயச்செம்பு புடத்திற் கிறங்கும்

வாறேது என்றாக்கீற் சீரல்லக்கேளு
 வடிவான அயச்செம்பு புடமிறங்கும்
 காரேது செலவிற்கு வருகும்பாரு
 கருணைவைத்தால் சித்தியாம் பலனுமாகும்
 சீரேது தொழிலெல்லாம் வெறுமையாகும்
 செய்தாக்கால் லாபமாம் சீருமெத்த
 தாரேது தாறுமாறாகச் செய்தால்
 தடையுண்டு சொல்லிவிட்டேன் தாழ்ச்சியாமே.

(762)

அயச்சிம்பால் வேதையாம் சஞ்சலத்தால் வேதை கெடும்

தாழ்ச்சியாம் சஞ்சலத்தால் வேதையில்லை
 தாட்டிகமாய்ப் பண்ணாக்கால் வேதையாகும்
 மீட்சியா மிரண்டாக்காற் சித்தியில்லை
 மிரளாம லேபார்த்தால் வேதையாகும்
 வாட்சியா யோசிக்க வெளிதோஅல்ல
 வாய்ப்பேச்சா லொன்றுமில்லை வலுவுமில்லை
 ஆட்சியா யயச்செம்பைப் பார்த்துத்தேறு
 அடைவான பொருளாகு மூணிப்பாரே.

(763)

களங்குகளைச்செய்துபலனடை.

ஊணியே மனதுதா னொக்கப்பண்ணி
 உருவான களங்கைமுந்தி செய்துகொள்ளு
 பேணியே யிருந்துமே ஞானம்பாரு
 பிறிதல்ல உங்களுக்குச் சொன்னேன்புத்தி
 காணியா யிருந்துமே செய்துகொள்ளு
 கனிவான சிவமயமாம் கருதிப்பாரு
 நாணியே மனதுரத் தாற் சித்தியாகும்
 நாதாந்தப் பொருளறிந்தால் வாதியாமே.

(764)

சுட்டுக் கெட்டவாதிகளே அலைவார்கள்.

வாதியா மென்றுசொல்லி அலைந்துசுட்டு
 வடிவான தங்கத்தைக் காணாதாலே
 சோதியா மொன்றுமில்லை யென்பார்வாதி
 குகூத்தை யறியாம லலைந்துகெட்டுப்
 பாதியாம் வழலையென்று நினைத்துக்கொண்டு
 பதிவாக அலைவார்கள் நாட்டுவாதி
 பாதியா மலைந்ததனால் வாதமாமோ
 கருத்துவைத்துக் கேட்டாக்காற்சித்தியாமே.

(765)

துன்மார்க்கவாதிகள் ஐங்காயப்பிண்டத்தை வழலையென்றும் சவுக்கார மென்றும் சொல்வார்கள்.

ஆமேதான் வழலையென்று நினைத்துக்கொண்டு
 ஐங்காயப் பிண்டத்தை யழியச்சொல்வார்
 காமேதான் சவுக்கார மென்றுசொல்லி
 கடைகெட்டுத் திரிவார்க ளுலகவாதி
 போமேதான் ஞானமாய்ச் சொல்லிப்பின்பு
 போக்கோடே வித்தகமாம் நூல்கள்டொய்யாய்
 தாமேதான் தனித்துமே தர்க்கம்பேசித்
 தடையாகத் திரிவார்துன் மார்க்கர்தானே.

(766)

நிஜத்தைக் கண்டவர் வெளியிற் சொல்வார் புத்தியில்லார் காணார்

தானேதா னுலகத்திற் புத்தியில்லார்
தாட்டிகமாய் நிஜத்தைத்தான் காணுவாரோ
கானேதான் கண்டாலும் சொல்லுவாரோ
கருதியே திரிந்தாலும் சொல்லமாட்டார்
வானேதான் சாத்திரமும் பொய்யதென்பார்
வடிவான சூத்திரமும் பாருமென்பார்
நானேநானென்றுசொல்லித் தவிப்பார்பாரு
நலமான ஞானசித்தி நவின்றிடாயே.

(767)

வீரச்செம்பு

நவிலவே வீரத்தின் செம்புசொல்வேன்
நானிலத்தில் வாதிசுளே கண்டுகொள்ளும்
கவிலவே வீரமென்றா லெளிதோஅல்ல
கனிவான தங்கசித்தி யுடனேயாகும்
துவிலவே கோணகமு மெத்தவுண்டு
சூசுபாதி சூசுமெல்லாம் துலங்குமெத்த
தவிலவே பாகத்தை விட்டுவிட்டுத்
தாக்கிடவே சொன்னாக்கா லெல்லாமாமே.

(768)

ஆமேதான் துருசதுவும் பலமும்பத்து
அடைவான வீரமது பலமும்பத்து
நாமேதான் சூடனது பலமும்பாதி
நலமான கெந்தியது நாலும்போடு
காமேதா னெலுமிச்சம் பழச்சாறாட்டி
கனிவான ஜாமநா லரைத்துக்கேளு
நாமேதான் துருசதன்மேற் கட்டிப்போடு
நலமான கண்ணாம்புச் சீலைசெய்யே.

(769)

செய்துமே மண்கவச மேலேகட்டி
சிறப்பாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
பைதுமே யெடுத்துமே காரங்கூட்டி
பதிவாக வருக்கிடவே செம்புமாகும்
நைதுமே செம்பெடுத்து அப்பால்வைத்து
நலமாக வெள்ளியைத்தா னூதிப்போட்டு
கைதுமே வெள்ளியெட்டு செம்பிரண்டு
கனிவாகச் சேர்த்துதப் பொன்னுமாமே.

(770)

பொன்செய்ய வேண்டுமானால் துருசாலாகும்

பொன்னாக வென்றாக்காற் சொல்லக்கேளு
 போக்கோடே துருசைநீ பேணிப்பாரு
 தன்னாலே ஏமமது எளிதிலாகும்
 தடையறவே மாயமாய்ச் செய்தாற்கேளு
 பன்னாகப் பாகத்தை விட்டுவிட்டுப்
 பதிவாகப் பின்னொன்றும் செய்யவேண்டாம்
 சொன்னாலும் தெரியாதே போனாற்கேளு
 தொல்லுலகில் வேதமெல்லாம்பொய்யாய்போமோ? (771)

துருசா லெல்லாமாகும்

போமேதான் துருசினாற் களங்குகோடி
 போக்கான நீலனாற் செம்புகோடி
 ஆமேதான் கண்டராற் கட்டுகோடி
 அடைவான கூத்தனாற் கன்னங்கோடி
 வாமேதான் துருசினா லேமங்கோடி
 வடிவான சிந்தாரம் வடிவுமெத்த
 நாமேதான் சுன்னமென்ற துருசுதன்னால்
 நலமாகச் சித்தியெல்லா மெளிதிலாமே. (772)
 துரிசு = நீலன் = கண்டர் = கூத்தன்.

எளிதான வாதமென்றா லெளிதிலாமோ
 ஏற்றமாம் துருசைநீ யுழைத்தாலாகும்
 வளியான சிறுபிள்ளை யாடும்வாதம்
 வடிவான வடிவறிந்தால் வாதியாவான்
 களிவான குணங்கெட்ட வாதியானால்
 கருத்திலே லொன்றுந்தானினைக்கமாட்டான்
 தளிவான சிறுதுரும்பன் செய்யமாட்டான்
 சாத்திரத்தின் வகையறியான் சண்டிதானே. (773)

கடுவாதிகள் கெட்டபின் மனம் போனபடி பிதற்றுதல்

சண்டிதான் மெத்தவுண்டு கட்டுவாதி
 தனித்துமே நாம்கெட்டோ மென்றுசொல்லி
 கண்டிப்பார் சாஸ்திரம்பொய் கைபாகந்தான்
 காரணமாய் மெய்யென்று சொல்வார்பாரு
 துண்டியே தோஷியாய்த் திரிவார்பாரு
 துடியாகச் சித்தியில்லை யென்பார்பாரு
 முண்டியே யுழைத்தாக்கா லெல்லாமாகும்
 முடிவான சாஸ்திரத்தைப் பார்த்திடாயே. (774)

சரக்குவகை தெரிந்து சேர்த்தால் வாதமாம்

பார்த்திடவே பாஷையெல்லாம் தோணும்பாரு
பதிவான கைபாகம் விபரம்தோணும்
சேர்த்திடவே களங்காகும் வேதையாகும்
சேராட்டா லொன்றுமில்லை திடமுமில்லை
கார்த்திடவே சரக்குவகை யறியவேண்டும்
காராட்டா லொன்றுமில்லை கமுதைமேய்க்கி
சார்த்திடவே வாதமெல்லா மெளிதிலாகும்
சத்தியதை நோக்கினா லெல்லாமாமே.

(775)

கெந்தி சூதங்கனாஸ் வாதம் முத்தி ஞானம் இம்முன்று முண்டாம்

சத்தியது ஏதென்றால் கெந்தியாச்சு
சரியான சூதமது மிந்துவாச்சு
முத்தியுண்டு வாதமுண்டு ஞானமுண்டு
முடிவான விம்முன்று பதியுமுண்டு
பத்தினிலே ஒன்றிடவே பொன்னதாச்சு
பதிவான ஜீவனத்திற் கிடமேயாச்சு
சித்தியாய்ச் சொல்லிவிட்டே னிந்தநூலில்
திடமாகப் பார்த்திடவே எல்லாமாமே.

(776)

காந்த அயச்சிசம்பு சொல்லுகிறேன் இதில்

உழைத்தால் பலனாம்

எல்லாந்தா னாகவே செம்புசொல்வே
னிதமான காந்தஅயச் செம்புதன்னை
சொல்லவில்லை யென்றுசொல்லித் துயர்மாகச்
சொல்லிவிட்டேன் கடையதனிற் கண்டுபாரு
மெல்லவே யுழைத்தாற் சீவனமுமாகும்
மெதுவென்று விட்டாக்காற் செம்புபோக்கு
பொல்லாமை யில்லாமற் செம்புபுளரு
பொன்னாகும் வேதையாம் பூட்டிப்பாரே.

(777)

அயக்காந்தச் செம்பு

பூட்டிப்பா ரயந்தானும் பலமும்பத்து
புதுமையாய்க் காந்தமது பலமும்பத்து
ஆட்டிப்பா ரிதுவிரண்டு நேரேசேர்த்து
அன்பாகச் செவ்வல்லிச் சாற்றாலாட்டி
மூட்டிப்பார் ரசபுடத்திற் போட்டுத்தேரு
மூதண்ட குருவாகும் பின்புகேளு
நாட்டிப்பா ரெடுத்துமே யப்பால்வைத்து
நலமான செம்புபல மிருபதாமே.

(778)

இருபதாம் தகட்டினுக்கு மேலேபூச
 இதமான கெந்திபல முக்காலாகும்
 நருபதாம் குடனரைப் பலமுமாகும்
 நாட்டியே கால்வீர நிறுத்தெடுத்து
 கருபதாம் செவ்வல்லிப் பூச்சார்விட்டு
 கனக்கவே சாமமிரண் டரைத்துப்பூச
 தருபதாம் பூசியே சுன்னச்சீலை
 தப்பாமற் செய்துநீ புடத்தைப்போடே.

(779)

போடவே அதராக நொறுங்கிப்போகும்
 போக்கோடே அயக்காந்த மதனிற்சேர்த்து
 நாடவே நேராகச் சேர்த்துக்கொண்டு
 நலமாக அரைத்துமே புடத்தைப்போடு
 காடவே நேர்காரம் சேர்த்துமுசை
 கனிவாக யுருக்கிடவே ரவியுமாகும்
 தாடவே செம்புதான் வீறிப்பூப்போற்
 தப்பாமல் வேதையெல்லாம் தானேயாமே.

(780)

ஆகுமே நாளத்தை வைத்துணது
 அன்பாகக் கசடகலும் சோதியாகும்
 தாகுமே புரையில்லாச் செம்புமாகும்
 தனியுருக்கிப் பேதிக்கா ரவியுமாகும்
 போகுமே மதியெட்டுக் கொன்றுபோடு
 பொறுமையாய்த் தங்கமொன்று சேர்த்துணது
 யோகமாய் மாத்தென்ன வெட்டுமாகும்
 உயர்ந்ததோர் செம்பாகும் உற்றுப்பாரே.

அயச்செம்பு சிந்தாரம்

உற்றுப்பார் அயச்செம்பு சிந்தாரத்தை
 உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுவாதி
 சிற்றுப்பார் பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு
 சிறப்பாகத் தங்கமொன்று நாகமொன்று
 பற்றிப்பா ருருக்கியே தகடாய்த்தட்டி
 பதியவே கெந்திரச மயமும்வீரம்
 வற்றிப்பார் குடனுமே கூட்டிக்கொண்டு
 வகையாகநேசமனாய் நிறுத்திடாயே.

(782)

நிறுத்துமே செவ்வல்லிப் பூச்சாறாட்டி
 நிலவரமாய்த் தகட்டின்மேற் பூசிப்பூசி
 நறுத்துப்பார் ரவியிலிட்டுக் காயவைத்து
 நலமாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 கறுத்துமே சிந்தார மாகும்பாரு
 கண்கொள்ளா வேதையிது கனகமாகும்
 உறுத்துமே மண்டலந்தான் தேனிலுண்ணு
 உகாந்தவரை சடந்தானு மிருக்கலாமே.

(783)

அயச்சிசம்பு சிந்தூரம் சாம்பிட்டால் தேக மழியாது

இருக்கலாம் வேதையிது மலைபோல்தானும்
இன்பமாய்ச் செவ்வல்லிப் பூப்போல்மேனி
உருக்கலாம் வாசியது மேலேயேறும்
உகாந்தவரை யிருந்துமே யோகம்பாரு
திருக்கலாம் காயசித்தி கடிதிலாகும்
சிவனறியச் சொல்லிவிட்டே னிந்தப்போக்கு
பெருக்கவே யிருந்திடவே சொன்னேன்பா
பேருலகில் வாழ்வாய்நீ அரசுதானே.

(784)

அரசாக விருக்கவல்லோ இந்தச்செம்பை
அன்பாக வைத்துமே சிந்தூரம்செய்
விரசாக நவலோகந் தன்னிலிட்டு
விரவியே தங்கமயம் செய்துகொள்ளு
வரசாக உண்டிடுநீ சட்டைகக்கும்
வடிவமெல்லாம் பொன்னாகும் மயங்கவேண்டாம்
துருசான துரியத்தில் நின்றுதேறு
கத்தசை தன்னியத்தில் வாசம்பண்ணே.

(785)

பண்ணவே காயத்தை நிறுத்திக்கொண்டு
பதிவான ஞானத்தைப் பார்த்துத்தேறு
நண்ணவே அஷ்டாங்க யோகமெல்லாம்
நாடியே வந்திடுமே நயமதாகும்
பெண்ணையே யிடக்கரத்தில் வைத்தசோதி
பேருலகி லடியேற்குச் சொன்னமார்க்கம்
உண்ணவே சொல்லிவிட்டேன் நேர்மையெல்லாம்
உய்த்துணர்ந்து பார்த்தாக்காற் சித்தியாமே.

(786)

நாகச்சிசம்பு

சித்தியா மின்னமொரு சேதிகேளு
சிறப்பாகச் சொல்லுகிறேன் நாகச்செம்பை
முத்தியாம் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
முக்கியமா யுருக்கியே யிலுப்பைநெய்யில்
நத்தியா யிருபத்து ஒன்றுதானும்
நலமாக உருக்கியே சாய்த்துக்கொண்டு
வித்தியா யதையுருக்கி யிரதந்தன்னை
விருப்பமாய் நாலிலொன்று சேர்த்துக்கொள்ளே.

(787)

சேர்த்துமே புட்டாகப் பண்ணிக்கொண்டு
 செம்மையா யிதுநேரே கறுப்பிசேரு
 பார்த்துமே யிடைசரியாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
 பதிவாக எலுமிச்சஞ் சாறுதன்னால்
 நேர்த்தியா யரைத்திட்டு வில்லைதட்டி
 நினைவாக ரவியிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
 பார்த்தியே யதன்பேரிற் கிளிஞ்சிற்குன்னம்
 பக்குவமாய்க் கட்டியே புடத்தைப்போடே. (788)

போட்டுமே யெடுத்துப்பார் மஞ்சளாகும்
 போராக வதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 தாட்டுமே செம்புதான் பலமோபத்து
 தடையறவே தகடாகத் தட்டிக்கொண்டு
 காட்டுமே கெந்தியது பலமுமுக்கால்
 கனமான சூடனரை வீரம்காலாம்
 மாட்டுமே யதையரைத்துச் செம்பின்மேலே
 மாயமாய்க் கட்டிரவி காயப்போடே. (789)

போட்டுமே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 போரான செம்பதுவும் நொறுங்கிப்போகும்
 காட்டுமே நொறுங்குமட்டும் போட்டெடுத்துக்
 கடினமா யானபின்பு சொல்லக்கேளு
 நாட்டுமே முன்னாகம் அயமும்சேர்ந்த
 நலமாகப் பலமொன்று கரிச்செம்பொன்று
 வாட்டுமே யிடைசமனாய் வைத்துக்கொண்டு
 வகையான செவ்வல்லிப் பூச்சாற்றாலே. (790)

சாற்றாலே அரைத்திட்டு வில்லைதட்டித்
 தாக்கான கசுபுடமாய்ப் போட்டெடுத்துப்
 பார்த்தாலே நேர்காரம் சேர்த்துருக்கு
 பதிவான நாகமது செம்பதாகும்
 கார்த்தாலே செம்பைத்தான் கண்ணால்தானே
 காரியமாய்ப் பார்க்கவே அடங்காதப்பா
 சேர்த்தாலே மதிதனிலே யெட்டுமாற்று
 செயமுள்ள பாதையாஞ் செய்துகொள்ளே. (791)

செம்புக் குண்டாகிய தோஷரசிதமானகாரச்செம்பு

கொள்ளவே நாகமது செம்புவாச்சு
 கூரான புரையும்வழ வழப்புமற்றுத்
 துள்ளவே களிம்பற்றுப் பொருமலற்றுத்
 துடியான லுறலற் றிருந்தசெம்பை
 மெள்ளவே நொறுக்குவெள்ளி யெட்டிலென்று
 மேன்மையாய்க் கொடுத்திடவே தங்கமாகும்
 கன்னமாய்ச் சொல்லவில்லை தங்கத்தாயை
 கண்டுமே தரிசித்தால் முத்தியாமே. (792)

நாகமும் அயமும்சேர்ந்தால் அளவில்லா வேதையாம்

முத்தியாம் நாகத்தில் லோகம்சேரில்
 முடியாது வேதைமெத்த வுண்டாம்பாரு
 சித்தியா யித்துடனே கரியாய்ப்போன
 சிறப்பான செம்பொன்று சேர்ந்ததானால்
 சத்தியமாய்த் தங்கமாம் வேதைமெத்த
 சாய்ச்சியப் பதவிதரும் தண்மைமெத்த
 புத்தியினாற் கண்டாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
 புத்திகெட்டா லொன்றுமில்லை விழலுமாமே.

(793)

வேதையாக வென்றால் அயமும் நாகமும் சேர்

விழலாகப் போகாமல் நாகம்பாரு
 வேதைதா னாகவென்றா லிரும்பைப்பாரு
 தழலாக வீதிரண்டால் தங்கமாகும்
 தாட்டிகமா யில்லாட்டா லெல்லாம்போச்சு
 குழலான விழியானைத் தேடித்தேடிக்
 குணங்கெட்டுத் திரியாதே நூலைப்பாரு
 பழகினால் ரசவாதம் சாந்தியொக்கும்
 பழகாட்டால் வாதத்தைச்சுட்டால் தோஷம்.

(794)

பாராது சுட்டால் பலிக்காது நூலைப்பார்த்துச் செய்

சுட்டதினால் வருமோதான் வாதம்வாதம்
 சுருதியைத்தானா ராய்ந்து பார்க்கவேணும்
 சுட்டதினாலுலைந்தாலோ வாதமாமோ
 பாடுபட்டுச் சரக்குவகை யுழியவேண்டும்
 நடத்தினாற் பயிராமோ களையெடாமல்
 நடா விட்டால் நாற்றாமோ -----
 முட்டாளாய்ப் போகாம லிந்தநூலை
 முடியுமட்டும் ஆயிரமும் பார்த்துத்தேறே.

(795)

வாதம் வந்தால் யோகம் ஞான மிவ்விரண்டும்வரும்

தேறவே வாதம்வந்து துடியாய்நிற்கும்
 தெருவிலே யிறையாமல் சித்தியாகும்
 ஆறவே வாதம்விட்டா லெல்லாம்பாழாம்
 அறுத்ததினால் வருமோ ஆதாரசித்தி
 பாறவே யிறைத்தாலே நல்ல நீராம்
 பண்மையாய்ச் சொன்னாலும் தெரியாதப்பா
 முறவே முதல்நடையும் பார்த்தால்தோணும்
 முத்தியாம் சித்தியாம் முடிவுமாமே.

(796)

முடிவாக மனதையே நிறுத்திக்கொள்ளு
முத்திபெறச் சிற்றின்ப நிலையைத்தள்ளு
நெடிதாக ஞானத்தில் விரும்பிநிலு
நேரான பொன்னையே விற்றுக்கொள்ளு
மடிவாணிட்டையிலே அருள்புரிந்து
மாசற்ற சமாதியிலே மயக்கங்கூடு
துடியாகச் சாஸ்திரத்தில் மனதையுன்று
சுத்தமாய்ச் சுழுமுனையை நாடிடாயே.

(797)

நாடியே வழியோடே ஓராதாரம்
நன்மையாய் நிராதாரக்கள்ளேசொக்கி
நீடியே தமர் வாசல் வழியைநோக்கி
நிலவரமாய்ப் பூரணத்தில்நின்றுதேறு
பாடியே மனதைத்தான் சுழியிலேற்று
பத்தியாய்ச் சிவமதனிற் பதியநாடு
தேடினால் ருஷிகளுக்குள் கீர்த்திதேடு
சிலம்பொலியில் நாதத்தைக் கண்டுதேறே.

(798)

தேறவே ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து
சிறப்பான கமலத்தில் சொக்கிச்சொக்கி
மூறவே உள்மனதாய்ப் பதத்தைப்போற்று
முத்திசித்தி யுண்டாகும் மூர்த்தமாகும்
தூறவே துந்துமியின் முழக்கத்தோடே
துடியான நந்தியைத்தான் கண்டுகேளு
வாரவே ஞானத்தின் வழியுஞ்சொல்வார்
வகையான வீபரமெல்லாங் கேட்டுக்கொள்ளே.

(799)

முன்செய்த நாகச்சிசம்பு சிந்தூரம் சாப்பிட்டால் காயசித்தியாகும்

கொள்ளவே முன்வைத்த நாகச்செம்பை
கொழுமையாம் சிந்தூரம் பண்ணித்தின்னு
மெள்ளவே காயமது கல்தானாகும்
விருப்பமாய் மேனி கஸ்தூரிவீசும்
துள்ளவே சாகாத வரமுமாகும்
துடியான சரீரமது இரும்புதானாம்
அள்ளவே யிருதயமுஞ் சுழியிலேறும்
அடைவான இன்பமா யறிந்துபாரே.

(800)

நாகச்சிம்பைச் செய்து வெள்ளியிற்

கொடுத்தால் வேதை தப்பாது

அறிந்துமே தானாகச் செம்பைவைத்து
 அடைவாகப் பார்த்துமே தெளிந்துகொள்ளு
 முறிந்துமே மதிதனிலே யேறியாடு
 முடிவாக விருக்குமே தனியேபாரு
 செறிந்துமே மனதைநீ கட்டிக்கொள்ளு
 சிறப்பாக யுகியைப்போல் தெளிந்துநில்லு
 வறிந்துமே வாதத்தை யடைவாய்ப்பண்ணு
 வழியோடே நின்றுமே யாடிடாயே.

(801)

துருசு நீறப் புகைநீர்

ஆடவே யின்னமொரு புகைநீர் சொல்வேன்
 அடைவாகத் துருசதனை நீறாய்ப்பண்ணும்
 தேடவே கிடையாது இந்தநீரு
 தேசத்தி லலைந்தாலும் சொல்லார்சொல்லார்
 வாடவே யிந்நூலிற் சொல்லிப்போட்டேன்
 வகையாகப் பார்த்துமே வைத்துக்கொள்ளு
 மூடவே யொருவருக்கும் சொல்லவேண்டாம்
 முடிவான வங்கத்தா லெல்லாமாச்சே.

(802)

வங்கத் திராவகம்

ஆச்சுதே வங்கமது பலமும்பத்து
 அடைவான வீரமது அதற்குப்பாதி
 நீச்சுதே யிரண்டுமொன்றாய் தூக்கநீறாம்
 நிலையான நீறதனிற் சீனம்பத்து
 வாச்சுதே பொடித்துமே யதிலேபோட்டு
 வகையான கலையத்திற் பாலைமூடி
 மூச்சுதேயுளுந்துமண் செய்து நீயும்
 முக்கியமா யடுப்பதனி லெரித்திடாயே.

(803)

ளரித்திடவே மேலோடிப் புகைநீராகு
 மிதமான நீரெல்லாம் பிடித்துவாங்கி
 அரித்திடவே அரக்கென்ற குப்பிதன்னில்
 அடைவாக அடைத்துமே சொல்லக்கேளு
 கரித்துமே நீலனொரு கட்டிவாங்கிக்
 கனிவாகத் திராவகத்திற் றோய்த்துப்போட்டு
 பரித்துமே யெட்டுநாள் ரவியிற்போடு
 பதமாக வெடுத்துமே கவசங்கேளே.

(804)

துருசுச் சுன்னம்

கவசமென்ன சொல்லுகிறே னண்டந்தன்னை
 கதிபெறவே வெண்கருவா லரைத்துவில்லை
 துவசமாய் ரவியிலிட்டுக் காயப்போட்டு
 துடியான கரியில்வைத் தூதுலுது
 நவசமென்ன நீறியே கடுமையாகும்
 நலமாக அப்பாலே வைத்துக்கேளு
 புவசமென்ன சீனமது பலமும்பத்து
 போக்கோடே கரியில்வைத்துப்பொரித்திடாயே.

(805)

சீனச் சுன்னம்

பொரித்துமே யண்டவெண் கருவாலாட்டி
 போக்கோடே வில்லைபண்ணிப் புடத்திற்போடு
 வரித்துமே கடுமையா யெடுத்துக்கல்வம்
 வளமாக வரைத்துமே சொல்லக்கேளே.
 (இப்பாடலில் 4 வரிகள் விடுப்பட்டுள்ளது.)

(806)

கேளுமே கரியில்வைத்துக் குமுறலுது
 கெடியாகச் சுன்னமாம் கடுமையாகும்
 நாளுமே யிச்சுன்னம் சொல்லப்போகா
 நலமான சரக்கெல்லாம் சுன்னமாகும்
 வேளுமே யெரித்ததொரு வீரன்போலே
 விதமாக விச்சுன்னம் தானுமாகும்
 கேளுமே சொல்லாம விச்சுன்னத்தைக்
 குணமாகச் சொல்லுகிறேன் கூர்ந்துபாரே.

(807)

பாருமே யிச்சுன்னம் தனிலேவீரம்
 புகட்டியரை நாலுக்கு ஒன்றுதானும்
 காருமே யரைத்துமுன் துருசுக்கப்பி
 கவுதாரிப் புடமிடவே கண்டர்நீறும்
 வேருமே தொடுத்தாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
 விதமான துருசுதா னீறிப்போச்சு
 சாருமே சகலமுந்தா னிதுவேயாச்சு
 சகலதுறை யிதற்குள்ளாய்த் தயங்கும்பாரே.

(808)

துருசுநீறால் லிங்கக்கட்டு வீரக்கட்டு

தயங்காமற் கழுஞ்சுதான் துருசுநீறும்
 தாக்கிடவே விராலியிலைத் தண்ணீராகும்
 முயங்காமல் லிங்கத்திற் சுருக்குப்போட
 முக்கியமாய்க் கரியில்நின்று பொன்போலாடும்
 வயங்காமல் ரவியிலிடத் தங்கமாகும்
 வாய்ப்பேச்சால் சொன்னாக்கா லொன்றுமில்லை
 நயங்காண வீரமிப்படியே செய்ய
 நாடியே கரியில்நின் றுருகும்பாரே.

(809)

யுகிமுனி

உப்புகளும் பாஷாணங்களு மிதனாற்கட்டும்

உருகுமே வுப்பதுதா னிருபத்தஞ்சும்
 உற்றுமே யறுபத்து நால்பாஷாணம்
 பெருகுமே வுபரசமும் தண்ணீராகும்
 பெருமைசொல்ல வென்னாலே முடியாதப்பா
 வருகுமே வாதசித்தி யோகசித்தி
 மகத்தான பாகமிது மருவிப்பாரு
 பருகுமே யிதனாலே யெல்லாமாகும்
 பதிவாகத் தயங்காதே யோகம்பாரே.

(810)

ஒன்றைவிட்டொன்று செய்தால் வாதம் தலைகீழாகும்

தயங்குமே வீரத்தைச் சுருக்குப்போடு
 தயவாக காயத்தில் தோய்ச்சுப்போடு
 முயங்குமே பாஷாணம் சுருக்குப்போடு
 முடிவான வாதமாம் மூர்க்கமெத்த
 வயங்குமே தரியாதே கரியிலாடும்
 வகையென்ன வேமமாந் தனியேயாகும்
 மயங்கியே யொன்றைவிட் டொன்றுபார்த்தால்
 மணியான வாதமெல்லாம் தலைகீழாமே.

(811)

உப்பை முன்னே பார்க்கவும்

கீழாகப் போகாம லுப்பைப்பாரு
 கிளறவே வங்கச்சன் னத்தைப்பாரு
 மாளாமே துருசதுதான் மனம்போலாகும்
 மாளாட்டால் சித்தியில்லை யுலகத்தோர்க்கு
 தேளாகக் கொட்டினால் விஷமுமாகும்
 திறமாகக் கொட்டாட்டால் பிள்ளைப்பூச்சி
 பாழாகச் சொன்னாக்கால் பலனுமில்லை
 பதிவாக வுப்பைமுந்திப் பார்த்திடாயே.

(812)

வாதிமுகத்தில் முதேவித் தன்மையிருந்தால்

தொட்ட சரக்கெல்லாம் கரியாய்ப்போம்

பார்த்திடவே சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
 பாராட்டா லொன்றுமில்லை பதறாய்ப்போகும்
 ஏர்த்திடவே யாலம்விதை சிறிதானாலு
 மெல்லார்க்கு நிழலதனா லுண்டாம்பாரு
 மூத்தாள்தான் முகந்தனிலே நின்றாளானால்
 முனிந்துமே வாதியவன் சரக்குத்தொட்டால்
 ஏத்திடுமே கரியாகப் போகும்பாரு
 எப்படிக்குப் பார்த்தாலு மிசைவாகாதே.

(813)

சுன்னத்தைக் கரியில்வைத் தூதினால் நல்லது

இசைவாகச் சுன்னமென்ற போக்குக்கெல்லா
 மிதமாகக் கரியில்வைத் தூதநன்று
 பிசகாமற் சுடுஞ்சுன்ன மாகும்பாரு
 புறட்டாகச் சொல்லவில்லை பேணிப்பாரு
 கசைபோலச் சரியாக வைத்துக்கொள்ளு
 கணக்காகச் சுன்னமாம் கருதிப்பாரு
 பசையாகப் பருவமாய்ப் பார்த்துச்செய்து
 பதிவுடனே யிருந்துமே ஞானம்பாரே.

(814)

ஞானமே பார்ப்பதற்கு வாதஞ்சொன்னேன்
 நடுவாக உண்டுடுக்கச் செம்புசொன்னேன்
 மோனமே யாவதற்கு முன்னேசொன்னேன்
 முத்திசித்தி யாவதற்கு முறைமைசொன்னேன்
 வானமே பார்ப்பதற்குக் குளிகைசொன்னேன்
 வகையான பொருளறிந்தால் வடிவுமெத்த
 கானகத்திற் சித்தருட மார்க்கஞ்சொன்னேன்
 காயசித்தி யோகசித்தி கண்டுபாரே.

(815)

வழியறிந்து வாதம் செய்தால் மஹராஜ யோகமுண்டு

கண்டுபார் துறவறிந்து பூட்டறிந்து
 கருத்தாய்ச் சாவியைநீ பார்த்தெடுத்து
 வண்டுபார் திறந்துமே யெடுத்துக்கொள்ளு
 மகராச யோகமென்ன வலுவாய்ப்பாரு
 பண்டுபார் பழக்கமறி யாமற்போனாற்
 பதினாறு லோகத்தார் நகைப்பார்பாரு
 வண்டுபார் பறந்தாலா மதுவையுண்ணும்
 வடிவாகப் பறக்காட்டா லில்லைதானே.

(816)

வெடியுப்புச் சுன்னம் யூகிக்குத் தேரர் சொன்னது

இல்லையென்று போகாமல் வெடியுப்புபைத்தா
 னின்பமாய்க் சுடுஞ்சுன்ன மாகச்சொல்வேன்
 முல்லைவனந் தன்னிலே தேரர்சொன்ன
 முக்கியமாம் வெடியுப்புச் சுன்னம்பாரு
 தில்லையென்ற நடராஜ ராடுமாட்டு
 திறமாகப் பொட்டலையின் சுன்னம்வைத்து
 கொள்ளையென்ற வங்கத்தை நீற்றிப்போடு
 கொடுஞ்சுன்ன மாகுமே துரிசுதானே.

(817)

தானேதான் வங்கமது நீறவேண்டி டல்
 தாக்கிடவே வெடியுப்புப் பலமோபத்து
 கானேதான் சீனமது ஐந்துபோடு
 கடிதாக விரண்டுமொன்றாய்ப்பொடித்துப்போட்டு
 வானேதான் சட்டிதனி லிட்டுக்கேளு
 வகையாக வடுப்பேற்றி யுருக்கிப்பாரு
 நானேதான் கவளம்போ லுருகியாடும்
 நாதாந்த வெடியுருக்கை யெடுத்துக்கொள்ளே.

(818)

கொள்ளவே யுருகினது பலமும்பத்து
 கூரான சுடர்க்கொடியோன் பலமும்பத்து
 மெள்ளவே யிதையிரண்டும் பழச்சாற்றாலே
 மேன்மையா யரைத்துரவி காயவைத்து
 கள்ளமா யெரியிட்டு வெடுத்துக்கொள்ளு
 கனிவாக உருக்குமுனை தன்னிலேதான்
 துள்ளவே யெடுத்துவைத் தப்பாற்கேளு
 துறையாகச் சொல்லுகிறே னுற்றுக்கேளே.

(819)

சீனச்சுன்னம்

கேளுமே சீனமது இரண்டுசேரு
 கெடியாகப் பொரித்துமே சொல்லக்கேளு
 வாளுமே அண்டவெண் கருவுசேரு
 வகையாக வெருக்கம்பாற் சேருஒன்று
 நாளுமே விரண்டுமொன்றா யுத்திக்கேளு
 நலமாகக் கடைந்துமே தெளிவைவாங்கு
 தாளுமே முன்பொரித்த சீனம்விட்டு
 தப்பாம லரைத்துவில்லை பண்ணிடாயே.

(820)

பண்ணியே ரவிதனிலே காயவைத்துப்
 பதையாமல் பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுக்க
 நண்ணியே கடுஞ்சுன்னம் சீனச்சுன்னம்
 நலமான பாகத்தை நாட்டக்கேளு
 கண்ணியே முன்னுருக்குச் குடனோடு
 கனிவாகச் சேர்த்துவெண் கருவாலாட்டு
 கின்னமாய் வில்லைபண்ணி ரவியில்வைத்துக்
 கீர்த்திபெறப் பெரும்புடமாய்ப் போட்டுக்கேளே.

(821)

போட்டுமே யெடுத்துப்பார் கடுமையாக
 பொலிவான சுன்னமாம் பேணிப்பாரு
 தீட்டுமே யம்புகளின் கூர்மைபோலத்
 திறமான வெடியுப்புப் பூத்தசுன்னம்
 பாட்டுமே படித்ததனால் பலனுண்டாமோ
 பதிவாகச் செய்தாக்கால் சித்தியாகும்
 காட்டுமே வென்றாக்காற் நாட்டலாமோ
 கனிவாக வுழைத்தாக்காற் சித்தியாமே.

(822)

வங்கச் சுன்னம்

சித்தியாய் முன்வைத்த வெடியின்கன்னம்
 சிறப்பாக வங்கத்தைக் கரண்டிதன்னில்
 நத்தியே யுருக்கியே யிடையேபோட்டு
 நலமாகக் கரண்டியினால் தேய்க்கச்சுன்னம்
 பத்தியாய்த் தேய்த்துமே கல்வத்திட்டுப்
 பதிவாக வெண்கருவா லாட்டிவில்லை
 சித்தியாய் ரவியில்வைத் தூதிப்போடு
 செயமாகச் சுன்னம் குசும்பாரே.

(823)

துருகச் சுன்னம்

பாரேநீ துருசைத்தான் புகைநீர்தன்னில்
 பதிவாகத் தோய்த்துமே யெட்டுநாள்தான்
 சேரேநீ போட்டுமே யெடுத்துக்கொண்டு
 செயமாகத் துருசியின்மேற் கவசங்கேளு
 வாரேநீ வங்கத்தின் சுன்னத்தோடே
 வகையாக வுப்புநா லொன்றுவீரம்
 காரேநீ யெருக்கம்பால் தெளிந்தநீரால்
 கனிவாகவரைத்துமே துருசுக்கப்பே.

(824)

தாளக பஸ்பம்

அப்பியே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 ஆஆஆ கடுஞ்சுருக்குத் துருசுச்சுன்னம்
 தப்பியே யிதையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு
 தளமாகத் தாளகத்தி னிடையெயெட்டு
 துப்பியே யுமிநீராற் சேர்த்தரைத்துத்
 துடியாகக் கட்டிடவே தாரம்நீறும்
 முப்பியே யரிதார நிறைத்தானு
 முக்கியமாத் துருசின்மேற் கட்டிடாயே.

(825)

துருகச் சுன்னம் அதனால் தங்கச் சுன்னம்

கட்டியே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 கனமான துருசுதான் கடுமையாக
 முட்டியே நிறியது சுன்னமாகும்
 மூவுலகை யெரித்ததொரு வீசன்போல
 வட்டியே துருசினது நிறைத்தானும்
 வளமாகத் தங்கத்தின் மேலேகட்டி
 துட்டியாய்ப் புடம்போடத் தங்கநீறும்
 துடியாகத் தங்கம் வேதைகளே.

(826)

தங்கவேதை

வேதையென்ன சொல்லுவேன் வேதைப்போக்கு

வேதாந்த சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி

நீதியாய்ச் செம்புதனி லொன்றுசேரு

நிச்சயமாய்த் தரித்திடவே பத்துமாற்று

வாதேதான் படவேண்டாம் தங்கம்சித்தி

வருத்தந்தான் பட்டுமே திரியவேண்டாம்

சோதியா யிருக்குமந்தத் தங்கநீற்றில்

துப்புறவா யிருக்குமதை யுண்ணச்சித்தி.

(827)

(இப்பாடலில் 4 வரிகள் விடுப்பட்டுள்ளது.)

பாதிமதி யணிந்தார்போற் கோலம்மாகும்

பதிவான மேனிசெவ்வல்லி போலாம்

நீதிபெறக் காயாம்பூ வர்ணமாகும்

நிச்சயமா யிப்போக்கு நிசமதாமே.

(828)

தங்க பஸ்பத்தைச் சாம்பீடும்போது பத்தியம்

ஆமேதான் தாதுவெல்லா மிறுகிக்காணும்

அடைவான வாதசித்தி யேமசித்தி

காமேதான் தாதுவெல்லா மிறுகிக்காணும்

கைப்போடு புளியுப்பு எண்ணெயாகா

வாமேதான் மண்டலத்தில் சித்தியாகும்

வடிவான நல்லெண்ணெய் தள்ளிப்போடு

பாமேதான் தங்கசித்தி காயசித்தி

பரிவான யுகிமுனி பகர்ந்ததாமே.

(829)

தங்கச் சுன்னம் செய்வதற்கு வரிசைக் கிரமம்

பகரவே வெடியுப்புச் சுன்னம்பண்ணு

பதிவான அதன்பின்பு சூடச்சுன்னம்

தகரவே அதன்பின்புச் சீனச்சுன்னம்

தாட்டிகமா யதன்பின்பு வங்கச்சுன்னம்

உகரவே அதன்பின்பு துருசுசுன்னம்

உத்தமனே அதன்பின்பு தாரச்சுன்னம்

வகரவே அதன்பின்புத் தங்கச்சுன்னம்

வடிவாக மடக்கியே செய்துகொள்ளே.

(830)

தங்க பஸ்பம் செய்து கொண்டால் காயசித்தி வாதசித்தியாகும்.

கொள்ளவே காயசித்தி யோகசித்தி
 கூறான நோய்களெல்லாம் குடிவிட்டேகும்
 மெள்ளவே காயமது இரும்புதானாம்
 மேதினிக்குள் ரசவாதம் சிக்கிப்போச்சு
 துள்ளியே வாதமென்ன நொடிக்குளாச்சு
 குதாகப் பேசவில்லை சுருதிதன்னில்
 கள்ளநரி சந்தைக்குப் போகாதப்பா
 கனிவில்லா வாதியே சரக்கைப்பாரே.

(831)

சரக்கையும் தங்கத்தையும் விடாமற் பார்த்து

சோதித்தால் வாதமாகும்

பாரேநீ குடுகண்ட பூனைதானும்
 பரிவாக அடுப்புதனில் கிட்டாதப்பா
 நேரேநீ சரக்கைப்பார் தங்கம்பாரு
 நேரான வாதமெல்லாம் நிலைக்கும்பாரு
 காரேநீ கொஞ்சநாள் சுட்டுப்பார்த்து
 குணங்கெட்டு இல்லையென்றா லென்னசெய்வேன்
 வாரேநீ எல்லாமும் சோதித்தாக்கால்
 வடிவான ரசவாதம் சாந்தியாமே.

(832)

வாதம் பொய்யென்றால் நரகமுண்டு

சாந்தியா யாறுதனில் தண்ணீர்ரொம்பிச்
 சரியாக விருக்கையிலே இறங்கப்போகா
 பாந்தியே யரைவற்றிப் படிந்தபோது
 பக்குவமா யதன் வழியே இறங்கிப்போக
 காந்தியாய் நரிப்பள்ள மென்றுசொன்னால்
 கனமான நரிதானும் பார்த்ததுண்டோ
 வாந்தியாய் வாதம்பொய் யென்றுசொன்ன
 வடிவான வாதிக்கு நரகமாமே.

(833)

அநந்தம்பேர் வாதம் பார்த்தாலொருவனுக்குத் தான் பலிக்கும்.

நரகமாம் நாலுபேர் சாலைதன்னில்
 நடக்கையிலே ஒருவனவன் பொன்போற்கண்டு
 பாகமா யெடுத்துமே பார்க்கும்போது
 பதிவாகக் காக்காவின் பொன்னாதுச்சு
 வாகமாய் காக்காய்தான் பொன்னாதுண்ண
 வகையாகப் பண்ணிற்றோ வந்திமாரே
 கூகமாயிதுபோலக் கோடிபேர்கள்
 குணமாகப்பார்த்தாக்கா லொருவன்தானே.

(834)

கண்டவன் ஒன்று மறியாதவன்போ லிருப்பான்

காணவே யொருவனுக்குக் கிட்டுங்கிட்டுங்

கனிவாகத் தலைபோனா லுந்தான்சொல்லான்

வீணவே வார்த்தைசொல்லான் புரட்டதென்பான்

விதமாக ஒன்றுந்தான் காணென்பான்

தோணவே புரட்டுதான் சொல்வான்பாரு

துடியாக ஒன்றுந்தா னில்லாவாதி

காணவே தங்கத்தைக் கண்டேனென்பான்

கருத்தில்லா வாதியைத்தான் தூரத்தன்னே.

(835)

இன்னவாதியைத் தள்ளு இன்னவாதியைச் சேர்.

தள்ளுமே சாஸ்திரமில்லா வாதியைத்தான்

தடையறவே முகந்தனிலே விழிக்கவேண்டாம்

கள்ளுமே குடிக்கின்ற பேரைத்தள்ளு

கனிவான கஞ்சாவா தியையுந்தள்ளு

துள்ளுமே சாராய வாதியையுந்தள்ளு

துடியான உறக்கமுடன் வியாதியுள்ளான்

வள்ளுமே கோபவா தியையும்தள்ளு

வகையாக சாஸ்திர வாதியைநீ சேரே.

(836)

வாதம் செய்யவேண்டிய கிரமம்

சேர்த்துமே யோரிருப்பா யிருந்துகொண்டு

செவ்வையா யிந்நூலை முடியுமட்டும்

பார்த்துமே திட்டமாய்ப் பண்ணிக்கொள்ளு

பதிவாகச் சரக்கைநீ தொட்டு ஆடு

பேர்த்துமே சோதித்து அயத்தைப்பாரு

பிற்பாடு சிந்தாரம் பண்ணித்தின்னு

சேர்த்துமே யிருந்திட்டு காயசித்தி

திறமாகச் செய்யென்று முனிசொன்னாரே.

(837)

இந்தச் சாத்திரத்தில் சொன்ன தெல்லாம் மெய்

சொன்னதொரு சாஸ்திரத்தில் வாதம்பொய்யோ

சூக்ஷமாங் களங்குசிந் தூரம்பொய்யோ

இன்னிலத்தில் கல்லுப்புக் கட்டுப்பொய்யோ

இதமான வெடியுப்புச் சுன்னம்பொய்யோ

நன்னமாய் வங்கத்தின் சுன்னம்பொய்யோ

நலமான பதங்கரசம் பொய்யோ அய்யோ

சுன்னம்போல் திராவகமும் கட்டும்பொய்யோ

கனிவான சூதத்தைக் கட்டியாடே.

(838)

கல்லுப்பைக்கட்டி ரசம்தங்கத்தைச் சேர்த்திரித்தால் கட்டும்.

ஆடவே கல்லுப்பைத் தெறிப்படக்கி
அதனுடனே ரசத்திட்ட பதங்கம்சேர்த்து
போடவே சட்டியிட் டெரிக்கக்கட்டும்
போக்கோடே கட்டாகும் வேதையாகும்
தாடவே விப்படிக்குக் கட்டாவிட்டால்
தடைப்படுமே வாதசித்தி தானுமில்லை
ஊடவே வாதிதான் வெறுமுப்பைத்தான்
உருக்கியே பார்த்துமே அலைகுவானே.

(839)

**முடர்கள் வெறும்உப்பை கரியில் உருக்கக் கரி
குடிக்கக்கண்டு உப்பிதவல்ல வென்பார்**

அலைகுவார் வெறும்உப்பை உருக்கிப்பார்த்து
அதைக்கரியில் வைத்திடவே கரிகுடிக்கும்
வலைகுவா ரிந்தவுப்பு அல்லவென்பார்
வண்மையாய் சமுத்திரத்தில் நடுவில்தானும்
பலைகுவார் பதினெட்டு முழத்தினுள்ளே
பதமாக விருக்குமென்பார் மதியில்லார்கள்
உலைகுவார் உப்பைத்தான் பார்த்துப்பார்த்து
உண்மைதெரி யாமலே யலைகுவாரே.

(840)

பதம் தப்பினால் பாகம் தப்பும்

தெரியாமல் சிறுபெண்கள் சோறுஆக்க
திட்டமாய்த் தண்ணீரை ரொம்பவிட்டு
பரிவாக அரிசிதான் கொஞ்சமிட்டுப்
பதமில்லா சோறுதான் குழைந்ததென்பார்
விரிவாகச் சொன்னதனா லென்னசெய்ய
விருதாகச் சுட்டுமே அவதிபட்டு
முரிவான சாஸ்திரந்தான் பொய்யென்றாக்கால்
முடியுமோ உலகத்தில் வாதிகேளே.

(841)

துருகச் செம்பு

கேளுமே இன்னமொரு செம்புசொல்வேன்
கெடியாகத் தேர்தா னாடுமாட்டு
பாருமே போகாமல் துரிசுபத்து
பதமாக நாற்றமிரண் டரையுமாகும்
தாளுமே சுடர்க்கொடியோன் ஒன்றேகாலாம்
தாட்டிகமாய் வீரமது அரையுமாகும்
வாளுமே யிவைநாலும் கல்வத்திட்டு
வகையாகப் பாணியா லரைத்துவாங்கே.

(842)

யுகிமுனி

வாங்கியே வில்லைதட்டி ரவியிற்காய
 வளமாக அதன்பேரிற் சுன்னச்சிலை
 தேங்கியே கவசமிட்டு அதன்மேற்கேளு
 செயமாகக் கவசமிட்டுக் காயவைத்து
 ஆங்கியே வைத்துகஜ புடமாய்ப்போடு
 அன்பாக வெடுத்துமே கவசமிட்டு
 பாங்கியே யெடுத்துப்பார் கரிபோலாகும்
 பருவமா யெடுத்துவைத்துப் பாகங்கேளே.

(843)

வெடியுப்புத் திராவகம்

கேளுமே வெடியுப்புப் பலமும்பத்து
 கெடியான சீமைது இரட்டிப்பாகும்
 தாளுமே யிரண்டுமொன்றா யிடித்துவாலை
 தயவாகக் குடத்திலிட்டுப் புகைநீர்வாங்கு
 தாளுமே முன்னீரை தள்ளிப்போடு
 தனியான பின்னீரை வாங்கிக்கொள்ளு
 வாளுமே அரக்கென்ற குப்பிதன்னில்
 வகையாக அடைத்துமே பாகங்கேளே.

(844)

அயத் திராவகம்

பாகமாந் திராவகத்தைப் பிங்கானிட்டு
 பதறாம லரப்பொடியைப் பச்சையாக
 வேகவே போட்டிடவே புகைந்துநீராம்
 விதமாகத் தெளிவெல்லா மிறுத்துக்கொள்ளு
 தாகமாய்ப் புடம்போட்ட துருகதன்னை
 தயவாகக் கல்வத்தி லிட்டுக்கேளு
 வேகமாய்த் தெளிந்ததிரா வகத்தைவிட்டு
 விருப்பமா யரைத்துவில்லை தட்டிக்கொள்ளே.

(845)

**முன் துருக்கரியில் அயத்திராவகம் விட்டரைத்து
 புடமிட்டுருக்கிச் செம்பெடுக்கவும்**

கொள்ளவே கஜபுடமாய்ப் போட்டுவாங்கு
 கூர்மையாய் வெங்காரம் சரியாய்ச்சேர்த்து
 மெள்ளவே திராவகத்தா லரைத்துவில்லை
 விருப்பமாய்ப் புடம்போட்டு எடுத்துக்கொள்ளு
 துள்ளவே குகைதனிலே வைத்துருக்க
 துடியாக ரவியாகுங் கரிபோற்செம்பு
 வள்ளவே யிதையெடுத்து நாளத்தூது
 வடிவான செம்பாகு மகிழ்ந்துபாரே.

(846)

பேதிக்கும் செம்பு இருக்கும் லக்ஷணம்

மகிழ்ந்துமே புகையில்லாச் செம்புமாகும்
 மதியாக உருக்கிடவே பேதிக்காது
 நகிழ்ந்துமே களிம்பில்லாச் செம்புமாகும்
 நலமான செம்புதா ணாட்டக்கேளு
 வகிழ்ந்துமே தங்கமது போலேயாகும்
 வடிவாக அடித்தாலோ சொல்லக்கேளு
 நகிழ்ந்துமே பொருபொருப்பா யுடையும்பாரு
 நலமாக விச்செம்பு வேதையாமே.

(847)

செம்புடன் தங்கம் சேர்க்கும் வழி

வேதையா மிச்செம்பு இடையேதங்கம்
 விருப்பமாய்ச் சேருகிற விதத்தைக்கேளு
 பாதையாய்த் தங்கத்தைத் தகடுதட்டி
 பழச்சாறு கற்காவி யரைத்துப்பூசு
 நாதையாய்க் கரியோட்டில் பழுக்கக்காய்ச்சி
 நலமாக வேழுதரம் துவைத்துக்கொண்டு
 காதையாம் செம்பொன்று தங்கமொன்று
 கனிவாகச் சேர்த்துருக்கித் தகடாய்த்தட்டே

(848)

அயச்சிம்பு

தட்டியே மேல்கவசம் சொல்லக்கேளு
 தாட்டிகமாய்ச் செம்பிடைக்கி அயமுஞ்சேரு
 முட்டியே அயமிடைக்கி நாகஞ்சேரு
 முடிவாக அரைவாசி சூடஞ்சேரு
 வட்டியே கால்வாசி வீரஞ்சேரு
 வகையாக விதுநாலும் பாணியாலே.
 தட்டியே அரைத்துமே தகட்டிற்பூசி
 துடியாகப் பெரும்புடமாய் வைத்திடாயே.

(849)

வைத்திடவே யெடுத்துப்பார் சிகப்பேயாகும்
 வடிவாக வெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
 நைத்துமே நொறுக்காமல் தானிருந்தால்
 நலமாக வின்னமொரு புடத்தைப்போடு
 பைத்துமே யெடுத்துமே அரப்பொடியைச்சேரு
 பருவமாய்ச் சேர்த்தரைத்துப் புடத்தைப்போடு
 கைத்துமே புடம்போட்டு எடுத்துக்காரம்
 களமாகச் சேர்த்துருக்கச் செம்புமாமே.

(850)

செம்பின் பெருமை சொல்லல்

செம்பாகும் சிகப்பாகும் சோதியாகும்
 செயமான செம்பாகும் வலுவுமாகும்
 வம்பாகும் களிம்பில்லாச் செம்பேயாகும்
 வடிவுமெத்தத் தெரியாத வடிவுமாகும்
 உம்பாகும் ஊறவில்லாச் செம்பேயாகும்
 உருத்தான செம்புதான் வேதைமெத்த
 கம்பாகும் கருணைபுரி செம்புமாகும்
 கனிவான செம்பாகும் கருத்துள்ளோரே.

(851)

அயச்செம்பு வேதை

கருத்துவைத்து செம்பெடுத்து மதியிற்பத்துக்
 கனிவாக ஒன்றுதான் கொடுத்தாயானால்
 உருத்துவைத்த தங்கமா மென்னசொல்வேன்
 உண்மையிது சத்தியமாம் உறுதியாகும்
 பருத்திவைத்த புடத்திற்கு இறங்கும்பாரு
 பதையா மற்சித்தரெல்லாம் கருமறைத்தார்
 முரைத்துமே தங்கமென்ற முரசமாகும்
 முத்தியாம் சித்தியாம் முதன்மையாமே.

(852)

தங்கம் செம்பிற் சேராவிட்டால் செம்புகட்டாது

செம்பிற்கு அயம் சேராவிட்டால் உயிரில்லை

ஆமேதான் செம்புதனில் தங்கஞ்சேரா
 அன்புடனே போனாக்கால் சொல்லக்கேளு
 காமேதான் செம்புதான் கட்டமாட்டா
 கனமில்லா ஊறல்வரும் நாட்டுச்செம்பு
 வாமேதான் செம்புசெத்தால் உயிர்கொடுக்க
 வலுவான அயமில்லாப் போனாற்கேளு
 மாமேதான் உயிரதுவு மாகமாட்டா
 மகத்தான சித்தியெல்லா மிரும்பிலாச்சே.

(853)

இரும்பைத் தொட்டுழைத்தா லெல்லாப்பலனும் தரும்

இரும்பென்றால் வாய்க்கெளிதாய்ச் சொல்லலாமோ
 இதுமான லோகத்தா லெல்லாமாகும்
 தரும்புபோ லிருக்குமடா அயத்தின்வேதை
 தொல்லுலகி லரசாள இரும்பாலாச்சு
 விரும்பினா லயந்தானும் வேதைக்காகும்
 விரும்பாட்டா லயமதுதா னுழைக்கலாகா
 அரும்புதான் பூத்தாப்போல் வாசனையுமாகும்
 ஆதியா யிரும்பைமுந்தி யுழைத்துப்பாரே.

(854)

**இரும்பைவிட்டாற் செம்புபோச்சு செம்பெடுத்து
தங்கத்திற் கொடுத்தால் வேதை, முடிந்த இரும்பு
வாதத்திற்கு ஆதிவழலை**

உழைக்கவே பலன்கொடுக்கு மிரும்புதானும்
உற்றுமே யிரும்பைவிட்டாற் செம்புபோச்சு
தழைக்குமே ரசவாதம் பொய்யென்பார்கள்
தாட்டிகமா யிரும்பினாற் செம்புகட்டும்
முழைக்குமே செம்பெடுத்து ஏமந்தாக்க
முடிவாகும் வேதைபார் மூர்க்கமெத்த
அழைத்தாக்கால் வாதமா மிரும்பினாலே
ஆதியாம் வழலைதா னிரும்புதானே.

(855)

**உள்வழலையிரும்பு புறவழலை செம்பு இரண்டும் சேரப்
போனால் வாதம் போச்சு இதனால்தான் தங்கமின்ற
சொல்லுண்டாச்சு இதைக் கண்டால் வேதையாம்.**

தானேநீ வழலையது இரும்புமாச்சு
தாட்டிகமாய்ப் புறவழலை செம்புமாச்சு
கானேநீ யிவ்விரண்டும் சேர்ந்ததாலே
கனிவாகத் தங்கமென்ற சொல்லுமாச்சு
நானேநீ யென்றாக்காற் செம்புபோச்சு
நாட்டிலே வாதமெல்லா மிறந்துபோச்சு
கோனேநீ சொல்லிவிட்டேன் போக்குதானும்
குணமாகக் கண்டறிந்து வேதைபாரே.

(856)

அயத்தையே முதன்மையாகப் பார்க்கவும்

கண்டறிந்தால் சகலசித்தும் ஆடலாகும்
கதிபெறவே லோகத்திற் சித்தனாவான்
பண்டறிந்து பழகினால் வாதியாவான்
பழகாட்டா லொன்றுமில்லை மாடுமேய்க்கி
கொண்டறிந்தால் விலைக்குத்தான் விற்கலாகும்
குணங்கெட்ட வாதிகளே அயத்தைப்பாரு
முண்டுசெய்தால் முரடனா யிருக்கலாகும்
மூட்டுமே அயத்தைமுந்திப் பார்த்திடாயே.

(857)

வேதிக்கு முன்னே அயத்தைத் தொடரல் முடியும்

பார்த்திடவே சகலகரு வெல்லாம்தோணும்
 பார்வதியா ளெனக்குத்தான் சொன்னபோதம்
 யேர்த்தறிந்தால் ஞானசித்தி குளிகைசித்தி
 யேர்க்காதே போனாலும் சித்தியில்லை
 கார்த்திருந்தால் செம்பாகும் வேதையாகும்
 கருணைபெற நூல்தனிலே சொல்லிப்போட்டேன்
 மூர்த்தறிந்தோன் வாதியா யிருப்பான்பாரு
 மூர்க்கமாய் அயத்தைத்தான் முந்திப்பாரே.

(858)

வாதம் பொய்யென்றால் அவன் வம்சம் நாசமாகும்

முந்தியே செம்பைத்தான் கட்டியாடு
 மூடனாய்த் திரிந்தாக்கா லென்னலாபம்
 வந்திப்பார் வாதந்தான் பொய்யென்பார்கள்
 வழக்கமற்ற சித்தர்தான் சொல்லும்சொல்லு
 நிந்திப்பார் வங்கிஷங்க ளெல்லாம்போகும்
 நிச்சயமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் செம்பின்போக்கு
 வந்தனையாய்ச் செய்யாமல் முறையாய்ப்பாரு
 வடிவான தேரமுனி சொன்னவாரே.

(859)

முன் சொல்லிய அயச்சிம்பு தேரிரனக்குச் சொல்லியது இதைப்பார்த்துப் பார்த்தெல்லாச்சிம்பும் செய்யலாகும்.

வாரேது தேரமுனி சொன்னசெம்பை
 வடிவாகச் சொல்லிவிட்டேன் கடைசிதன்னில்
 காரேது கடினமென்று விடவும்வேண்டாம்
 கைவிட்டால் வேதையில்லை கணக்குமில்லை
 தாரேது இவ்வேதை பார்த்துப்பார்த்து
 தடையற்ற சகலசித்து மாடலாகும்
 வாரேது வாய்க்கெளிதாய்ப் பேசவேண்டாம்
 வகையாகும் தொகையாகும் வலுவுமாமே.

(860)

பித்தளைச்சிம்பு

வலுவாக வின்னமொரு செம்புமார்க்கம்
 வகையாக சொல்லுகிறேன் வலுமைமெத்த
 திலுவாகப் பித்தளையின் செம்புதன்னை
 திறமாகச் சித்தர்தான் மறைத்தாரப்பா
 நலுவாக மறைத்தசெம்பை நான்சொன்னேன்பார்
 நாடவே யேமமது நல்கும்பாரு
 தலுவாகச் சுதந்தரமாய்ப் பார்த்துச்செய்து
 தடையற்ற சித்தனாய் வாழ்வீர்காணே.

(861)

காணவே காக்காவின் பொன்னைவாங்கி
 கடிதாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 வாணவே கல்வத்தி விட்டுக்கேளு
 வகையாக கெந்தியது முக்காலாகும்
 தோணவே குடனரைப் பலநிறுத்துத்
 துடியான வீரந்தான் காலதாகும்
 ஆணவே பித்தளையி னேகச்செய்து
 அடைவான திராவகத்தா லரைத்துக்கொள்ளே.

(862)

கொள்ளவே யிருசாம மரைத்துக்கொண்டு
 குணமாக வில்லைகட்டி மேலேகேளு
 நள்ளவே வுப்புடனே சுன்னங்கட்டி
 நலமாக வில்லைகட்டி புடத்திற்போடு
 வள்ளவே பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுத்து
 வகையாக நேர்காரம் சேர்த்துக்கொள்ளு
 முன்னவே குகையில்வைத் தூதச்செம்பாம்
 முத்தசித்தி யுண்டாகு முறைமைகேளே.

(863)

முறைமையாய் நாளம்வைத் தூதிப்போடு
 முன்னொளிவாம் செம்புமது என்னசொல்வேன்
 கறைமையாம் செம்புமது பொரிச்சவில்லை
 கனிவான வேதையாங் கண்டுபாரு
 மறைமையாயிச் செம்பு வேதையாக
 மாட்டுநீர் தொழில்சொல்வேன் மனதைக்கண்டு
 வறையறவே செம்பொன்று தங்கமொன்று
 வடிவாகத் சேர்த்துருக்கத் தங்கமாமே.

(864)

தங்கமா மிவ்வேதை பாகமாகும்
 தனித்துமே பித்தளையின் செம்பைப்பாரு
 பங்கமாம் செம்பதுவும் பெருமைமெத்த
 பதிவாக விதுதானு மெளிதில்செய்வார்
 பொங்கமாம் வாசியைநீ மாட்டியுது
 போக்கோடே சுழுமுனையின் வழியில்நிலு
 தங்கமா மனதைநீ கட்டியாடு
 துடியாக மாத்தாகும் பதியில்நில்லே.

(865)

இந்நூலை ஆதியந்தமாகப் பார்த்தால் குபேரனைப்போல் வாழலாம்.

நில்லென்று மனமகிழ்ந்து நிலையில்தல்லு
 நேரான வாதத்தைச் செய்துதேறு
 வில்லென்று வளைத்தாலோ அம்புதைக்கும்
 வெருமரத்தி லம்புதைய்யா வாறதாகும்
 கல்லென்று எறிந்தகல்லு நிற்குமோபார்
 கருணைவைத்து செய்தாலே பலனுண்டாகும்
 அல்லென்று குபேரன்போல் வாழ்வீர்கண்டார்
 ஆதியந்த மிகத்தொடுத்து பார்த்திடரே.

(866)

இந்த ஒரே சாத்திரத்திலெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறேன்.

பார்த்திடவே களங்கு சிந்தாரம்சொன்னேன்
பரிவான சாரமுதற் கட்டுசொன்னேன்
நார்த்திடவே அயச்செம்பு பாகஞ்சொன்னேன்
நலமறிந்து கண்டுகொள்ள நடக்கைசொன்னேன்
ஏர்த்திடவே கல்லுப்புக் கட்டுசொன்னேன்
னெடுத்தோடும் குளிகைமுதல் வாசிசொன்னேன்
கோர்த்திட்டேன் முத்துப்போ லொருகயற்றில்
குணமாகப் பாகமெல்லாங் கண்டுதேறே.

(867)

பூர்வாசாரியர்கள் உபதேசக் கிரமம்

தேறவே சிவன்சொல்ல தேவிகேட்டு
திறமாகச் சமுசயங்கள் திறமாய்க்கேட்டு
ஆறவே நந்தியந்தா முடனேகேட்டு
அடைவான விசுவனிக் கு அறிக்கைப்பண்ணி
காறவே விசுவனியு மசுவனிக் குச்சொல்லி
கருத்தாகத் தன்வந்திரி கருணைகூர்ந்து
வாறவே தன்வந்திரி அகத்தியருக்குச்சொல்ல
வடிவாகப் புலத்தியர்க்கு வகைசொன்னாரே.

(868)

சொன்னதோர் புலத்தியரும் தேரருக்குச்சொல்ல
சொற்பெரிய தேராய்க்குச்சொல்ல
நன்னயமா யுகிவட மொழியைப்பார்த்து
நவிலவே குணாகுணத்தை நவிலக்கண்டு
கன்னல்போ லுலகத்தோர் பிழைக்கவென்று
கருத்துவைத்து வாதிகட்குக் கருணைகூர்ந்து
இன்னிலத்தில் வாதங்கள் மிகவுஞ்சொல்லி
இருந்தாரே சிவயோக மின்பமாயே.

(869)

**அகத்திய ரெனக்குச் சொல்லிய கல்லுப்புத்
தீராவகம் பாகமாக அடியிற் சொல்லுகிறேன்**

இன்பமாய்ப் புகைநீர்தா னொன்றுகேளு
இனிதான சித்தர்கரு மரைத்தநீரு
அன்பாக அகத்தியரும் கூட்டிப்போய்
அருமையா யெனைவைத்துப் பாகங்காட்டி
சென்பாகச் சூதமெல்லாங் கரியிலாட்டி
சிரியேற்குக் கைபாக வரிசைக்காட்டி
வன்பாகப் பாகமென்ன சொல்லக்கேளு
வடிவாகச் சொல்லுகிறேன் கிளர்ந்துகேளே.

(870)

வாதகாண்டம் 1000.

199

கல்லுப்புத் திராவகம்

கேளுமே வெடியுப்புப் பத்துமாகும்
 கெடியான கல்லுப்புப் பத்துமாகும்
 நாளுமே சீனமது இருபத்தைஞ்சாம்
 நலமாகப் பொடித்துமே வாலைக்கிட்டு
 வாளுமே அரைக்குடத்தி லிட்டுக்கேளு
 வடிவான வாலையென்ற சட்டிமுடி
 தாளுமே திராவகத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளு
 தாட்டிகுமா யின்னமொன்று சொல்லக்கேளே. (871)

அயரச பஸ்பம்

சொல்லுகிறே னிரதமது சேருஒன்று
 சொற்பெரிய கல்லுப்பி லெரித்துப்போடு
 கல்லென்ற ரசநீறிப் பதங்கமாகும்
 கருணைபெற வெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
 நல்லென்ற புகைநீரை விட்டுஆட்டி
 நலமாக வில்லைகட்டி ரவியிற்போடு
 வெல்லவே வில்லையெத்தா னுப்புதன்னில்
 விருப்பமாய் வைத்தெரிக்கச் சித்தியாமே. (872)

சித்தியா யெரிக்கவே யுயரவேறும்
 சிறப்பாக அதைவழித்துக் கல்வத்திட்டு
 பத்தியாய்ப் பின்னுமே புகைநீராலே
 பதமாக அரைத்துமே வில்லைபண்ணி
 நத்தியா யுப்புதனில் வைத்துமுடி
 நலமாக வெரித்திடவே அடியில்நிற்கும்
 முத்திபெற வெடுத்துப்பார் தவளமாகும்
 மூதண்ட சூதத்தின் முறைமைகேளே. (873)

கேளுமே ரவியுருக்கி நூற்றுக்கொன்று
 கெடியாகக் கொடுத்திடவே மாற்றுப்பத்தாம்
 நாளுமே பணவிடைதா னுண்டுதேறு
 நலமான காயமது இறுகும்வாசி
 வாளுமே செவ்வல்லிப் பூப்போலாகும்
 வடிவான தேகமாம் காயசித்தி
 பாளுமே கண்கள்செவ் வலரியாகும்
 பதிவான சித்தியெல்லாம் சூதத்தாலே. (874)

ரசத்தின் பெருமை

குதந்தான் வாதமெல்லாம் குதத்தாலே
 குசுடிமாம் தேகமெல்லாம் குதத்தாலே
 வேதமாம் வேதமெல்லாம் குதத்தாலே
 வேதாந்த மாவதுதான் குதத்தாலே
 காதந்தா னோடுவது குதத்தாலே
 கடிந்தோடுங் குளிகையது குதத்தாலே
 மாதந்தான் சென்றாக்கால் வருஷமாகும்
 மதிக்கெட்ட வாதிகளே மருவிடரே.

(875)

குதத்தால்தான் வாதமாகும்

மருவவே குதத்தை முந்திப்பாரு
 மதிமயங்கிப் போகாமல் நினைவாய்ப்பாரு
 வருகுமே ரசவாத மேவல்கேட்கும்
 வடிவாகச் சித்திதான் கொடுக்கும்குதம்
 தருகுமே குதமென்ற சிவன்றன்விந்து
 தாட்டிகமா யோகத்திற் பாசமாகும்
 உருகுமே நவலோகம் பழுக்கும்பாரு
 உற்றுமே பார்த்தாக்கால் வாதமாமே.

(876)

குதத்தை விட்டு இலை தழைகளைக் கொண்டு

வாதம் செய்தால் பணம் போய்விடும்

வாதமா மென்று குதத்தைவிட்டு
 வடிவாக இலைதழைகள் பிடுங்கவேண்டாம்
 சேதமாம் பணம்போகும் சிறப்புமில்லை
 திறமான தொன்றுமில்லை தீநீராகும்
 வேதமாம் சாஸ்திரத்திற் சொன்னீதி
 வேதையா மிந்நூலா யிரத்தில்தானும்
 காதந்தா னடந்தாலோ வழிகள்போகும்
 கனிவாக நடக்காத வாறுகேளே.

(877)

குதத்தைக் கல்லுப்பால் கட்டவேணும் கல்லுப்பில்லாமற்

போனால் துருசினாற் கட்டவேணும் இவ்விரண்டு

வில்லாமற்போனால் குதம்கட்டாது.

வாறுகே ளென்றாக்கால் சொல்லக்கேளு
 வடிவாக முடிவாகும் குதராஜன்
 காறுகேள் ராஜனைத்தான் கல்லுப்பாலே
 கனமாகத் தானொரிக்கக் கட்டிப்போகும்
 நாறுகேள் கல்லுப்பு இல்லாவிட்டால்
 நலமாகத் துருசதனாற் கட்டிக்கொள்ளு
 தாறுகே ளிவ்விரண்டு மில்லாவிட்டால்
 தாட்டிகமாய்க் கட்டாது குதந்தானே.

(878)

சூதத் திராவகம் துருகச் சுன்னம் பண்ணும்

சூதத்தைப் புகைநீரு பண்ணக்கேளு
துடியான துருசினீ றுடனேயாகும்
வேதத்திற் சொன்னபடி சொன்னேன்வேதை
வேதையாம் செம்புமது நீறிப்போகும்
காதந்தான் வழிநடந்தால் வழியுமாகும்
சுனமாக நடக்காதே போனாற்கேளு
சூதத்தைப் போலவே ஆட்டங்காணும்
துடியான வாதத்திற் சூதந்தானே.

(879)

ரசம்வாதத்திற்கு ஆதி. அது சிவவிந்து. அதனோடு ஈஸ்வரியினுடைய நாதமாகிய கெந்தகம் சேர்ந்தால் ரசவாத மாகும்

சூதந்தான் வகாரத்தில் தாயுமாச்சு
துள்ளியதோ ரோட்டமெல்லாஞ் சூதத்தாலே
வாதமே செய்வதற்கு சூதம்வேணும்
வடிவான சூதமென்ன சிவன்றன்விந்து
நாதமாய் கெந்தியதில் சேர்ந்திருக்கும்
நலமான பெண்ணுப மானதாலே
பூதந்தானிருந்தாப்போ லிருக்கும்பாரு
பூதலத்தில் ரசவாத மாகுந்தானே.

(880)

துஷ்டவாதிகளிலைகளைப் பிடுங்கி ரசம்பிழிந்து சூதத்தில்விட்டு கொதிக்கவைத்து வென்று மில்லையென்று யோசனை செய்வான்

ஆகுமென்று சிறிதுபேர் சூதந்தன்னை
அடைவாக விலைபிடுங்கிக் கசக்கித்தானும்
நீகுமாய் பிழிந்துமே கரண்டிதன்னில்
நிலவரமாய் கொதியிட்டுப் பார்த்துப்பார்த்து
பாகுமாய்ப் பலிக்காதே போச்சுதென்று
பகலிரவில் யோசனைகள் பண்ணப்பண்ணி
ஏகுமென்று பொய்சொல்லித் திரிவான்பாரு
இதமாகப் பொல்லாத வாதிதானே.

**ரசவாதமென்பது ரசத்தைக் கட்டுகிறது
சுளுவாய் கல்லுப்பில் கட்டும்**

வாதியே சொல்லுகிற னுற்றுக்கேளு
வகையாக வாதமென்று சொன்னபேர்தான்
நீதியாய் ரசங்கட்ட விந்தப்பாடு
நேரான உபரசமுங் காரசாரம்
பேதியா வெல்லாந்தான் ரசத்திற்காகப்
பெருமையாய்க் கட்டுமென்று சொன்னேனப்பா
சோதியாம் கல்லுப்பிற் கட்டிப்போகும்
துடியான வேதைதான் சிறுமைதானே.

(882)

**ரசங்கட்ட துருசைப்பார் அஃதில்லாவிட்டாற்
செம்பைக்கொன்றுபார் அதுவு மில்லாவிட்டால்
கல்லுப்பும் ரசமுந்தான் குருவாகும்**

சிறுபிள்ளை யாடுமிந்த வாதந்தன்னை
செப்பவே அடிக்கடிக்குச் சொல்லப்போமோ
குறுமுழியாய் முழித்துகொட் டாவியிட்டால்
குணமில்லை துருசை நீ-குணமாய்ப்பாரு
துறுவென்ற துருசதா னில்லாப்போனால்
துடியாகச் செம்பைமுந்திக் கொன்றுபாரு
அறுவதே யதுதானு மில்லாப்போனால்
அடைவான கல்லுப்பு ரசமுஞ்சேரே.

(883)

**கட்டியவுப்பில் ரசபதங்கம் சேர்த்துருக்கி மேருசெய்து
அம்மேருவில் ரசமிட்டெரித்த ரசம் வேதிக்கும்**

சேர்த்துமே இரண்டையுந்தா னொன்றாய்ச்சேர்த்து
சிறப்பாக புடம் வைத்து உருக்கிஆட்டி
பார்த்துமே மேருபோல் பண்ணிக்கொள்ளு
பதியவே ரதம்வந்த விடங்கள்தோறும்
கார்த்துமே யதில்வைத்து எரித்துக்கொள்ளு
கனமான வேதையாங் கண்டுபாரு
நீத்துக்கு எரிருந்தாப்போல் மனிதர்தாமும்
நிர்ணயமாய் செம்புகட்டித் தங்கமாமே.

(884)

**செம்பாக வேண்டியதும் அது கொடுக்கவேண்டியதும்
கல்லுப்பு ரசமும் சேர்ந்த குப்பிச்சிந்தாரம் செய்வதும்
இரும்பைக்கொன்று பிழைப்பதும் கூறினேன்.**

தங்கமாம் செம்பினுட குணமுஞ்சொன்னேன்
தயவாக அதுகொடுக்க வகையுஞ்சொன்னேன்
இங்கிதமாய் கல்லுப்பு ரசமுஞ்சொன்னேன்
இதமாகச் சிந்தாரம் சொன்னேன்பாரு
பங்கமில் லாமலேபார்த்துத் தேறு
பதிவான இரும்பைநீ கொன்றுஆடு
இங்கிதமாய் தங்கமா மென்றுசொன்னேன்
இதமான யுகிமுனி பார்த்திட்டேனே.

(885)

**ஒன்றும் தெரியாத முடவாதிகளே உப்பைச்
செய்து முடித்தால் வாதம் நிலைக்கும்**

பார்த்திட்டேன் நிஜவேதை தானுமப்பா
பதிவான கைபாக மறியாதாலே
சேர்த்திட்ட களங்குவகை தெரியாதாலே
திறமான சிந்தாரம் பண்ணாதாலே
கோர்த்திட்ட ரசவாதம் பொய்யென்பார்கள்
குடிகெடுத்த வாதிகளே கூர்ந்துபாரும்
நேர்த்திட்டு நேரமா யுப்புப்பாரும்
நிலையான வாதம்வந்து நிலைக்கும்பாரீர்.

(886)

**செம்பெடுத்தால் அது கொடுக்க நொறுக்கு
வெள்ளியிருக்க வேண்டிய லக்ஷணம்**

நிலைக்கவே செம்பெல்லாம் சொன்னேன்பாரு
நிலவரமாய்ச் செம்புசெய்தால் வெள்ளிதன்னில்
அலைக்கவே யதுகொடுக்க வகைகள்சொன்னேன்
அருமையாய் வதிற்பாரு வேதையாக
கொலைக்கவே நொறுக்குவெள்ளி நேர்மைசொல்வேன்
குணங்கெட்ட வாதியே கண்டுதேறு
தொலைக்கவே திரியாமல் மதியைப்பார்த்து
துடியாக செம்பெடுத்துக் கொடுத்துத்தேறே.

(887)

யுகிமுனி

இவ்விரண்டு காண்டத்திற்கும் சொல்லியதெல்லாம் நிஜம்.

தேறவே வெள்ளிதனைச் சொல்லக்கேளு
துடியாக முன்சொன்ன வாதகாண்டம்
ஆறவே அதில்மறைத்துச் சொன்னேன்பாரு
அடைவாக இக்காண்டம் தனிலேசொல்வேன்
கூறவே காண்டங்க ளிரண்டிற்குள்ளே
குணமான வாதமெல்லாம் கொள்ளையாகும்
காறவே சொன்னதெல்லாம் நிஜமுமாகும்
கருத்தாகப் பார்த்துமே செய்துகொள்ளே.

(888)

வெள்ளி சுத்தி

செய்திடவே வெள்ளியது பலமும்பத்து
சிறப்பாக வாதமது நாலத்தொன்று
கொய்திடவெ கொடுத்தாதச் சித்தியாச்சு
குணமாக நலமாக வுதிப்போடு
மெய்திடவே சாம்பல்தனில் பதியவது
மேன்மையா யதையெடுத்து உருக்கிக்கொள்ளு
வைதிடவே தகடுதான் தட்டக்கேளு
வளமான வரிசையினி வகைசொல்வேனே.

(889)

நொறுக்கு வெள்ளிக்குத் தகடடிக்கும் பிரமாணம்

வகையென்ன சொல்வதுதான் வெள்ளிதன்னை
வகையான தகடுஅங் குலத்தைக்கேளு
தொகையான கனமென்ன ஓலையீர்க்கு
துடியாக மூன்றீர்க்குக் கனமதாகும்
தகையென்ன இடமென்ன பத்துஈர்க்கு
தாக்கியே நிகளமென்ன தோணமட்டும்
நகையென்ன விப்படியே யடித்துக்கொள்ளு
நலமாக வறுதிகண்டு செய்துகொள்ளே.

(890)

நொறுக்குவெள்ளி செய்யஇடை யளவு

கொள்ளவே பலம்பத்து எட்டுஆறு
குறிப்பாக ஐந்துமுதல் நான்குமூன்று
மெள்ளவே யிரண்டொன்று இடைக்குஅப்பா
நிலவரமா யிப்படியே தகடாய்த்தட்டி
துள்ளவே வெள்ளிக்கு முக்கால்கெந்தி
துடியாக வீரமது காலும்போடு
வள்ளவே குடனது அரையும்போடு
வடிவாக மதிமேலே கவசங்கட்டே.

(891)

நொறுக்கு வெள்ளிக்குப் புடவரிசை

கட்டியே ரவிதனிலே யுலரவைத்து
 கனிவாக புடவரிசை சொல்லக்கேளு
 வட்டியே யெருவதுதான் பத்தேடுத்து
 வகையாகப் படலமது சொல்லக்கேளு
 நட்டியே மூன்றினுட வரட்டிதன்னை
 நலமாகப் பொடியாக முறித்துக்கொள்ளு
 முட்டியே பத்துயெரு முக்காலாக
 முனிவாக அடுக்கியே சொல்லக்கேளே.

(892)

கேளுமெ நெருக்கமாய் வட்டமாக
 கெடியாக வடுக்கியே சொல்லக்கேளு
 நாளுமே கால்விரட்டி நடுவில்வைத்து
 நலமான முண்டுவள்ளி நடுவேவைத்து
 வாளுமே கால்வாசி வரட்டிபோடு
 வளமான அக்கினியாம் தீயைமூட்ட
 கோளுமே யாகாமல் அட்டைபோல
 கொடுமையாக முத்துப்போல் கருத்திருக்கும்.

(893)

நொறுக்குவெள்ளியுருக்க

இருக்குமே இப்படிக்கு மூன்றுபோடு
 இதமான வெள்ளியது நீருவாங்கி
 கருத்துமே இருக்குமது ஒடித்துக்கேளு
 கரியில்வைத்துச் நேர்காரம் கொடுத்துருக்க
 நருத்துமே கெந்தியின்ற னீயம்வெள்ளி
 நனிவாகப் பிடித்துமே யுருகிநிற்கும்
 பருத்துமே பழையபடி வெங்காரம்சேர்
 பதிவாக யுருக்கிடவே வெள்ளியாமே.

(894)

நொறுக்கு வெள்ளி யுருக்கியபின் னிருக்கும் நிறமும் குணமும் அதைப் பரிட்சிக்கவேண்டிய கிரமமும்.

ஆமேதான் வெள்ளியது நிறத்தைக்கேளு
 அடைவான வெள்ளியது கொக்குப்போல
 நாமேதான் சோதனையைச் சொல்லக்கேளு
 நலமாகத் தகடாகத் தட்டிக்கொள்ளு
 காமேதா னரையோட்டில் கெந்திமஞ்சள்
 கனிவாக இழைத்துமே புளிகரைத்து
 போமேதான் குழம்பாகப் பாணிவிட்டு
 போக்கோடே கொதியிட்டுத் தகட்டைப்போடே.

(895)

நொறுக்கு வெள்ளியும் அயச்செம்பும் சேர்ந்தது மட்டம்.

போடவே தகடுதான் தங்கம்போலாம்
 போக்கோடே பழுத்துவிடும் நேர்மைகண்டு
 ஆடவே அயச்செம்பைக் கொடுத்தாயானால்
 அதுபழுத்து ஏழுவய தாகும்பாரு
 நாடவே யின்னமொரு கருத்துக்கேளு
 நலமான புடம்போட்ட வெள்ளியைத்தான்
 காடவே யுருக்கியே தகடாய்த்தட்டி
 கனிவான வெங்காரம் பொரித்துக்கொள்ளே. (896)

பொரித்துமே தகடுமேல் தடவித்தானும்
 பொறுமையாய் கரியோட்டில் தகட்டைவைத்து
 நருத்துமே மின்னாதிப் பாருவெள்ளி
 நலமாக மின்னினால் நல்லவெள்ளி
 வருத்துமே பொன்போல மின்னும்பாரு
 வகையாக இதிலேதான் அயச்செம்பைச்சேர்
 கருத்துமே வெகுவாகத் தங்கஞ்சேர்த்து
 காரியமாய்ப் புடம்போடத் தங்கமாமே. (897)

எல்லா மட்டமும் இதுபோலவேயாம்

தங்கமாம் அருகுகட்டி யிறங்கும்பாரு
 தங்கத்தில் மதிநின்று தங்கமாகும்
 எங்குமாம் வெள்ளி யோடாதுபாரு
 இன்பமாய் மட்டங்களி யல்புமெத்த
 துங்கமாய்ப் பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
 துடியாக மட்டமெல்லா மிந்தப்போக்கு
 பொங்கமாய்ப் பார்த்தாக்கால் புடமிறங்கும்
 புத்தியில்லா வாதிகளே சொல்வேன்பாரே. (898)

**நொறுக்குவெள்ளிக்குத் தகடு மெல்லிசாயடித்தால்
 கெட்டுப்போகும் புடத்தில் விரட்டி மிஞ்சில் உருகிப்போம்.**

பாருமே நொறுக்குவெள்ளி போடும்போது
 பரிவான தகடுதான் லேசேயானால்
 கோருமே உருகியே கெட்டுப்போகும்
 குணமில்லா வெள்ளியது குறைந்துபோகும்
 நாருமே விரட்டிமிஞ்சி லுருகிப்போகும்
 நல்லகெந்தி வீரனுடன் சூடன்முன்று
 வாருமே அரைப்பதுவும் குறைந்துதானால்
 வகையாக வாராது வகையைக்கேளே. (899)

**நொறுக்கு வெள்ளி செய்ய சரக்குகள் அரைப்பு
குறைந்தால் கெடும் விபரம்**

கோளுமே வெள்ளிதனில் கெந்தியீயம்
கெடியாக வேறியே யுருகும்போது
வாளுமே கரிதனிலே சிதறிப்போகும்
வகையாக வெள்ளிதனைக் காணமாட்டாய்
தூளுமே யாகியே யெடுக்கமாட்டாய்
துப்புரவாய் வெள்ளிதனில் விருப்பமில்லை
கோளுமே யில்லாமல் பாகமாக
குணமாகச் செய்திடவே சித்தியாமே.

(900)

**நொறுக்கு வெள்ளி செம்பு வெள்ளி சுத்தி
செய்யும்போது வெள்ளியீ லீயமிருந்தால்
கெந்தகத்தினால் சரியாய்ப் போய்விடும்
ஆகையால் பத்திரமாய் செய்துகொள்ளவும்.**

சித்தியாய் வெள்ளிதனை யூதும்போது
திடமாக வெள்ளியுட னீயஞ்சேர்த்து
சுத்தியே யீயந்தான் தீயாய்ப்போனால்
துடியான பாகத்தைச் சொல்லக்கேளு
நத்தியே கெந்தியைத்தான் கவசங்கட்ட
நலமான புடத்திலே கரியாய்ப்போகும்
மெத்தவே பாகமாய்ச் செய்துகொள்ள
மேன்மையாந் தங்கமாஞ் சித்திகாணே.

(901)

நொறுக்கு வெள்ளி செய்ய புடவரிசையும் சரக்கரைப்பும்.

காணவே வெள்ளிபுட மிட்டாற்கேளு
கனிவாக வரட்டிமுக்கா லடுக்கிக்கொள்ளு
தோணவே தகட்டைத்தான் வைத்துக்கேளு
துடியாகக் கால்வாசி மேலேமூடி
வாணவே கெந்திபணை வீரம்போட்டு
வகையாக வரைச்சாம மரைத்துக்கொள்ளு
பாணவே நொறுங்கமட்டும் புடத்தைப்போடு
பதிவான கரியில்வைத் துருக்கக்கேளே.

(902)

**நொறுக்குவெள்ளி யுருக்கவேண்டிய வகையும்
அயச்செம்பும் - தங்கத்தைச் சுத்தியாக்கிச்
சேர்த்தால் வேதையும்**

கேளுமே வெண்காரா மடிக்கடிக்கு
கெடியாகச் சேர்த்துமே யுருக்கிக்கொள்ளு
பாளுமே போகாமல் சிதறிடாமல்
பதையாமல் செய்துமே பாகமாக
ஏளுமே யியல்பாகச் செய்துகொள்ளு
இன்பமா யயச்செம்பை கறுப்புவாங்கி
தாளுமே தங்கத்தைச் சுத்திபண்ணு
தாட்டிசமாய்ச் சேர்த்திடவே சித்தியாமே. (903)

**முன்சொன்னது ஏழைக்குச் சொல்லியது. பிண்டம் வழலை
சவுக்காரம் இதுகளைத்தொட்டு ஆடும்பேர்களை
தடையேகட்டிக் கொண்டழச் சொன்னேன்
வெள்ளியில் நீரைவாங்கிப்போடு வேதையாம்.**

சித்தியா மேழைவாதிக்குச் சொன்னேன்
சிறப்பான பிண்டமுடன் வழலைவாதி
நத்தியாள் சவுக்கார வாதியைத்தான்
நலமாக அதையெடுத்து அலையச்சொன்னேன்
புத்தியாய் செம்பைத்தான் வைத்துக்கொள்ளு
புதுசாக மதிநீரை வாங்கிப்போடு
சத்தியமாய்ச் செய்தாக்கால் தங்கமாகும்
சரியான வேதையாம் சாற்றினோமே. (904)

**செம்பை முன்னே செய்து நொறுக்கு வெள்ளியில் சேர்த்து
ஆகின்ற பொன்னை செலவுசெய்து கொண்டு சிந்தாரம்
செய்து கொண்டால் பெரியவேதையாம்.**

சாற்றினோம் செம்பைத்தான் வைத்துக்கொண்டு
சதியான மதியுருக்கி அதிலேதாக்கு
புத்தியாந் தங்கமாகுந் தன்னவைத்து
போக்கோடே செலவிற்கு வைத்துக்கொண்டு
நத்தியே சிந்தாரம் பண்ணிக்கொள்ளு
நற்பெரிய வேதையாம் நயப்புமெத்த
கத்தியே திரியாமல் முதன்மையாகக்
கனிவாக வெள்ளியைத்தான் பார்த்திடாயே. (905)

**முன்னே வெள்ளியைப்பார் வறுமை தீரும்.
கருவைத் தொட்டு ஆடும்வாதிக்கு உண்மைசொன்னால்
நரகமுண்டு மீண்டமென்பது உப்பு.**

பார்த்திடவே யேழை வாதிக்குச் சொன்னேன்
பதிவான பிண்டவாதிக்குத் தானும்
ஏர்த்திடவே சொன்னாலுங் கேட்கமாட்டான்
எளியவனாய்த் திரிந்துமே கெட்டுப்போவான்
நேர்த்திடவே யவனுக்குச் சொன்னாலுந்தான்
நிசமாக நரகமுண்டு சொல்லவேண்டாம்
போர்த்திடவே சித்தர் தான் பிண்டமென்று
பொறுமையாய்க் கருமறைத் ததுப்புதானே.

(906)

**வாதசாத்திரத்தை மறைத்துச் சொல்லாவிட்டால் ஆங்காரத்தாற்
கெட்டெல்லாரும் பொன் பண்ணுவார்களென்று மறைப்பாகச்
சொல்லியது. மீண்டமென்றால் சுறைக்காய்ப்போலிருக்குமென்று
வாதிகள் அலைந்து கெடுகிறார்கள்.**

மறைக்காதே போனாலு மாணவந்தான்
வடிவாகப் படியாது ஜகத்தில்வாதி
உறைக்கவே சித்தர்தான் நிஜஞ்சொன்னாக்கால்
உண்மையா யெல்லாருந் தங்கஞ்செய்வார்
புறைக்கவே கவடாகச் சொல்லிப்போட்டால்
பூதலத்தில் ரசவாதி அலைந்துகெட்டார்
சுறைக்காய்போற் பிண்டமென்று தொடங்கினார்பார்
தொல்லுலகில் ரசவாதி யெல்லாந்தானே.

(907)

**வாதம்வந்தால் கோபத்தைத் தள்ளிவிடு
வெள்ளியை நொறுக்கியாடு**

எல்லாரும் பார்க்கவே வெளியாய்ச்சொன்னேன்
ஏழைமதி போகாமல் வெள்ளிபாரு
நல்லாக வாதம்வரும் வந்துதானால்
நவிலாதே யொன்றுக்குஞ் சொல்லவேண்டாம்
பொல்லாமை யில்லாமல் நடந்துகொண்டு
புஞ்சையாங் கோபத்தைப் போக்கிப்போடு
வல்லமையாம் வெள்ளியைத்தான் நொறுக்கியாடு
வகையான தங்கமா மாடிப்பாரே.

(908)

**அயச்சிம்பு நொறுக்கு வெள்ளி கல்லுப்பு இவைகளை
கோடியிலொருவனே காண்பான்**

ஆடியே அயச்செம்பை கண்டாயானால்
அடைவான யோகசித்தி சித்தியாகும்
கூடியே நொறுக்குவெள்ளி கண்டாயானால்
கோடிகவ றாடலாந் தங்கமாகும்
மூடியே கல்லுப்பைக் கண்டாயானால்
முத்திக்கும் சித்திக்கும் முதன்மையாகும்
கோடியிலே யொருவனவன் காண்பானப்பா
குறையுண்டோ வவர்களுக்குக்கூர்ந்துபாரே.

(909)

**கல்லுப்பும் ரசமும் சேர்த்தால் கோடான கோடி
வித்தை யாடலாம். முலிகையாலும்
பிண்டத்தாலும் ஒன்றுமாகாது.**

கூர்ந்துபார் கல்லுப்பு இரசமுஞ்சேர்ந்தால்
கோடான கோடிக்கும் வேதையாகும்
ஆர்ந்துபா ரேழைதான் வாதிசெய்வான்
அடைவாகப் பலனுண்டா மறியக்கேளு
நார்ந்துபா ரிலைதழையால் வாதமாமோ
நலமான பிண்டத்தில் வாதமாமோ
வார்ந்துபார் வெள்ளாட்டிப் பயல்கள்செய்வார்
வகையான பிண்டவித்தை வருகாதாமே.

(910)

இந்நூலைப் பார்த்தால் வாதம் சித்தியாம்

வருகாது ஒன்றுமில்லை பிண்டந்தன்னில்
வலுமைமெத்த ஐங்காய மென்றுசொன்னார்
திருமுறுக லாகவே சொன்னாரப்பா
தேசத்தோ ரலைந்துமே சுற்றிப்பார்க்க
வருகாது சத்தியமாம் பாருநன்றாய்
வகையான கும்பமுனி சொல்வார்வேதை
திருகாதே யென்னுலைப் பார்த்துத்தேறு
தப்பாது வேதையாஞ் சித்தியாமே.

(911)

வெள்ளிக்குச் சொன்னபடி செய்து நொறுக்கி யாடினால் எல்லாப் பயனையு மடையலாம்

ஆமேதான் வெள்ளியது நொறுக்கச்சொன்னேன்
அன்பாக வதைச்செய்யு மார்க்கஞ்சொன்னேன்
காமேதான் வெள்ளிசெய்யுங் குணமுஞ்சொன்னேன்
கருத்துவைத்து வேதைமுறை கண்டுதேறு
பூமேவு நிலந்தன்னி லிருந்துஞானம்
போக்கோடே யிருக்கலாம் புகழ்ந்துதானும்
நாமேதாஞ் சொல்லிவிட்டேன் வேதைப்போக்கு
நாட்டிலே ரசவாதி காணுவாயே.

(912)

வாதம் விட்டால் ஞானமில்லை ஆணுவத்தை விட்டு நொறுக்கு வெள்ளி செய்துகொண்டா லெல்லாவித்தையு மாடலாம்.

காணவே வாதம்விட்டால் ஞானமில்லைக்
கருத்தறியா தவருக்குப் புத்தியில்லை
தோணவே மனம்விட்டா லெல்லாம்போச்சு
சுருதியைத்தான் விட்டாக்கால் வாதமில்லை
வாணவே ஆணுவத்தை விட்டுப்போடு
வகையான நொறுக்குவெள்ளி பார்த்துத்தேறு
கோணாமற் கைபாக மாகச்செய்தால்
கோடிதான் கவறாடுங் கொள்கைதானே.

(913)

கோடியிலொருவன் வாதம் செய்யத் தெரிந்தவனாவான்

கொள்கையாம் ரசவாதம் பொய்யோவல்ல
கூர்மையாய்க் கண்டுதான் பிடிக்காதாலே
நள்கையாம் பொய்யாகும் ரசவாதந்தான்
நாடியே கருத்தெரியாப் போனதாலே
உள்கையா முள்ளபடி சொன்னேன்பாரு
உய்த்துணர்ந்தால் வேதையா முழைத்துப்பாரு
கள்கையாய்க் கோடிக்கு ஒருவனுண்டு
கடைகெட்ட வாதிதான் செய்யமாட்டான்.

(914)

வீணாய்க் கெடவேண்டாம் அயச்செம்பை முன்னேபார்

மாட்டான அயச்செம்பை செய்துகெட்டு
மதிமயங்கித் திரிந்தாக்கால் ஆரென்செய்வார்
நீட்டான காலறிந்து முடக்கவேணும்
நேராகத் திரிந்துதா னுலைப்பாரு
கூட்டாகக் கூட்டியே வாதஞ்சுட்டு
கொடுமையாய் சாஸ்திர மல்லாமல்தானும்
பாட்டாகப் பாடினா லென்னலாபம்
பதிவாகச் செம்பைமுறிதிப் பார்த்திடாயே.

(915)

அடியிற் சொல்லும் செம்பைச் செய்து

முடித்தால் வாத மேவல்கேட்கும்

பார்த்திடவே செம்பொன்று சொல்லக்கேளு
பதிவாக யுகிமுனி பகர்ந்தநேர்மை
ஏர்த்திடுமே பாகமாய்ச் செம்புசொல்வேன்
இன்பமாய்ச் செம்பைவைத்துப் பதமாய்நில்லு
கோர்த்திடுமே ஞானங்கள் மிகவுமாகும்
குணமாகும் நலமாகும் கூர்மையாகும்
ஏர்த்திடுமே வகாரம் வந்துகையைக்கட்டி
இதமாகக் கேட்குமே வாதந்தானே.

(916)

தாம்பிரக்கரி

வாதமே வருவதற்கு செம்புதானும்
வகையாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
பேதமா யில்லாமற் கெந்திழுக்கால்
பிரியமாய்ப் பண்ணையரை வீரங்காலும்
காதமாய்ச் சேர்த்துமே பாணியாலே
கனிவாக அரைத்துமே நாலுசாமம்
நீதமாய்த் தகட்டின்மேற் கட்டிப்போடு
நிலையாக வெடுத்திடவே அதருமாமே.

(917)

ஆமேதான் அதரெடுத்து அப்பால்வைத்து
ஆதியாய் மறுத்தொருக்கால் தடவிப்போடு
போமேதான் அதராகப் போகும்பாரு
போக்கோடே அதரெடுத்துப் புறம்பாய்வைத்து
நாமேதான் திரும்பவே போட்டுத்தீரு
நலமான செம்பெல்லாம் அதராய்ப்பண்ணி
காமேதான் அதரிடைக்குச் சூடன்சேரு
கனமான வெங்காரம் சேர்த்துக்கொள்ளே.

(918)

செம்புக்கரி சிந்தரரம்

கொள்ளவே திராவகத்தை விட்டுஆட்டி
குணமாக வில்லைகட்டி ரவியிற்காய
மெள்ளவே புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரு
மிதமாசப் பழயபடி திராவகத்தால்
நள்ளவே அரைத்துவில்லை காயவைத்து
நலமாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
துள்ளவே யெடுத்துப்பார் பவழம்போலத்
துடியாக விருந்திடுமே வாதிகேளே.

(919)

தாம்பிரச் சிந்தாரத்தோடு உண்ணரச பஸ்பம் சேர்த்து சிந்தாரம் செய்ய.

கேளுமே சிவந்த சிந்தாரமாகும்
கெடியாகச் சிவக்கமட்டும் புடத்தைப்போடு
ஆளுமே யெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
அடைவான சண்டரச பஸ்பம்சேர்த்து
காளுமே யிடைசமனாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
கருணைபெறத் திராவகத்தா லாட்டிக்கொண்டு
நாளுமே போகாமற் புடத்தைப்போடு
நலமான சிந்தார மாகும்பாரே.

(920)

அயச்செம்பு செய்ய

சிந்தாரம் தனையெடுத்து அயத்தைச்சேர்த்து
செப்பமாய்த் திராவகத்தை விட்டுஆட்டி
முந்தியே மூன்றுபுடம் போட்டுப்பாரு
முக்கியமாய்ச் சிவப்பாகும் பின்புகேளு
பந்தியே நேர்கார மிட்டுருக்கப்
பதிவான செம்பாகும் நாவினாலே
சந்தரமா யிருக்குமந்தச் செம்பைநீயும்
துப்புறவாய் நொறுக்குவெள்ளி தன்னிலியே.

(921)

அயச்செம்பு வேதை

ஈயவே மாற்றென்ன பத்துமாகும்
இதமான காவியொடு முப்பினிற்கும்
தாயகமா வருந்துமே யருகுகட்டும்
தனையெடுத்து விற்றுமே செலவுசெய்து
மாயமா யிருந்துமே உலகில்வாழ்வான்
மயக்கத்தை விட்டுமே ஞானம்பாரு
தோயவே பார்த்தாக்கா லெல்லாமாகும்
துடியாக் வயித்தியத்தில் நின்றுபாரே.

(922)

**அயச்செம்பும் நொறுக்கு வெள்ளியும் சேர்த்தால் உலகத்தில்
செளக்கியமாய் வாழலாம்.**

பாருநீ சொன்னாக்காற் பார்க்கப்போமோ
பதையாமல் நொறுக்குவெள்ளி தன்னைப்பார்த்து
சேருநீ அயச்செம்பை சேர்த்தாயானால்
செழுமையா யுலகுதனில் வாழலாகும்
காருநீ நூலையே பார்த்துத்தேறு
கனிவான வாதசித்தி கைக்குள்ளாகும்
வாருமே யிருந்துழைத்துச் சுழியிலேறு
வடிவான ஞானமாய் நின்றுதேறே.

(923)

ஆங்காரத்தை விட்டு வாசியோகத்தைச் செய்து ருஷிவடிவமாக விரு

தேறியே மனதுதா னாங்காரத்தை
திரஸ்கரித்து மனதைநீ யொக்கப்பண்ணி
ஆறுநீ யலையாமல் வாசியைத்தான்
அங்கென்று இறுக்கியே மாட்டியுது
காறுநீ இச்சையெல்லா மோடிப்போகும்
கைகண்ட ஞானங்கள் மிகவுமாகும்
தேறுமே மனதைவிட்டுத் தவிக்கவேண்டாம்
ஐகத்திலே ருஷிவடிவா யிருந்திடாயே.

(924)

வீணாயலையாம லுப்பை வைத்துக் கொண்டு வாதம்பார்

இருந்திடவே வாதமென்ன வெளிதோ அல்ல
இதமாக வெல்லாந்தான் சோதித்தேரு
பொருந்தியே வாதம்வந்து நிலைக்கும்பாரு
பூதலத்தில் ருஷிவடிவாய் வாழலாகும்
விருந்திட்டுப் பகைபண்ணித் திரியவேண்டாம்
மேலான உப்பைத்தான் வைத்துநீயும்
பருந்துபோல் திரியாதே பாகமாகப்
பார்த்திடவே ரசவாதம் தோயும்பாரே.

(925)

நொறுக்குவெள்ளியும் அயச்செம்பும் சேர்த்துப்பார்த்தால் பழுத்துப்போம்

தோயுமே முன்வைத்த நொறுக்குவெள்ளி
தொக்கோடே பார்த்தாக்கா லெல்லாந்தோயும்
ஆயுமே அவசரந்தான் படவும்வேண்டாம்
ஆதியா யயச்செம்பை வைத்துத்தேறு
காயுமே பழுக்கமட்டும் பார்த்துக்கொள்ளு
கதிபெறவே பழுத்தாக்கால் ருசியுமாகும்
பாயுமே மடைதனிலே மீன்கள்போலப்
பார்த்துமே நொறுக்குவெள்ளி வைத்துக்கொள்ளே..

(926)

**அயச்செம்புக்கு நொறுக்கு வெள்ளி போடாவிட்டால் பழுக்க
மாட்டாது. மாற்று காணாது. புடமிறங்காது. வாதமுமில்லை.**

கொள்ளவே நொறுக்குவெள்ளி போடாவிட்டால்

கொப்போடே அயச்செம்பு சேர்ந்தபோது

மெள்ளவே பழுப்பாக மாட்டாதப்பா

மேன்மையா யுரைகல்லில் மாற்றுமில்லை

நள்ளவே புடமிறங்க மாட்டாதப்பா

நாட்டிலே வாதமில்லை விண்டிட்டேன்யான்

உள்ளபடி சொல்லிவிட்டேன் வாதந்தன்னை

யுய்த்துணர்ந்து பார்த்தவனே ருஷியுமாமே.

(927)

**நொறுக்கு வெள்ளியில் வேதை போடாமல் வெறும்
வெள்ளியில் வேதைபோட அதுபுடத்தில் தீய ஏமாறுவார்.**

ஆமேதான் சிறிதுபேர் வாதஞ்சுட்டு

அறியாமல் வெள்ளிதனில் கொடுத்துலுத

நாமேதான் புடத்திலே தீய்ந்துபோக

நலமாகத் தான்கெட்டோ மென்றுசொல்லி

போமேதான் பொய்யென்பா ருலகநீதி

போக்கோடே செய்யாம லுலுத்தர்தாமும்

நாமேதான் வெகுபாடு பட்டுத்தேற

நாடினேன் வாதகாண் டத்தில்தானே.

(928)

**வெகு பிரையாசைப்பட்டு இக்காண்டத்தில்
நொறுக்கு வெள்ளியைச் சொல்லியிருக்கிறேன்**

தானேதான் சாஸ்திரத்தைப் படித்துப்பார்த்து

தவித்துமே சரக்கைத்தான் பாராதாலே

காமேதான் லோகத்திற் சொல்லிச்சொல்லி

காரியமாய்ப் புலம்பினா லென்னசெய்ய

நானேக னென்றுசொன்னால் வாராதப்பா

நாடியே திரிந்தாக்கால் வந்துதோயும்

போனவன்போல் திரிந்தாக்கால் லாபமென்ன

புறட்டுருட்டுச் செய்யாமல் வாதம்பாரே.

(929)

**வாதத்தை விடாமற்சுட்டுக் கொண்டே வந்தாலிச்
சாத்திரப்படிக்கேளான தொன்று பலியாமற் போகாது.**

வாதமே பார்த்தாக்கால் ஞானமாகும்
வகுத்தாக்கா லெல்லாந்தான் வெளியுமாகும்
கோதிகா னாட்டைப்போல் திரியவேண்டாம்
கொடுப்பாரைப் பார்த்துமே யேங்கவேண்டாம்
சாதனையாய் வாதத்தைச் சுட்டுத்தேறு
சாம்பசிவ னருளாலே யொன்றுதோயும்
பேதமா யில்லையடா சொல்லிப் போட்டேன்
பிறப்புமுந்தி யாகுமடா பெருமையாமே.

(930)

**என்னுலை அடிவிதாடுத்து முடிவரைக்கும்
பார்த்தால் எல்லாக் கருத்தும் தோணும் வாதியாவான்
ஞானசித்தியாகும் யோகசித்தியாகும்**

ஆமேதா னென்னுலை யடிதொடுத்து
அடைவாக முடிதொடுத்துப் பார்த்தாயானால்
காமேதா னெக்கருத்தும் தோன்றுமப்பா
கடிதாக வாதசித்தி யாகும்பாரு
வாமேதான் ஞானந்தான் சித்தியாகும்
வடிவான யோகந்தான முன்னேவந்து
போமேதாள் நின்றிடுமே யோகமாகும்
புத்தியாய்ச் சாஸ்திரத்தைப் பார்த்துத்தேறே.

(931)

நொறுக்கு வெள்ளி

தேறவே வின்னமொரு நொறுக்குவெள்ளி
ஜெயமாகச் சொல்லுகிறே னுலகத்தோரே
நாறவே வெள்ளிதான் பலமுமொன்று
நலமான வுளியதுதான் நாலுங்கூட்டி
வாறவே விதுரெண்டு முருக்கிக்கொண்டு
வகையாக கல்வத்தி லடைத்துக்கொண்டு
தாறவே கெந்தியது முக்காற்போடு
தாக்கான சூடனரைப் பலமும்போடே.

(932)

நொறுக்கு வெள்ளி யரைத்துப் புடமிட்டுருக்கவும்.

போட்டுமே வீரமது பலமுங்கால்தான்
 போக்கோடே நிறைசரியாய் நிறுத்துப்போடு
 காட்டுமே பாணிவிட்டு அரைநேர்ஜாமம்
 கணக்காக வில்லைதட்டி ரவியுலர்த்தி
 வாட்டுமே பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுத்து
 வகையான நேர்கார மிட்டுருக்க
 தீட்டுமே மாசற்ற வெள்ளியாகும்
 திறமான தங்கம்போ லிருக்கும்பாரு.

(933)

நொறுக்கு வெள்ளி பரிட்சை

பாருமே விதையெடுத்து உரைத்துப்பாரு
 பதியவே பச்சையா யிருக்கும்பாரு
 காருமே விந்தவிடை யேழுமாற்று
 கனிவான பொன்னுதா னிடையேசேர்த்து
 வாருமே மாற்றாறு காணும்பாரு
 வகையில்லா வாதியே கண்டுகொள்ளு
 ஏருமே சகலமுந்தா னிதானமாகும்
 இதமான வாதசித்தி கணக்குமாமே.

(934)

**இந்த நொறுக்குவெள்ளி செய்யும்போது இதில்
 சேரும் கெந்தி யீயத்தை சூடனாற் பிரித்தெடுத்தால்
 வெள்ளியுருக்கு முகத்திற் சிதறாது**

கணக்காக வெள்ளிதனில் கெந்திவீரம்
 கருவாகச் சேர்த்தாக்கால் நொறுங்கிப்போகும்
 துணக்காக வருக்கினாற் சிதறும்பாரு
 தொன்மைபெறக் கரியிலே யிருக்கும்பாரு
 வணக்காக விவ்வீய மெடுக்கவென்றால்
 வகையாகச் சூடனால் கெந்திஈயம்
 பிணக்காக வெடுபட்டுத் தங்கமாகும்
 பிரித்துரைத்த வாதிகளே கண்டுகொள்ளே.

(935)

**செம்பு கரிபண்ணும்போது சிறுபுடமாய்ப்
போடக் கூடாது. பெரும் புடமாய்ப் போடவும்**

கொள்ளவே செம்பினுடன் கெந்திதுடன்
குணமாக வீரனுமே கூடச்சேர்த்து
துள்ளவே சிறுபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து
துடியாகக் கெந்தியது சுற்றிக்கொண்டு
மெள்ளவே அயங்காரி சேர்ந்தபோது
மெதுவாக வெல்லாமுங் கரியாய்ப்போகும்
கள்ளமாய்க் கிட்டானாய்த் திறைந்துபோகும்
காரியமாய்ப் பெரும்புடமாய்ப் போட்டுக்கொள்.

(936)

போட்டுமே செம்புகெந்தி வீரம்குடன்
போக்காகச் சேர்ந்தாக்கால் சொல்லக்கேளு
காட்டுமே பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுக்க
கனமான கெந்தக வாடைகளும்போகும்
வாட்டுமே அயங்காரம் சேர்த்துருக்க
வகையான செம்பாகும் சோதியாகும்
பாட்டுமே பாகமது தவறினாக்கால்
பதிவான கரியாகும் கிட்டனாமே.

(937)

ஜாக்கிரதையாய்த் தப்பாமற் செய்துகொள்

கிட்டனாய்ப் போகாமற் பாகம்பாரு
கிருபையாய் நூலைத்தான் கிளர்ந்துபாரு
பட்டபா டெல்லாமும் நினைந்துகொள்ளு
பதிவான வாதம்வரும் பெருமைமெத்த
தட்டானைப் போலவே கூர்மைபாரு
தவித்துமே போகாமற் செம்புபாரு
வட்டாகத் தங்கமது எளிதிலாகும்
வாய்பேச்சா லொன்றுமில்லை வடிவுதானே.

(938)

துருசுச்சுன்னம்

வடிவாகத் துருசினுட சுன்னந்தன்னை
வகையாக விதுதனிலே சொல்வேன்பாரு
மிடியர்க்குச் சொல்லாதே வேதைகாணார்
விருப்பமாய் நல்லோர்க்கு விரும்பிச்சொல்லு
துடியாக அண்டமது துளைந்து ஆடும்
துயர்வான குளிகையாம் வேதையாகும்
பிடியான யோகசித்தி காயசித்தி
பேய்க்கூத்தாய்ச் கடவேண்டாம் துருகபாரே.

(939)

அடியிற்சொல்லிய துருகச் சுன்னம் கொடுங்காரமுடையது

பார்க்கவே வொருதுருக பின்புகேளு
 பதிவான அண்டரண்டம் துளைந்து ஆடும்
 ஏர்க்குமே யிரதமது கட்டிப்போகு
 மெனிதாகக் கவனமது ஓடலாகும்
 கோர்க்கவே ஜயமாகும் கூத்தனாகும்
 கொடியதொரு சுன்னமா மிந்தப்போக்கு
 தூர்க்கவே துடிமெத்தக் காரமெத்த
 துப்புரவாய்ப் புரண்டுருண்டு காரம்பாரே. (940)

ஆனந்தக் களிப்பு வெடியுப்புத் திராவகம்

பாரே வெடியுப்புப் பத்து--சினம்
 பக்குவமாகவே யிருபத்து ஐந்து
 சேரேவிது ரண்டுந்தானே--பொடி
 சீக்கிரமாக உரல்தனி லிட்டு (941)

நொறுக்கி யெடுத்துமே வாலை--தனில்
 நுட்பமா யரைவாசி தானுமேகேளு
 யுருக்கியே வாலைமேல் வைத்து--வடி
 பரகமாய் முன்னீரு வெள்ளையைத்தள்ளு (942)

வீரப்பதங்கம்

மஞ்சளைத் தான்வடிகட்ட--குப்பி
 வாகாய் வடிந்துமே கேளடிதோழி.
 தஞ்சமாய் வீரமும் பத்து--குடந்
 தன்னில் வெடிபொடித் தடிதனிலிட்டு (943)

மூடிமே லக்குடந்தானே--சிலை
 முக்கியமாகவே யேழது தேறு
 ஆடி யடுப்பினி லேற்றி--எரி
 அன்பாக மேலே பதங்கமுமாமே. (944)

வீர பதங்கத் திராவகம்

வனித்துமே பீங்கானீ லிட்டு--இதில்
 வாகாய்ப் புகைநீரை ரொம்பவும் விட்டு
 தனித்து ரவிதனில் வைத்து--மூன்று
 தானிடு நாளும்புளிக்கவே தோழி. (945)

கலையத்தி லிட்டுமே வாலை--சட்டி
 காரணமாகவே மூடியே சிலை
 துலையவே கெட்டியாய்க் கட்டி--பாகம்
 சொல்லுவேன் இன்பமாய்க் கேளடிதோழி (946)

திராவகம் பிடிக்கவேண்டிய பக்குவம்

வாலையின் மூக்கையே சாய்த்து --குப்பி
 வாகாகத் தானந்தக் குப்பியை மாட்டு
 கலையத்தின் மூக்கையு முன்னே--இட்டுக்
 காரணமாக வெரி நிழல்போலே. (947)

மேலேறித் தான்புகை நீரும்--வரும்
 முக்கியமாகவே தான்வடி தோழி
 வாலையுடையாமல் தானே--வடி
 வாகா அரக்கென்ற குப்பியில்தானே. (948)

வடிக்கிற போதுமே தோழி--கிட்ட
 வாகா யிருக்காம ல்ப்புறம் போடி
 துடிப்பாக தான்புகை நீரு--பட்டால்
 துப்புரவாக ஜடம் பொடியாகும் (949)

மறைப்பா யிருந்து வடித்து--எடு
 வாகாய்ப் புகைநீர் வடித்திடு தோழி
 துறையெல்லாங் சொல்லுவேன் தோழி--நாளும்
 குசுசாதி குட்ச மிதுவெகுலகு வாகும். (950)

துருசுக்கு தீகைடி.

திட்டமாய்ப் பீங்கா நெடுத்து--புகை
 தீச்சுடர்நீரதை சேரொன்று விட்டு
 கட்டமாய் பச்சைக் கற்பூரம்--பலம்
 காட்டிடு தானே புகைநீருக்குள்ளே. (951)

போட்டுக் குழப்பியே வைத்து--நீலன்
 போக்கோடே தான்கரி வைத்துமேலுத
 காட்டுமே வெள்ளை நிறமே--இதை
 காதலாய்த் தான்புகை நீரில்வைத்து. (952)

எட்டுதான் போட்டிடு தோழி--இதை
 இன்பமாய்த் தான்ரவி தன்னில் முகத்தில்
 பட்டுமே நீலனும் போகும்--அங்கி
 பாதையைச் சொல்லுவேன் கேளடிதோழி. (953)

துருசுக்குக் கவசம் செய்ய அண்டச்சீனச் சுன்னம்.

அண்டமுஞ் சீனமு மூத--நல்ல

ஆதாரமான கடுஞ்சுன்ன மாகும்

தெண்டமாய்த் தான் புகைநீரை--விட்டு

திட்டமாய்த்தானே யரைத்துமே வில்லை. (954)

கட்டியே யூதி யெடுக்க--நல்ல

காரியமாகக் கடுஞ்சுன்ன மாகும்

திட்டமாய் வீரத்தைச் சேர்த்து--நாலுக்

கொன்றித் டரைத்துமே சொல்லவுங்கேளு. (955)

நீலனுக் கங்கியுமிட்டு--ரவி

நிச்சய மாகவே காயவும்வைத்து

ஆலமாய் மேவிடு மண்ணை--அங்கி

அன்பாக விட்டுமே பத்தெருவிட்டு. (956)

துருசுச் சுன்னத்திற்குப் புடம்

சாலவே தான்புடம் வைக்க--நீலன்

தாட்டிகமாகக் கடுஞ்சுன்ன மாகும்

இதுதான் திரிமூர்த்திக் கொக்கும்--இதை

இன்பமாய்த்தானே விராலி யிலைக்கு. (957)

துருசுச் சுன்னத்தால் முலிகை ரசமிடுக்க

இட்டுப் பிழிந்திடு தோழி--சாறு

இன்பம தாகவே வந்திடும்பாரு

கட்டுமே தான்ரசந் தன்னை--பலம்

காரணமாக அதிலிடு வாதி. (958)

ரசங் கட்ட

காய்ச்சி யெடுக்கவே கட்டும்--மணி

காரணமாகக் கரிதனிலிட்டு

பாய்ச்சி யுருக்க உருகும்--மணி

பத்து எடுத்துமே தாவடங் கோர்த்து. (959)

போட்டு ஐபத்தையும் பண்ண--சிவன்

போக்கோடே வந்து இருந்திடுவார்பார்

காட்டு கரிதனி லிட்டு--ரசங்

காரணமாக வுருக்கு முகத்தில். (960)

ரசமணி வேதை

தங்க மிடைக்கிடை ஈய்ந்து--ரவி

தானூறுக் கொன்று கொடுத்திடவாதி

பங்கமில் லாமலே தங்கம்--ஆகும்

பாக்கியம் வந்து பலித்திடும் வாதம்.

(961)

வாதம் கோடிக் கொருவருக்கு வரும்

கோடிக் கொருவனுக் காகும்--வாதம்

கூடியே வாய்ப்பேச்சா லாவதுமுண்டோ

பாடித் திரிந்தாலு மென்ன-- வர்ணம்

பார்த்துஎடுக்கப் பலனது ஆகும்.

(962)

யுகியைத் தானினை தோழி--வாதம்

உய்த்துமே வந்து ஏவலுங்கேட்கும்

பாதையைக் கண்டு பிடித்தால்--வாதம்

பார்த்திடச் சித்திப் பதிவுடனாமே.

(963)

இச் சாத்திரத்தில் ரசமணி கட்ட துருகச்

சுன்னம் விபரமாய்ச் சொல்லியது.

வேறு.

ஆமேதான யுகிமுனி துருகச்சுன்னம்

அடைவாகக் கைபாக விபரமெல்லாம்

தாமேதா னிக்காண்டம் தன்னிற்சொல்லி *

தாட்டிகுமா யிரசமணி கட்டச்சொல்லி

நாமேதான் குளிகைபண்ணி வைத்துக்கொண்டு

நலமாக யோகத்தைப் பார்க்கச்சொல்லி

பூமேவு வலகுதனில் வாதிக்காகப்

பிரபலமாய்ச் சொல்லியே பார்க்கச்சொன்னார்.

(964)

இச்சாத்திரத்திற் சொல்லிய வெல்லாம்

செய்யமாட்டாத முடன் பொய்யென்பான்

சொன்னதொரு நூல்தனிலே வாதம் பொய்யோ

சுருக்கான குளிகைபொய்யோ வேதம் பொய்யோ

சுன்னதொரு ஜோசியமும் வயித்தியம் பொய்யோ

கலந்தோடும் குளிகைமுதற் செம்பு பொய்யோ

பின்னமில் லாமலே உப்புப் பொய்யோ

பெரிய திராவகமுந்தான் பொய்யோவில்லை

நன்னயமா யுலகத்தோர் பாகமாக

நலமாகச் செய்யாமல் விட்டுப்போட்டு

என்னமோ பொய்யென்று சொல்லுவார்கள்

உலுத்தனவன் மாடுதான் மேய்ப்பான்பாரே.

(965)

**துருகச் சுன்னம் செய்து கொண்டால்
இருந்த விடத்திலேயே அஷ்டமா சித்து மாடலாம்**

மாடுதான் மேய்க்காமற் சொல்லக்கேளு
மயங்காமல் துருசீநீ வைத்துக்கொள்ளு
கோடுதா னொன்றுமில்லை சொல்லக்கேளு
குறிப்பறிந்து ஒன்றுமே செய்துகொள்ளு
வீடுவிட்டு காட்டுக்குப் போகவேண்டாம்
வேதாந்தம் சித்தாந்தம் விருப்பமாக
ஆடுமே ருஷியாக நாமங்கொண்டால்
அணுசகல மெல்லாந்தான் சித்தியாமே.

(966)

**இதனடியிற் சொல்லப்படும் அயச் செம்பானது
முன் சொல்லியதுகளை விட சிறந்ததாகும்.**

சித்தியா மின்னமொரு செம்புசொல்வேன்
திறமான இரும்பைவிடக் காரமாகும்
முத்தியாம் வேதையா மிந்தச்செம்பு
முடிவாகுஞ் செம்புதான் மூர்க்கமெத்த
புத்தியாய்க் கண்டோர்க்கு வேதையாகும்
புத்தியில்லா வாதிகட் கொன்றுமில்லை
பத்தியாயிதையறிந்து செய்துகொண்டால்
பாக்கியங்கள் மிகவருமே பாருளோர்க்கே.

(967)

அயச் செம்புக்கு அயக்கரி.

பாகமா யொழுக்கரையும் பலமும்பத்து
பகரவே ராவியதைப் பழச்சாற்றாலே
நாரியாய் மூன்றுநா னுறவைத்து
நலமாகச் சொல்லுகிறேன் நாட்டுளோர்க்கு
வாரியாய் கெந்தியது முக்காற்போடு
வகையான சூடனது பலமரைதான்
காரியாய் வீரமது காலும்போடு
கனிவாகப் பழச்சாற்றா லரைத்திடாயே.

(968)

செம்புகரி

அரைத்துமே புடம்போட்டு வைத்துக்கொள்ளு
அடைவாகச் செம்புவது பலமும்பத்து
நிரைத்துமே கெந்தியது முக்காற்போடு
நேரான சூடனது பலமரைதான்
வரைத்துமே வீரனது காலும்போடு
வகையான பழச்சாற்றா லரைத்துக்கொண்டு
பரைத்துமே செம்புதான் தகட்டித்து
பரிவாகச் செம்புதனிற் பூசிப்போடே.

(969)

போடவே பெரியபுடம் போட்டெடுக்க
 போராக அதராக நொறுங்கிப்போகும்
 ஆடவே அதரெடுத் தப்பால்வைத்து
 அடைவாக மீதிசெம்பு மேலெதானும்
 காடவே கவசமிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 காரணமா யெல்லாந்தான் நொறுங்கிப்போகும்
 சாடவே அதரெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 தாட்டிகமாய் சேருகிற தன் மைகேளே.

(970)

அயக்கரியும் தாமிரக்கரியும் சேர்க்கு மிடையும் அதை சிந்தர மாக்கவும்.

கேளுமே முன்போட்ட வுளியைத்தானும்
 கெட்டியாய்ச் செம்பநே ரிடையேசேர்த்து
 தாளுமே கல்வத்தி லிட்டுக்கேளு
 தக்கதோர் செவ்வல்லிப் பூச்சாற்றாலே
 வாளுமே அரைத்துவில்லை காயவைத்து
 வளமாகப் பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுக்கக்
 காளுமே சிந்தர மாகும்பாரு
 கண்கொள்ளா வேதையாம் கருதிப்பாரே.

(971)

அயச்செம்புசரியா யிருக்கவேண்டிய நிறம்.

கருத்தாக நேர்காரம் சேர்த்துருக்கக்
 கனிவான செம்பு சூரியன்போலாகும்
 பொருத்தாக விருந்திடுமே இந்தச்செம்பு
 போராகப் புறையிலா திருக்கும்பாரு
 முருத்தாக சோதிமய மாகும்பாரு
 முக்கியமாய் வேதைக்கு அதிகமாகும்
 நருத்தாக விச்செம்பு சிவனுக்கொப்பாம்
 நலமான வீஸ்வரிக்கு ஒப்பாம்பாரே.

(972)

ஒப்பாகச் சொல்லுகிறேன் கசடுஇல்லை
 ஒகோகோ வெள்ளிபோ லிருக்கும்பாரு
 துப்பாக அயச்செம்பு அதுதானப்பா
 தொல்லுலகில் ரசவாதம் புரண்டுப்போச்சு
 முப்பாழுக் கப்பாலே நின்றசோதி
 மூவுலகு மெரித்ததோ ரீசனாணை
 அப்புறமே சொல்லுகிறேன் வேதைப்போக்கு
 அறிந்தாக்கால் சித்தனா மடைவுதானே.

(973)

அயச்செம்பு வேதை.

அடைவாக வெள்ளியெட்டு செம்புஒன்று
 ஆதியாய்ச் சேர்த்திடினோ தங்கமாகும்
 முடிவாகும் வேதையது மூர்க்கமாகும்
 முடிப்பான்காண் சுடுவாதி முறைமையாகத்
 துடியான வாதியவன் முடிக்கமாட்டான்
 குழுவே யிருந்துமே மேய்த்துச் சொல்வான்
 படிவாக வாய்ப்பேச்சா லொன்றுமில்லை
 பதரறிந்து செம்பினுட பாகமாமே.

(974)

முடவாதிகள் பேச்சைக் கேட்டு மூலிகையினால் வாதமாக மென்று

மோசம் போகாதே அப்படி சுட்டால் தீராதாகம் அணை வான்.

ஆமேதான் செம்பென்றா லெளிதொவென்பான்
 அடைவாக மதங்கொண்டு திரிவான்பாரு
 போமேதான் வாதந்தான் வந்ததென்பான்
 போக்கான சரக்குவகை யறியான்பாரு
 காமேதான் மூலிகையி லிருக்குதென்பான்
 கருத்தில்லா வாதிகளே பேச்சைக்கேட்டு
 தோணவே சுடவேண்டா மையோவையோ
 சுட்டாக்கால் ரவிகோடி நரகமாமே.

சுட்டதினால் வருவதென்ன தோஷம்தோஷம்
 சுட்டாட்டால் வருமோதான் வாதந்தானும்
 கெட்டதினால் புத்தியுண்டா மூலகத்தோர்க்கு
 கெட்டாட்டால் வருமோதான் புத்திதானும்
 பட்டதினால் புத்திவந்து நிலைக்கும்பாரு
 பாருலகி லரசாள்வீர் பகிர்ந்துபாரே.

(976)

சித்தர் நூல்களைச் சோதித்து வாதகாண்ட

மிரண்டாகப் பாடினேன் இதிலிருப்பதெல்லாம் மெய்

இந்நூலைப்பார்த்துச் சித்தியானா லிகபரவாழ் வுண்டாம்.

பகர்ந்துபார் சித்தர்நூல் காடுஅப்பா
 பதிவான ருஷிநூலுங் கொஞ்சமாக
 தகர்ந்துபார் மறைப்பாகப் பாடிப்போட்டார்
 தாக்கான வெல்லாமுஞ் சோதித்தேதான்
 தகர்ந்துபார் வாதந்தா னிரண்டுகாண்டம்
 தண்மையாய்ப் பாடினே னிதுபொய்யாது
 உகர்ந்துபா ரென்னுடைய நூலைப்பார்த்தால்
 இகபரமும் வாழ்வீர்க ளியற்கைதானே.

(977)

நாலுபதேசித்த கிரமம்

இயற்கையாய்ச் சிவன்சொல்ல தேவிகேட்டு
 இயல்பான நந்திக்குச் சொல்லநந்தி
 தயற்கையாம் நந்தி அசுவனிக்குச்சொல்ல
 தலமான அசுவனியும் விகவனிக்கு
 இயற்கையாம் விகவனியும் தன்வந்திரிக்கு
 வளமான தன்வந்திரி வகத்தியர்க்கு
 கயற்கையா மகத்தியரும் கேட்டுத்தேறி
 கனிவாக புலத்தியர்க்கு உரைசெய்தாரே.

(978)

**யுகிமுனி தேரரிடத்திற் கேட்டுத் தெளிந்து உலக வாதிகள்
 மீழைக்க வாதகாண்ட மிரண்டாகச் செய்து அதிற்கைபாக
 மெல்லாமும் செம்புகளுடைய கிரம மெல்லாமும்
 கூறியிருப்பதைத் தெரிந்து சுகமடையலாம்.**

உரைசெய்தார் புலத்தியரும் தேரருக்கு
 உகந்துமே தேரருமே யுகிக்குத்தான்
 கரைசெய்த யுகிமுனி கேட்டுத்தேறி
 கனிந்துமே வுலகவா திகள்பிழைக்க
 நரைசெய்தார் காண்டங்க ளிரண்டும்பாடி
 நலமான கைபாகம் வரிசைபாடி
 துரைசெய்தார் செம்பெல்லாம் வெளியாய்ப்பாடி
 துடிப்பாகப் பார்த்திடவே சுவர்க்கமாமே.

(979)

ஆசிரியர் வணக்கம்

சுவர்க்கமாம் சிவனுமையான் பாதம்போற்றி
 சுடரான நந்திக்குச் சரணஞ்சொன்னேன்
 அவர்க்கமா மசுவனிக்குச் சரணஞ்சொன்னேன்
 ஆதியாய் விகவனிக்குச் சரணம்சொன்னேன்
 தவர்க்கமாம் தன்வந்திரிக்குச் சரணம்சொன்னேன்
 தடையறவே யகத்தியர்க்குச் சரணம்சொன்னேன்
 பவர்க்கமாம் புலத்தியர்க்குச் சரணம்சொன்னேன்
 பதிவான தேரருக்குச் சரணஞ்சொன்னேன்
 தவக்கமில்லாமலே ருஷிகள் தேவர்
 தடையறவே சரணமா யிரமுமுற்றே.

(980)

முத்தான யுகிமுனி செய்தநூலை
 முறையாக வெடுத்தவர்கள் பார்த்துத்தேறி
 சித்தமாய் நூலிருந்த விடத்திலப்பா
 சிறப்பாக வைத்துவிடு யாசிக்காதே
 நத்தியே அவ்விடத்தில் வைக்காவிட்டால்
 நலமாக நரகம் வரும் நான்சொன்னேன்பார்
 சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் தலையும்போகும்
 சாதகமா யிந்நூலை வைத்துப்போற்றே.

(981)

யுகிமுனி வாத காண்டம்
 ஆயிரம் முற்றிற்று.

புதிய வெளியீடுகள்

1. கொங்கணவர் நடுக்காண்டம் கடைக்காண்டம் ஞான நூல்களின் மணி மகுடமாய் விளங்கும் சிறந்த நூல் ரூ. 90.00
2. சிவபெருமான் உமாதேவிக்கு உபதேசித்த ஞான சரநூல் புதிய உரையுடன் : ஓளவையார் உயர்ஞான சரநூல், பீர்முகமது திருமெய்ஞான சரநூல் யாவும் அடங்கியது. ரூ. 50.00
3. போகர் வர்ம சூத்திரம்-100 உரையுடன் : விளக்கங்கள், ஏராளமான படங்கள் அடங்கியது விலை ரூ. 75.00
4. அகஸ்தியர் சதகம்-பீர்முகமது அருளியது ரூ. 25.00
5. அகஸ்தியர் பரிபூரணம் 400 (உரையுடன்) ரூ. 60.00
6. பாலியல் பிணி மருத்துவம் ரூ. 40.00
7. நீரிழிவு மருத்துவம் ரூ. 80.00
8. அகஸ்தியர் பிள்ளைத்தமிழ் (உரையுடன்) ரூ. 65.00
9. பிரம்மமுனி கருக்கிடை சூத்திரம் 380 (உரையுடன்) ரூ. 45.00
10. வைத்திய சிரோ ரத்ன நடன காண்டம் 50 சித்தர்கள் பாடிய 110 அரிய மருந்துகள் ரூ. 90.00
11. தன்வந்திரி வைத்தியம் 1000 (உரையுடன்) ரூ. 100.00
12. சித்தர் உடல் தத்துவம் : திருமூலர், அகஸ்தியர், போகமுனிவர், கொங்கணர், யுகிமுனி ஆகியவர்களின் பாடல்கள் (உரையுடன்) சாதா விலை ரூ. 65.00 ரெக்ஸின் விலை ரூ. 65.00
13. குணபாடம் கையேடு : மூலிகைகள் மற்றும் மருந்து சரக்குகளைப் பற்றிய விவரங்கள் ரூ. 35.00
14. யாகோபு பஞ்ச மித்திரம் ரூ. 55.00

